

СВЕТО ПИСМО.

ПЕТ КЊИГА МОЈСИЈЕВИХ

ПРЕВЕО

БУРО ДАНИЧИЋ.

1866.

ИЗДАЊЕ А. РАЈХАРДА И ДРУГА МУ
У ПЕШТИ.

8

У штампарији Хорџанскога и Хумела
у Пешти.

ПРВА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

која се зове

ПОСТАЊЕ.

ГЛАВА 1.

У почетку створи Бог небо и земљу.

2. А земља бјеше без обличја и пуста, и бјеше тама над безданом ; и дух Божји дизаше се над водом.

3. И рече Бог : нека буде свјетлост. И би свјетлост.

4. И видје Бог свјетлост да је добра ; и растави Бог свјетлост од таме ;

5. И свјетлост назва Бог дан, а таму назва ноћ. И би вече и би јутро, дан први.

6. По том рече Бог : нека

буде свод посред воде, да раставља воду од воде.

7. И створи Бог свод, и растави воду под сводом од воде над сводом ; и би тако.

8. А свод назва Бог небо. И би вече и би јутро, дан други.

9. По том рече Бог : нека се сабере вода што је под небом на једно мјесто, и нека се покаже сухо. И би тако.

10. И сухо назва Бог земља, а зборишта водена назва мора ; и видје Бог да је добро.

11. Опет рече Бог : нека пусти земља из себе

траву, биље, што носи сјеме, и дрво родно, које рађа род по својим врстама, у којем ће бити сјеме његово на земљи. И би тако.

12. И пусти земља из себе траву, биље, што носи сјеме по својим врстама, и дрво, које рађа род, у којем је сјеме његово по његовијем врстама. И видје Бог, да је добро.

13. И би вече и би јутро, дан трећи.

14. По том рече Бог: нека буду видјела на своду небеском, да дијеле дан и ноћ, да буду знаци временима и данима и годинама;

15. И нека свијетле на своду небеском, да обасјавају земљу. И би тако.

16. И створи Бог два видјела велика: видјело веће да управља даном, и видјело мање да управља ноћу, и звијезде.

17. И постави их Бог на своду небеском да обасјавају земљу,

18. И да управљају даном и ноћу, и да дијеле

свјетлост од таме. И видје Бог да је добро.

19. И би вече и би јутро, дан четврти.

20. По том рече Бог: нека врве по води живе душе, и птице нека лете изнад земље под свод небески.

21. И створи Бог китове велике и све живе душе што се мичу, што проврвјеше по води по врстама својим, и све птице крилате по врстама њиховијем. И видје Бог да је добро;

22. И благослови их Бог говорећи: рађајте се и множите се, и напуните воду по морима, и птице нека се множе на земљи.

23. И би вече и би јутро, дан пети.

24. По том рече Бог: нека земља пусти из себе душе живе по врстама њиховијем, стоку и ситне животиње и звијери земаљске по врстама њиховијем. И би тако.

25. И створи Бог звијери земаљске по врстама њиховијем, и стоку по врстама њезинијем, и све сит-

не животиње на земљи по врстама њиховијем. И видје Бог да је добро.

26. По том рече Бог : да начинимо човјека по својему обличју , као што смо ми , који ће бити господар од риба морских и од птица небеских и од стоке и од цијеле земље и од свијех животиња што се мичу по земљи.

27. И створи Бог човјека по обличју својему , по обличју Божијему створи га ; мушко и женско створи их.

28. И благослови их Бог , и рече им Бог : рађајте се и множите се , и напуните земљу , и владајте њом , и будите господари од риба морских и од птица небеских и од свега звјериња што се миче по земљи.

29. И још рече Бог : ево , дао сам вам све биље што носи сјеме по свој земљи , и сва дрвета родна која носе сјеме ; то ће вам бити за храну.

30. А свему звјерињу земаљском и свјема птицама небеским и свему што се

миче на земљи и у чем има душа жива , дао сам сву траву да једу. И би тако.

31. Тада погледа Бог све што је створио , и гле , добро бјеше веома. И би вече и би јутро , дан шести.

ГЛАВА 2.

Тако се доврши небо и земља и сва војска њихова.

2. И сврши Бог до седмога дана дјела своја , која учини ; и почину у седми дан од свијех дјела својих која учини ;

3. И благослови Бог седми дан , и посвети га , јер у тај дан почину од свијех дјела својих , која учини.

4. То је постање неба и земље , кад посташе , кад Господ Бог створи земљу и небо ,

5. И сваку биљку пољску , докле је још не бјеше на земљи , и сваку травку пољску , докле још не ницаше ; јер Господ Бог још не пусти дажда на земљу , нити бјеше човјека да ради земљу ,

6. Нити се подизаше па-

ра са земље да натапа сву земљу.

7. А створи Господ Бог човјека од праха земаљскога, и дуну му у нос дух животни; и поста човјек душа жива.

8. И насади Господ Бог врт у Едему на истоку, и ондје намјести човјека, којег створи.

9. И учини Господ Бог, те никоме из земље свакојака дрвета лијепа за гледање и добра за јело, и дрво од живота усред врта и дрво од знања добра и зла.

10. А вода тецијаше из Едема натапајући врт, и оданде се дијељаше у четири ријеке.

11. Једној је име Фисон, она тече око цијеле земље Евилске, а ондје има злата,

12. И злато је оне земље врло добро; ондје има и бдела и драгога камена ониха.

13. А другој је ријечи име Геон, она тече око цијеле земље Хуске.

14. А трећој је ријечи

име Хидекел, она тече к Асирској. А четврта је ријека Ефрат.

15. И узевши Господ Бог човјека намјести га у врту Едемском, да га ради и да га чува.

16. И запријети Господ Бог човјеку говорећи: једи слободно са свакога дрвета у врту;

17. Али с дрвета од знања добра и зла, с њега не једи; јер у који дан окусиш с њега, умријећеш.

18. И рече Господ Бог: није добро да је човјек сам; да му начиним друга према њему.

19. Јер Господ Бог створи од земље све звијери пољске и све птице небеске, и доведе к Адаму да види како ће коју назвати, па како Адам назове коју животињу онако да јој буде име;

20. И Адам надједе име сваком живинчету и свакој птици небеској и свакој звијери пољској; али се не нађе Адаму друг према њему.

21. И Господ Бог пусти

тврд сан на Адама, те за-
спа; па му узе једно ребро,
и мјесто попуни месом;

22. И Господ Бог створи
жену од ребра, које узео
Адаму, и доведе је к Ада-
му.

23. А Адам рече: сада
ето кост од мојих кости, и
тијело од мојега тијела.
Нека јој буде име човјечи-
ца, јер је узета од човјека.

24. За то ће оставити чо-
вјек оца својега и матер
своју, и прилијепиће се к
жени својој, и биће двоје
једно тијело.

25. А бјеху обоје голи,
Адам и жена му, и не бје-
ше их срамота.

ГЛАВА 3.

Али змија бјеше лукава
мимо све звијери пољске,
које створи Господ Бог; па
рече жени: је ли истина
да је Бог казао да не једе-
те са свакога дрвета у вр-
ту?

2. А жена рече змији: ми
једемо рода са *свакога* др-
вета у врту;

3. Само рода с онога др-

вета усред врта, казао је
Бог, не једите и не дирајте
у њ, да не умрете.

4. А змија рече жени:
не ћете ви умријети;

5. Него зна Бог да ће
вам се у онај дан кад оку-
сите с њега отворити очи,
па ћете постати као богови
и знати што је добро што
ли зло.

6. И жена видећи да је
род на дрвету добар за је-
ло и да га је милина гле-
дати и да је дрво врло дра-
го ради знања, узабра ро-
да с њега и окуси, па даде
и мужу својему, те и он о-
куси.

7. Тада им се отворише
очи, и видјеше да су голи;
па сплетопе лишћа смоко-
ва и начинише себи пре-
гаче.

8. И зачуше глас Госпо-
да Бога, који иђаше по вр-
ту кад захлади; и сакри
се Адам и жена му испред
Господа Бога међу дрвета
у врту.

9. А Господ Бог викну
Адама и рече му: гдје си?

10. А он рече: чух глас
твој у врту, па се попла-

ших , јер сам го , те се сакрих.

11. А Бог рече : ко ти каза да си го ? да нијеси јео с онога дрвета што сам ти забранио да не једеш с њега ?

12. А Адам рече : жена коју си удружио са мном , она ми даде с дрвета , те једох.

13. А Господ Бог рече жени : за што си то учинила ? А жена одговори : змија ме превари , те једох.

14. Тада рече Господ Бог змији : кад си то учинила , да си проклета мимо свако живинче и мимо све звијери пољске ; на трбуху да се вучеш и прах да једеш до својега вијека.

15. И још мећем непријатељство између тебе и жене и између сјемена твојега и сјемена њезина ; оно ће ти на главу стајати а ти ћеш га у пету уједати.

16. А жени рече : теби ћу много муке задати кад затрудниш , с мукама ћеш дјецу рађати , и воља ће твоја стајати под влашћу

мужа твојега , и он ће ти бити господар.

17. Па онда рече Адаму : што си послушао жену и окусио с дрвета с којега сам ти забранио рекавши да не једеш с њега , земља да је проклета с тебе ; с муком ћеш се од ње хранити до својега вијека ;

18. Трње и коров ће ти рађати , а ти ћеш јести зеље пољско ;

19. Са знојем лица својега јешћеш хљеб , докле се не вратиш у земљу од које си узет ; јер си прах , и у прах ћеш се вратити.

20. И Адам надједе жене својој име Јева , за то што је она мати свјема живима.

21. И начини Господ Бог Адаму и жени његовој халине од коже , и обуче их у њих.

22. И рече Господ Бог : ето , човјек поста као један од нас знајући што је добро што ли зло ; али сада да не пружи руке своје и узбере и с дрвета од живота , и окуси , те до вијека живи.

23. И Господ Бог изагна га из врта Едемскога да ради земљу, од које би узет;

24. И изагнав човјека постави пред вртом Едемским херувима с пламенијем мачем, који се вијаше и тамо и амо, да чува пут ка дрвету од живота.

ГЛАВА 4.

Иза тога Адам позна Јеву жену своју, а она затрудње и роди Кајина, и рече: добих човјека од Господа.

2. И роди опет брата његова Авеља. И Авељ поста настир а Кајин ратар.

3. А послѣје некога времена догоди се, те Кајин принесе Господу принос од рода земаљскога;

4. А и Авељ принесе од првина стада својега и од њихове претилне. И Господ погледа на Авеља и на његов принос,

5. А на Кајина и на његов принос не погледа. Зато се Кајин расрди веома, и лице му се промијени.

6. Тада рече Господ Ка-

јину: што се срдѣш? што ли ти се лице промијени?

7. Не ћеш ли бити мио, кад добро чиниш? а кад не чиниш добро, гријех је на вратима. А воља је његова под твојом влашћу, и ти си му старији.

8. Послѣје говораше Кајин с Авељем братом својим. Али кад бијаху у пољу, скочи Кајин на Авеља брата својега, и уби га.

9. Тада рече Господ Кајину: гдје ти је брат Авељ? А он одговори: не знам; зар сам ја чувар брата својега?

10. А Бог рече: шта учини! глас крви брата твојега виче са земље к мени.

11. И сада, да си проклет на земљи, која је отворила уста своја да прими крв брата твојега из руке твоје.

12. Кад земљу узрадиш, не ће ти више давати блага својега. Бићеш потукач и бјегунац на земљи.

13. А Кајин рече Господу: кривица је моја велика да ми се не може опростити.

14. Ето ме тјераш данас

из ове земље да се кријем испред тебе, и да се скитам и потуцам по земљи, па ће ме убити ко ме удеси.

15. А Господ му рече : за то ко убије Кајина, седам ће се пута то покајати. И начини Господ знак на Кајину да га не убије ко га удеси.

16. И отиде Кајин испред Господа, и насели се у земљи Наидској на истоку према Едему.

17. И позна Кајин жену своју, а она затрудње и роди Еноха. И сазида град и прозва га по имену сина својега Енох.

18. А Еноху роди се Гаидад ; а Гаидад роди Малелеила ; а Малелеило роди Матусала ; а Матусал роди Ламеха.

19. И узе Ламех двије жене : једној бјеше име Ада а другој Села.

20. И Ада роди Јовила ; од њега се народише који живе под шаторима и стоку пасу.

21. А брату његову бјеше име Јувал ; од њега се народише гудачи и свирачи.

22. А и Села роди Товела, који бјеше вјешт ковати свашта од мједи и гвожђа ; а сестра Товелу бјеше Ноема.

23. И рече Ламех својима женама, Ади и Сели : чујте глас мој, жене Ламехове, послушајте ријечи моје : убићу човјека за рану своју и младића за масницу своју.

24. Кад ће се Кајин осветити седам пута, Ламех ће седамдесет и седам пута.

25. А Адам опет позна жену своју, и она роди сина, и надје му име Сит, јер ми, рече, Бог даде другога сина за Авеља, којег уби Кајин.

26. И Ситу се роди син, којему надједе име Енос. Тада се поче призивати име Господње.

ГЛАВА 5.

Ово је племе Адамово. Кад Бог створи човјека, по обличју својему створи га.

2. Мушко и женско створи их, и благослови их,

и назва их човјек, кад бисше створени.

3. И поживје Адам сто и тридесет година, и роди сина по обличју својему, као што је он, и надједе му име Сит.

4. А родив Сита поживје Адам осам стотина година, рађајући синове и кћери ;

5. Тако поживје Адам свега девет стотина и тридесет година ; и умрије.

6. А Сит поживје сто и пет година, и роди Еноса ;

7. А родив Еноса поживје Сит осам стотина и седам година, рађајући синове и кћери ;

8. Тако поживје Сит свега девет стотина и дванаест година ; и умрије.

9. А Енос поживје деведесет година, и роди Кајинана ;

10. А родив Кајинана поживје Енос осам стотина и петнаест година, рађајући синове и кћери ;

11. Тако поживје Енос свега девет стотина и пет година ; и умрије.

12. А Кајинан поживје

седамдесет година, и роди Малелеила ;

13. А родив Малелеила поживје Кајинан осам стотина и четрдесет година, рађајући синове и кћери ;

14. Тако поживје Кајинан свега девет стотина и десет година ; и умрије.

15. А Малелеило поживје шездесет и пет година, и роди Јареда ;

16. А родив Јареда поживје Малелеило осам стотина и тридесет година, рађајући синове и кћери ;

17. Тако поживје Малелеило свега осам стотина и деведесет и пет година ; и умрије.

18. А Јаред поживје сто и шездесет и двије године, и роди Еноха ;

19. А родив Еноха поживје Јаред осам стотина година, рађајући синове и кћери ;

20. Тако поживје Јаред свега девет стотина и шездесет и двије године ; и умрије.

21. А Енох поживје шездесет и пет година, и роди Матусала ;

22. А родив Матусала поживје Енох једнако по вољи Божјој три ста година, рађајући синове и кћери;

23. Тако поживје Енох свега три ста и шездесет и пет година;

24. И живећи Енох једнако по вољи Божјој, не стаде га, јер га узе Бог.

25. А Матусал поживје сто и осамдесет и седам година, и роди Ламеха;

26. А родив Ламеха поживје Матусал седам стотина и осамдесет и двије године, рађајући синове и кћери;

27. Тако поживје Матусал свега девет стотина и шездесет и девет година; и умрије.

28. А Ламех поживје сто и осамдесет и двије године, и роди сина,

29. И надједе му име Ноје говорећи : овај ће нас одморити од посала наших и од труда руку наших на земљи, коју прокле Господ.

30. А родив Ноја поживје Ламех пет стотина и деведесет и пет година, рађајући синове и кћери :

31. Тако поживје Ламех свега седам стотина и седамдесет и седам година; и умрије.

32. А Ноју кад би пет стотина година, роди Ноје Сима, Хама и Јафета.

ГЛАВА 6.

А кад се људи почеше множити на земљи, и кћери им се народише,

2. Видећи синови Божји кћери човјечије како су лијепе узимаше их за жене које хтјеше.

3. А Господ рече : не ће се дух мој до вијека прети с људима, јер су тијело ; нека им још сто и двадесет година.

4. А бијаше тада дивова на земљи ; а и послје, кад се синови Божји састајаху са кћерима човјечијим, па им оне рађаху синове ; то бијаху силни људи, од старине на гласу.

5. И Господ видећи да је неваљалство људско велико на земљи, и да су све

мисли срца њихова свагда само зле,

6. Покаја се Господ што је створио човјека на земљи, и би му жао у срцу.

7. И рече Господ: хоћу да истријем са земље људе, које сам створио, од човјека до стоке и до ситне животиње и до птица небеских; јер се кајем што сам их створио.

8. Али Ноје нађе милост пред Господом.

9. Ово су догађаји Нојеви: Ноје бјеше човјек праведан и безазлен својега вијека; по вољи Божјој свагда живљаше Ноје.

10. И роди Ноје три сина: Сима, Хама и Јафета.

11. А земља се поквари пред Богом, и напуни се земља безакоња.

12. И погледа Бог на земљу, а она бјеше покварена; јер свако тијело поквари пут свој на земљи.

13. И рече Бог Ноју: крај свакоме тијелу дође преда ме, јер напунише земљу безакоња; и ево хоћу да их затрем са земљом.

14. Начини себи ковчег

од дрвета гофера, и начини преградке у ковчегу; и затопи га смолом изнутра и споља.

15. И начини га овако: у дужину нека буде три ста лаката, у ширину педесет лаката, и у висину тридесет лаката;

16. Пустите доста свјетлости у ковчег; и кров му сведи озго од лакта; и удари врата ковчегу са стране; и начини га на три боја: доњи, други и трећи.

17. Јер ево пустићу по топ наземљу, да истријем свако тијело, у којем има жива душа под небом; што је год на земљи све ће изгинути.

18. Али ћу с тобом учинити завјет свој: и ући ћеш у ковчег ти и синови твоји и жена твоја и жене синова твојих с тобом.

19. И од свега жива, од свакога тијела, узећеш у ковчег по двоје, да сачуваш у животу са собом, а мушко и женско нека буде.

20. Од птица по врстама њиховијем, од стоке по врстама њезинијем, и од свега

што се миче на земљи по врстама његовијем, од свега по двоје нека уђе с тобом, да их сачуваш у животу.

21. И узми са собом свега што се једе, и чувај код себе, да буде хране теби и њима.

22. И Ноје учини, како му заповједи Бог, све онако учини.

ГЛАВА 7.

И рече Господ Ноју : уђи у ковчег ти и сав дом твој ; јер те нађох праведна пред собом овога вијека.

2. Узми са собом од свих животиња чистих по седморо, све мужјака и женку његову ; а од животиња нечистих по двоје, мужјака и женку његову,

3. Такођер и од птица небеских по седам, мужјака и женку његову, да им се сачува сјеме на земљи.

4. Јер ћу до седам дана пустити дажд на земљу за четрдесет дана и четрдесет ноћи, и истријебићу са зем-

ље свако тијело живо, које сам створио.

5. И Ноје учини све што му заповједи Господ.

6. А бјеше Ноју шест стотина година кад дође потоп на земљу.

7. И уђе Ноје у ковчег и синови његови и жена његова и жене синова његовијех с њим ради потопа.

8. Од животиња чистих и од животиња нечистих и од птица и од свега што се миче по земљи,

9. Уђе к Ноју у ковчег по двоје, мушко и женско, као што бјеше Бог заповједио Ноју.

10. А у седми дан дође потоп на земљу.

11. Кад је било Ноју шест стотина година, те године другог мјесеца, седамнаести дан тога мјесеца, тај дан развалише се сви извори великога бездана, и отворише се уставе небеске;

12. И удари дажд на земљу за четрдесет дана и четрдесет ноћи.

13. Тај дан уђе у ковчег Ноје и Сим и Хам и Јафет, синови Нојеви, и жена Но-

јева и три жене синова његовијех с њима;

14. Они, и свакојаке звијери по врстама својим, и свакојака стока по врстама својим, и што се год миче по земљи по врстама својим, и птице све по врстама својим и што год лети и има крила,

15. Дође к Ноју у ковчег по двоје од свакога тијела, у којем има жива душа,

16. Мушко и женско од свакога тијела уђоше, као што бјеше Бог заповједио Ноју; па Господ затвори за њим.

17. И би потоп на земљи за четрдесет дана; и вода дође и узне ковчег, и подиже га од земље.

18. И навали вода и уста јако по земљи, и ковчег стаде пловити водом.

19. И наваљиваше вода све већма по земљи, и покри сва највиша брда што су под цијелијем небом.

20. Петнаест лаката дође вода изнад брда, по што их покри.

21. Тада изгибе свако

тијело што се мицаше на земљи, птице и стока, и звијери и све што гамиже по земљи, и сви људи.

22. Све што имаше душу живу у носу, све што бијаше на суку, помрије.

23. И истријеби се свако тијело живо на земљи, и људи и стока и што год гамиже и птице небеске, све, велим, истријеби се са земље; само Ноје оста и што с њим бјеше у ковчегу.

24. И стајаше вода по врх земље сто и педесет дана.

ГЛАВА 8.

А Бог се опомену Ноја и свијех звијери и све стоке што бјеху с њим у ковчегу; и посла Бог вјетар на земљу да узбије воду.

2. И затворише се извори бездану и уставе небеске, и дажд с неба пре стаде.

3. И стаде вода опадати на земљи, и једнако опадаше послвије сто и педесет дана;

4. Те се устави ковчег сед-

мога мјесеца дана седамнаестога на планини Арарату.

5. И вода опадаше све већма до десетого мјесеца; и првога дана десетого мјесеца показаше се врхови од брда.

6. А послѣје четрдесет дана отвори Ноје прозор на ковчегу, који бјеше начинио;

7. И испусти гаврана, који једнако одлијеташе и долијеташе докле не пресахну вода на земљи.

8. Па пусти и голубицу да би видио је ли опала вода са земље.

9. А голубица не нашавши гдје би стала ногом својом врати се к њему у ковчег, јер још бјеше вода по свој земљи; и Ноје пруживши руку ухвати је и узе к себи у ковчег.

10. И почека још седам дана, па опет испусти голубицу из ковчега.

11. И пред вече врати се к њему голубица, и гле у кљуну јој лист маслинов, који бјеше откинула; тако

позна Ноје да је опала вода са земље.

12. Али почека још седам дана, па опет испусти голубицу, а она му се више не врати.

13. Шест стотина прве године *вијека Нојева* први дан првога мјесеца усахну вода на земљи; и Ноје откри кров на ковчегу, и угледа земљу суху.

14. А другога мјесеца двадесет седмога дана бјеше сва земља суха.

15. Тада рече Бог Ноју говорећи:

16. Изиди из ковчега ти и жена твоја и синови твоји и жене синова твојих с тобом;

17. Све звијери што су с тобом од свакога тијела, птице и стоку и што год гамџе по земљи, изведи са собом, нека се разиђу по земљи, и нека се плоде и множе на земљи.

18. И изиде Ноје и синови и његови и жена његова и жене синова његовијех с њим.

19. Све звијери, све ситне животиње, све птице и

све што се миче по земљи по својим врстама изидоше из ковчега.

20. И начини Ноје жртвеник Господу, и узе од сваке чисте стоке и од свијех птица чистијех, и принесе на жртвенику жртве што се сажижу.

21. И Господ омириса мирис угодни, и рече у срцу својем : не ћу више клети земље с људи, што је ми сао срца човјечијега зла од малена ; нити ћу више убијати свега што живи, као што учиних.

22. Од селе докле буде земље, не ће нестајати усјева ни жетве, студени ни врућине, љета ни зиме, дана ни ноћи.

ГЛАВА 9.

И Бог благослови Ноја и синове његове, и рече им : рађајте се и множите се, и напуните земљу ;

2. И све звијери земаљске и све птице небеске и све што иде по земљи и све рибе морске нека вас се

боје и страше ; све је предано у ваше руке.

3. Што се год миче и живи, нека вам буде за јело, све вам то дадох као зелену траву.

4. Али не једите меса с душом његовом, а то му је крв.

5. Јер ћу и вашу крв, душе ваше, искати ; од сваке ћу је звијери искати ; из руке свакога брата његова искаћу душу човјечију.

6. Ко пролије крв човјечију, његову ће крв пролити човјек ; јер је Бог по својему обличју створио човјека.

7. Рађајте се дакле и множите се ; народите се веома на земљи и намножите се на њој.

8. И рече Бог Ноју и синовима његовијем с њим, говорећи :

9. А ја ево постављам завјет свој с вама и с вашим сјеменом након вас,

10. И са свијем животињама, што су с вама од птица, од стоке и од свега звијерја земаљскога што је с вама, са свачим што

је изашло из ковчега, и са свијем звијерјем земаљским.

11. Постављам завјет свој с вама, те од селе не ће ниједно тијело погинути од потопа, нити ће више бити потопа да затре земљу.

12. И рече Бог : ево знак завјета који постављам између себе и вас и сваке живе твари, која је с вама до вијека :

13. Метнуо сам дугу своју у облаке, да буде знак завјета између мене и земље.

14. Па кад облаке навучем на земљу, видјеће се дуга у облацима,

15. И опоменућу се завјета својега који је између мене и вас и сваке душе живе у сваком тијелу, и не ће више бити од воде потопа да затре свако тијело.

16. Дуга ће бити у облацима, па ћу је погледати, и опоменућу се вјечнога завјета између Бога и сваке душе живе у сваком тијелу који је на земљи.

17. И рече Бог Ноју : то је знак завјета који сам у-

чинио између себе и свакога тијела на земљи.

18. А бијаху синови Нојеви који изидоше из ковчега : Сим и Хам и Јафет ; а Хам је отац Хананцима.

19. То су три сина Нојева, и од њих се насели сва земља.

20. А Ноје поче радити земљу, и посади виноград.

21. И напив се вина опи се, и откри се насред шатора својега.

22. А Хам, отац Хананцима, видје голотињу оца својега, и каза обојици браће своје на пољу.

23. А Сим и Јафет узеше хаљину, и огрнуше је обојица на рамена своја, и идући натрашке покрише њом голотињу оца својега, лицем натраг окренувши се да не виде голотиње оца својега.

24. А кад се Ноје пробуди од вина, дозна шта му је учинио млађи син,

25. И рече : проклет да је Ханан, и да буде слуга слугама браће своје !

26. И још рече : благоден да је Господ Бог Си-

мов, и Ханан да му буде слуга!

27. Бог да рашири Јафета да живи у шаторима Симовијем, а Ханан да им буде слуга!

28. И поживје Ноје послѣје потопа три ста и педесет година.

29. А свега поживје Ноје девет стотина и педесет година; и умрије.

ГЛАВА 10.

А ово су племена синова Нојевих, Сим, Хама и Јафета, којима се родише синови послѣје потопа.

2. Синови Јафетови: Гамер и Магог и Мадај и Јавани Товели Мосохи Тирас.

3. А синови Гамерови: Асханас и Рифат и Торгама.

4. А синови Јаванови: Елиса и Тарсис, Китим и Доданим.

5. Од њих се раздијелише острва народна на земљама својим, свако по језику својему и по породицама својим у народима својим.

6. А синови Хамови: Хус и Месраин, Фуд и Ханан.

7. А синови Хусови: Сава и Евила и Савата и Регма и Саватака. А синови Регмини: Сава и Дадан.

8. Хус роди и Неврода; а он први би силан на земљи;

9. Бјеше добар ловац пред Господом; за то се каже: добар ловац пред Господом као Неврод.

10. А почетак царству његову бјеше Вавилон и Орех и Архад и Халани у земљи Сенару.

11. Из те земље изађе Асур, и сазида Ниневију и Ровот град и Халах,

12. И Дасем између Ниневије и Халаха; то је град велик.

13. А Месраин роди Лудеје и Енемеје и Лавеје и Нефталеје,

14. И Патросеје и Хасмеје, одакле изађоше Филистеји и Гафтореји.

15. А Ханан роди Сидона, првенца својега, и Хета,

16. И Јевусеја и Амореја и Гергесеја,

17. И Евеја и Арукеја и Асенеја,

18. И Арадеја и Самареја и Аматеја. А послѣје

се расијаше племена Хананејска.

19. И бјеху међе Хананејске од Сидона идући на Герар па до Газе и идући на Содом и Гомор и Адаму и Севојим па до Даса.

20. То су синови Хамови по породицама својим и по језицима својим, у земљама својим и у народима својим.

21. И Симу родише се синови, најстаријему брату Јафетову, оцу свијех синова Еверовијех.

22. Синови Симови бјеху: Елам и Асур и Арфаксад и Луд и Арам.

23. А синови Арамови: Ос и Ул и Гатер и Мосох.

24. А Арфаксад роди Салу, а Сала роди Евера.

25. А Еверу се родише два сина: једном бјеше име Фалек, јер се у његово вријеме раздијели земља, а браћу његову име Јектан.

26. А Јектан роди Елмодада и Салета и Сармота и Јараха,

27. И Одора и Евила и Деклу,

28. И Евала и Авимаила и Саву,

29. И Уфира и Евилу и Јовава; ти сви бјеху синови Јектанови.

30. И живљаху од Масае, како се иде на Сафир до гора источних.

31. То су синови Симови по породицама својим и по језицима својим, у земљама својим и у народима својим.

32. То су породице синова Нојевих по племенима својим, у народима својим; и од њих се раздијелише народи по земљи послјије потопа.

ГЛАВА 11.

А бијаше на цијелој земљи један језик и једнаке рјечи.

2. А кад отидоше од истока, нађоше равницу у земљи Сенарској, и населише се ондје.

3. Па рекоше међу собом: хајде да правимо плоче да их у ватри добро печемо. И бјеху им опеке мјесто камена и смола земљана мјесто креча.

4. Послије рекоше: хајде да сазидамо град и кулу,

којој ће врх бити до неба, да стечемо себи име, да се не бисмо расијали поземљи.

5. А Господ сиће да види град и кулу, што зидаху синови човјечији.

6. И рече Господ: гле, народ један, и један језик у свијех, и то почеше радити, и не ће им сметати ништа да не ураде што су наумили.

7. Хајде да сиђемо, и да им пометемо језик, да не разумију један другога шта говоре.

8. Тако их Господ расу оданде по свој земљи, те не сазидаше града.

9. За то се прозва Вавилон, јер ондје помете Господ језик цијеле земље, и оданде их расу Господ по свој земљи.

10. Ово је племе Симово: бијаше Симу сто година, кад роди Арфаксада, друге године послѣје потопа.

11. А родив Арфаксада поживје Сим пет стотина година, рађајући синове и кћери.

12. А Арфаксад поживје

тридесет и пет година, и роди Салу;

13. А родив Салу поживје Арфаксад четиристотине и три године, рађајући синове и кћери.

14. А Сала поживје тридесет година, и роди Евера;

15. А родив Евера поживје Сала четири стотине и три године, рађајући синове и кћери.

16. А Евер поживје тридесет и четири године, и роди Фалека;

17. А родив Фалека поживје Евер четири стотине и тридесет година, рађајући синове и кћери.

18. А Фалек поживје тридесет година, и роди Рагава;

19. А родив Рагава поживје Фалек двје ста и девет година, рађајући синове и кћери.

20. А Рагав поживје тридесет и двије године, и роди Серуха;

21. А родив Серуха поживје Рагав двје ста и седам година, рађајући синове и кћери.

22. А Серух поживје три-

десет година, и роди Нахора ;

23. А родив Нахора поживје Серух две ста година, рађајући синове и кћери.

24. А Нахор поживје двадесет и девет година, и роди Тару ;

25. А родив Тару поживје Нахор сто и деветнаест година, рађајући синове и кћери.

26. А Тара поживје седамдесет година, и роди Аврама, Нахора и Арана.

27. А ово је племе Тарино : Тара роди Аврама, Нахора и Арана ; а Аран роди Лота.

28. И умрије Аран прије Таре оца својега на постојбини својој, у Уру Халдејоком.

29. И ожени се Аврам и Нахор, и жени Аврамовој бјеше име Сара а жени Нахоровој име Мелха, кћи Арама оца Мелхе и Јеске.

30. А Сара бјеше нероткиња, и не имаше порога.

31. И узе Тара сина својега Аврама и Лота сина Аранова, унука својега, и

Сару снаху своју, жену Аврама сина својега ; и пођоше заједно из Ура Халдејскога да иду у земљу Хананску, и дођоше до Харана, и ондје се настанише.

32. А поживје Тара свега две ста и пет година ; и умрије Тара у Харану.

ГЛАВА 12.

И рече Господ Авраму : иди из земље своје и од рода својега и из дома оца својега у земљу коју ћу ти ја показати.

2. И учинићу од тебе велик народ, и благословићу те, и име твоје прославићу, и ти ћеш бити благослов.

3. Благословићу оне који тебе узблагосиљају, и проклећу оне који тебе успроклињу ; и у теби ће бити благословена сва племена на земљи.

4. Тада пође Аврам, као што му каза Господ, и с њим пође Лот. А бјеше Авраму седамдесет и пет година кад пође из Харана.

5. И узе Аврам Сару жену своју, и Лота сина брата

својега са свијем благом које бјеху стекли и с душама које бјеху добили у Харану; и пођоше у земљу Хананску, и дођоше у њу.

6. И прође Аврам ту земљу до мјеста Сихема и до равнице Морешке; а бијаху тада Хананеји у тој земљи.

7. И јави се Господ Авраму и рече: твојему сјемину даћу земљу ову. И Аврам начини ондје жртвеник Господу, који му се јавио.

8. Послије отиде оданде на брдо које је према истоку од Ветиља, и ондје разале шатор свој, те му Ветиљ бјеше са запада а Гај с истока; и ондје начини Господу жртвеник, и призва име Господње.

9. Оданде отиде Аврам даље идући на југ.

10. Али наста глад у оној земљи, те Аврам сиђе у Мисир да се ондје склони; јер глад бјеше велика у оној земљи.

11. А кад се приближи да већ уђе у Мисир, рече Сари жени својој: гле, знам да си жена лијена у лицу.

12. За то кад те виде

Мисирци рећи ће: ово му је жена. Па ће ме убити, а тебе ће оставити у животу.

13. Него хајде кажи да си ми сестра, те ће мени бити добро тебе ради и остаћу у животу уз тебе.

14. И кад дође Аврам у Мисир, видјеше Мисирци жену да је врло лијена.

15. И видјеше је кнезови Фараонови, и хвалише је пред Фараоном. И узеше је у двор Фараонов.

16. И он чињаше добро Авраму ње ради, те имаше оваца и говеда и магараца и слуга и слушкиња и магарица и камила.

17. Али Господ пусти велика зла на Фараона и на дом његов ради Саре жене Аврамове.

18. Тада дозвоа Фараон Аврама и рече му: шта ми то учини? за што ми нијеси казао да ти је жена?

19. За што си казао: сестра ми је? те је узех за жену. Сад ето ти жене, узми је па иди.

20. И Фараон заповједи људима за њ, те га испра-

тише и жену његову и што год имаше.

ГЛАВА 13.

Тако отиде Аврам из Мисира горе на југ, он и жена му и све што имаше, такођер и Лот с њим.

2. А бијаше Аврам врло богат стоком, сребром и златом.

3. И иђаше својим путовима од југа све до Ветиља, до мјеста, гдје му прво бијаше шатор, између Ветиља и Гаја,

4. До мјеста, гдје пређе бјеше начинио жртвеник; и ондје призва име Господње.

5. А и Лот који иђаше с Аврамом имаше оваца и говеда и шатора.

6. И земља не могоше их носити заједно, јер благо њихово бијаше велико да не могаху живјети заједно,

7. И бијаше свађа међу пастирима Аврамове стоке и пастирима Лотове стоке. А у то вријеме живљаху Хананеји и Ферезеји у оној земљи.

8. Па Аврам рече Лоту:

немој да се свађамо ја и ти, ни моји пастири и твоји пастири; јер смо браћа.

9. Није ли ти отворена цијела земља? Одијели се од мене. Ако ћеш ти на лијево, ја ћу на десно; ако ли ћеш ти на десно, ја ћу на лијево.

10. Тада Лот подиже очи своје и сагледа сву равницу Јорданску, како цијелу на-тапаше ријека, бјеше као врт Господњи, као земља Мисирска, све до Зогора, прије него Господ затр Содом и Гомор.

11. И Лот изабра себи сву равницу Јорданску, и отиде Лот на исток; и раздијелише се један од другога:

12. Аврам живљаше у земљи Хананској, а Лот живљаше по градовима у оној равници премјештајући своје шаторе до Содома.

13. А људи у Содому бијаху неваљали, и гријешаху Господу веома.

14. А Господ рече Авраму, по што се Лот одијели од њега: подигни сада очи своје, па погледај с мјеста

гдје си на сјевер и на југ и на исток и на запад.

15. Јер сву земљу што видиш теби ћу дати и сјемени твојему до вијека.

16. И учинићу да сјеме на твојега буде као праха на земљи; ако ко узможе избројити прах на земљи, моћи ће избројити и сјеме твоје.

17. Устани и пролази ту земљу у дужину и у ширину; јер ћу је теби дати.

18. И Аврам диже шаторе, и дође и насели се у равници Мамвријској, која је код Хеврона, и ондје начини жртвеник Господу.

ГЛАВА 14.

А кад бјеше Амарфал цар Сенарски, Ариох цар Еласарски, Ходологомор цар Еламски и Таргал цар Гојимски,

2. Завојштише на Валу цара Содомскога, и на Варсу цара Гоморскога, и на Сенара цара Адамскога, и на Симовора цара Севојимскога и на цара од Валаке, која је *сада* Сигор.

3. Сви се ови скупеше у долини Сидимској, која је *сада* слано море.

4. Дванаест година бјеху служили Ходологомору, па тринаесте године одметнуше се.

5. А четрнаесте године дође Ходологомор и цареви који бијаху с њим, и побеше Рафаје у Астароту Карнајинском и Зузеје у Аму и Омеје у пољу Киријатајском,

6. И Хореје у планини њиховој Сиру до равнице Фаранске покрај пустиње.

7. Отуда вративши се дођоше у Ен-Миспат, који је *сада* Кадис, и исјекоше све који живљаху у земљи Амаличкој, и Амореје који живљаху у Асасон-Тамару.

8. Тада изиде цар Содомски и цар Адамски и цар Севојимски и цар од Валаке, која је *сада* Сигор, изидоше на њих у долину Сидимску,

9. На Ходологомора цара Еламскога, и на Таргала цара Гојимскога, и на Амарфала цара Сенарскога,

и на Ариоха цара Еласарскога, четири цара на пет.

10. А у долини Сидимској бијаше много рупа из којих се вадила смола; и побјеже цар Содомски и цар Гоморски, и ондје падоше, а што оста побјеже у планину.

11. И узеше све благо у Содому и Гомору и сву храну њихову, и отидоше.

12. Узеше и Лота, синовца Аврамова, и благо његово, и отидоше, јер живљаше у Содому.

13. А дође један који бјеше утекао, те јави Авраму Јеврејину, који живљаше у равни Мамврија Аморејина, брата Есхолу и брата Авнану, који бјеху у вјери с Аврамом.

14. А кад Аврам чу да му се зароби синовац, наоружа слуге своје, три ста осамнаест, који се родише у његовој кући, и пође у потјеру до Дана.

15. Ондје разредивши своје удари на њих ноћу са слугама својим, и разби их, и отјера их до Ховала, који је на лијево од Дамаска,

16. И поврати све благо; поврати и Лота синовца својега с благом његовијем, и жене и људе.

17. А цар Содомски изиде му на сусрет кад се врати разбивши Ходологомора и цареве што бијажу с њим, у долину Савину, које је сада долина царева.

18. А Мелхиседек цар Салимски изнесе хљеб и вино; а он бијаше свештеник Бога вишњег.

19. И благослови га говорећи: благословен да је Аврам Богу вишњему, чије је небо и земља!

20. И благословен да је Бог вишњи, који предаде непријатеље твоје у руке твоје! И даде му Аврам десетак од свега.

21. А цар Содомски рече Авраму: дај мени људе, а благо узми себи.

22. А Аврам рече цару Содомском: дижем руку своју ка Господу Богу вишњему, чије је небо и земља, *заклињући се*:

23. Ни конца ни ремена од обуће не ћу узети од свега што је твоје, да не ре-

чеш: ја сам обогатио Аврама;

24. Осим што су појели момци и осим дијела људима који су ишли са мнош, Есколу, Авнану и Мамврију, они нека узму свој дио.

ГЛАВА 15.

Послије овијех ствари дође Авраму ријеч Господња у утвари говорећи: не бој се, Авраме, ја сам ти штит, и плата је твоја врло велика.

2. А Аврам рече: Господе, Господе, шта ћеш ми дати, кад живим без дјеце, а на ком ће остати моја кућа то је Елијезер овај Дамаштанин?

3. Још рече Аврам: ето мени нијеси дао порода, па ће слуга рођен у кући мојој бити мој наслѣдник.

4. А гле, Господ му проговори: не ће тај бити наслѣдник твој, него који ће изаћи од тебе тај ће ти бити наслѣдник.

5. Па га изведе на поље и рече му: погледај на небо и преброј звијезде, ако

их можеш пребројати. И рече му: тако ће бити сјеме твоје.

6. И повјерова Аврам Богу, а он му прими то у правду.

7. И рече му: ја сам Господ, који те изведох из Ура Халдејскога да ти дам земљу ову да буде твоја.

8. А он рече: Господе, Господе, по чему ћу познати да ће бити моја?

9. И рече му: принеси ми јуницу од три године и козу од три године и овна од три године и грлицу и голупце.

10. И он узе све то, и расијече на поле, и метну све поле једну према другој; али не расијече птица.

11. А птице слијетаху на те мртве животиње; а Аврам их одгоњаше.

12. А кад сунце бјеше на заходу, ухвати Аврама тврд сан, и гле, страх и мрак велик обузе га.

13. И Господ рече Авраму: знај за цијело да ће сјеме твоје бити дошљаци у земљи туђој, па ће јој служити, и она ће их му-

чити четири стотине година.

14. Али ћу судити и народу којему ће служити ; а послје ће они изаћи с великим благом.

15. А ти ћеш отићи к оцима својим у миру, и бићеш погребен у доброј старости.

16. А они ће се у четвртом кољену вратити овамо ; јер гријесима Аморејским још није крај.

17. А кад се сунце смири и кад се смрче, гле, пећ се димљаше, и пламен огњени пролажаше између онијех дијелова.

18. Тај дан учини Господ завјет с Аврамом говорећи : сјемену твојему дадох земљу ову од воде Мисирске до велике воде, воде Ефрата,

19. Кенејску, Кенезејску и Кедмонејску,

20. И Хетејску и Ферезејску и Рафајинску,

21. И Аморејску и Хананејску и Гергесејску и Јевусејску.

ГЛАВА 16.

Али Сара жена Аврамова не рађаше му дјеце. А имаше робинју Мисирку, по имену Агару.

2. Па рече Сара Авраму : гле, Господ ме је затворио да не родим ; него иди к робинји мојој, не бих ли добила дјеце од ње. И Аврам приста на ријеч Сарину.

3. И Сара жена Аврамова узе Агару Мисирку робинју своју, и даде је за жену Авраму мужу својему послје десет година од како се настани Аврам у земљи Хананској.

4. И он отиде к Агари, и она затрудње ; а кад видје да је трудна, понесе се од госпође своје.

5. А Сара рече Авраму : увреда моја пада на тебе ; ја ти метнух на крило робинју своју, а она видјевши да је трудна понесе се од мене. Господ ће судити мени и теби.

6. А Аврам рече Сари : ето, робинја је твоја у тво-

јим рукама, чини с њом што ти је воља. И Сара је стаде злоставити, те она побјеже од ње.

7. Али анђео Господњи нађе је код студенца у пустињи, код студенца на путу у Сур.

8. И рече јој: Агаро, робињо Сарина, од куда идеш, куда ли идеш? А она рече: бјежим од Саре госпође своје.

9. А анђео јој Господњи рече: врати се госпођи својој, и покори јој се.

10. Опет јој рече анђео Господњи: умножићу веома сјеме твоје, да се не ће моћи пребројити од множине.

11. Јоште јој рече анђео Господњи: ето си трудна, и родићеш сина, и надјени му име Исмаило; јер је Господ видео муку твоју.

12. А биће човјек убојца: рука ће се његова дизати на свакога а свачија рука на њега, и наставаће на погледу свој браћи својој.

13. Тада Агара призва име Господа који говори с

њом: ти си Бог, који види. Јер говораше: зар још гледам иза онога који име видије?

14. Тога ради зове се студенац онај студенац живога који ме види; а он је између Кадиса и Варада.

15. И роди Агара Авраму сина; и надједи Аврам сину својему којег му роди Агара име Исмаило.

16. А бјеше Авраму осамдесет и шест година кад му Агара роди Исмаила.

ГЛАВА 17.

А кад Авраму би деведесет и девет година, јави му се Господ и рече му: ја сам Бог свемогући, по мојој вољи живи, и буди поштен.

2. И учинићу завјет између себе и тебе, и врло ћу те умножити.

3. А Аврам паде ничице. И Господ му још говори и рече:

4. Од мене ево завјет мој с тобом да ћеш бити отац многим народима.

5. За то се више не ћеш

звати Аврам, него ће ти име бити Авра̄м, јер сам те учинио оцем многих народа;

6. Даћу ти породицу врло велику, и начинићу од тебе народе многе, и цареви ће изаћи од тебе.

7. А постављам завјет свој између себе и тебе и сјемена твојега након тебе од кољена до кољена, да је завјет вјечан, да сам Бог теби и сјемену твојему након тебе;

8. И даћу теби и сјемину твојему након тебе земљу у којој си дошљак, сву земљу Хананску у државу вјечну, и бићу им Бог.

9. И рече Бог Авра̄му: ти пак држи завјет мој, ти и сјеме твоје након тебе од кољена до кољена.

10. А ово је завјет мој између мене и вас и сјемена твојега након тебе, који ћете држати: да се обрезује између вас све мушкиње.

11. А обрезиваћете окрајак тијела својега, да буде

знак завјета између мене и вас.

12. Свако мушко дијете кад му буде осам дана да се обрезује од кољена до кољена, родило се у кући или било купљено за новце од којих год странаца, које не буде од сјемена твојега.

13. Да се обрезује које се роди у кући твојој и које се купи за новце твоје; тако ће бити завјет мој на тијелу вашем завјет вјечан.

14. А необрезано мушко, којему се не обреже окрајак тијела његова, да се истријеби из народа својега, јер поквари завјет мој.

15. И још рече Бог Авраму: а Сару жену своју не зови је више Сара, него нека јој буде име Сára.

16. И ја ћу је благословити, и даћу ти сина од ње; благословићу је, и биће мати многим народима, и цареви народима изаћи ће од ње.

17. Тада паде Аврам ничице, и насмија се говорећи у срцу својем: еда ће се

човјеку од сто година родити син? и Сари? еда ће жена од деведесет година родити?

18. И Аврам рече Богу: нека жив буде Исмаило пред тобом!

19. И рече Бог: заиста Сара жена твоја родиће ти сина, и надјећеш му име Исак; и поставићу завјет свој с њим да буде завјет вјечан сјемену његову након њега.

20. А и за Исмаила услишио сам те; ево благословио сам га, и даћу му породицу велику, и умножићу га веома; и родиће дванаест кнезова, и учинићу од њега велик народ.

21. А завјет свој учинићу с Исаком кад ти га роди Сара, до године у ово доба.

22. И Бог изговоривши отиде од Аврама горе.

23. И Аврам узе Исмаила сина својега и све који се родише у дому његову и које год бјеше купио за своје новце, све мушкиње од домаћих својих; и обреза крајак тијела њихова у

исти дан, као што му каза Бог.

24. А бјеше Авраму деведесет и девет година кад обреза крајак тијела својега.

25. А Исмаилу сину његову бјеше тринаест година кад му се обреза крајак тијела његова.

26. У један дан обреза се Аврам и син му Исмаило,

27. И сви домашњи његови, рођени у кући и купљени за новце од странаца, бише обрезани с њим.

ГЛАВА 18.

Послије му се јави Господ у равници Мамвријској кад сјеђаше на вратима пред шатором својим у по дне.

2. Подигавши очи своје погледа, и гле, три човјека стајаху према њему. И угледавши их потрча им на сусрет испред врата шатора својега, и поклони се до земље;

3. И рече: Господе, ако сам нашао милост пред то-

бом, немој проћи слуге својега.

4. Да вам донесемо мало воде и оперите ноге, те се наслоните мало под овијем дрветом.

5. И изнијећу мало хљеба, те поткријепите срце своје, па онда пођите, кад идете поред слуге својега. И рекоше: учини што си казао.

6. И Аврам отрча у шатор к Сари, и рече: брже замијеси три копање бијелога брашна и испеци пogaче.

7. Па отрча ка говедима и ухвати теле младо и добро, и даде га момку да га брже зготови.

8. Па онда изнесе масла и млијека и теле које бјеше зготовио, и постави им, а сам стајаше пред њима под дрветом докле јеђаху.

9. И они му рекоше: гдје је Сара жена твоја? А он рече: ено је под шатором.

10. А *један између њих* рече: до године у ово доба опет ћу доћи к теби, а Сара ће жена твоја имати си-

на. А Сара слушаше на вратима од шатора иза њега.

11. А Аврам и Сара бијаху стари и временити, и у Саре бјеше престало што бива у жена.

12. За то се насмија Сара у себи говорећи: по што сам остарјела, сад ли ће ми доћи радост? а и господар ми је стар.

13. Тада рече Господ Авраму: што се смије Сара говорећи: истина ли је да ћу родити кад сам остарјела?

14. Има ли што тешко Господу? До године у ово доба опет ћу доћи к теби, а Сара ће имати сина.

15. А Сара удари у бах говорећи: нијесам се смијала. Јер се уплаши. Али он рече: није истина, него си се смијала.

16. По том усташе људи оданде, и пођоше пут Содома; и Аврам пође с њима да их испрати.

17. А Господ рече: како бих тајио од Аврама шта ћу учинити,

18. Кад ће од Аврама

постати велик и силан народ, и у њему ће се благословити сви народи на земљи ?

19. Јер знам да ће заповједити синовима својим и дому својему након себе да се држе путова Господњих и да чине што је право и добро, да би Господ навршио на Авраму што му је обећао.

20. И рече Господ: вика је у Содому и Гомору велика и гријех је њихов грдан.

21. За то ћу сићи да видим еда ли све чине као што вика дође преда ме; ако ли није тако, да знам.

22. И људи окренувши се пођоше пут Содома; али Аврам још стајаше пред Господом,

23. И приступив Аврам рече: хоћеш ли погубити и праведнога с неправедним ?

24. Може бити да има педесет праведника у граду; хоћеш ли и њих погубити, и не ћеш опростити мјесту за онијех педесет праведника што су у њему ?

25. Немој то чинити, ни губити праведника с неправедником, да буде праведнику као и неправеднику; немој; еда ли судија цијеле земље не ће судити право ?

26. И рече Господ: ако нађем у Содому педесет праведника у граду, опростићу цијелом мјесту њих ради.

27. А Аврам одговори и рече: гле, сада бих проговорио Господу, ако и јесам прах и пепео.

28. Може бити праведника педесет мање пет, хоћеш ли за овијех пет затрти сав град ? Одговори: не ћу, ако нађем четрдесет и пет.

29. И стаде даље говорити, и рече: може бити да ће се наћи четрдесет. Рече: не ћу ради онијех четрдесет.

30. По том рече: немој се гњевити, Господе, што ћу рећи; може бити да ће се наћи тридесет. И рече: не ћу, ако нађем тридесет.

31. Опет рече: гле, са-

да бих проговорио Господу; може бити да ће се наћи двадесет. Рече: не ћу их погубити за онијех двадесет.

32. Најпослије рече: немој се гњевити, Господе, што ћу још једном проговорити; може бити да ће се наћи десет. Рече: не ћу их погубити ради онијех десет.

33. И Господ отиде свршивши разговор с Аврамом; а Аврам се врати на своје мјесто.

ГЛАВА 19.

А у вече дођоше два анђела у Содом; а Лот сјеђаше на вратима Содомским; и кад их угледа, устаде те их срене, и поклони се лицем до земље,

2. И рече: ходите, господо, у кућу слуге својега, и преноћите и оперите ноге своје; па сјутра рано кад устанете пођите својим путем. А они рекоше: не, него ћемо преноћити на улици.

3. Али он навали на

њих, те се увратише к њему и уђоше у кућу његову, и он их угости, и испече хљебова прјесних, и једоше.

4. И још не бјеху легли, а грађани Содомљани слеглоше се око куће, старо и младо, сав народ са свијех крајева,

5. И викаху Лота и говоряху му: гдје су људи што дођоше синоћ к теби? изведи их к нама да их познамо.

6. А Лот изиде к њима пред врата затворив врата за собом,

7. И рече им: немојте, браћо, чинити зла.

8. Ево имам двије кћери, које још не познаше човјека; њих ћу вам извести, па чините с њима што вам је воља; само не дирајте у ове људе, јер су за то ушли под мој кров.

9. А они му рекоше: ходи амо. Па онда рекоше: овај је сам дошао амо да живи као дошљак, па још хоће да нам суди; сад ћемо теби учинити горе него њима. Па нава-

лише јако на човјека, на Лота, и стадоше истављати врата.

10. А она два човјека дигоше руке, и увукоше Лота к себи у кућу, и затворише врата.

11. А људе што бијаху пред вратима кућним у један пут ослијепише од најмањег до највећег, те не могаху наћи врата.

12. Тада она два човјека рекоше Лоту: ако имаш овдје још кога свога, или зета или сина или кћер, или кога год свога у овом граду, гледај нек иду одавде;

13. Јер хоћемо да затремо мјесто ово, јер је вика њихова велика пред Господом, па нас посла Господ да га затремо.

14. И изиде Лот, и ка за зетовима својима, за које шћаше дати кћери своје, и рече им: устајте, идите из мјеста овога, јер ће сада затрти Господ град овај. Али се зетовима његовијем учини да се шали.

15. А кад зора забијелје, навалише анђели на

Лота говорећи: устани, узми жену своју и двије кћери своје које су ту, да не погинеш у безаконју града тога.

16. А он се стаде шчињати, те људи узеше за руку њега и жену његову и двије кћери његове, јер га бјеше жао Господу; и изведоше га и пустише га иза града.

17. И кад их изведоше на поље, рече један: избави душу своју и не обзири се натраг, и у цијелој овој равни да нијеси стао; бјежи на оно брдо, да не погинеш.

18. А Лот им рече: немој, Господе!

19. Гле, слуга твој нађе милост пред тобом, и милост је твоја превелика коју ми учини сачувавши ми живот; али не могу утећи на брдо да ме не стигне зло и не погинем.

20. Ено град близу; онамо се може утећи, а мали је; да бјежим онамо; та мали је, те ћу остати жив.

21. А он му рече: ето

послушаћу те и за то, и не ћу затрти града, за који рече.

22. Брже бјежи онамо; јер не могу чинити ништа докле не стигнеш онамо. За то се прозва онај град Сигор.

23. И кад сунце ограну по земљи, Лот дође у Сигор.

24. Тада пусти Господ на Содом и на Гомор од Господа с неба дажд од сумпора и огња,

25. И затр оне градове и сву ону раван, и све људе у градовима и род земаљски.

26. Али жена Лотова бјеше се обазрела идући за њим, и поста слан камен.

27. А сјутрадан рано уставши Аврам, отиде на мјесто гдје је стајао пред Господом;

28. И погледа на Содом и Гомор и сву околину по оној равни, и угледа, а то се дизаше дим од земље као дим из пећи.

29. Али кад Бог зати-

раше градове у оној равни, опомену се Бог Аврама, и изведе Лота из пропасти кад затр градове гдје живљаше Лот.

30. А Лот отиде из Сигора, и стани се на оном брду с двије кћери своје, јер се бојаше остати у Сигору; и живљаше у пећини с двије кћери своје.

31. А старија рече млађој: наш је отац стар, а нема никога на земљи да дође к нама као што је обичај по свој земљи.

32. Хајде да дамо оцу вина нека се опије, па да легнемо с њим, еда бисмо сачувале сјеме оцу својему.

33. И дадоше оцу вина ону ноћ; и дошавши старија леже с оцем својим, и он не осјети ни кад она леже ни кад устаде.

34. А сјутрадан рече старија млађој: гле, ноћас спавах с оцем својим. Да му дамо вина и до вече, па иди ти и лези с њим, еда бисмо сачувале сјеме оцу својему.

35. Па и то вече да-

доше оцу вина, и уставши млађа леже с њим, и он не осјети ни кад она леже ни кад устаде.

36. И обје кћери Лотове затрудњеше од оца својега.

37. И старија роди сина, и надједо му име Моав; од њега су Моавци до данашњега дана.

38. Па и млађа роди сина, и надједо му име Аман; од њега су Аманци до данашњега дана.

ГЛАВА 20.

А Аврам отиде оданде на југ, и стани се између Кадиса и Сура; и живљаше као дошљак у Герару.

2. И говораше за жену своју Сару: сестра ми је. А цар Герарски Авимелех посла, те узе Сару.

3. Али дође Бог Авимелеху ноћу у сну, и рече му: гле, погинућеш са жене коју си узео, јер има мужа.

4. А Авимелех не бјеше се ње дотакао, и за то рече: Господе, еда ли

ћеш и праведан народ погубити?

5. Није ли ми сам казао: сестра ми је? а и она сама каза: брат ми је. Учинио сам у чистоти срца својега и у правди руку својих.

6. Тада му рече Бог у сну: знам да си учинио у чистоти срца својега, за то те и сачувах да ми не сакријеш, и не дадох да је се дотакнеш.

7. А сада врати човјеку жену његову, јер је пророк, и молиће се за те, те ћеш остати жив. Ако ли не вратиш, знај да ћеш умријети ти и сви твоји.

8. И у јутру рано уста Авимелех, и сазва све слуге своје, и каза им све ово да чују. И уплашише се људи веома.

9. Тада Авимелех дозва Аврама и рече му: шта си нам учинио? шта ли сам ти згријешо, те навуче на ме и на царство моје толико зло? Учинио си ми што не ваља чинити.

10. И још рече Авиме-

лех Авраму : шта ти је било, те си то учинио ?

11. А Аврам одговори : вељак : јамачно нема страха Божијега у овом мјесту, па ће ме убити ради жене моје.

12. А управо и јест ми сестра, кћи оца мојега ; али није кћи моје матере, па пође за ме.

13. А кад ме Бог изведе из дома оца мојега, ја јој рекох : учини добро, и кажи за ме гдје год дођемо : брат ми је.

14. Тада Авимелех узе оваца и говеда и слуга и слушкиња, те даде Авраму, и врати му Сару жену његову.

15. И рече Авимелех Авраму : ево, земља ти је моја отворена, живи слободно гдје ти је воља.

16. А Сари рече : ево дао сам твојему брату тисућу сребрника ; гле, он ти је очима покривало пред свима који буду с тобом ; и то све да ти је за науку.

17. И Аврам се помоли Богу, и исцијели Бог Авимелеха и жену његову и

слушкиње његове, те рађаху.

18. Јер Господ бјеше са свијем затворио сваку материцу у дому Авимелехову ради Саре жене Аврамове.

ГЛАВА 21.

И Господ походи Сару, као што бјеше рекао, и учини Господ Сари, као што бјеше казао.

2. Јер затрудње и роди Сара Авраму сина у старости његовој у исто вријеме кад каза Господ.

3. И Аврам надједо име сину који му се роди, којега му роди Сара, Исак.

4. И обреза Аврам сина својега Исака кад би од осам дана, као што му заповједи Бог.

5. А Авраму бјеше сто година кад му се роди син Исак.

6. А Сара рече : Бог ми учини смијех ; ко год чује, смијаће ми се.

7. И рече : ко би рекао Авраму да ће Сара дојити

дјецу ? ипак му родих сина у старости његовој.

8. А кад дијете дорасте да се одбије од сисе, учини Аврам велику гозбу онај дан кад одбише Исака од сисе.

9. И Сара видје сина Агаре Мисирке, која га роди Авраму, гдје се подсмјева ;

10. Па рече Авраму : отјерај ову робињу са сином њезинијем, јер син ове робиње не ће бити нашљедник с мојим сином, с Исаком.

11. А то Авраму би врло криво ради сина његова.

12. Али Бог рече Авраму : немој да ти је криво ради дјетета и ради робиње твоје. Што ти је год казала Сара, послушај ; јер ће ти се у Исаку сјеме прозвати.

13. Али ћу и од сина робињина учинити народ, јер је твоје сјеме.

14. И Аврам устав у јутру рано, узе хљеба и мјешину воде, и даде Агари метнувши јој на леђа, и ди-

јете, и отпусти је. А она отишавши луташе по пустињи Вирсавској.

15. А кад нестало воде у мјешини, она баци дијете под једно дрво,

16. Па отиде колико се може стријелом добацити, и сједе према њему ; јер говораше : да не гледам како ће умријети дијете. И сједећи према њему стаде иза гласа плакати.

17. А Бог чу глас дјетињи, и анђео Божји викну с неба Агару, и рече јој : што ти је Агаро ? не бој се, јер Бог чу глас дјетињи оданде гдје је.

18. Устани, дигни дијете и узми га у наручје ; јер ћу од њега учинити велик народ.

19. И Бог јој отвори очи, те угледа студенац ; и отишавши напоуни мјешину воде, и напоји дијете.

20. И Бог бијаше с дјететом, те одрасте, и живљаше у пустињи, и поста стријелац.

21. А живљаше у пустињи Фарану. И мати га ожени из земље Мисирске.

22. У то вријеме рече Авимелех и Фихол војвода његов Авраму говорећи : Бог је с тобом у свему што радиш.

23. Закуни ми се сада Богом да нећеш преварити мене ни сина мојега ни унука мојега , него да ћеш добро онако како сам ја теби чинио и ти чинити мени и земљи у којој си дошљак.

24. А Аврам рече : хоћу се заклети.

25. Али Аврам ирекори Авимелеха за студенац , који узеше на силу слуге Авимелехове.

26. А Авимелех рече : не знам ко је то учинио ; нити ми ти каза , нити чух до данас.

27. Тада Аврам узео оваца и говеда , и даде Авимелеху , и ухватише вјеру међу собом.

28. И Аврам одлучи седам јагањаца из стада.

29. А Авимелех рече Авраму : шта ће оно седам јагањаца што си одлучио ?

30. А он одговори : да примиш из моје руке оно

седам јагањаца , да ми буде свједочанство да сам ја ископао овај студенац.

31. Отуда се прозва оно мјесто Вир-Савија , јер се ондје закеше обојица.

32. Тако ухватише вјеру на Вирсавији. Тада се диже Авимелех и Фихол војвода његов , и вратише се у земљу Филлистимску.

33. А Аврам посади луг на Вирсавији , и ондје призва име Господа Бога вјечнога.

34. И Аврам живљаше као дошљак у земљи Филлистимској много времена.

ГЛАВА 22.

Послије тога шћаше Бог окушати Аврама , па му рече : Авраме ! А он одговори : ево ме.

2. И рече му Бог : узми сада сина својега , јединца својега милога , Исака , па иди у земљу Морију , и спади га на жртву тамо на брду гдје ћу ти казати.

3. И сјутрадан рано оставши Аврам , осамари маргарца својега , и узео са со-

бом два момка и Исака сина својега ; и нацијепавши дрва за жртву подиже се и пође на мјесто које му каза Бог.

4. Трећи дан подигавши очи своје Аврам угледа мјесто из далека.

5. И рече Аврам момцима својим : останите ви овдје с магарцем , а ја и дијете идемо онамо , па кад се помолимо Богу , вратићемо се к вама.

6. И узевши Аврам дрва за жртву напрти Исаку сину својему , а сам узе у своје руке огња и нож ; па отидоше обојица заједно.

7. Тада рече Исак Авраму оцу својему : оче ! А он рече : што , сине ! И рече *Исак* : ето огња и дрва , а гдје је јагње за жртву ?

8. А Аврам одговори : Бог ће се , синко , постарати за јагње себи на жртву. И иђаху обојица заједно.

9. А кад дођоше на мјесто које му Бог каза , Аврам начини ондје жртвеник , и метну дрва на њ , и свезавши Исака сина својега мет-

ну га на жртвеник врх дрва ;

10. И измахну руком својом и узе нож да закоље сина својега.

11. Али анђео Господњи викну га с неба , и рече : Авраме ! Авраме ! А он рече : ево ме.

12. А *анђео* рече : не дижи руке своје на дијете , и не чини му ништа ; јер сада познах да се бојиш Бога , кад нијеси пожалио сина својега , јединца својега , мене ради.

13. И Аврам подигавши очи своје погледа ; и гле , ован иза њега заплео се у чести роговима ; и отишавши Аврам узе овна и спали га на жртву мјесто сина својега.

14. И назва Аврам оно мјесто : Господ ће се постарати. За то се и данас каже : на брду , гдје ће се Господ постарати.

15. И анђео Господњи опет викну с неба Аврама ,

16. И рече : собом се заклех , вели Господ : кад си тако учинио , и нијеси по-

жалио сина својега, јединца својега,

17. Заиста ћу те благословити и сјеме твоје веома умножити, *да га буде* као звијезда на небу и као пијеска на обали морској; и наслиједиће сјеме твоје врата непријатеља својих;

18. И благословиће се у сјемени твојем сви народи на земљи, кад си послушао глас мој.

19. Тада се Аврам врати к момцима својим, те се дигоше, и отидоше заједно у Вирсавију, јер Аврам живљаше у Вирсавији.

20. После тога јавише Авраму говорећи: где, и Мелха роди синове брату твојему Нахору:

21. Окса првенца и Вавкса брата му, и Камуила, оца Арамова,

22. И Хазада и Азава и Фалдеса и Јелдафа и Ватуила.

23. А Ватуило роди Ревеку. Осам их роди Мелха Нахору брату Аврамову.

24. А иноча његова, по имену Ревма, роди и она

Тавека и Гама и Тохоса и Моха.

ГЛАВА 23.

А поживје Сара сто двадесет и седам година; то су године вијека Сарина;

2. И умрије Сара у граду Арвоку, а то је Хеврон, у земљи Хананској. И дође Аврам да ожали Сару и оплаче.

3. А кад уста Аврам од мртваца својега, рече синовима Хетовијем говорећи:

4. Странац сам и дошљак код вас; дајте ми да имам гроб код вас да погребем мртваца својега испред очију својих.

5. А синови Хетови одговореше Авраму, говорећи му:

6. Чуј нас, господару; ти си кнез од Бога међу нама; у најбољем гробу нашем погребим мртваца својега; нико између нас не ће ти затворити гроба својега да не погребеш мртваца својега.

7. Тада устаде Аврам и поклони се народу зе-

мље оне, синовима Хетовијем;

8. И рече им говорећи: ако хоћете да погребем мртваца својега испред очију својих, послушајте ме, и говорите за мене Ефрону сину Сарову,

9. Нека ми да пећину у Макпели, која је на крају њиве његове; за новце нека ми је да међу вама колико вриједи, да имам гроб.

10. А Ефрон сјеђаше у сред синова Хетовијех. Па рече Ефрон Хетејин Авраму пред синовима Хетовијем, који слушаху, пред свијем који улажаху на врата града његова, говорећи:

11. Не, господару; чуј ме: поклањам ти њиву, и пећину код ње поклањам ти; пред синовима народа својега поклањам ти је, погребим мртваца својега.

12. А Аврам се поклони народу земље оне,

13. И рече Ефрону пред народом земље оне говорећи: ако си вољан, чуј ме; да ти дам шта вриједи

њива, узми од мене, па ћу онда погребити мртваца својега ондје.

14. А Ефрон одговори Авраму говорећи му:

15. Господару, чуј ме; земља вриједи четири стотине *сикала* сребра између мене и тебе; шта је то? само ти погребим мртваца својега.

16. А Аврам чувши Ефрона измјери му сребро, које рече пред синовима Хетовијем, четири стотине *сикала* сребра, како су ишли међу трговцима.

17. И њива Ефронова у Макпели према Мамврији, њива с пећином која је на њој, и сва дрвета на њиви и по међи њезиној унаоколо,

18. Поста Аврамова пред синовима Хетовијем, пред свима који улазе на врата града онога.

19. По том погребу Аврам Сару жену своју у пећини на њиви Макпели према Мамврији, а то је Хеврон, у земљи Хананској.

20. И потврдише синови Хетови њиву и пећину на њој Авраму да има гроб.

ГЛАВА 24.

А Аврам бјеше стар и временит, и Господ бјеше благословио Аврама у свему;

2. И рече Аврам слуги својему најстаријему у кући својој, који бјеше над свијем добром његовијем: метни руку своју под стегно моје,

3. Да те закунем Господом Богом небеским и Богом земаљским да не ћеш довести жене сину мојему између кћери овијех Хананеја, међу којима живим;

4. Него да ћеш отићи у земљу моју и у род мој и довести жену сину мојему Исаку.

5. А слуга му рече: а ако дјевојка не хтједбуде поћи са мном у ову земљу; хоћу ли одвести сина твојега у земљу из које си се иселио?

6. А Аврам му рече:

пази да не одведеш сина мојега онамо.

7. Господ Бог небески, који ме је узео из дома оца мојега и из земље рода мојега, и који ми је рекао и заклео ми се говорећи: сјемени ћу твојему дати земљу ову, он ће послати анђела својега пред тобом да доведеш жену сину мојему оданде.

8. Ако ли дјевојка не хтједбуде поћи с тобом, онда да ти је проста заклетва моја; само сина мојега немој одвести онамо.

9. И метну слуга руку своју под стегно Авраму господару својему, и закле му се за ово.

10. Тада слуга узе десет камила између камила господара својега да иде, јер све благо господара његова бјеше под његовом руком; и отишав дође у Месопотамију до града Нахорова.

11. И пусти камиле да полијезу иза града код студенца пред вече кад излазе грађанке да захватају воде;

12. И рече: Господе Боже господара мојега Аврама, дај ми срећу данас и учини милост господару мојему Авраму.

13. Ево, ја ћу стајати код овога студенца, а грађанке ће доћи да захватају воде.

14. Којој дјевојци речем: нагни крчаг свој да се напијем, а она рече: на пиј, и камиле ћу ти напојити; дај то да буде она коју си намијенио слуги својему Исаку; и по томе да познам да си учинио милост господару мојему.

15. И он још не изговори, а то Ревека, кћи Ватуила сина Мелхе жене Нахора брата Аврамова, дође с крчагом на рамену.

16. И бјеше врло лијепа, још дјевојка, још је човјек не бјеше познао. Она сиђе на извор, и наточи крчаг, и пође;

17. А слуга искочи пред њу, и рече: дај ми да се напијем мало воде из крчага твојега.

18. А она рече: на пиј, господару. И брже спусти

крчаг на руку своју, и напоји га.

19. И кад га напоји, рече: и камилама ћу твојим налити нека се напију.

20. И брже изручи крчаг свој у појило, па опет отрча на студенац да налије, и нали свијем камилама његовијем.

21. А човјек јој се дивљаше, и ћуташе, не ће ли познати је ли Господ дао срећу путу његову или није.

22. А кад се камиле напише, извади човјек златну гривну од по *сикла и метну јој око чела* и двије наруквице *метну јој на руке од десет сикала* злата.

23. И рече: чија си кћи? кажи ми. Има ли у кући оца твојега мјеста за нас да преноћимо?

24. А она му рече: ја сам кћи Ватуила сина Мелшина, којега роди Нахору.

25. Још рече: има у нас много сламе и пиће и мјеста за ноћиште.

26. Тада се поклони човјек и захвали Господу,

27. И рече: благосло-

вен да је Господ Бог господара мојега Аврама, што не остави милости своје и вјере своје према господару мојем, и путем доведе ме Господ у дом родбине господара мојега.

28. А дјевојка отрча и све ово каза у дому матере своје.

29. А Ревека имаше брата, којему име бјеше Лаван; и истрча Лаван к човјеку на студенац,

30. Како видје гривну и наруквице на рукама сестре своје и чу гдје Ревека сестра му рече: тако ми каза човјек; дође к човјеку; а он стајаше код камила на студенцу.

31. И рече: ходи, који си благословен од Господа; што би стајао на пољу? спремио сам кућу, има мјеста и за камиле.

32. И доведе човјека у кућу, и растовари камиле; и дадоше сламе и пиће камилама, и донесоше воде за ноге њему и људима што бијашу с њим;

33. И поставише му да једе; али он рече: не ћу

јести докле не кажем ствар своју. А Лаван му рече: говори.

34. Тада рече: ја сам слуга Аврамов.

35. А Господ је благословио господара мојега веома, те је постао велик, и дао му је оваца и говеда, и сребра и злата, и слуга и слушкиња, и камила и магараца.

36. И још Сара жена господара мојега роди сина господару мојему у старости његовој, и он му даде све што има.

37. А мене закле господар мој говорећи: немој довести сину мојему жене између кћери овијех Хананеја, међу којима живим;

38. Него иди у дом оца мојега и у род мој, да доведеш жену сину мојему.

39. А ја рекох господару својему: може бити да дјевојка не ће хтјети поћи са мном.

40. А он ми рече: Господ, по чијој вољи свагда живљах, послаће анђела својега с тобом, и даће

срећу твојему путу да доведеш жену сину мојему од рода мојега, из дома оца мојега.

41. Онда ће ти бити проста заклетва моја кад отидеш у род мој; ако ти је и не даду, опет ће ти бити проста заклетва моја.

42. И кад дођох данас на студенац, рекох: Господе Боже господара мојега Аврама, ако си дао срећу путу мојему, којим идем,

43. Ево, ја ћу стајати код студенца: која дјевојка дође да захвати воде, и ја јој кажем: дај ми да се напијем мало воде из крчага твојега,

44. А она ми одговори: и ти пиј и камилама ћу твојим налити; то нека буде жена коју је намијенио Господ сину господара мојега.

45. Ја још не изговорих у срцу својем, а дође Ревека с крчагом на рамену, и сипавши на извор захвати; и ја јој рекох: дај ми да се напијем.

46. А она брже спусти-

ши са себе крчаг рече: на пиј, и камиле ћу ти напојити. И кад се напих, напоји и камиле моје.

47. И запитах је говорећи: чија си кћи? А она одговори: ја сам кћи Ватуила сина Нахорова, којега му роди Мелха. Тада јој метнух гривну око чела и нарукнице на руке;

48. И падох и поклоних се Господу, и захвалих Господу Богу господара мојега Аврама, што ме доведе правијем путем да нађем кћер брата господара својега за сина његова.

49. Ако ћете дакле учинити љубав и вјеру господару мојему, кажите ми; ако ли не ћете, кажите ми, да идем на десно или на лијево.

50. А Лаван и Ватуило одговарајући рекоше: од Господа је ово дошло; ми ти не можемо казати ни зло ни добро.

51. Ето, Ревека је у твојој власти, узми је па иди, и нека буде жена сину твојега господара, као што каза Господ.

52. А кад чу слуга Аврамов ријечи њихове, поклони се Господу до земље,

53. И извади слуга закладе сребрне и златне и хаљине, и даде Ревеци; такођер и брату њезину и матери њезиној даде дарове.

54. По том једоше и пише он и људи који бијаху с њим, и преноћише. А кад у јутру усташе, рече *слуга*: пустите ме господару мојему.

55. А брат и мати њезина рекоше: нека остане дјевојка код нас који дан, барем десет дана, па онда нека иде.

56. А он им рече: немојте ме задржавати, кад је Господ дао срећу мојему путу; пустите ме да идем господару својему.

57. Тада рекоше: да зовемо дјевојку, и упитамо шта она вели.

58. И дозваше Ревеку и рекоше јој: хоћеш ићи с овијем човјеком? А она одговори: хоћу.

59. И пустише Ревеку

сестру своју и дојкињу њезину са слугом Аврамовијем и људима његовијем.

60. И благословише Ревеку и рекоше јој: сестро наша, да се намножиш на тисуће тисућа, и сјеме твоје да на слиједи врата својих непријатеља!

61. И подиже се Ревека с дјевојкама својим, и посједаше на камиле, и пођоше с човјеком; и слуга узев Ревеку отиде.

62. А Исак иђаше враћајући се од студенца живога који ме види (јер живљаше у јужном крају),

63. А бјеше изашао Исак у поље пред вече да се помолн Богу; и подигав очи своје угледа камиле гдје иду.

64. И Ревека подигавши очи своје угледа Исака, те скочи с камиле,

65. И рече слози: ко је онај човјек што иде преко поља пред нас? А слуга рече: оно је господар мој. И она узе покривало и покри лице.

66. И приповједи слуга Исаку све што је свршио.

67. И одведе је Исак у шатор Саре матере своје; и узе Ревеку, и она му поста жена, и омиље му. И Исак се утјеша за матером својом.

ГЛАВА 25.

А Аврам узе другу жену, по имену Хетуру.

2. И она му роди Зомврана и Језана и Мадана и Мадијама и Јесвока и Сојена.

3. А Језан роди Савана и Дедана. А Деданови синови бише Асурим и Латусим и Лаомим.

4. А синови Мадијамови: Ефар и Афир и Енох и Авида и Елдага. Сви бјеху дјеца Хетурина.

5. А Аврам даде све што имаше Исаку;

6. А синовима својих иноча даде Аврам даре, и оправи их од Исака сина својега још за живота својега на исток, у источни крај.

7. И вијека Аврамова што поживје бјеше сто седамдесет и пет година.

8. И онемоћав умрије Аврам у доброј старости, сит живота, и би прибран к роду својему.

9. И погребеше га Исак и Исмаило у пећини Макпелској на њиви Ефрона сина Сара Хетејина, која је према Мамврији,

10. На њиви коју купи Аврам од синова Хетовијех, ондје је погребен Аврам са Саром женом својом.

11. И по смрти Аврамовој благослови Бог Исака сина његова; а Исак живљаше код студенца живота који ме види.

12. А ово је племе Исмаила сина Аврамова, којега роди Авраму Агара Мисирка робиња Сарина,

13. И ово су имена синова Исмаиловијех, како се зваху у племенима својим: првенац Исмаилов Навајот, па Кидар и Навденло и Масам,

14. И Масма и Дума и Маса,

15. И Ходан и Теман и Јетур и Нафес и Кедма.

16. То су синови Исмаи-

дови, и то су им имена по селима и градовима њиховијем, дванаест кнезова над својим народима.

17. А године су вијека Исмаилова сто и тридесет и седам година. Послије онемоћав умрије, и би прибран к роду својему.

18. И живљаху од Евилата до Сура према Мисиру, како се иде у Асирију; и допаде му према свој браћи својој да живи.

19. А ово је племе Исака сина Аврамова: Аврам роди Исака;

20. А Исаку бјеше четрдесет година кад се ожени Ревеком, кћерју Ватуила Сирина из Месопотамије, сестром Лавана Сирина.

21. И Исак се мољаше Господу за жену своју, јер бјеше нероткиња; и умоли Господа, те затрудње Ревека жена његова.

22. Али удараху једно о друго дјеца у утроби њезиној, те рече: ако је тако, на што сам? И отиде да пита Господа.

23. А Господ јој рече: два су племена у утроби

твојој, и два ће народа изаћи из тебе; и један ће народ бити јачи од другог народа, и већи ће служити мањему.

24. И кад дође вријеме да роди, а то близанци у утроби њезиној.

25. И први изађе црвен, сав као руно рутав; и надјеше му име Исав.

26. А последије изађе брат му, држећи руком за пету Исава; и надјеше му име Јаков. А бјеше Исаку шездесет година, кад их роди Ревека.

27. И дјеца одрастоше, и Исав поста довац и ратар, а Јаков бјеше човјек кротак, и бављаше се у шаторима.

28. И Исак миловаше Исава, јер радо јеђаше лова његова; а Ревека миловаше Јакова.

29. Једном Јаков скуха јело, а Исав дође из поља уморан.

30. И рече Исав Јакову: дај ми да једем тога јела црвенога, јер сам уморан. Отуда се прозва Едом.

31. А Јаков му рече:

продај ми данас првенаштво своје.

32. А Исав одговори : ево , хоћу да умрем , па што ће ми првенаштво ?

33. А Јаков рече : закуни ми се данас. И он му се закле ; тако продаде своје првенаштво Јакову.

34. И Јаков даде Исаву хљеба и скуханог лећа , и он се наједе и напи , па уста и отиде. Тако Исав није марио за првенаштво своје.

ГЛАВА 26.

Али наста глад у земљи сврх прве глади која бјеше за времена Аврамова ; и Исак отиде к Авимелеху цару Филистимском у Герар.

2. И јави му се Господ и рече : немој ићи у Мисир , него сједи у земљи коју ћу ти казати.

3. Сједи у тој земљи , и ја ћу бити с тобом , и благословићу те ; јер ћу теби и сјемени твојему дати све ове земље , и потврдићу

заклетву , којом сам се заклео Авраму оцу твојему.

4. А умножићу сјеме твоје *да га буде* као звијезда на небу , и даћу сјемени твојему све ове земље , и у сјемени твојем благословиће се сви народи на земљи ,

5. За то што је Аврам слушао глас мој , и чувао наредбу моју , заповијести моје , правила моја и законе моје.

6. И оста Исак у Герару.

7. А људи у мјесту оном питаху за жену његову , а он говораше : сестра ми је. Јер се бојаше казати : жена ми је ; да ме , вели , не убију ови људи ради Ревека , јер је лијена.

8. И кад проведе много времена ондје , догоди се , те погледа Авимелех цар Филистимски с прозора , и видје Исака гдје се шали с Ревеком женом својом.

9. И дозва Авимелех Исака и рече : та то ти је жена ; како си казао : сестра ми је ? А Исак му

одговори: рекох: да не погинем с ње.

10. А Авимелех рече: шта си нам учинио? лако је могао ко од народа овога лећи с твојом женом, те би нас ти увалио у гријех.

11. И заповједи Авимелех свему народу својему говорећи: ко се дотакне овога човјека или жене његове, погинуће.

12. И Исак стаде сијати у оној земљи, и доби оне године по сто, тако га благослови Господ.

13. И обогати се човјек, и напредоваше све већма, те поста сиљан.

14. И имаше оваца и говеда и много слуга; а Филистеји му завиђаху,

15. Па све студенце које бјеху ископале слуге оца његова за времена Аврама оца његова заронише Филистеји, и засуше их земљом.

16. И Авимелех рече Исаку: иди од нас, јер си постао сиљнији од нас.

17. И Исак отиде оданде, и разаше шаторе у до-

лини Герарској, и настани се ондје.

18. И стаде Исак откопавати студенце, који бјеху ископани за времена Аврама оца његова, и које заронише Филистеји по смрти Аврамовој; и прозва их именима, која им бјеше надио отац његов.

19. И копајући слуге Исакове у оном долу нађоше студенац живе воде.

20. Али се свадише пастири Герарски с пастирима Исаковим говорећи: наша је вода. И надједо име оном студенцу Есек, јер се свадише с њим.

21. Послије ископаше други студенац, па се и око њега свадише, за то га назва Ситна.

22. Тада се подиже оданде, и ископа други студенац, и око њега не би свађе; за то га назва Реховот, говорећи: сад нам даде Господ простора да растемо у овој земљи.

23. И отиде оданде горе у Вирсавију.

24. И исту ноћ јави му се Господ, и рече: ја сам

Бог Аврама оца твојега. Не бој се, јер сам ја с тобом, и благословићу те и умножићу сјеме твоје Аврама ради слуге својега.

25. И начини ондје жртвеник, и призва име Господње; и ондје разапешатор свој; и слуге Исакове ископаше ондје студенац.

26. И дође к њему Авимелех из Герара с Охозатом пријатељем својим и с Фихолом војводом својим.

27. А Исак им рече: што сте дошли к мени, кад мрзите на ме и отјерасте ме од себе?

28. А они рекоше: видјесмо заиста да је Господ с тобом, па рекосмо: нека буде заклетва између нас, између нас и тебе; хајде да ухватимо вјеру с тобом:

29. Да нам не чиниш зла, као што се ми тебе не дотакосмо и као што ми теби само добро чинисмо, и пустисмо те да идеш на миру, и ето си благословен од Господа.

30. Тада их он угости; те једоше и пише.

31. А сјутрадан уставши рано, заклеше се један другоме, и отпусти их Исаак и отидоше од њега с миром.

32. Исти дан дошавши слуге Исакове казаше му за студенац који ископаше, и рекоше му: нађосмо воду.

33. И назва га Савија; отуда се зове град онај Вирсавија до данашњега дана.

34. А кад би Исаву четрдесет година, узе за жену Јудиту кћер Веоха Хетејина, и Васемату кћер Елона Хетејина.

35. И оне задаваху много јада Исаку и Ревеци.

ГЛАВА 27.

Кад Исак остарје и очи му потамњеше, те не виђаше, дозво Исаву старијега сина својега, и рече му: сине! А он одговори: ево ме.

2. Тада рече: ево оста-

рио сам, не знам кад ћу умријети;

3. Узми оружје своје, туд и лук, и изиди у планину, те ми улови лова.

4. И зготови ми јело по мојој вољи, и донеси ми да једем, па да те благослови душа моја док нијесам умрљо.

5. А Ревека чу шта Исак рече сину својему Исаву. И Исав отиде у планину да улови лова и донесе.

6. А Ревека рече Јакову сину својему говорећи: гле, чух оца твојега гдје бесједи с Исавом братом твојим, и рече:

7. Донеси ми лова, и зготови јело да једем, па да те благословим пред Господом док нијесам умрљо.

8. Него сада, сине, послушај ме, што ћу ти казати.

9. Иди сада к стаду и донеси два добра јарета, да зготовим оцу твојему јело од њих, како радо једе.

10. Па ћеш унијети оцу

да једе и да те благослови док није умрљо.

11. А Јаков рече Ревеци матери својој: али је Исав брат мој рутав, а ја сам гладак;

12. Може ме опипати отац, па ће се осјетити да сам га хтио преварити, те ћу навући на се проклетство мјесто благослова.

13. А мати му рече: нека проклетство твоје, сине, падне на мене; само ме послушај, и иди и донеси ми.

14. Тада отишав узе и донесе матери својој; а мати његова зготови јело како јеђаше радо отац његов.

15. Па онда узе Ревека најљепше хаљине старијега сина својега, које бијаху у ње код куће, и обуче Јакова млађега сина својега,

16. И јарећим кожицама обложи му руке и врат гдје бјеше гладак.

17. И даде Јакову сину својему у руке јело и хљеб што зготови.

18. А он уђе к оцу својему и рече: оче. А он одговори: ево ме; који си ти, сине?

19. И Јаков рече оцу својему: ја, Исав твој првенац; учинио сам како си ми рекао; дигни се, посади се да једеш лова мојега, па да ме благослови душа твоја.

20. А Исак рече сину својему: кад брже нађе, сине? А он рече: Господ Бог твој даде, те изађе преда ме.

21. Тада рече Исак Јакову: ходи ближе, сине, да те опипам јеси ли син мој Исав или не.

22. И приступи Јаков к Исаку оцу својему, а он га опипа, па рече: глас је Јаковљев, али руке су Исавове.

23. И не позна га, јер му руке бјеху као у Исава брата његова рутаве; за то га благослови;

24. И рече му: јеси ли ти син мој Исав? А он одговори: ја сам.

25. Тада рече: а ти дај, сине, да једем лова твоје-

га, па да те благослови душа моја. И даде му, те једе; па му донесе и вина, те пи.

26. По том Исак отац његов рече му: ходи сине, цјелуј ме.

27. И он приступи и цјелива га; а Исак осјети мирис од хаљина његовијех, и благослови га говорећи: гле, мирис сина мојега као мирис од поља које благослови Господ.

28. Бог ти дао росе небеске, и добре земље, и пшенице и вина изобила!

29. Народи ти служили и племена ти се клањала! Био господар браћи својој и клањали ти се синови матере твоје! Проклет био који тебе успроклиње а благословен који тебе узблагосиља!

30. А кад Исак благослови Јакова, и Јаков отиде испред Исака оца својега, у тај час дође Исав брат његов из лова.

31. Па зготови и он јело и унесе оцу својему, и рече му: устани, оче, да једем што ти је син уло-

вио, па да ме благослови
душа твоја.

32. А Исак отац његов
рече му: ко си ти? А он
рече: ја, син твој, прве-
нац твој, Исав.

33. Тада се препаде И-
сак, и рече: ко? да гдје
је онај који улови и до-
несе ми лова, и од свега
једох прије него ти дође,
и благослових га? он ће
и остати благословен.

34. А кад чу Исав ри-
јечи оца својега, вриште
иза гласа и ожалости се
веома, и рече оцу своје-
му: благослови и мене,
оче.

35. А он му рече: до-
ђе брат твој с пријеваром,
и однесе твој благослов.

36. А Исав рече: пра-
во је што му је име Ја-
ков, јер ме већ другом
превари. Првенаштво ми
узе, па ето сада ми узе и
благослов. По том рече:
нијеси ли и мени оставио
благослов?

37. А Исак одговори, и
рече Исаву: ето сам га
поставио теби за господара,
и сву браћу његову

дадох му да му буду слу-
ге; пшеницом и вином у-
кријепих га; па шта бих
сада теби учинио, сине?

38. А Исав рече оцу
својему: еда ли је само
један благослов у тебе,
оче? благослови и мене,
оче. И стаде иза гласа
плакати Исав.

39. А Исак отац његов
одговарајући рече му: ево,
стан ће ти бити на род-
ној земљи и роси небесвој
озго.

40. Али ћеш живјети
од мача својега, и брату
ћеш својему служити; али
ће доћи вријеме, те ћеш
по што се наплачеш скр-
шити јарам његов с врата
својега.

41. И Исав омрзе љуто
на Јакова ради благосло-
ва, којим га благослови
отац, и говораше у срцу
својем: близу су жалосни
дани оца мојега, тада ћу
убити Јакова брата сво-
јега.

42. И казаше Ревечи
ријечи Исаву сина њезина
старијега, а она пославши
дозва Јакова млађега сина

својега, и рече му: гле, Исав брат твој тјеши се тијем што хоће да те убије.

43. Него, сине, послушај што ћу ти казати; устани и бјежи к Лавану брату мојему у Харан.

44. И остани код њега неко вријеме докле прође срдња брата твојега.

45. Докле се гњев брата твојега одврати од тебе, те заборави што си му учинио; а онда ћу ја послати да те доведу оданде. За што бих остала без обојице вас у један дан?

46. А Исаку рече Ревека: омрзао ми је живот ради овијех Хетејака. Ако се Јаков ожени Хетејком, каком између кћери ове земље, на што ми живот?

ГЛАВА 28.

Тада Исак дозвола Јакова, и благослови га, и заповједи му и рече: немој да се ожениш којом између кћери Хананејских.

2. Устани и иди у Падан-Арам у дом Ватуила

оца матере своје, и оданде се ожени између кћери Лавана ујака својега.

3. А Бог свемогући да те благослови, и да ти да велику породицу и умножи те, да од тебе постане мноштво народа,

4. И да ти да благослов Аврамов, теби и сјемени твојему с тобом, да наслиједиш земљу у којој си дошљак, коју Бог даде Авраму.

5. Тако оправи Исак Јакова, и он пође у Падан-Арам к Лавану сину Ватуила Сирина, брату Ревеке матере Јаковљеве и Исавове.

6. А Исав видје гдје Исак благослови Јакова и оправи га у Падан-Арам да се оданде ожени, и гдје благосиљајући га заповједи му и рече: немој да се ожениш којом између кћери Хананејских,

7. И гдје Јаков послуша оца својега и матер своју, и отиде у Падан-Арам;

8. И видје Исав да кћери Хананејске нијесу повољи Исаку оцу његову.

9. Па отиде Исав к Исмаилу, и узе за жену преко жена својих Маелету кћер Исмаила сина Аврамова, сестру Навеотову.

10. А Јаков отиде од Вирсавије идући у Харан.

11. И дође на једно мјесто, и ондјезаноћи, јер сунце бјеше зашло; и узе камен на оном мјесту, и метну га себи под главу, и заспа на оном мјесту.

12. И усни, а то љестве стајаху на земљи а врхом тицаху у небо, и гле, анђели Божији по њима се пењаху и слажаху;

13. И гле, на врху стајаше Господ, и рече: ја сам Господ Бог Аврама оца твојега и Бог Исаков; ту земљу на којој спаваш теби ћу дати и сјемени твојему;

14. И сјемена ће твојега бити као праха на земљи, те ћеш се раширити на запад и на исток и на сјевер и на југ, и сви народи на земљи благословиће се у теби и у сјемени твојем.

15. И ево, ја сам с тобом, и чуваћу те куда год поћеш, и довешћу те натраг у ову

земљу, јер те не ћу оставити докле год не учиним што ти рекох.

16. А кад се Јаков пробуди од сна, рече: за цијело је Господ на овом мјесту; а ја не знах.

17. И уплаши се, и рече: како је страшно мјесто ово! оvdје је доиста кућа Божја, и ово су врата небеска.

18. И уста Јаков у јутру рано, и узе камен што бјеше метнуо себи под главу, и утврди га за спомен и прели га уљем.

19. И прозва оно мјесто Ветил, а пређе бјеше име ономе граду Луз.

20. И учини Јаков зајвет, говорећи: ако Бог буде са мном и сачува ме на путу којим идем и даде ми хљеба да једем и одијела да се облачим,

21. И ако се вратим на миру у дом оца својега, Господ ће ми бити Бог;

22. А камен овај који утврдих за спомен биће дом Божји; и што ми год даш, од свега ћу десето дати теби.

ГЛАВА 29.

Тада се подиже Јаков и отиде у земљу источну.

2. И обзирући се угледа студенац у пољу; и гле, три стада оваца лежаху код њега, јер се на оном студенцу појаху стада, а велики камен *бијаше* студенцу на вратима.

3. Ондје се скупљаху сва стада, те *пастури* одваљиваху камен с врата студенцу и појаху стада, и послѣје опет приваљиваху камен на врата студенцу на његово мјесто.

4. И Јаков им рече: браћо, одакле сте? Рекоше: из Харана смо.

5. А он им рече: познајете ли Лавана сина Нахорова? Они рекоше: познајемо.

6. Он им рече: је ли здрав? Рекоше: јест, и ево Рахиље кћери његове, гдје иде са стадом.

7. И он рече: ето још је рано, нити је вријеме враћати стоку; напојте стоку па идите и пасите је.

8. А они рекоше: не можемо, докле се не скупе сва

стада, да одвалимо камен с врата студенцу, онда ћемо напојити стоку.

9. Док он још говораше с њима, дође Рахиља са стадом оца својега, јер она пасијаше овце.

10. А кад Јаков видје Рахиљу кћер Лавана ујака својега и стадо Лавана ујака својега, приступи Јаков и одвали камен студенцу с врата, и напоји стадо Лавана ујака својега.

11. И пољуби Јаков Рахиљу, и повикавши заплака се.

12. И каза се Јаков Рахиљи да је род оцу њезину и да је син Ревечин; а она отрча те јави оцу својему.

13. А кад Лаван чу за Јакова сина сестре своје, истрча му на сусрет, и загрли га и пољуби, и уведе у своју кућу. И он приповједи Лавану све ово.

14. А Лаван му рече: тати си кост моја и тијело моје. И оста код њега цио мјесец дана.

15. Тада рече Лаван Јакову: зар бадава да ми слу-

жиш, што си ми род? Кажи ми шта ће ти бити плаћа?

16. А Лаван имаше двије кћери : старијој бјеше име Лија а млађој Рахиља.

17. И у Лије бјеху кварне очи, а Рахиља бјеше лијепа стаса и лијепа лица.

18. И Јакову омиле Рахиља, те рече : служићу ти седам година за Рахиљу млађу кћер твоју.

19. А Лаван му рече : боље теби да је дам него другом ; остани код мене.

20. И одслужи Јаков за Рахиљу седам година, и учинише му се као неколико дана, јер је љубљаше.

21. И рече Јаков Лавану : дај ми жену, јер ми се наврши вријеме, да легнем с њом.

22. И сазва Лаван све људе из онога мјеста и учини гозбу.

23. А у вече узе Лију кћер своју и уведе је к Јакову, и он леже с њом.

24. И Лаван даде Зелфу робињу своју Лији кћери својој да јој буде робиња.

25. А кад би у јутру, гле, оно бјеше Лија ; те рече

Јаков Лавану : шта си ми то учинио? не служим ли за Рахиљу код тебе? за што си ме преварио?

26. А Лаван му рече : не бива у нашем мјесту да се уда млађа прије старије.

27. Наврши недјељу дана с том, па ћемо ти дати и другу за службу што ћеш служити код мене још седам година других.

28. Јаков учини тако, и наврши с њом недјељу дана, па му даде Лаван Рахиљу кћер своју за жену.

29. И даде Лаван Рахиљи кћери својој робињу своју Валу да јој буде робиња.

30. И тако леже Јаков с Рахиљом ; и вољаше Рахиљу него Лију, и стане служити код Лавана још седам других година.

31. А Господ видећи да Јаков не мари за Лију, отвори њојзи материцу, а Рахиља оста нероткиња.

32. И Лија затрудње, и роди сина, и надједе му име Рувим, говорећи : Господ погледа на јаде моје, сада ће ме љубити муж мој.

33. И опет затрудње и

роди сина, и рече: Господ чу да сам презрена, па ми даде и овога. И надједе му име Симеун.

34. И опет затрудње, и роди сина, и рече: да ако се сада већ приљуби к мени муж мој, кад му родих три сина. Зато му надјеше име Левије.

35. И затрудње опет, и роди сина, и рече: сада ћу хвалити Господа. За то му надједе име Јуда; и преста рађати.

ГЛАВА 30.

А Рахиља видјевши гдје не рађа дјеце Јакову, позавидје сестри својој; и рече Јакову: дај ми дјеце, или ћу умријети.

2. А Јаков се расрди на Рахиљу, и рече: зар сам ја а не Бог који ти не да порога?

3. А она рече: ето робиње моје Вале, лези с њом, нека роди на мојим кољенима, па ћу и ја имати дјеце од ње.

4. И даде му Валу робињу своју за жену, и Јаков леже с њом.

5. И затрудње Вала, и роди Јакову сина.

6. А Рахиља рече: Господ ми је судио и чуо глас мој, те ми даде сина. Зато му надједе име Дан.

7. И Вала робиња Рахиљина затрудње опет, и роди другога сина Јакову;

8. А Рахиља рече: бо-рах се жестоко са сестром својом, али одољех. И надједе му име Нефталим.

9. А Лија видјевши гдје преста рађати узе Зелфу робињу своју и даде је Јакову за жену.

10. И роди Зелфа робиња Лијина Јакову сина;

11. И Лија рече: дође чета. И надједе му име Гад.

12. Опет роди Зелфа робиња Лијина другога сина Јакову;

13. И рече Лија: благо мени, јер ће ме блаженом звати жене. За то му надједе име Асир.

14. А Рувим изиде у вријеме жетве пшеничне и нађе мандрагору у пољу, и донесе је Лији матери својој. А Рахиља рече Ли-

ји: дај ми мандрагору сина својега.

15. А она јој рече: мало ли ти је што си ми узела мужа? хоћеш да ми узмеш и мандрагору сина мојега? А Рахиља јој рече: нека ноћас спава с тобом за мандрагору сина твојега.

16. И у вече кад се Јаков враћаше из поља, изиде му Лија на сусрет и рече: спаваћеш код мене, јер те купих за мандрагору сина својега. И спава код ње ону ноћ.

17. А Бог услиши Лију, те она затрудње, и роди Јакову петог сина.

18. И рече Лија: Господ ми даде плаћу моју што дадох робинју своју мужу својему. И надједе му име Исахар.

19. Изатрудње Лија опет, и роди Јакову шестог сина;

20. И рече Лија: дарива ме Господ даром добријем; да ако се сада већ приљуби к мени муж мој, јер му родих шест синова. За то му надједе име Завулон.

21. Најпослије роди кћер, и надједе јој име Дина.

22. Али се Господ опомену Рахиље; и услишив је отвори јој материцу;

23. И затрудње, и роди сина, и рече: узе Бог срамоту моју.

24. И надједе му име Јосиф, говорећи: нека ми дода Господ још једнога сина.

25. А кад Рахиља роди Јосифа, рече Јаков Лавану: пусти ме да идем у своје мјесто и у своју земљу.

26. Дај ми жене моје, за које сам ти служио, и дјецу моју, да идем, јер знаш како сам ти служио.

27. А Лаван му рече: немој, ако сам нашао милост пред тобом; видим да ме је благословио Господ тебе ради.

28. И још рече: ишти колико хоћеш плаће, и ја ћу ти дати.

29. А Јаков му одговори: ти знаш како сам ти служио и каква ти је стока постала код мене.

30. Јер је мало било

што си имао докле ја не дођох; али се умножи веома, јер те Господ благослови кад ја дођох. Па кад ћу и ја тако себи кућу кућити?

31. И рече му Лаван: шта хоћеш да ти дам? А Јаков одговори: не треба ништа да ми даш; него ћу ти опет пасти стоку и чувати, ако ћеш ми учинити ово:

32. Да заћем данас по свој стоци твојој, и одлучим све што је шарено и с биљегом, и све што је црно између оваца, и што је с биљегом и шарено између коза, па што послје буде тако, оно да ми је плаћа.

33. Тако ће ми се послје посвједочити правда моја пред тобом кад доћеш да видиш заслугу моју: што год не буде шарено ни с биљегом ни црно између оваца и коза у мене, биће крадено.

34. А Лаван рече: ето, нека буде како си казао.

35. И одлучи Лаван исти дан јарце с биљегом и шарене и све козе с биљегом

и шарене, и све на чем бијаше што бијело, и све црно између оваца, и предаде синовима својим.

36. И остави даљине три дана хода између себе и Јакова. И Јаков пасијаше осталу стоку Лаванову.

37. И узе Јаков зеленијех прUTOва тополовијех и љесковијех и кестеновијех, и нагули их до бјелине која бјеше на прUTOвима.

38. И меташе нагуљене прUTOве пред стоку у жљобове и корита кад долажаше стока да пије, да би се упаљивала кад дође да пије.

39. И упаљиваше се стока гледајући у прUTOве, и што се млађаше бијаше с биљегом, прутасто и шарено.

40. И Јаков одлучиваше млад, и обрађаше стадо Лаваново да гледа у шарене и у све црне; а своје стадо одвајаше и не обрађаше га према стаду Лаванову.

41. И кад се год упаљиваше стока рана, меташе Јаков прUTOве у корита пред

очи стоци да би се упаљивала гледајући у прутове;

42. А кад се упаљиваше позна стока, не меташе; тако позне биваху Лаванове а ране Јаковљеве.

43. И тако се тај човјек обогати врло, теимашемно-го стоке и слуга и слушеница и камила и магараца.

ГЛАВА 31.

А Јаков чу гдје синови Лаванови говоре: Јаков узе све што бјеше нашега оца, и од онога што бјеше нашега оца стече све ово благо.

2. И видје Јаков гдје лице Лаваново није према њему као прије.

3. И Господ рече Јакову: врати се у земљу отаца својих и у род свој, и ја ћу бити с тобом.

4. И послав Јаков дозво Рахиљу и Лију у поље к стаду својему.

5. И рече им: видим гдје лице оца нашега није према мени као прије; али је Бог оца мојега био са мном.

6. И ви знате да сам

служно оцу вашему како сам год могао;

7. А отац ме је ваш ва-рао и мијењао ми плаћу десет пута; али му Бог не даде да ме оштети;

8. Кад он рече: што буде шарено нека ти је плаћа, онда се младило све шарено; а кад рече: с биљегом што буде нека ти је плаћа, онда се младило све с биљегом.

9. Тако Бог узе стоку оцу вашему и даде је мени;

10. Јер кад се упаљиваше стока, подигох очи своје и видјех у сну, а то овнови и јарци што скачу на овце и козе бијаху шарени, с биљегама прутасти и коластим.

11. А анђео Господњи рече ми у сну: Јакове! А ја одговорих: ево ме.

12. А он рече: подигни сад очи своје и гледај, овнови и јарци што скачу на овце и козе, шарени су, с биљегама прутасти и коластим; јер видјех све што ти чини Лаван.

13. Ја сам Бог од Вети-

ља, гдје си прелио камен и учинио ми завјет; устани сада и иди из ове земље, и врати се на постојбину своју.

14. Тада одговори Рахиља и Лија, и рекоше му: еда ли још имамо какав дио и нашљедство у дому оца својега?

15. Није ли нас држао као туђинке кад нас је продао? па је још и наше новце једнако јео.

16. Јер све ово благо што узе Господ оцу нашем, наше је и наше дјеце. За то чини све што ти је Господ казао.

17. И подиже се Јаков, и метну дјецу своју и жене своје на камиле;

18. И одведе сву стоку своју и све благо што бјеше стекао, стоку коју бјеше стекао у Падан-Араму, и пође к Исаку оцу својему у земљу Хананску.

19. А Лаван бјеше отишао да стриже овце своје; и Рахиља украде идоле оцу својему.

20. И Јаков отиде крадом од Лавана Сирина не јавивши му да хоће да иде.

21. И побјеже са свијем благом својим, и подиже се те пријеђе преко воде, и упути се ка гори Галаду.

22. А трећи дан јавише Лавану да је побјегао Јаков.

23. И узе са собом браћу своју, и пође за њим у потјеру, и за седам дана стиже га на гори Галаду.

24. Али Бог дође Лавану Сирину ноћу у сну, и рече му: чувај се да не говориш с Јаковом ни лијепо ни ружно.

25. И стиже Лаван Јакова; а Јаков бјеше разапео шатор свој на гори, па и Лаван такођер разапел свој браћом својом на гори Галаду.

26. И Лаван рече Јакову: шта учини те крадом побјеже од мене и одведе кћери моје као на мачотете.

27. За што тајно побјеже и крадом отиде од мене? нити ми рече да те испратим с весељем и с пјесмама, с бубњима и гуслама?

28. Нити ми даде да ижљубим синове своје и кћери своје? лудо си радио.

29. Могао бих вам досадити ; али Бог оца вашег наоћас ми рече говорећи : чувај се да не говориш с Јаковом ни лијепо ни ружно.

30. Иди дакле кад си се тако ужелио куће оца својега ; али за што украде богове моје ?

31. А Јаков одговори и рече : бојакх се и мишљах : хоћеш силом отети кћери своје од мене.

32. А богове своје у кога наћеш , онај нека не живи више ; пред нашом браћом тражи што је твоје у мене, па узми. Јер Јаков није знао да их је украде Рахиља.

33. И уће Лаван у шатор Јаковљев и у шатор Лијин и у шатор двију робина, и не наће их ; и изашав из шатора Лијина уће у шатор Рахиљин.

34. А Рахиља узме идоле и сакри их под самар камиле своје и сједе озго ; и Лаван пипаше по цијелом шатору, и не наће.

35. А она рече оцу својему : немој се срдити , господару, што ти не могу у-

стати, јер ми је што у жена бива. Тражив дакле не наће идола својих.

36. И Јаков се расрди, и стаде корити Лавана, и говорећи рече му : шта сам учинио, шта сам скривио, те си ме тако жестоко тјерао ?

37. Пипао си сав пртљаг мој, па шта си нашао из своје куће ? дај овамо пред моју и своју браћу, нека расуде између нас двојице.

38. Ево двадесет година бијакх код тебе : овце твоје и козе твоје не јаловише се, а овнова из стада твојега не једох.

39. Што би звијерје заклало нијесам ти доносио, сам сам подмиривао ; од мене си искао што би ми било украдено дању или ноћу.

40. Дању ме убијаше врућина а ноћу мраз ; и сан ми не падаше на очи.

41. Тако ми је било двадесет година у твојој кући ; служио сам ти четрнаест година за двије кћери твоје и шест година за стоку

твоју, и плаћу си ми мијењао десет пута.

42. Да није Бог оца мојега, Бог Аврамов, и страх Исаков био са мном, би ме за цијело отпустио празна. Али је Бог видио невољу моју и труд руку мојих, па те укори ноћас.

43. А Лаван одговори Јакову и рече: ове су кћери моје кћери, и ови су синови моји синови, и ова стока моја стока, и што год видиш све је моје; па шта бих учинио данас кћерима својим или синовима њиховијем које родише?

44. Него хајде да ухватимо вјеру, ја и ти, да буде свједочанство између мене и тебе.

45. И Јаков узе камен и утврди га за спомен.

46. И рече Јаков браћи својој: накупите камења. И накупише камења и сложише на гомилу, и једоше на гомили.

47. И Лаван га назва Јегар - Сахадут, а Јаков га назва Галед.

48. И рече Лаван: ова гомила нека буде свједок

између мене и тебе данас. За то се прозва Галед.

49. А прозва се и Миспа, јер рече Лаван: нека Господ гледа између мене и тебе, кад не узможемо видјети један другога.

50. Ако уцвијелиш кћери моје и ако узмеш жене преко мојих кћери, не ће човек бити између нас него гле Бог свједок између мене и тебе.

51. И још рече Лаван Јакову: гледај ову гомилу и гледај овај споменик, који подигох између себе и тебе.

52. Свједок је ова гомила и свједок је овај споменик: да ни ја не ћу пријећи преко ове гомиле к теби ни ти к мени да не ћеш пријећи преко ове гомиле и споменика овога на зло.

53. Бог Аврамов и богови Нахорови, богови оца њихова, нека суде међу нама. А Јаков се закле страхом оца својега Исака.

54. И Јаков принесе жртву на гори, и сазва браћу своју на вечеру; и једоше па ноћише на гори.

55. А у јутру рано уста

Лаван, и ижљуби своју унучад и кћери своје, и благослови их, па отиде, и врати се у своје мјесто.

ГЛАВА 32.

А Јаков отиде својим путем; и сретеше га анђели Божији;

2. А кад их угледа Јаков рече : ово је ђкѠ Божји. И прозва оно мјесто Махананим.

3. И Јаков посла пред собом гласнике к Исаву брату својему у земљу Сир, крајину Едомску.

4. И заповједи им говори : овако кажите господару мојему Исаву : слуга твој Јаков овако каже : био сам дошљак код Лавана и бавио се до сад.

5. А имам волова и марагаца, оваца и слуга и слушкиња, и послах да јавим теби господару својему, еда бих нашао милост пред тобом.

6. И вратише се гласници к Јакову и рекоше му : идомо до брата твојега Исаву, и ето он ти иде на сусрет с четири стотине момака.

7. А Јаков се уплаши јако и забрину се; па раздијели своје људе и овце и говеда и камиле у двије чете.

8. И рече : ако Исав удари на једну чету и разбије је, да ако друга утече.

9. И рече Јаков : Боже оца мојега Аврама и Боже оца мојега Исака, Господе, који си ми казао : врати се у земљу своју и у род свој, и ја ћу ти бити добротвор!

10. Нијесам вриједан толике милости и толике вјере што си учинио слуги својему; јер само са штапом својим пријеђох преко Јордана, а сада сам господар од двије чете.

11. Избави ме из руке брата мојега, из руке Исавове, јер се бојим да не дође и убије мене и матер с дјецом.

12. А ти си казао : заоста ја ћу ти бити добротвор, и учинићу сјеме твоје да га буде као пијеска морскога, који се не може избројити од множине.

13. И заноћи ондје ону ноћ, и узе што му дође до

руке, да пошље на дар Исаву брату својему,

14. Двје ста коза с двадесет јараца, двје ста оваца с двадесет овнова,

15. Тридесет камила дојлица с камиладма, четрдесет крава с десеторо телди, двадесет магарица с десеторо магараци.

16. И предаде их слугама својим, свако стадо на по се, и рече слугама: идите напријед преда мном, остављајући доста мјеста између једнога стада и другога.

17. И заповједи првому говорећи: кад сретеш Исаву брата мојега, па те запита: чији си? и куда идеш? и чије је то што тјераш пред собом?

18. А ти реци: слуге твојега Јакова, а ово шаље на дар господару својему Исаву, а ето и сам иде за нама.

19. Тако заповједи и другому и трећему и свијема који иђаху за стадом, и рече: тако кажите Исаву кад наиђете на њ.

20. И још кажите: ето, Јаков слуга твој иде за нама. Јер говораше: убла-

жићу га даром који иде преда мном, па ћу му онда видјети лице, да ако ме лијепо прими.

21. Тако отиде дар напријед, а он преноћи ону ноћ код чете своје.

22. И по ноћи устаде, узе обје жене и двије робине и једанаесторо дјеце своје; и преброди брод Јавок.

23. А по што њих узе и преведе преко потока, претури и остало што имаше.

24. А кад оста Јаков сам, тада се један човјек рваше с њим до зоре.

25. И кад видје да га не може свладати, удари га по зглавку у стегну, те се Јакову ишчаша стегно из зглавка кад се човјек рваше с њим.

26. Па онда рече: пусти ме, зора је. А Јаков му рече: не ћу те пустити докле ме не благословиш.

27. А човјек му рече: како ти је име? А он одговори: Јаков.

28. Тада му рече: од селе се не ћеш звати Јаков, него Израил; јер си се ју-

начки борио и с Богом и с људма, и одолио си.

29. А Јаков запита и рече : кажи ми како је теби име. А он рече : што питаш како ми је име? И благослови га ондје.

30. И Јаков надједе име оному мјесту Фануил ; јер, вели, Бога видјех лицем к лицу, и душа се моја избави.

31. И сунце му се роди кад прође Фануил, и храмаше на стегно своје.

32. За то синови Израљеви не једу крајева од мишића на зглавку у стегну до данашњега дана, што се Јакову повриједише крајеви од мишића на зглавку у стегну.

ГЛАВА 33.

А Јаков подигава очи своје погледа, а то Исав иде, и четири стотине људи с њим. И раздијели дјецу уз Лију и уз Рахиљу и уз двије робиње.

2. И намјести напријед робиње и њихову дјецу, па Лију и њезину дјецу за њи-

ма, а најпослије Рахиљу и Јосифа.

3. А сам прође напријед, и поклони се до земље седам пута докле дође до брата својега.

4. А Исав притрча преда њ и загрли га и паде му око врата и цјелива га, и обојица се заплакаше.

5. И Исав подигава очи угледа жене и дјецу, па рече : ко су ти оно? А Јаков рече : дјеца, коју Бог милостиво дарова слуги твојему.

6. И приступише робиње с дјецом својом, и поклонише се.

7. По том приступи и Лија и дјеца њезина, и поклонише се; а најпослије приступи Јосиф и Рахиља, и поклонише се.

8. А Исав рече : шта ће ти читава војска она коју сретох? А он рече : да нађем милост пред господаром својим.

9. А Исав рече : има, брате, у мене доста; нека теби што је твоје.

10. А Јаков рече : не; ако сам сада нашао милост

пред тобом, прими дар из моје руке, јер видјех лице твоје као да видјех лице Божје, тако си ме лијепо дочекао.

11. Прими дар мој, који ти је доведен; јер ме је обилато обдарио Бог, и имам свега. И навали на њ, те прими.

12. Послије рече Исав: хајде да идемо, ићи ћу и ја с тобом.

13. А *Јаков* му рече: зна господар мој да су ова дјеца нејака, и имам оваца и крвава дојилица, па ако их устјерам један дан, погинуће ми све стадо.

14. Него господар мој нека иде пред слугом својим, а ја ћу полако ићи колико могу дјеца и стока, докле дођем ка господару својему у Сир.

15. А Исав рече: а оно да ти оставим неколико људи што су са мном. А он рече: на што? дај да нађем милост пред господаром својим.

16. И тако Исав врати се исти дан својим путем у Сир.

17. А *Јаков* отиде у Сокот, и ондје начини себи кућу а стоци својој начини стаје; за то назва оно мјесто Сокот.

18. Послије дође *Јаков* здраво у град Сихем у земљи Хананској, вратив се из Падан - Арама, и намјести се према граду.

19. И купи комад земље, гдје разапешатор свој, од синова Емора оца Сихемова за сто новаца.

20. И начини ондје жртвеник, и назва га: Силни Бог Израилев.

ГЛАВА 34.

А *Дина* кћи *Лијина*, коју роди *Јакову*, изађе да гледа дјевојке у оном крају.

2. А угледа је Сихем, син Емора *Евејина*, кнеза од оне земље, и узе је и леже с њом и осрамоти је.

3. И приону срце његово за *Дину* кћер *Јаковљеву*, и дјевојка му омиље, и он јој се умиљаваше.

4. И рече Сихем *Емору* оцу својему говорећи: оже ни ме овом дјевојком.

5. А Јаков чу да је осрамотио Дину кћер његову; а синови његови бијажу у пољу са стоком његовом, и Јаков оћутје докле они не дођу.

6. А Емор отац Сихемов изиде к Јакову да се разговори с њим.

7. А кад дођоше синови Јаковљеви из поља и чуше шта је било, жао би људима врло и разгњевивше се веома, што учини срамоту Израилју, облажав кћер Јаковлеву, како не би ваљало чинити.

8. Тада им рече Емор говорећи: син мој Сихем срцем приону за вашу кћер; подајте му је за жену.

9. И опријатељите се с нама; кћери своје удајите за нас и кћерима нашим жените се.

10. Па живите с нама, и земља ће вам бити отворена; настаните се и тргујте и држите баштине у њој.

11. И рече Сихем оцу дјевојчину и браћи јој: да нађем милост пред вама, и дађу што ми год кажете.

12. Иштите ми колико год хоћете ударја и дара, ја ћу дати што год кажете; само ми дајте дјевојку за жену.

13. А синови Јаковљеви одговорише Сихему и Емору оцу његову пријеварно, јер осрамоти Дину сестру њихову,

14. И рекоше им: не можемо то учинити ни дати сестре своје за човјека необрезана, јер је то срамота нама.

15. Него ћемо вам учинити по вољи, ако ћете се изједначити с нама и обрзати све мушкиње између себе.

16. Онда ћемо удавати своје кћери за вас и женићемо се вашим кћерима, и постаћемо један народ.

17. Ако ли не пристанете да се обрежете, ми ћемо узети своју дјевојку и отићи ћемо.

18. И по вољи бише рјечи њихове Емору и Сихему сину Еморову.

19. И момак не оклијеваше учинити то; јер му кћи Јаковлева омиље вео-

ма ; и он бјеше највише поштован између свијех у кући оца својега.

20. И отиде Емор и син му Сихем на врата града својега, и рекоше грађанима говорећи :

21. Ови људи хоће мирно да живе с нама, да се настане у овој земљи и да тргују по њој ; а ево земља је широка и за њих ; па ћемо се кћерима њиховијем женити и своје ћемо кћери удавати за њих.

22. Али ће тако пристати да живе с нама и да поставимо један народ, ако се све мушкиње међу нама обреже, као што су они обрезани.

23. Њихова стока и њихово благо и сва говеда њихова не ће ли бити наша ? сложимо се само с њима, па ће остати код нас.

24. И који год излажаху на врата града његова, сви послушаше Емора и Сихема сина његова ; и обреза се све мушкиње, сви који излажаху на врата града његова.

25. А трећи дан кад они бијажу у боловима, узеше

два сина Јаковљева, Симеун и Левије, браћа Динина, сваки свој мач и уђоше слободно у град и побише све мушкиње.

26. Убише и Емора и сина му Сихема општрим мачем, и узевши Дину из куће Сихемове отидоше.

27. Тада дођоше синови Јаковљеви на побјене, и оплијенише град, јер у њему би осрамоћена сестра њихова.

28. И узеше овце њихове и говеда њихова и магарце њихове, што год бјеше у граду и што год бјеше у пољу.

29. И све благо њихово, и сву дјецу и жене њихове похваташе и одведоше, и што год бјеше у којој кући.

30. А Јаков рече Симеуну и Левију : сметосте ме, и омразисте ме народу ове земље, Хананејима и Ферезејима ; у мене има мало људи, па ако се скупе на ме, хоће ме убити, те ћу се истријебити ја и дом мој.

31. А они рекоше : зар са сестром нашом да раде као с курвом ?

ГЛАВА 35.

А Бог рече Јакову: устани, иди горе у Ветил и ондје стани; и начини ондје жртвеник Богу, који ти се јавио кад си бјежао од Исава брата својега.

2. И Јаков рече породици својој и свијема који бијаху с њим: баците туђе богове што су у вас, и очистите се и преобуците се;

3. Па да се дигнемо и идемо горе у Ветил, да начиним ондје жртвеник Богу, који ме је чуо у дан невоље моје и био са мношвом на путу којим сам ишао.

4. И дадохе Јакову све богове туђе који бијаху у њиховијем рукама, и обоце, које имаху у ушима; и Јаков их закопа под храстом код Сихема.

5. По том отидоше. А страх Божји дође на градове који бијаху око њих, те се не дигоше у потјеру за синовима Израилевијем.

6. И Јаков и сва чељад што бијаше с њим дођоше

у Луз у земљи Хананској, а то је Ветил.

7. И ондје начини жртвеник, и назва оно мјесто: Бог Ветилски, јер му се ондје јави Бог, кад је бјежао од брата својега.

8. Тада умрије Девора дојкиња Ревечина, и погребше је испод Ветила под храстом, који назва Јаков Алон-Вакут.

9. И јави се Бог Јакову опет, по што изиде из Падан-Арама, и благослови га,

10. И рече му Бог: име ти је Јаков; али се од селе не ћеш звати Јаков, него ће ти име бити Израил. И надједо му име Израил.

11. И још му рече Бог: ја сам Бог свемогући; расти и множи се; народ и многи ће народи постати од тебе, и цареви ће изаћи из бедара твојих.

12. И даћу ти земљу коју сам дао Авраму и Исаку, и након тебе сјемену твојему даћу земљу ову.

13. По том отиде од њега Бог с мјеста гдје му говори.

14. А Јаков метну споменик на истом мјесту гдје

му Бог говори, споменик од камена, и покропи га кропљењем, и преди га уљем.

15. И Јаков прозва мјесто гдје му говори Бог Велић.

16. И отидоше од Ветилја. А кад им оста још мало пута до Ефрате, породи се Рахиља, и бјеше јој тежак порођај.

17. И кад се веома мучаше, рече јој бабица: не бој се, имаћеш још једнога сина.

18. А кад се растављаше с душом те умираще, назва га Венонија; али му отац надјде име Венијамин.

19. И умрије Рахиља, и погребеше је на путу који иде у Ефрату, а то је Витлејем.

20. И метну Јаков споменик на гроб њезин. То је споменик на гробу Рахиљину до данашњег дана.

21. Одатле отишав Израилъ разале шатор свој иза куле Мигдол-едерске.

22. И кад Израилъ живљаше у оној земљи, отиде Рувим и леже с Валом и-

ночком оца својега. И то дочу Израилъ. А имаше Јаков дванаест синова.

23. Синови Лијини бјеху: Рувим првенац Јаковљев, и Симеун и Левије и Јуда и Исахар и Завулон;

24. А синови Рахиљини: Јосиф и Венијамин;

25. А синови Вале робинје Рахиљине: Дан и Нефталим;

26. А синови Зелфе робинје Лијине: Гад и Асир. То су синови Јаковљеви, који му се родише у Падан-Араму.

27. И Јаков дође к Исаку оцу својему у Мамврију у Киријат-Арву, које је Хеврон, гдје Аврам и Исак бијажу дошљаци.

28. А Исаку бјеше сто и осамдесет година;

29. И онемоћав умрије Исак, и би прибран к роду својему стар и сит живота; и погребеше га Исав и Јаков синови његови.

ГЛАВА 36.

А ово је племе Исавово, а он је Едом.

2. Исав се ожени између кћери Хананејских Адом кћерју Елома Хетејина, и Оливемом кћерју Ане сина Севегона Евејина,

3. И Васематом кћерју Исмаиловом, сестром Наветовом.

4. И роди Ада Исаву Елифаса, а Васемата роди Рагуила,

5. А Оливема роди Јеуса и Јеглома и Кореја. То су синови Исавови, који му се родише у земљи Хананској.

6. И Исав узео жене своје и синове своје и кћери своје и све домашње своје, и стада своја и сву стоку своју и све благо своје што бјеше стекао у земљи Хананској; па отиђе у другу земљу далеко од Јакова брата својега.

7. Јер им благо бијаше врло велико, те не могаху живјети заједно; нити их земља гдје бијашу дошљаци могаше носити од множине стоке њихове.

8. И Исав живљаше на планини Сиру. Исав је Едом.

9. А ово је племе Исав

оца Едомцима на планини Сиру.

10. Ово су имена синова Исавовијех: Елифас син Аде жене Исавове, и Рагуило син Ватемате жене Исавове.

11. А Елифасови синови бјеху: Теман, Омар, Софар, Готом, и Кенез.

12. А Тамна бјеше иноча Елифасу сину Исавову, и роди Елифасу Амалика. То су синови Аде жене Исавове.

13. А ово су синови Рагуилови: Нахот, Заре, Соме и Мозе. То бјеху синови Васемате жене Исавове.

14. А ово су синови Оливеме кћери Ане сина Севегонова, жене Исавове. Она роди Исаву Јеуса и Јеглома и Кореја.

15. Ово су старјешине синовима Исавовијем: синови Елифаса првенца Исавова: старјешина Теман, старјешина Омар, старјешина Софар, старјешина Кенез,

16. Старјешина Кореј, старјешина Готом, старјешина Амалик. То су ста-

рјешине од Елифаса у земљи Едомској. То су синови Адини.

17. А синови Рагуила сина Исавова : старјешина Нахот, старјешина Заре, старјешина Соме, старјешина Мозе. То су старјешине од Рагуила у земљи Едомској. То су синови Васемате жене Исавове.

18. А синови Оливеме жене Исавове : старјешина Јеус, старјешина Јеглом, старјешина Кореј. То су старјешине од Оливеме кћери Анине, жене Исавове.

19. То су синови Исавови, и то су старјешине њихове ; а он је Едом.

20. А ово су синови Си-ра Хорејина, који живљаху у оној земљи : Лотан и Совал и Севергон и Ана,

21. И Дисон и Асар и Рисон. То су старјешине Хорејима, синови Сигови у земљи Едомској.

22. А синови Лотанови бјеху Хорија и Еман, а се-стра Лотанова бјеше Тамна.

23. А ово су синови Со-валови : Голам и Манахат и Гевил и Софар и Омар.

24. А ово су синови Се-вегонови : Аије и Ана. А тај је Ана који пронађе мазге у пустињи пасући ма-гарце Севергона оца својега.

25. А ово су дјеца Ани-на : Дисон и Оливема кћи Анина.

26. А ово су синови Ди-сонови : Амада и Асван и Итран и Харан.

27. А ово су синови А-сарови : Валам и Заван и Акан.

28. А ово су синови Ри-сонови : Ос и Аран.

29. И ово су старјешине Хорејима : старјешина Ло-тан, старјешина Совал, ста-рјешина Севергон, старје-шина Ана,

30. Старјешина Дисон, старјешина Асар, старје-шина Рисон. То су старје-шине Хорејима, како им старјешоваху у земљи Сиру.

31. А ово су цареви који цароваше у земљи Едомској прије него се зацари цар над синовима Израиле-вијем.

32. Царова у Едомској Валак син Веоров, а граду му бјеше име Денава.

33. А кад умрије Валак, зацари се на његово мјесто Јовав син Зарин од Восоре.

34. А кад умрије Јовав, зацари се на његово мјесто Асом од земље Темановске.

35. А кад умрије Асом, зацари се на његово мјесто Адад син Варадов, који исијече Мадиданце у пољу Моавском, а граду му бјеше име Гетем.

36. А кад умрије Адад, зацари се на његово мјесто Самада из Масекаса.

37. А кад умрије Самада, зацари се на његово мјесто Саул из Ровота на ријечи.

38. А кад умрије Саул, зацари се на његово мјесто Валенон син Аховоров.

39. А кад умрије Валенон син Аховоров, зацари се на његово мјесто Арад, а град му се зваше Фогор, а жени му бјеше име Метевеиља, која бјеше кћи Матраиде кћери Мезовове.

40. И ово су имена старјешинама од Исава по породицама њиховијем, по мјестима њиховијем, по именима њиховијем: старјешина

на Тамна, старјешина Гола, старјешина Јетер,

41. Старјешина Олвема, старјешина Ила, старјешина Финон,

42. Старјешина Кенез, старјешина Теман, старјешина Мазар,

43. Старјешина Магедило, старјешина Зафој. То су старјешине Едомске како наставаху у својој земљи. Овај Исав би отац Едомцима.

ГЛАВА 37.

А Јаков живљаше у земљи гдје му је отац био дошљак, у земљи Хананској.

2. Ово су догађаји Јаковљеви. Јосиф кад бјеше момак од седамнаест година, пасијаше стоку с браћом својом, коју родише Вала и Зелфа жене оца његова; и доношаше Јосиф рђаве гласове о њима оцу својему.

3. А Израилљ љубљаше Јосифа највећма између свијех синова својих, јер му се родио под старост; и начини му шарену хаљину.

4. А браћа видећи гдје га отац љуби највећма између све браће његове, стадоше мрзити на њ тако да му не могаху лијепе ријечи проговорити.

5. Уз то усни Јосиф сан и приповједи браћи својој, те они још већма омрзну на њ.

6. Јер им рече: да чујете сан што сам снио:

7. Везасмо снопље у пољу, па мој сноп уста и исправи се, а ваши снопови иђаху унаоколо и клањаху се снопу мојему.

8. Тада му браћа рекоше: да не ћеш још бити цар над нама изаповиједати нам? С тога још већма стадоше мрзити на њ ради санога његовијех и ради ријечи његовијех.

9. Послије опет усни други сан, и приповједи браћи својој говорећи: усних опет сан, а то се сунце и мјесец и једанаест звијезда клањаху мени.

10. А приповједи и оцу својему и браћи својој; али га отац пребори и рече му: какав је то сан што си снио?

еда ли ћемо доћи ја и матери твоја и браћа твоја да се клањамо теби до земље?

11. И завиђаху му браћа; али отац његов чуваше ове ријечи.

12. А кад браћа његова отидоше да пасу стоку оца својега код Сихема,

13. Рече Израилъ Јосифу: не пасу ли браћа твоја стоку код Сихема? хајде да те пошљем к њима. А он рече: ево ме.

14. А он му рече: Иди, види како су браћа твоја и како је стока, па доћи да ми јавиш. И оправи га из долине Хевронске, и он отиде пут Сихема.

15. И човјек један нађе га а он лута по пољу, те га запита говорећи: шта тражиш?

16. А он рече: тражим браћу своју; кажи ми, молим те, гдје су са стоком?

17. А човјек рече: отишли су одавде, јер чух гдје рекоше: хајдемо у Дотаим. И отиде Јосиф за браћом својом, и нађе их у Дотаиму.

18. А они га угледаше

из далека ; и док још не дође близу њих , стадоше се договарати да га убију,

19. И рекоше међу собом : гле , ево онога што сне сања.

20. Хајде сада да га убијемо и да га бацимо у коју од овијех јама , па ћемо казати : љута га је звјерка изјела. Онда ћемо видјети шта ће бити од његовијех санова.

21. Али Рувим кад чу то , избави га из руку њиховијех рекав : немојте да га убијемо.

22. И још им рече Рувим : немојте крви прољевати ; баците га у ову јаму у пустињи , а не дижете руке на њ. А он га шћалше избавити из руку њиховијех и одвести к оцу.

23. И кад Јосиф дође к браћи својој , свукоше с њега хаљину његову , хаљину шарену , коју имаше на себи.

24. И ухвативши га баццише га у јаму ; а јама бјеше празна , не бјеше воде у њој.

25. Послије сједоше да

једу. И подигавши очи угледаше , а то гомпла Исмаиљаца иђаше од Галада с камилама натовареним мирисавога коријења и тамјана и смирне , те ношаху у Мисир.

26. И рече Јуда браћи својој : како ће бити корист што ћемо убити брата својега и затајити крв његову ?

27. Хајде да га продамо овијем Исмаиљцима па да не дижемо руке своје на њ , јер нам је брат , наше је тијело. И послушаше га браћа његова.

28. Па кад трговци Мадијамски бијаху поред њих , они извукоше и извадише Јосифа из јаме , и продадоше Јосифа Исмаиљцима за двадесет сребрника ; и они одведоше Јосифа у Мисир.

29. А кад се Рувим врати к јами , а то нема Јосифа у јами ; тада раздрије хаљине своје.

30. Па се врати к браћи својој , и рече : нема дјетета ; а ја куда ћу ?

31. Тада узеше хаљину Јосифову , и заклавши јаре замочише хаљину у крв ,

32. Па онда послаше шарену хаљину оцу његову поручивши : нађосмо ову хаљину, види је ли хаљина сина твојега или није.

33. А он је позна и рече : сина је мојега хаљина ; љута га је звјерка изјела ; Јосиф је доиста раскинут.

34. И раздрије Јаков хаљине своје, и веза костријет око себе, и тужаше за сином својим дуго времена.

35. И сви синови његови и све кћери његове устадоше око њега тјешећи га, али се он не дадијаше утјешити, него говораше : с тугом ћу у гроб лећи за сином својим. Па и његов отац плакаше за њим.

36. А Мадијанци продадоше га у Мисир Петефрију, дворанину Фараонову, заповједнику стражарском.

ГЛАВА 38.

А у то вријеме догоди се, те Јуда отиде од браће своје и уврати се код некога Одоламејца, којему име бјеше Ирас.

2. И ондје видје Јуда кћер некога Хананејца, којему име бјеше Сава, и узе је и леже с њом ;

3. И она затрудње, и роди сина, којему надједо име Ир.

4. И опет затрудњевши роди сина, којему надједо име Авнан.

5. И опет роди сина, и надједо му име Силом ; а Јуда бијаше у Хасви кад она тога роди.

6. И Јуда ожени првенца својега Ира дјевојком по имену Тамаром.

7. Али Ир првенац Јудин бјеше неваљао пред Господом, и уби га Господ.

8. А Јуда рече Авнану : уђи к жени брата својега и ожени се њом на име братово, да подигнеш сјеме брату својему.

9. А Авнан знајући да не ће биги његов пород, кад лијегаше са женом брата својега просипаше на земљу, да не роди дјеце брату својему.

10. Али Господу не би мило што чињаше, те уби и њега.

11. И Јуда рече Тамари снаси својој : остани удовицом у кући оца својега докле одрасте Силом син мој. Јер говораше : да не умре и он као браћа му. И отиде Тамара, и живљаше у кући оца својега.

12. А кад прође много времена, умрије кћи Савина, жена Јудина. И кад се Јуда утјеша, пође у Тамну к људима што му стрижијаху овце, сам с Ирасом пријатељем својим Одоламејцем.

13. И јавише Тамари говорећи : ето свекар твој иде у Тамну да стриже овце своје.

14. А она скиде са себе удовичко рухо своје, и узне покривало и покри лице, и сједе на раскршће на путу који иде у Тамну. Јер видје да је Силом одрастао а њу још не удаше за њ.

15. А Јуда кад је видје, помисли да је курва, јер бјеше покрила лице своје.

16. Па сврну с пута к њој и рече јој : пусти да легнем с тобом. Јер није познао да му је снаха. А она

рече : шта ћеш ми дати да легнеш са мном ?

17. А он рече : послаћу ти јаре из стада. А она му рече : али да ми даш залог докле га не пошљеш.

18. А он рече : какав залог да ти дам ? А она рече : ето, прстен и рубац и штап што ти је у руци. И он јој даде, те леже с њом, и она затрудње од њега.

19. Послије уставши Тамара отиде и скиде покривало са себе и обуче удовичко рухо.

20. А Јуда посла јаре по пријатељу свом Одоламејцу да му донесе натраг од жене залог. Али је он не нађе.

21. Па питаше људе по оном мјесту гдје је она била говорећи : гдје је она курва што је била на раскршћу на овом путу ? А они рекоше : није овдје било курве.

22. И врати се к Јуди и рече : не нађох је, него још рекоше мјештани : није овдје било курве.

23. А Јуда рече : нека јој, да се не срамотимо ; ја

сам слао јаре, али је ти не нађе.

24. А кад прође до три мјесеца дана, јавише Јуди говорећи : Тамара снаха твоја учини прељубу, и ево затрудње од прељубе. А Јуда рече : изведите је да се спали.

25. А кад је поведоше, посла к свекру својему и поручи : с човјеком чије је ово затрудњела сам. И рече : тражи чији је овај прстен и рубац и штап.

26. А Јуда позна и рече : правија је од мене, јер је не дадох сину својему Силому. И више не леже с њом.

27. А кад дође вријеме да роди, а то близанци у утроби њезиној.

28. И кад се порађаше, једно дијете помоли руку, а бабица узе и веза му црвен конац око руке говорећи : овај је први.

29. Али он увуче руку, и гле изађе брат његов, а она рече : како продрије? продираће нека ти буде. И надје му име Фарес.

30. А послвије изађе брат

му, којему око руке бијаше црвени конац, и надједоше му име Зара.

ГЛАВА 39.

А Јосифа одведоше у Мисир; и Петефрије дворанин Фараонов, заповједник стражарски, човјек Мисирац, купи га од Исмаиљца, који га одведоше онамо;

2. И Господ бјеше с Јосифом, те би срећан, и живљаше у кући господара својега Мисирца.

3. И господар његов видје да је Господ с њим и да све што ради Господ води у напредак у руци у његовој.

4. И Јосиф стече милост у њега, и двораше га; а најпослије постави га над цијелијем домом својим, и што год имаше њему даде у руке.

5. А кад га постави над домом својим и над свијем што имаше, од тада Господ благослови дом тога Мисирца ради Јосифа; и благослов Господњи бјеше на свему што имаше у кући и у пољу.

6. И остави у Јосифови-јем рукама све што имаше, и не разбираше ни за што осим јела које јеђаше. А Јосиф бијаше лијепа стаса и лијепа лица.

7. И догоди се послије, те се жена господара његова загледа у Јосифа, и рече : лези са мном.

8. А он не хтје, него рече жени господара својега : ето господар мој не разбира ни за што што је у кући, него што год има даде мени у руке.

9. Ни сам није већи од мене у овој кући, и ништа не крије од мене осим тебе, јер си му жена; па како бих учинио тако грдно зло и Богу згријешно?

10. И она говораше таке ријечи Јосифу сваки дан, али је не послуша да легне с њом ни да се бави код ње.

11. А један дан кад дође Јосиф у кућу да ради свој посао, а не бјеше никога од домашњих у кући,

12. Она га ухвати за хаљину говорећи : лези са мном. Али он оставив јој у

рукама хаљину своју побјеже и отиде.

13. А кад она видје гдје јој остави у рукама хаљину своју и побјеже,

14. Викну чељад своју, и рече им говорећи : гледајте, довео нам је човјека Јеврејина да нас срамоти; дође к мени да легне са мном, а ја повиках иза гласа;

15. А он кад чу гдје ви-чем, остави хаљину своју код мене и побјеже и отиде.

16. И она остави хаљину његову код себе док му господар дође кући.

17. А тада му рече овако говорећи : слуга Јеврејин, којег си нам довео, дође к мени да ме осрамоти;

18. А ја повиках иза гласа, те он оставив хаљину своју код мене побјеже.

19. А кад господар његов чу ријечи жене своје гдје му рече : то ми је учинио слуга твој, разгњеви се врло.

20. И господар Јосифов ухвати га, и баци га у тамницу, гдје лежаху сужњи

царски ; и би ондје у тамници.

21. Али Господ бјеше с Јосифом и рашири милост своју над њим и учини те омиље тамничару.

22. И повјери тамничар Јосифу све сужње у тамници , и што је год требало ондје чинити он уређиваше.

23. И тамничар не надгледаше ништа што бјеше у Јосифовој руци , јер Господ бјеше с њим ; и што год чињаше Господ вођаше у напредак.

ГЛАВА 40.

Послије тога догоди се , те пехарник цара Мисирскога и хљебар скривише господару својему , цару Мисирском.

2. И Фараон се разгњеви на та два дворанина , на старјешину над пехарницима и на старјешину над хљебарима ;

3. И баци их у тамницу у кући заповједника стражарскога , гдје Јосиф бјеше сужањ.

4. А заповједник стражарски одреди им Јосифа да их служи ; и бијаху дуго у тамници.

5. И уснише сан обојица у једну ноћ , сваки по значењу својега сна за себе , и пехарник и хљебар цара Мисирскога , који бијаху сужњи у тамници.

6. И сјутрадан кад дође Јосиф к њима , погледа их , а они бјеху врло невесели.

7. Па запита дворане Фараонове , који бијаху сужњи с њим у кући господара његова , и рече : што сте данас лица невесела ?

8. А они му рекоше : сан уснисмо обојица , а нема ко да нам каже шта значе. А Јосиф им рече : шта значе , није ли у Бога ? али приповједите ми.

9. И старјешина над пехарницима приповједи сан свој Јосифу говорећи : сних , а преда мном чокот ;

10. И на чокоту бјеху три лозе , и напуни и процвати , и грожђе на њему узре ;

11. А у руци ми бјеше чаша Фараонова , те побрах

зрело грожђе. и исциједих га у чашу Фараонову, и додадох чашу Фараону.

12. А Јосиф му рече: ово значи: три су лозе три дана.

13. Још три дана и Фараон бројећи своје дворане узеће и тебе, и опет те поставити у пређашњу службу, и опет ћеш му додавати чашу као и пређе док си му био пехарник.

14. Али немој заборавити мене кад будеш у добу, учини ми милост и помени за ме Фараону, и извади ме из ове куће.

15. Јер су ме украли из земље Јеврејске, а овдје нијесам ништа учинио да ме баце у ову јаму.

16. А кад видје старјешина над хљебарима како лијепо каза сан, рече Јосифу: и ја сних, а мени на глави три котарице бијеле;

17. И у најгорњој котарици бијаше свакојаких колача за Фараона, и птице јеђаху из котарице на мојој глави.

18. А Јосиф одговори и

рече: ово значи: три котарице три су дана.

- 19. Још три дана, и Фараон бројећи дворане своје избациће те и објесиће те на вјешала, и птице ће јести с тебе месо.

20. И кад дође трећи дан, то бјеше дан у који се родио Фараон, и учини Фараон гозбу свима слугама својим, и наиђе међу слугама својим на старјешину над пехарницима и на старјешину над хљебарима;

21. И поврати старјешину над пехарницима у службу да додаје чашу Фараону;

22. А старјешину над хљебарима објеси, као што каза Јосиф.

23. И старјешина над пехарницима не опомену се Јосифа, него га заборави.

ГЛАВА 41.

А послѣ две године дана усни Фараон, а он стоји на једној ријечи,

2. И гле , из ријеке изађе седам крава лијепијех и дебелијех, и стадоше пасти по обали.

3. И гле , иза њих изађе из ријеке седам других крава, ружнијех и мршавијех, и стадоше поред онијех крава на обали.

4. И ове краве ружне и мршаве поједоше онијех седам крава лијепијех и дебелијех. У том се пробуди Фараон.

5. Па опет заслав усни другом, а то седам класова израсте из једнога стабла једријех и лијепијех ;

6. А иза њих исклија седам класова малијех и штуријех ;

7. Па ови класови мали поједоше онијех седам великијех и једријех. У том се пробуди Фараон и видје да је сан.

8. И кад би у јутру , он се забрину у духу, и послав сазва све гатаре Мисирске и све мударце, и приповједи им шта је снιο ; али нико не може казати Фараону шта значи.

9. Тада проговори ста-

рјешина над пехарницима Фараону и рече : данас се опоменух гријеха својега.

10. Кад се Фараон расрди на слуге своје и баци у тамницу у кући заповједника стражарскога мене и старјешину над хљебарима,

11. Уснисмо у једну ноћ ја и он , сваки за себе по значењу сна својега уснисмо.

12. А ондје бијаше с нама момче Јеврејче , слуга заповједника стражарскога, и ми му приповједисмо сне, а он нам каза шта чији сан значи.

13. И зби се како нам каза : мене поврати Фараон у службу , а онога објеси.

14. Тада Фараон посла по Јосифа, и брже га изведе из тамнице, а он се обрија и преобуче се, те изађе пред Фараона.

15. А Фараон рече Јосифу : усних сан, па ми нико не умије да каже шта значи ; а за тебе чујем да умијеш казивати сне.

16. А Јосиф одговори

Фараону и рече : то није у мојој власти, Бог ће јавити добро Фараону.

17. И рече Фараон Јосифу : усних , а ја стојим крај ријеке на обали.

18. И гле, из ријеке изађе седам крава дебелијех и лијепијех, те стадоше пасти по обали.

19. И гле, иза њих изађе седам других крава рђавијех, и врло ружнијех и мршавијех, каквијех нијесам видио у цијелој земљи Мисирској.

20. И ове краве мршаве и ружне поједоше онијех седам дебелијех,

21. И кад им бише у трбуху, не познаваше се да су им у трбуху, него опет бјеху онако ружне као прије. У том се пробудих.

22. Па опет усних, а то седам класова израсте из једнога стабла једријех и лијепијех ;

23. А иза њих исклија седам малијех, танкијех и штурцијех.

24. И ови танки класови прождријеше онијех седам лијепцијех. И ово при-

повједих гатарима, али ми ниједан не зна казати шта значи.

25. А Јосиф рече Фараону : оба су сна Фараонова једнака ; Бог јавља Фараону шта је наумио.

26. Седам лијепијех крава јесу седам година, и седам лијепијех класова јесу седам година ; оба су сна једнака.

27. А седам крава мршавијех и ружнијех, што изађоше иза онијех, јесу седам година ; и седам класова ситнијех и штурцијех биће седам година гладнијех.

28. То је што рекох Фараону : Бог каже Фараону шта је наумио.

29. Ево доћи ће седам година врло роднијех свој земљи Мисирској.

30. А иза њих настаће седам гладнијех година, гдје ће се заборавити све обиље у земљи Мисирској, јер ће глад сатрти земљу,

31. Те се не ће знати то обиље у земљи од глади потоње, јер ће бити врло велика.

32. А што је два пута засопце Фараон снито, то је за то што је за цијело Бог тако наумио, и наскоро ће то учинити Бог.

33. Него сада нека потражи Фараон човјека мудра и разумна, па нека га постави над земљом Мисирском.

34. И нека гледа Фараон да постави старјешине по земљи, и покупи петину по земљи Мисирској за седам роднијех година;

35. Нека скупљају од свакога жита за роднијех година које иду, и нека снесу под руку Фараонову свакога жита у све градове, и нека чувају,

36. Да се нађе хране земљи за седам година гладнијех, кад настану, да не пропадне земља од глади.

37. И ово се учини добро Фараону и свијем слугама његовијем.

38. И рече Фараон слугама својим: можемо ли наћи човјека какав је овај, у којем би био дух Божји?

39. Па рече Фараон Јосифу: кад је теби јавио

Бог све ово, нема никога тако мудра и разумна као што си ти.

40. Ти ћеш бити над домом мојим, и сав ће ти народ мој уста љубити; само ћу овијем пријестолом бити већи од тебе.

41. И још рече Фараон Јосифу: ево, постављам те над свом земљом Мисирском.

42. И скиде Фараон прстен с руке своје и метну га Јосифу на руку, и обуче га у хаљине од танкога платна, и објеси му златну верижицу о врату,

43. И посади га на кола која бијаху друга за његовијем, и заповједи да пред њим вичу: клањајте се! и да га је поставио над свом земљом Мисирском.

44. И још рече Фараон Јосифу: ја сам Фараон, али без тебе не ће нико маћи руке своје ни ноге своје у свој земљи Мисирској.

45. И надједе Фараон Јосифу име Псонтомфаних, и ожени га Асенетом кћерју Потифере свештеника

Онскога. И пође Јосиф по земљи Мисирској.

46. А бијаше Јосифу тридесет година кад изађе пред Фараона цара Мисирскога. И отишав од Фараона обиђе сву земљу Мисирску.

47. И за седам роднијех година роди земља свашта изобила.

48. И стаде Јосиф купити за тијех седам година свакога жита што бјеше по земљи Мисирској, и сносити жито у градове; у сваки град сношаше жито с њива које бјеху око њега.

49. Тако накупи Јосиф жита врло много колико је пијеска морскога, тако да га преста мјерити, јер му не бјеше броја.

50. И докле још не наста гладна година, родише се Јосифу два сина, које му роди Асенета кћи Потифере свештеника Онскога.

51. И првенцу надједе Јосиф име Манасија, *говорећи*: јер ми Бог даде да забравим сву муку своју и сав дом оца својега.

52. А другоме надједе

име Јефрем, *говорећи*: јер ми Бог даде да растем у земљи невоље своје.

53. Али прође седам година роднијех у земљи Мисирској;

54. И наста седам година гладнијех, као што је Јосиф напријед казао. И бјеше глад по свијем земљама, а по свој земљи Мисирској бјеше хљеба.

55. Али најпослије наста глад и по свој земљи Мисирској, и народ повика к Фараону за хљеб; а Фараон рече свима Мисирцима: идите к Јосифу, па што вам он каже оно чините.

56. И кад глад бјеше по свој земљи, отвори Јосиф све житнице, и продаваше Мисирцима. И глад поста врло велика у земљи Мисирској.

57. И из свијех земаља долажаху у Мисир к Јосифу да купују; јер поста велика глад у свакој земљи.

ГЛАВА 42.

А Јаков видећи да има жита у Мисиру, рече синовима својим : шта гледате један на другога ?

2. И рече : ето чујем да у Мисиру има жита ; идите онамо те нам купите отуда, да останемо живи и не помремо.

3. И десеторица браће Јосифове отидоше да купе жита у Мисиру.

4. А Венијамина брата Јосифова не пусти отац с браћом, говорећи : да га не би задесило како зло.

5. И дођоше синови Израилјеви да купе жита с осталима који долажаху ; јер бјеше глад у земљи Хананској.

6. А Јосиф управљаше земљом, и продаваше жито свему народу по земљи. И браћа Јосифова дошавши поклонилише му се лицем до земље.

7. А Јосиф угледав браћу своју позна их ; али се учини да их не познаје, и оштро им проговори и ре-

че : одакле сте дошли ? А они рекоше : из земље Хананске да купимо хране.

8. Јосиф дакле позна браћу своју ; али они њега не познаше.

9. И опомену се Јосиф санова које је снιο за њих ; и рече им : ви сте уходе ; дошли сте да видите гдје је земља слаба.

10. А они му рекоше : нијесмо, господару, него слуге твоје дођоше да купе хране.

11. Сви смо синови једнога човјека, поштени људи, нигда нијесу слуге твоје биле уходе.

12. А он им рече : није истина, него сте дошли да видите гдје је земља слаба.

13. А они рекоше : нас је било дванаест браће, слуга твојих, синова једнога човјека у земљи Хананској ; и ено, најмлађи је данас код оца нашега, а једнога нема више.

14. А Јосиф им рече : кажем ја да сте ви уходе.

15. Него хоћу да се увјерим овако : тако жив био Фараон, не ћете изаћи

одавде докле не дође амо најмлађи брат ваш.

16. Пошљите једнога између себе нека доведе брата вашег, а ви ћете остати овдје у тамници, па ћу видјети је ли истина што говорите; иначе сте уходе, тако жив био Фараон!

17. И затвори их у тамницу на три дана.

18. А трећи дан рече им Јосиф: ако сте ради животно, ово учините, јер се ја Бога бојим:

19. Ако сте поштени људи, један брат између вас нека остане у тамници, а ви идите и однесите жита колко треба породицама вашим.

20. Па онда доведите к мени најмлађег брата својега да се посвједоче ријечи ваше и да не изгинете. И они учинише тако.

21. И рекоше један другом: доиста се огријешисмо о брата својега, јер видјесмо муку душе његове кад нам се мољаше, па га се оглушисмо; за то дође на нас ова мука.

22. А Рувим одговори им

говорећи: нијесам ли вам говорио: немојте се гријешити о дијете? али ме не послушасте; и за то се ево тражи од нас крв његова.

23. А они не знадијаху да их Јосиф разумије, јер се с њим разговараху преко тумача.

24. А Јосиф окрете се од њих, и заплака се. Потом се опет окрете к њима, и проговори с њима, и узев између њих Симеуна веза га пред њима.

25. И заповједи Јосиф да им наспу вреће жита, па и новце што је који дао да метну свакоме у врећу, и да им даду брашњенице на пут. И тако би учињено.

26. И натоваривши жито своје на магарце своје отидоше.

27. А један од њих отворив своју врећу да нахрани магарца својега у једној гостионици, видје новце своје озго у врећи.

28. И рече браћи својој: ја добих натраг новце своје, ево их у мојој врећи. И

задрхта срце у њима и уплашише се говорећи један другоме : што нам то учини Бог ?

29. И дошавши к Јакову оцу својему у земљу Хананску, приповједише му све што им се догоди, говорећи :

30. Оштро говораше с нама човјек, који заповиједа у оној земљи, и дочека нас као уходе.

31. А кад му рекосмо : ми смо поштени људи, нигда нијесмо били уходе ;

32. Било нас је дванаест браће, синова оца нашега ; једнога већ нема, а најмлађи је данас код оца нашега у земљи Хананској ;

33. Рече нам човјек, који заповиједа у оној земљи : овако ћу дознати јесте ли поштени људи : брата једнога између себе оставите код мене, а што вам треба за породице ваше глади ради, узмите и идите.

34. Послије доведите к мени брата својега најмлађега, да се увјерим да нијесте уходе него поштени

људи ; брата ћу вам вратити, и моћи ћете трговати по овој земљи.

35. А кад изручиваху вреће своје, гле, свакоме у врећи бјеху у завежљају новци његови ; и видјевши завежљаје новаца својих уплашише се и они и отац им.

36. И рече им Јаков отац њихов : потрсте ми дјецу ; Јосифа нема, Симеуна нема, па хоћете и Венијамина да узмете ; све се скупило на ме.

37. А Рувим проговори и рече оцу својему : два сина моја убиј, ако ти га не доведем натраг ; дај га у моје руке, и ја ћу ти га опет довести.

38. А он рече : не ће ићи син мој с вама, јер је брат његов умрљо и он оста сам, па ако би га задесило како зло на путу на који ћете ићи, свалили бисте ме стара с тугом у гроб.

ГЛАВА 43.

Али глад бјеше врло велика у оној земљи.

2. Па кад поједоше жито које бијаху донијели из Мисира, рече им отац : идите опет , и купите нам мало хране.

3. А Јуда му проговори и рече : тврдо нам се зарекао онај човјек говорећи : не ћете видјети лица мојега, ако не буде с вама брат ваш.

4. Ако ћеш пустити с нама брата нашега, ићи ћемо и купићемо ти хране.

5. Ако ли не ћеш пустити, не ћемо ићи, јер нам је казао онај човјек : не ћете видјети лица мојега, ако не буде с вама брат ваш.

6. А Израилљ рече : што ми то зло учинисте и казасте човјеку да имате још једнога брата ?

7. А они рекоше : човјек је потанко распитивао за нас и за род наш говорећи : је ли вам јоште жив отац ? имате ли још браће ? а ми му одговарасмо како нас питаше. Јесмо ли могли како знати да ће казати : доведите брата својега ?

8. И рече Јуда Израилљу

оцу својему : пусти дијете са мном, па ћемо се подигнути и отићи, да останемо живи и не помремо и ми и ти и наша дјеца.

9. Ја ти се јамчим за њ, из моје га руке ишти ; ако ти га не доведем натраг и преда те не ставим, да сам ти крив до вијека.

10. Да нијесмо толико оклијевали, до сада бисмо се два пута вратили.

11. Онда рече Израилљ отац њихов : кад је тако, учините ово : узмите што најљепше има у овој земљи у своје вреће, и понесите човјеку оном дар : мало тамјана и мало меда, мирисава коријења и смирне, урме и бадема.

12. А новаца понесите двојином, и узмите новце што бијаху озго у врећама вашим и однесите натраг, може бити да је погрјешка.

13. И узмите брата својега, па устаните и идите опет к оном човјеку.

14. А Бог свемогући да вам да да нађете милост у онога човјека, да вам пу-

сти брата вашег другога и Венијамина ; ако ли останем без дјеце, нек останем без дјеце.

15. Тада узевши даре и новаца двојном, узевши и Венијамина, подигоше се и отидоше у Мисир, и изађоше пред Јосифа.

16. А Јосиф кад видје с њима Венијамина, рече човјеку који управљаше кућом његовом : одведи ове људе у кућу, па накољи меса и зготови, јер ће у по дне са мношвом јести ови људи.

17. И учини човјек како Јосиф рече, и уведе људе у кућу Јосифову.

18. А они се бојаху кад их човјек вођаше у кућу Јосифову, и рекоше : за новце који пређе бјеху метнути у вреће наше води нас, докле смисли како ће нас окривити, да нас зароби и узме наше магарце.

19. Па приступивши к човјеку који управљаше кућом Јосифовом, проговорише му на вратима кућним,

20. И рекоше : чуј, го-

сподару, дошли смо били и пређе, и куписмо хране ;

21. Па кад дођосмо у једну гостионицу и отворисмо вреће, а то новци свакога нас бијаху озго у врећи његовој, новци наши на мјеру ; и ево смо их донијели натраг ;

22. А друге смо новце донијели да купимо хране ; не знамо ко нам метну новце наше у вреће.

23. А он им рече : будите мирни, не бојте се ; Бог ваш и Бог оца вашег метнуо је благо у вреће ваше ; новци су ваши били у мене. И изведе им Симеуна.

24. И уведе их човјек у кућу Јосифову, и донесе им воде те опраше ноге, и магарцима њиховијем положи.

25. И приправише дар чекајући докле дође Јосиф у по дне, јер чуше да ће они ондје обједовати.

26. И кад Јосиф дође кући, изнесоше му дар који имаху код себе, и поклонилише му се до земље.

27. А он их запита како су, и рече : како је отац

ваш стари за кога ми говорите? је ли јоште жив?

28. А они рекоше: добро је слуга твој, отац наш; још је жив. И поклонише му се.

29. А он погледав видје Венијамину брата својега, сина матере своје, и рече: је ли вам то најмлађи брат ваш за којег ми говорите? И рече: Бог да ти буде милостив, синко!

30. А Јосифу гораше срце од љубави према брату својему, те брже потражи гдје ће плакати, и ушав у једну собу плака ондје.

31. Послије умив се изађе, и устежући се рече: дајте објед.

32. И донесоше њему на по се, и њима на по се, и Мисирцима који обједоваху у његѧ на по се, јер не могаху Мисирци јести с Јеврејима, јер је то нечисто Мисирцима.

33. А сјеђаху пред њим старији по старјештву својем а млађи по младости својој. И згледаху се од чуда.

34. И узимајући јела ис-

пред себе слаше њима, и Венијамину допаде пет пута више него другима. И пише и напише се с њим.

ГЛАВА 44.

И заповједи Јосиф човјеку што управљаше кућом његовом говорећи: наспи овијем људима у вреће жита колико могу понијети, и свакоме у врећу метни озго новце његове.

2. И чашу моју, чашу сребрну, метни најмлађему у врећу озго и новце за његово жито. И учини како му Јосиф рече.

3. А у јутру кад свану, отпустише људе с магарцима њиховијем.

4. А кад изађоше из мјеста и још не бијаху далеко, рече Јосиф човјеку што управљаше кућом његовом: устани, иди брже за онијем људима, и кад их стигнеш реци им: за што враћате зло за добро?

5. Није ли то чаша из које пије мој господар? и не ће ли по њој за цијело познати какви сте? зло

сте радили што сте то учили.

6. И он их стиже, и рече им тако.

7. А они му рекоше : за што говориш, господару, таке ријечи? Сачувај Боже да слуге твоје учине тако што!

8. Ено смо ти донијели натраг из земље Хананске новце које нађосмо озго у врећама својим, па како бисмо украли из куће господара твојега сребро или злато?

9. У којег се између слуга твојих нађе, онај нека погине, и сврх тога ми ћемо бити робови господару мојему.

10. А он рече : нека буде како рекосте; али у кога се нађе, онај да ми буде роб, а ви остали не ћете бити криви.

11. И брже поскидаше сви на земљу вреће своје, и раздријешисе сваки своју врећу.

12. А он стаде тражити почев од најстаријега, и кад дође на најмлађега, на-

ђе се чаша у врећи Венијаминовој.

13. Тада раздријеше хаљине своје, и натоваривши сваки свој товар на својега магарца вратише се у град.

14. И дође Јуда с браћом својом Јосифу у кућу, док он још бијаше код куће, и падоше пред њим на земљу.

15. А Јосиф им рече : шта сте то учинили? зар нијесте знали да човјек као што сам ја може за цијело дознати?

16. Тада рече Јуда : шта да ти речемо, господару, шта да говоримо? како ли да се правдамо? Бог је открио злочинство твојих слуга. Ево, ми смо сви робови твоји, господару, и ми и овај у кога се наша чаша.

17. А Јосиф рече : Боже сачувај! не ћу ја то; у кога се наша чаша он нека ми буде роб, а ви идите с миром оцу својему.

18. Али Јуда приступив к њему рече : чуј ме, господару; допусти да проговори слуга твој господару својему, нека се гњев твој

не распали на слугу твојега, јер си ти као сам Фараон.

19. Господар мој запита слуге своје говорећи : имате ли оца или брата ?

20. А ми рекосмо господару својему : имамо стара оца и брата најмлађега, који му се роди у старости ; а његов је брат умрљо, и он оста сам од матере своје, и отац га пази.

21. А ти рече слугама својим : доведите ми га да га видим својим очима.

22. И рекосмо господару својему : не ће моћи дијете оставити оца својега ; да остави оца својега, одмах ће отац умријети.

23. А ти рече слугама својим : ако не дође с вама брат ваш најмлађи, не ћете видјети лица мојега.

24. А кад се вратисмо к служи твојему а оцу мојему, казасмо му ријечи господара мојега.

25. Послије рече нам отац : идите опет, купите нам хране.

26. А ми рекосмо : не можемо ићи, осим ако буде

брат наш најмлађи с нама, онда ћемо ићи, јер не можемо видјети лица онога човјека, ако не буде с нама брат наш најмлађи.

27. А слуга твој, отац мој, рече нам : знате да ми је жена родила два сина.

28. И један од њих отиде од мене, и рекох : за цијело га је раскинула звјерка ; и до сада га не видјех.

29. Ако и овога одведете од мене и задеси га како зло, свалићете ме стара у гроб с тугом.

30. Па сада да отидем к служи твојему, оцу својему, а ово дијете да не буде с нама, како је душа онога везана за душу овога,

31. Умријеће кад види да нема дјетета, те ће слуге твоје свалити старога слугу твојега а оца својега с тугом у гроб.

32. А твој се слуга подјемчио за дијете оцу својему рекав : ако ти га не доведем натраг, да сам крив оцу својему до вијека.

33. За то нека слуга твој остане мјесто дјетета да буде роб господару мојему,

а дијете нека иде с браћом својом.

35. Јер како бих се вратио к оцу својему без дјетета, да гледам јаде који би ми оца задесили?

ГЛАВА 45.

Тада Јосиф не могући се уздржати пред осталима који стајашу око њега, повика: **изађите сви на поље. Тако не оста нико код њега кад се Јосиф показа браћи својој.**

2. Па бризну плакати тако да чуше Мисирци, чу и дом Фараонов.

3. И рече Јосиф браћи својој: ја сам Јосиф; је ли ми отац још у животу? Али му браћа не могаху одговорити, јер се препадоше од њега.

4. А Јосиф рече браћи својој: приступите ближе к мени. И приступише, а он рече; ја сам Јосиф брат ваш, којег продаoste у Мисир.

5. А сада немојте жалити нити се кајати што ме продаoste овамо, јер Бог мене

посла пред вама ради живота *вашега*.

6. Јер је већ двије године дана глад у земљи, а биће још пет година, гдје не ће бити ни орања ни жетве.

7. А Бог ме посла пред вама, да вас сачува на земљи и да вам избави живот избављањем превеликим.

8. И тако нијесте ме ви оправдали овамо него сам Бог, који ме постави оцем Фараону и господарем од свега дома његова и старјешином над свом земљом Мисирском.

9. Вратите се брже к оцу мојему и кажите му: овако вели син твој Јосиф; Бог ме је поставио господарем свему Мисиру, ходи к мени, немој оклијевати.

10. Сједићеш у земљи Гесемској и бићеш близу мене, ти и синови твоји и синови синова твојих, и овце твоје и говеда твоја и што је год твоје.

11. И ја ћу те хранити ондје, јер ће још пет година бити глад, да не поги-

неш од глади ти и дом твој и што је год твоје.

12. А ето видите очима својима, и брат мој Венијамин својима очима, да вам ја из уста говорим.

13. Кажите оцу мојему сву славу моју у Мисиру и што сте год видјели; похитајте и доведите овамо оца мојега.

14. Тада паде око врата Венијамину брату својему и плака. И Венијамин плака о врату његову.

15. И ижљуби сву браћу своју и исплака се над њима. По том се браћа његова разговараху с њим.

16. И чу се глас у кући Фараоновој и рекоше; дођоше браћа Јосифу. И мило би Фараону и слугама његовијем;

17. И рече Фараон Јосифу: кажи браћи својој: овако учините: натоварите магарце своје, па идите и вратите се у земљу Хананску,

18. Па узмите оца својега и чељад своју, и дођите к мени, и даћу вам најбоље што има у земљи Мисир-

ској, и јешћете најбоље обиље ове земље.

19. А ти им заповједи: овако учините: узмите са собом изземље Мисирске кџла за дјецу своју и за жене своје, и повезите оца својега и дођите овамо;

20. А на покућство своје не гледајте, јер што има најбоље у свој земљи Мисирској ваше је.

21. И синови Израилјеви учинише тако; и Јосиф им даде кџла по заповијести Фараоновој; даде им и брашњенице на пут.

22. И свакоме даде по двоје хаљине, а Венијамину даде три ста сребрника и петоре хаљине.

23. А оцу својему посла још десет магараца натоваренијех најљепших ствари што има у Мисиру, и десет магарица натоваренијех жита и хљеба и јестива оцу на пут.

24. Тако оправиле браћу своју, и пођоше; и рече им: немојте се корити путем.

25. Тако се вратише из Мисира, и дођоше у земљу

Хананску к Јакову оцу својему.

26. И јавише му и рекоше : још је жив Јосиф, и заповиједа над свом земљом Мисирском. А у њему срце пренеможе, јер им не вјероваше.

27. Али кад му казаше све ријечи Јосифове, које им је Јосиф рекао, и видје кода, која посла Јосиф по оца, тада оживје дух Јакова оца њихова ;

28. И рече Израилъ : доста ми је кад је још жив син мој Јосиф ; идем да га видим докле нијесам умрѣо.

ГЛАВА 46.

Тада пође Израилъ са свијем што имаше, и дошав у Вирсавију принесе жртву Богу оца својега Исака.

2. И Бог рече Израилу ноћу у утвари : Јакове ! Јакове ! А он одговори : ево ме.

3. И Бог му рече : ја сам Бог, Бог оца твојега ; не бој се отићи у Мисир ; јер ћу ондје начинити од тебе народ велик.

4. Ја ћу ићи с тобом у Мисир, и ја ћу те одвести онамо, и Јосиф ће метнути руку своју на очи твоје.

5. И пође Јаков од Вирсавије ; и синови Израилеви посадише Јакова оца својега и дјецу своју и жене своје на кола која посла Фараон по њ.

6. И узеше стоку своју и благо своје што бијажу стекли у земљи Хананској ; и дођоше у Мисир Јаков и сва породица његова.

7. Синове своје и синове синова својих, кћери своје и кћери синова својих, и сву породицу своју доведе са собом у Мисир.

8. А ово су имена дјеце Израилеве што дођоше у Мисир : Јаков и синови његови. Првенац Јаковљев Рувим ;

9. И синови Рувимови : Енох, Фалос, Асрон и Хармија.

10. А синови Симеунови : Јемуило, Јамин, Аод, Ахин, Сар и Саул, син једне Хананејке.

11. Синови Левијеви : Гирсон , Кат и Мерарије.

12. Синови Јудини : Ир, Авнан, Силом, Фарес и Зара; а умрли бјеху Ир и Авнан у земљи Хананској, али бијаху синови Фаресови Есром и Јемујило.

13. Синови Исахарови : Тола, Фува, Јов и Самвран.

14. Синови Завулонови : Серед, Алон и Ахојило.

15. То су синови Лијини, које роди Јакову у Падан-Араму, и јоште Дина кћи његова. Свега душа, синова његовијех и кћери његовијех бјеше тридесет и три.

16. Синови Гадови : Сафон, Ангис, Санис, Тасован, Аидис, Ароидис и Ареилс.

17. Синови Асирови : Јемна, Јесва, Јеул и Варија, и сестра њихова Сара. А синови Варијини Ховор и Мелхило.

18. То су синови Зелфе, коју даде Лаван Лији кћери својој, и она их роди Јакову, шеснаест душа.

19. А синови Рахиље жене Јаковљеве : Јосиф и Венијамин.

20. А Јосифу се родише у Мисиру од Асенете кћери Потифере свештеника Онскога : Манасија и Јефрем.

21. А синови Венимијанови : Вала, Ховор, Асфил, Гира, Ноеман, Анхис, Рос, Мамфим, Офимим и Арад.

22. То су синови Рахиљини што се родише Јакову, свега четрнаест душа.

23. И син Данов : Асом.

24. А синови Нефталимови : Асило, Гонија, Исар и Селим.

25. То су синови Вале, коју даде Лаван Рахиљи кћери својој и она их роди Јакову; свега седам душа.

26. А свега душа што дођоше с Јаковом у Мисир а изађоше од бедара његовијех, осим жена синова Јаковљевијех, свега душа бјеше шездесет и шест.

27. И два сина Јосифова који му се родише у Мисиру; свега дакле душа дома Јаковљева, што дођоше у Мисир, бјеше седамдесет.

28. А Јуду посла *Јаков*

напријед к Јосифу, да му јави да изађе преда њ у Гесем. И дођоше у земљу Гесемску.

29. А Јосиф упреже у кола своја, и изађе на сусрет Израилју оцу својему у Гесем; и кад га видје Јаков, паде му око врата, и плака дуго о врату његову.

30. И рече Израил Јосифу: сада не марим умријети, кад сам те видио да си јоште жив.

31. А Јосиф рече браћи својој и дому оца својега: идем да јавим Фараону; али ћу му казати: браћа моја и дом оца мојега из земље Хананске дођоше к мени;

32. А ти су људи пастири и свагда су се бавили око стоке, и доведоше овце своје и говеда своја и што год имају.

33. А кад вас Фараон дозове, рећи ће вам: како радњу радите?

34. А ви кажите: пастири су биле слуге твоје од младости, и ми и стари наши; да бисте остали у земљи Гесемској; јер су Ми-

сирцима сви пастири нечисти.

ГЛАВА 47.

И отишав Јосиф јави Фараону и рече: отац мој и браћа моја с овцама својим и с говедима својим и са свињем што имају дођоше из земље Хананске, и ено их у земљи Гесемској.

2. И узев неколицину браће своје, пет људи, изведе их пред Фараона.

3. А Фараон рече браћи његовој: како радњу радите? А они рекоше Фараону: пастири су слуге твоје, и ми и наши стари.

4. Још рекоше Фараону: дођосмо да живимо као дошљаци у овој земљи, јер нема паше за стоку твојих слуга, јер је велика глад у земљи Хананској; а сада допусти да живе у земљи Гесемској слуге твоје.

5. А Фараон рече Јосифу: отац твој и браћа твоја дођоше к теби;

6. У твојој је власти земља Мисирска; на најбољем мјесту у овој земљи населити оца својега и браћу своју,

нека живе у земљи Гесемској; и ако које знаш између њих да су вриједни људи, постави их над мојом стоком.

7. Послије Јосиф доведе и Јакова оца својега и изведе га пред Фараона, и благослови Јаков Фараона.

8. А Фараон рече Јакову: колико ти има година?

9. Одговори Јаков Фараону: мени има сто и тридесет година, како сам дошљак. Мало је дана живота мојега и зли су били, нити стижу вијека отаца мојих, колико су они живјели.

10. И благословив Јаков Фараона отиде од Фараона.

11. А Јосиф насели оца својега и браћу своју, и даде им добро у земљи Мисирској на најбољем мјесту те земље, у земљи Рамесијској, као што заповједи Фараон.

12. И храњаше Јосиф хљебом оца својега и браћу своју и сав дом оца својега до најмањег.

13. Али нестало хљеба у свој земљи, јер глад бијаше врло велика, и узмучи се земља Мисирска од глади.

14. И покупи Јосиф све новце што се налажаху по земљи Мисирској и по земљи Хананској за жито, које куповаху, и слагаше новце у кућу Фараонову.

15. А кад нестало новаца у земљи Мисирској и у земљи Хананској, стадоше сви Мисирци долазити к Јосифу говорећи: дај нам хљеба; за што да мремо код тебе, што новаца нема?

16. А Јосиф им говораше: дајте стоку своју, па ћу вам дати хљеба за стоку, кад је нестало новаца.

17. И довођаху стоку своју к Јосифу, и Јосиф им даваше хљеба за коње и за овце и за говеда и за маггарце. Тако их прехрани ону годину хљебом за сву стоку њихову.

18. А кад прође она година, стадоше опет долазити к њему друге године говорећи: не можемо тајити од господара својега, али је новаца нестало, и стока коју имасмо у нашега је господара; и није остало ништа да донесемо госпо-

дару својему осим тијела наших и њива наших.

19. За што да мремо на твоје очи? ево и нас и наших њива; купи нас и њиве наше за хљеб, да с њивама својим будемо робови Фараону, и дај жита да останемо живи и не помремо и да земља не опусте.

20. Тако покупова Јосиф Фараону све њиве у Мисру, јер Мисирци продаваху сваки своју њиву, кад глад узе јако мах међу њима. И земља поста Фараонова.

21. А народ пресели у градове од једнога краја Мисира до другога.

22. Само не купи свештеничких њива; јер Фараон одреди дио свештеницима, и храђаху се од својега дијела, који им даде Фараон, те не продаше својих њива.

23. А Јосиф рече народу: ево купих данас вас и њиве ваше Фараону; ево вам сјемена, па засијте њиве.

24. А што буде рода,

даћете пето Фараону, а четири дијела нека буду вама за сјеме по њивама и за храну вама и онијема који су по кућама вашим и за храну дјечи вашој.

25. А они рекоше: ти си нам живот сачувао; нека нађемо милост пред господарем својим да будемо робови Фараону.

26. И постави Јосиф закон до данашњег дана за њиве Мисирске да се даје пето Фараону; само њиве свештеничке не посташе Фараонове.

27. А дјеца Израилјева живљаху у земљи Мисирској у крају Гесемском, и држаху га, и народише се и намножише се веома.

28. И Јаков поживје у земљи Мисирској седамнаест година; а свега би Јакову сто и четрдесет и седам година.

29. А кад се приближи вријеме Израилју да умре, дозва сина својега Јосифа, и рече му: ако сам нашао милост пред тобом, метни руку своју под стегно моје, и учини ми милост и вјеру,

немој ме погрепсти у Ми-
сиру;

30. Него нека лежим код
отаца својих; и ти ме од-
неси из Мисира и погребни
ме у гробу њихову. А он
рече: учинићу како си ка-
зао.

31. И рече му *Јаков* :
закуни ми се. И он му се
закле. И поклони се Изра-
иљ преко узглавља од одра
својега.

ГЛАВА 48.

Послије јавише Јосифу :
ено, отац ти је болестан. А
он поведе са собом два сина
своја, Манасију и Јефрема.

2. И јавише Јакову и
рекоше : ево син твој Јо-
сиф иде к теби. А Израиљ
се окријепи, те сједе на
постели својој.

3. И рече Јаков Јосифу :
Бог свемогући јави се мени
у Лузу у земљи Хананској,
и благослови ме;

4. И рече ми : учинићу
те да нарастеш и намно-
жиш се; и учинићу од тебе
мноштво народа, и даћу
земљу ову сјемени твојему

након тебе да је њихова
до вијека.

5. Сада дакле два сина
твоја, што ти се родише у
земљи Мисирској прије не-
го дођох к теби у Мисир,
моји су, Јефрем и Манасија
као Рувим и Симеун нека
буду моји.

6. А дјеца коју родиш
послије њих, нека буду
твоја и нека се по имену
браће своје зову у нашљед-
ству својем.

7. Јер кад се вратих из
Падана, умрије ми Рахиља
у земљи Хананској на пу-
ту, кад бјеше још мало до
Ефрате; и погребох је на
путу у Ефрату, а то је Ви-
тлејем.

8. А видјев Израиљ си-
нове Јосифове, рече : ко су
ови?

9. А Јосиф рече оцу сво-
јему : моји синови, које ми
Бог даде овдје. А он рече :
доведи их к мени, да их
благословим.

10. А очи бјеху Израиљ-
љу отежале од старости, те
не могаше добро видјети.
А кад му их приведе, цје-
лива их и загрли.

11. И рече Израилъ Јосифу : нијесам мислио да ћу видјети лице твоје ; а гле, Бог ми даде да видим и пород твој.

12. А Јосиф одмаче их од кољена његовијех и поклони се лицем до земље.

13. Па их узе Јосиф обочицу, Јефрема себи с десне стране а Израилу с лијеве, Манасију пак себи с лијеве стране а Израилу с десне ; и тако их примаче к њему.

14. А Израилъ пружив десну руку своју метну је на главу Јефрему млађему, а лијеву на главу Манасији, тако намјестив руке навлаш, ако и јест Манасија био првенац.

15. И благослови Јосифа говорећи : Бог, којему су свагда угађали оци моји Аврам и Исак, Бог, који ме је хранио од како сам постао до данашњег дана,

16. Анђео, који ме је изабављао од свакога зла, да благослови дјecu ову, и да се по мојему имену и по имену отаца мојих Аврама и Исака прозову и да се

као рибе намноже на земљи.

17. А Јосиф кад видје гдје отац метну десну руку своју на главу Јефрему, не би му мило, па ухвати за руку оца својега да је премјести с главе Јефремове на главу Манасијину.

18. И рече Јосиф оцу својему : не тако, оче ; ово је првенац, метни десницу њему на главу.

19. Али отац његов не хтје, него рече : знам, сине, знам ; и од њега ће постати народ, и он ће бити велик ; али ће млађи брат његов бити већи од њега, и сјеме ће његово бити велико мноштво народа.

20. И благослови их у онај дан и рече : тобом ће Израилъ благосиљати говорећи : Бог да те учини као Јефрема и као Манасију. Тако постави Јефрема пред Манасију.

21. Послије рече Израилъ Јосифу : ево ја ћу скоро умријети ; али ће Бог бити с вама и одвешће вас опет у земљу отаца ваших.

22. И ја ти дајем један

дио више него браћи твојој, који узех из руку Аморејских мачем својим и луком својим.

ГЛАВА 49.

Послије сазва Јаков синове своје и рече : скупите се да вам јавим шта ће вам бити до пошљетка.

2. Скупите се и послушајте, синови Јаковљеви, послушајте Израилџа оца својега.

3. Рувиме, ти си првенац мој, крјепост моја и почетак силе моје; први господством и први снагом.

4. Наврњо си као вода; не ћеш бити први; јер си стао на постељу оца својега и оскврњио је легав на њу.

5. Симеун и Левије, браћа, мачеви су им оружје неправди.

6. У тајне њихове да не улази душа моја, са збором њиховијем да се не саставља слава моја; јер у гњеву својем побише људе, и за своје весеље покидаше волове.

7. Проклет да је гњев њихов, што бјеше нагао, и љутина њихова, што бјеше жестока; раздијелићу их по Јакову, и расућу их по Израилју.

8. Јуда, тебе ће хвалити браћа твоја, а рука ће ти бити за вратом непријатељима твојим, и клањаће ти се синови оца твојега.

9. Лавићу Јудо! с плијена си се вратио, сине мој; спусти се и леже као лав и као љути лав; ко ће га пробудити?

10. Палица владалачка не ће се одвојити од Јуде нити од ногу његовијех онај који поставља закон, докле не дође онај коме припада, и њему ће се покоравати народи.

11. Веже за чокот магаре своје, и за племениту дозу младе од магарице своје; у вино пере хаљину своју и огртач свој у соку од грозђа.

12. Очи му се црвене од вина и зуби бијеле од млијека.

13. Завулон ће живјети покрај мора и гдје пристају

лађе, а међа ће му бити до Сидона.

14. Исахар је магарац јак у костима, који лежи у тору,

15. И видјев да је почивање добро и да је земља мила, сагнуће рамена своја да носи, и плаћаће данак.

16. Дан ће судити својему народу, као једно између кољена Израјљевих.

17. Дан ће бити змија на путу и гуја на стази, која уједа коња за кичицу, те пада коњик наузнако.

18. Господе, тебе чекам да ме избавиш.

19. А Гад, њега ће војска свладати; али ће најпослије он надвладати.

20. У Асира ће бити обилата храна, и он ће давати сласти царске.

21. Нефталим је кошута пуштена, и говориће лијепе ријечи.

22. Јосиф је родна грана, родна грана крај извора, којој се огранци раширише сврх зида.

23. Ако га и уцвијелише

љубо и стријелаше на њ, и бише му непријатељи стријелци,

24. Опет оста јак лук његов и ојачаше мишице руку његовијех од руку јакога *Бога* Јаковљева, одакле поста пастир и камен Израјљу,

25. Од силнога *Бога* оца твојега, који ће ти помагати, и од свемогућега, који ће те благословити благословима озго с неба, благословима оздо из бездана, благословима од дојака и од материце.

26. Благослови оца твојега надвисише благослове мојих старијех сврх брда вјечнијех, нека буду над главом Јосифовом и над тјемом одвојенога између браће.

27. Венијамин је вук грабљиви, јутром једе лов, а вечером дијели плијен.

28. Ово су дванаест кољена Израјљевих, и ово им отац изговори кад их благослови, свако благословом његовијем благослови их.

29. По том им заповједи и рече им: кад се при-

берем к роду својему, погребите ме код отаца мојих у пећини која је на њиви Ефрона Хетејина,

30. У пећини која је на њиви Макпелској према Мамврији у земљи Хананској, коју купи Аврам с њивом у Ефрона Хетејина да има свој гроб.

31. Ондје погребеше Аврама и Сару жену његову, ондје погребеше Исака и Ревеку жену његову, и ондје погребох Лију.

32. А купљена је њива и пећина на њој у синова Хетовијех.

33. А кад изговори Јаков заповијести синовима својим, диже ноге своје на постељу, и умрије, и прибран би к роду својему.

ГЛАВА 50.

Тада Јосиф паде на лице оцу својему, и плака над њим цјелујући га.

2. И заповједи Јосиф слугама својим љекарима, да мирисима помажу оца његова; и љекари помазаше мирисима Израиља.

3. И наврши му се четрдесет дана, јер толико дана треба онцјем које помажу мирисима; и плакаше за њим Мисирци седамдесет дана.

4. А кад прођоше жалосни дани, рече Јосиф домашњима Фараоновим говорећи: ако сам нашао милост пред вама, говорите Фараону и реците:

5. Отац ме је мој заклео говорећи: ево, ја ћу скоро умријети; у гробу мојем, који ископах у земљи Хананској, ондје ме погребите. Па сада да идем да погребем оца својега, а послје ћу опет доћи.

6. А Фараон му рече: иди и погребите оца својега како те је заклео.

7. И отиде Јосиф да погребете оца својега; и с њим пођоше све слуге Фараонове, старјешине од дома његова и све старјешине од земље Мисирске,

8. И сав дом Јосифов и браћа његова и дом оца његова; само дјецу своју и овце своје и говеда своја

оставише у земљи Гесемској.

9. А пође с њим и кола и коњика толико да бјеше војска врло велика.

10. А кад дођоше на гумно Атадово, које је с ону страну Јордана, плакаше ондје много и врло тужно; и Јосиф учини жалост за оцем својим за седам дана.

11. А људи из оне земље, Хананејци, кад видјеше плач на гумну Атадову, рекоше: у великој су жалости Мисирци. За то прозваше оно мјесто с ону страну Јордана жалост Мисирска.

12. И учинише му синови његови како им бјеше заповједио.

13. Однесоше га синови његови у земљу Хананску, и погребоше га у пећини на њиви Макпелској, коју купи Аврам да има свој гроб у Ефрона Хетејина према Мамврији.

14. И погребавши оца својега врати се Јосиф у Мисир и браћа његова и сви који бијаху изашли с

њим да погребу оца његова.

15. А браћа Јосифова видећи гдје им отац умрије, рекоше: може бити да се Јосиф срди на нас, па ће нам се осветити за све зло што му учинисмо.

16. За то поручише Јосифу: отац твој заповједи на смрти и рече:

17. Овако кажите Јосифу: молим те, опрости браћи својој безакоње и гријех, што ти пакостише; сада опрости безакоње слугама Бога оца твојега. А Јосиф заплака се кад му то рекоше.

18. Послије дођоше и браћа његова и падоше пред њим и рекоше: ево смо слуге твоје.

19. А Јосиф им рече: не бојте се; зар сам ја мјесто Бога?

20. Ви сте мислили зло по ме, али је Бог мислио добро, да учини што се данас збива, да се сачува у животу многи народ.

21. Не бојте се дакле; ја ћу хранити вас и вашу

дјецу. Тако их утјеши и ослободи.

22. Тако живљаше Јосиф у Мисру с домом оца својега, и поживје сто и десет година.

23. И видје Јосиф синове Јефремове до трећег кољена; и синови Махира сина Манасијина родише се *и одрастоше* на кољенима Јосифовијем.

24. И рече Јосиф браћи својој: ја ћу скоро умријети; али ће вас за цијело

Бог походити, и извешће вас из ове земље у земљу за коју се заклео Авраму, Исаку и Јакову.

25. И закле Јосиф синове Израиљеве и рече: заиста ће вас походити Бог; а ви онда однесите кости моје одавде.

26. По том умрије Јосиф, а бјеше му сто и десет година; и помазавши га мирисима метнуше га у ковчег у Мисру.

ДРУГА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

која се зове

ИЗЛАЗАК.

ГЛАВА 1.

Ово су имена синова Израиљевијех који дођоше у Мисир, дођоше с Јаковом, сваки са својом породицом:

2. Рувим, Симеун, Левије и Јуда,

3. Исахар, Завулон и Венијамин,

4. Дан и Нефталим, Гад и Асир.

5. А свега бијаше их од бедара Јаковљевијех седамдесет душа с Јосифом, који бјеше у Мисиру.

6. А Јосиф умрије и сва браћа његова и сав онај нараштај.

7. И синови Израиљеви народише се и умножише се, и напредоваше и осплише веома, да их се земља напуни.

8. Тада наста нов цар у Мисиру, који не знадијаше за Јосифа;

9. И рече народу својему: гле, народ синова Израиљевијех већи је и силнији од нас.

10. Него хајде мудро да поступамо с њима, да се не множе, и кад настане рат да не пристану с непријатељима и не ударе на нас и не отиду из земље.

11. И поставише над њима настојнике да их муче тешким пословима ; и грађаше народ Израиљев Фараону градове Питом и Рамесу.

12. Али што га више мучаху то се више множаше и напредоваше, да се грожаху од синова Израиљевијех.

13. И жестоко нагоњаху Мисирци синове Израиљеве на послове,

14. И загрчиваху им живот тешким пословима, блатом и опекама и сваким радом у пољу, и сваким другим послом, на који их жестоко нагоњаху.

15. И још заповједи цар Мисирски бабицама Јеврејским, од којих једној бјеше име Сефора а другој Фува,

16. И рече : кад бабиците Јеврејке, и у порођају видите да је мушко, убијте га, а кад буде женско, нек остане живо.

17. Али се бабице бојаху Бога, и не чињаху како им рече цар Мисир-

ски, него остављаху дјецу у животу.

18. А цар Мисирски дозва бабице, и рече им : зашто то чините, те остављате у животу мушку дјецу ?

19. А бабице рекоше Фараону : Јеврејке нијесу као жене Мисирске ; јаче су ; док им дође бабица, оне већ роде.

20. И Бог учини добро бабицама ; и народ се умножи и осили веома ;

21. И што се бабице бојаху Бога, начини им куће.

22. Тада заповједи Фараон свему народу својему говорећи : свакога сина који се роди бацајте у воду, а кћери све остављајте у животу.

ГЛАВА 2.

А неко од племена Левијева отиде и ожени се кћерју Левијевом.

2. И она затрудње, и роди сина ; и видећи га лијепа кријаше га три мјесеца.

3. А кад га не може више крвити, узне ковчежић од сите, и обли га смолом и паклином, и метну дијете у њ, и однесе га у трску крај ријеке.

4. А сестра његова стаде подаље да види шта ће бити од њега.

5. А кћи Фараонова дође да се купа у ријечи, и дјевојке њезине ходаху крај ријеке; и она угледа ковчежић у трсци, и посла дворкињу своју те га извади.

6. А кад отвори, видје дијете, и гле, дијете плакаше; и сажали јој се, и рече: то је Јеврејско дијете.

7. Тада рече сестра његова кћери Фараоновој: хоћеш ли да идем да ти дозовем дојкињу Јеврејку, да ти доји дијете?

8. А кћи Фараонова рече јој: иди. И отиде дјевојчица, и дозва матер дјетињу.

9. И кћи Фараонова рече јој: узми ово дијете, и одој ми га, а ја ћу ти платити. И узне жена дијете, и одоји га.

10. А кад дијете одрасте, одведе га ка кћери Фараоновој, а она га посини, и надједе му име Мојсије говорећи: јер га из воде извадих.

11. И кад Мојсије бијаше велик, изиде к браћи својој, и гледаше невољу њихову. И видје гдје некакав Мисирац бије човјека Јеврејина између браће његове.

12. И обазрев се и тамо и амо, кад видје да нема никога, уби Мисирца, и закопа га у пијесак.

13. И сјутрадан изиде опет, а то се два Јеврејина свађаху, и рече оному који чињаше криво: за што бијеш ближњег својега?

14. А он рече: ко је тебе поставио кнезом и судијом над нама? хоћеш ли да ме убијеш као што си убио Мисирца? Тада се Мојсије уплаши и рече: заиста се дознало.

15. И Фараон чув за то тражаше да погуби Мојсија. Али Мојсије побјеже од Фараона, и дође у зе-

мљу Мадидјамску, и сједе код једнога студенца.

16. А свештеник Мадидјамски имаше седам кћери, и оне дођоше и стадоше захватати воду и наљевати у појила да напоје стадо оца својега.

17. А дођоше пастири, и отјераше их; а Мојсије устаде и одбрани их, и напоји им стадо.

18. И оне се вратише к оцу својему Рагуилу; а он рече: што се данас тако брзо вратисте?

19. А оне рекоше: један Мисирац одбрани нас од пастира, и нади нам и напоји стадо.

20. А он рече кћерима својим: па гдје је? за што остависте тога човјека? зовите га да једе.

21. И Мосије се склони да живи код онога човјека, и он даде Мојсију кћер своју Сефору.

22. И она роди сина, и он му надједе име Гирсам, јер сам, рече, дошљак у земљи туђој.

23. А последије много времена умрије цар Мисирски;

и уздисаху од невоље синови Израилјеви и викаху; и вика њихова ради невоље дође до Бога.

24. И Бог чу уздисање њихово, и опомену се Бог завјета својега с Аврамом, с Исаком и с Јаковом.

25. И погледа Бог на синове Израилеве, и видје их.

ГЛАВА 3.

А Мојсије пасијаше стадо Јотору тасту својему, свештенику Мадидјамскому, и одведе стадо преко пустиње, и дође на гору Божију Хорив.

2. И јави му се анђео Господњи у пламену огњеном из купине. И погледа, а то купина огњем гори а не сагоријева.

3. И Мојсије рече: идем да видим ту утвару велику, за што не сагоријева купина.

4. А Господ кад га видје гдје иде да види, викну га Бог из купине, и рече: Мојсије! Мојсије! А он одговори: ево ме.

5. А Бог рече : не иди овамо. Изуј обућу своју с ногу својих , јер је мјесто гдје стојиш света земља.

6. Још рече : ја сам Бог оца твојега , Бог Аврамов , Бог Исаков и Бог Јаковљев. А Мојсије заклони лице своје , јер га страх бијаше гледати у Бога.

7. И рече Господ : добро видјех невољу народа својега у Мисиру , и чух вику његову од зла које му чине настојници , јер познах муку његову.

8. И сићох да га избавим из руку Мисирских , и да га изведем из оне земље у земљу добру и пространу , у земљу гдје млијеко и мед тече , на мјесто гдје су Хананеји и Хетеји и Амореји и Ферезеји и Јевеји и Јевусеји.

9. И сада ево вика синова Израиљевијех дође преда ме , и видјех муку , којом их муче Мисирци.

10. Сада хајде да те пошљем к Фараону , да изведеш народ мој , синове Израиљеве , из Мисира.

11. А Мојсије рече Бо-

гу : ко сам ја да идем к Фараону и да изведем синове Израиљеве из Мисира ?

12. А Бог му рече : ја ћу бити с тобом , и ово нека ти буде знак да сам те ја послао : кад изведеш народ из Мисира , служићете Богу на овој гори.

13. А Мојсије рече Богу : ево , кад отидем к синовима Израиљевијем , па им речем : Бог отаца ваших посла ме к вама , ако ми реку : како му је име ? шта ћу им казати ?

14. А Господ рече Мојсију : ја сам онај што јест. И рече : тако ћеш казати синовима Израиљевијем : који јест , он ме посла к вама.

15. И опет рече Бог Мојсију : овако кажи синовима Израиљевијем : Господ Бог отаца ваших , Бог Аврамов , Бог Исаков и Бог Јаковљев посла ме к вама ; то је име моје до вијека , и то је спомен мој од кољена на кољено.

16. Иди , и скупи старјешине Израиљске , па им

реци : Господ Бог отаца ваших јави ми се, Бог Аврамов, Исаков и Јаковљев, говорећи : доиста обидох вас, и видјех како вам је у Мисиру.

17. Па рекох : извешћу вас из невоље Мисирске у земљу Хананејску и Хетејску и Аморејску и Ферезејску и Јевејску и Јевусејску, у земљу гдје тече млијеко и мед.

18. И они ће послушати глас твој; па ћеш ти и старјешине Израилјске отићи к цару Мисирском, и рећи ћете му : Господ Бог Јеврејски срете нас, па ти се молимо да изидемо три дана хода у пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему.

19. А ја знам да вам не ће допустити да изидете без руке крјепке.

20. Али ћу пружити руку своју, и ударићу Мисир свијем чудесима својим, која ћу учинити у њему; и последије ће вас пустити.

21. И учинићу да народ нађе љубав у Мисираца,

па кад пођете, не ћете поћи празни;

22. Него ће свака жена заискати у сусједи своје и у домаћице своје накита сребрнога и накита златнога и хаљина; и метнућете на синове своје и на кћери своје, и оплијенићете Мисир.

ГЛАВА 4.

А Мојсије одговори и рече : али не ће ми вјеровати ни послушати гласа мојега; јер ће рећи : није ти се Господ јавио.

2. А Господ му рече : шта ти је то у руци? А он одговори : штап.

3. А Бог му рече : баца га на земљу. И баца га на земљу, а он поста змија. И Мојсије побјеже од ње.

4. А Господ рече Мојсију : пружи руку своју, па је ухвати за реп. И пружи руку своју, и ухвати је, и опет поста штап у руци његовој.

5. То учини, рече Бог, да ти вјерују да ти се јавио Господ Бог отаца њихови-

јех, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев.

6. И опет му рече Господ : тури сада руку своју у њедра своја. И он тури руку своју у њедра своја ; а кад је извади из њедара, а то рука му губава, *бијела* као снијег.

7. А Бог му рече : тури опет руку своју у њедра своја. И опет тури руку своју у њедра своја ; а кад је извади из њедара, а то опет постала као и *остало* тијело његово.

8. Тако, *рече Бог*, ако ти не узвјерују и не послушају гласа твојега за први знак, послушаће за други знак.

9. Ако ли не узвјерују ни за та два знака и не послушају гласа твојега, а ти захвати воде из ријеке, и пролиј на земљу, и претвориће се вода коју захватиш из ријеке, и проврћи ће се у крв на земљи.

10. А Мојсије рече Господу : молим ти се, Господе, нијесам рјечит човјек, нити сам прије био нити сам од како си про-

говорио са слугом својим, него сам споријех уста и спора језика.

11. А Господ му рече : ко је дао уста човјеку ? или ко може створити нијема или глуха или оката или слијепа ? зар не ја, Господ ?

12. Иди дакле, ја ћу бити с устима твојим, и учићу те шта ћеш говорити.

13. А *Мојсије* рече : молим те, Господе, пошљи онога кога треба да пошљеш.

14. И разгњеви се Господ на Мојсија, и рече му : није ли ти брат Арон Левит ? знам да је он рјечит ; и ево он ће те срести, и кад те види обрадоваће се у срцу својем.

15. Њему ћеш казати и метнућеш ове ријечи у уста његова ; и ја ћу бити с твојим устима и с његовијем устима, и учићу вас шта ћете чинити.

16. И он ће мјесто тебе говорити народу, и он ће бити теби мјесто уста а ти ћеш бити њему мјесто Бога.

17. А тај штап узми у руку своју, њим ћеш чинити чудеса.

18. И отиде Мојсије, и врати се к Јотору тасту својему, и рече му : пусти ме да идем, да се вратим к браћи својој у Мисиру, да видим јесу ли јоште у животу. И рече Јотор Мојсију : иди с миром.

19. И рече Господ Мојсију у земљи Мадијамској : иди, врати се у Мисир, јер су помрли сви који су тражили душу твоју.

20. И узе Мојсије жену своју и синове своје, и посади их на магарца, и пође натраг у земљу Мисирску. И узе Мојсије штап Божији у руку своју.

21. И рече Господ Мојсију : кад отидеш и вратиш се у Мисир, гледај да учиниш пред Фараоном сва чудеса која ти метнух у руку ; а ја ћу учинити да му отврдне срце и не пусти народа.

22. А ти ћеш рећи Фараону : овако каже Господ : Израиљ је син мој, првенац мој.

23. И казах ти : пусти сина мојега да ми послужи. А ти га не хтје пустити ; ево ја ћу убити сина твојега, првенца твојега.

24. И кад бијаше на путу у гостионици, дође к њему Господ и шћаше да га убије.

25. А Сефора узе оштар нож, и обреза сина својега, и окрајак баци к ногама његовијем говорећи : ти си ми крвав заручник.

26. Тада га остави Господ ; а она ради обрезања рече : крвав заручник.

27. А Господ рече Арону : изиди у пустињу на сусрет Мојсију. И отиде и срете га на гори Божијој, и пољуби га.

28. И Мојсије каза Арону све ријечи Господње, за које га посла, и све знаке које му заповједи.

29. И отидоше Мојсије и Арон, и скупише све старјешине синова Израиљевих.

30. И Арон каза све ријечи, које бјеше рекао Господ Мојсију, а Мојсије учини знаке пред народом.

31. И народ вјерова; и разумјеше да је Господ походио синове Израилеве и видио невољу њихову; и савивши се поклонише се.

ГЛАВА 5.

А послѣ изиде Мојсије и Арон пред Фараона, и рекоше му: овако вели Господ Бог Израилев: пусти народ мој да ми празнују празник у пустињи.

2. Али Фараон рече: ко је Господ да послушам глас његов и пустим Израиља? Не знам Господа, нити ћу пустити Израиља.

3. А они рекоше: Бог Јеврејски срете нас; молимо ти се да отидемо три дана хода у пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему, да не пошље на нас помор или мач.

4. А цар Мисирски рече им: Мојсије и Ароне, за што одвлачите народ од рада његова? Идите на свој посао.

5. Још рече Фараон: ето, народа је много у зе-

мљи; а ви још хоћете да оставља своје послове.

6. И у исти дан заповједи Фараон настојницима над народом и управитељима његовијем, и рече:

7. Од селе немојте давати народу пљеве за опеке као дослије, нека иду сами и купѣ себи пљеву.

8. А колико су опека дослије начињали толико изгоните и од селе, нити што смањите; јер беспосличе, и за то вичу говорећи: да идемо да принесемо жртву Богу својему.

9. Ваља навалити послове на те људе, па ће радити и не ће слушати лажљивијех ријечи.

10. И изашавши настојници народни и управитељи рекоше народу говорећи: тако вели Фараон: ја вам не ћу давати пљеве.

11. Идите сами и купите себи пљеву гдје нађете, а од посла вам се не ће попустити ништа.

12. И разиде се народ по свој земљи Мисирској да чупа стрњику мјесто пљеве.

13. А настојници наваљиваху говорећи : свршујте послове своје колико долази на дан , као кад је било пљеве.

14. И управитељи синова Израилевијех , које поставише над њима настојници Фараонови, допадаху боја, и говораше им се : за што ни јуче ни данас не начинисте онолико опека колико вам је одређено, као прије ?

15. И отидоше управитељи синова Израилевијех , и повикаше к Фараону говорећи : за што чиниш тако слугама својим ?

16. Пљева се не даје слугама твојим , па опет кажу нам : градите опеке. И ево бију слуге твоје , а крив је твој народ.

17. А он рече : беспосличите , беспосличите, и за то говорите : да идемо да принесемо жртву Господу.

18. Него идите, радите ; пљева вам се не ће давати, а опеке да дајете на број.

19. И управитељи синова Израилевијех видје-

ше да је зло по њих што им се каза : да не буде опека мање на дан.

20. И отишавши од Фараона среташе Мојсија и Арона, који изидоше пред њих.

21. Па им рекоше : Господ нека вас види и суди, што нас омразисте Фараону и слугама његовијем, и дадoste им мач у руку да нас побију.

22. И Мојсије се врати ка Господу и рече : Господе, за што си навучао то зло на народ ? за што си ме послао ?

23. Јер од како изидох пред Фараона и проговорих у твоје име, још горе поступа с народом овијем, а ти не избави народа својега.

ГЛАВА 6.

А Господ рече Мојсију : сад ћеш видјети шта ћу учинити Фараону ; јер под руком крјепком пустиће их , и истјераће их из земље своје под руком крјепком.

2. Још говори Бог Мојсију и рече му : ја сам Господ.

3. И јавио сам се Авраму, Исаку и Јакову именом Бог свемогући, а именом својим Господ не бих им познат.

4. И учиних завјет свој с њима да ћу им дати земљу Хананску, земљу у којој бијаху дошљаци, у којој живљаху као странци.

5. И чух уздисање синова Израјљевијех, које Мисирци држе у ропству, и опоменух се завјета својега.

6. За то кажи синовима Израјљевијем : ја сам Господ, и извешћу вас испод бремена Мисирских, и опростићу вас ропства њихова, и избавићу вас мишицом подигнутом и сџдовима великим.

7. И узеху вас да ми будете народ, и ја ћу вам бити Бог, те ћете познати да сам ја Господ Бог ваш, који вас изводим испод бремена Мисирских.

8. Пак ћу вас одвести у своју земљу, за коју подигох руку своју *закли-*

њући се да ћу је дати Авраму, Исаку и Јакову; и даћу вам је у наслједство, ја Господ.

9. И Мојсије каза тако синовима Израјљевијем; али не послушаше Мојсија од слабости духа својега и од љутога ропства.

10. И Господ рече Мојсију говорећи :

11. Иди, кажи Фараону цару Мисирском нека пусти синове Израјљеве из земље своје.

12. А Мојсије проговори пред Господом и рече : ето, синови Израјљеви не послушаше ме, а како ће ме послушати Фараон, кад сам необрезанијех усана?

13. Али Господ говори Мојсију и Арону, и заповједи им да иду к синовима Израјљевијем и к Фараону, да изведу синове Израјљеве из земље Мисирске.

14. Ово су поглавице у домовима отаца својих : синови Рувима првенца Израјљева : Енох и Фалос, Асрон и Хармија; то су породице Рувимове.

15. А синови Симеунови : Јемуило и Јамин и Аод и Ахин и Сар и Саул, син неке Хананејке ; то су породице Симеунове.

16. А ово су имена синова Левијевих по породицама њиховијем : Гирсон и Кат и Мерарије ; а Левије поживје сто тридесет и седам година.

17. А ово су синови Гирсонови : Ловеније и Семеј по породицама својим.

18. А синови Катови : Амрам и Исар и Хеврон и Озило ; а Кат поживје сто тридесет и три године.

19. А синови Мераријеви : Молија и Мусија. То су породице Левијеве по лозама својим.

20. А Амрам се ожени Јохаведом братучедом својом, и она му роди Арона и Мојсија. А поживје Амрам сто тридесет и седам година.

21. А синови Исарови бјеху : Кореј и Нафек и Зехрија.

22. А синови Озилови : Мисаило и Елисафан и Сегрија.

23. А Арон се ожени Јелисаветом кћерју Аминадавовом сестром Насоновом ; и она му роди Надава и Авијуда и Елеазара и Итамара.

24. А синови Корејеви бјеху : Асир и Елкана и Авијасар. То су породице Корејеве.

25. И Елеазар син Аронов ожени се једном од кћери Футиловијех, и она му роди Финеса. То су поглавице између отаца Левитских по својим породицама.

26. То је Арон и Мојсије, којима рече Господ : изведите синове Израилеве из земље Мисирске у четама њиховијем.

27. То су који говорише Фараону цару Мисирском да изведу синове Израилеве из Мисира ; то је Мојсије и то је Арон.

28. И кад Господ говораше Мојсију у земљи Мисирској,

29. Рече Господ Мојсију говорећи : ја сам Господ ; кажи Фараону цару Ми-

сирском све што сам ти ка-
зао.

30. И Мојсије рече пред
Господом : ево сам необре-
занијех усана, па како ће
ме послушати Фараон ?

ГЛАВА 7.

И Господ рече Мојсију :
ево, поставио сам те да си
Бог Фараону ; а Арон брат
твој биће пророк твој.

2. Говорићеш све што ти
заповједим ; Арон пак брат
твој говориће Фараону да
пусти синове Израјљеве
из земље своје.

3. А ја ћу учинити да
отврдне срце Фараону, те
ћу умножити знаке своје и
чудеса своја у земљи Ми-
сирској.

4. И не ће вас ипак по-
слушати Фараон ; а ја ћу
метнути руку своју на Ми-
сир, и извешћу војску сво-
ју, народ свој, синове Из-
рајљеве из земље Мисир-
ске сџудовима великим.

5. И познаће Мисирци
да сам ја Господ, кад диг-
нем руку своју на Мисир
и изведем синове Израј-
љеве између њих.

6. И учини Мојсије и
Арон, како им заповједи
Господ, тако учинише.

7. А Мојсију бијаше
осамдесет година а Арону
осамдесет и три године,
кад говораху с Фараоном.

8. И рече Господ Мој-
сију и Арону говорећи :

9. Кад вам каже Фара-
он и рече : учините како
чудо, онда реци Арону :
узми штап свој, и баци га
пред Фараона ; те ће се
прометнути у змију.

10. И изађоше Мојсије и
Арон пред Фараона, и учи-
нише како заповједи Го-
спод ; и баци Арон штап
свој пред Фараона и пред
слуге његове, и прометну
се у змију.

11. А Фараон дозвола му-
дарце и врачаре ; те и вра-
чари Мисирски учинише
тако својим врачањем.

12. И бацише сваки свој
штап, - и прометнуше се
штапови у змије ; али штап
Аронов прождрије њихове
штапове.

13. И отврдну срце Фа-
раоново, и не послуша их,
као што бјеше казао Господ.

14. И рече Господ Мојсију : отежа срце Фараоново ; не ће да пусти народа.

15. Иди у јутру к Фараону. Где, он ће изаћи на воду, па стани према њему на обали, а штап који се био прометнуо у змију узми у руку.

16. И реци му : Господ Бог Јеврејски посла ме к теби да ти кажем : пусти народ мој да ми послужи у пустињи. Али ти ето још не послуша.

17. За то Господ овако вели : овако ћеш познати да сам ја Господ : ево, ударићу штапом што ми је у руци по води што је у ријеци, и прометнуће се у крв.

18. И рибе у ријеци помријеће, и ријека ће се усмрдјети, и Мисирци ће се узмучити тражећи воде да пију из ријеке.

19. И Господ рече Мојсију : реци Арону : узми штап свој, и пружи руку своју на воде Мисирске, на потоке, на ријеке и на језера њихова и на сва зборишта вода њиховијех ; и прометнуће се у крв, и би-

ће крв по свој земљи Мисирској, и по судима дрвенијем и каменијем.

20. И учинише Мојсије и Арон како им заповједи Господ ; и подигав Арон штап свој удари по води која бјеше у ријеци пред Фараоном и слугама његовијем. И сва вода што бјеше у ријеци прометну се у крв.

21. И помријеше рибе што бијаху у ријеци, и усмрдје се ријека тако да не могаху Мисирци пити воде из ријеке, и бјеше крв по свој земљи Мисирској.

22. Али и врачари Мисирски учинише тако својим врачањем ; и срце Фараону отврдну, те их не послуша, као што бјеше казао Господ.

23. И окренув се Фараон отиде кући својој, и не мари ни за то.

24. А Мисирци сви копаше око ријеке *тражећи* воде да пију ; јер не могаху пити воде из ријеке.

25. И наврши се седам дана како ријеку удари Господ.

ГЛАВА 8.

И рече Господ Мојсију : иди к Фараону, и реци му : овако вели Господ : пусти народ мој, да ми послужи.

2. Ако ли не ћеш пустити, ево ћу морити сву земљу твоју жабама.

3. И ријека ће се напунити жаба, и оне ће изаћи и скакати теби по кући и по клијети гдје спаваш и по постељи твојој и по кућама слуга твојих и народа твојега и по пењима твојим и по наћвама твојим;

4. И на тебе и на народ твој и на све слуге твоје скакаће жабе.

5. И рече Господ Мојсију : кажи Арону : пружи руку своју са штапом својим на ријеке и на потоке и на језера, и учини нека изађу жабе на земљу Мисирску.

6. И пружи Арон руку своју на воде Мисирске, и изађоше жабе и покрише земљу Мисирску.

7. Али и врачари Мисирски учинише тако сво-

јим врачањем, учинише те изађоше жабе на земљу Мисирску.

8. А Фараон дозва Мојсија и Арона и рече : молите Господа да уклони жабе од мене и од народа мојега, пак ћу пустити народ да принесу жртву Господу.

9. А Мојсије рече Фараону : част да ти је нама мном! докле да му се молим за те и за слуге твоје и за народ твој да одбије жабе од тебе и из кућа твојих, и само у ријечи да остану?

10. А он рече : до сјутра. А Мојсије рече : *биће* како си казао, да познаш да нико није као Господ Бог наш.

11. Отићи ће жабе од тебе и из кућа твојих и од слуга твојих и од народа твојега; само ће у ријечи остати.

12. И отиде Мојсије и Арон од Фараона; и завапи Мојсије ка Господу за жабе које бјеше пустио на Фараона.

13. А Господ учини по ријечи Мојсијевој; и поцр-

каше жабе, и опростише их се куће и села и поља.

14. И на гомиле их гр-таху, да је смрдјела земља.

15. А кад Фараон видје гдје одахну, отврдну му срце, и не послуша их, као што бјеше казао Господ.

16. А Господ рече Мојсију: кажи Арону: пружи штап свој, и удари по праху на земљи, нег се претвори у уши по свој земљи Мисирској.

17. И учинише тако: Арон пружи руку своју са штапом својим, и удари по праху на земљи, и посташе уши по људима и по стоци, сав прах на земљи претвори се у уши по цијелој земљи Мисирској.

18. А гледаше и врачари Мисирски врачањем својим да учине да постану уши, али не могоше. И бијаху уши по људима и по стоци.

19. И рекоше врачари Фараону: ово је прст Божји. Али опет отврдну срце Фараону, те их не послуша, као што бјеше казао Господ.

20. А Господ рече Мојсију: устани рано и изађи пред Фараона, ево, он ће изаћи к води, па му реци: овако вели Господ: пусти народ мој да ми послужи.

21. Ако ли не пустиш народа мојега, ево, пустићу на тебе и на слуге твоје и на народ твој и на куће твоје свакојаке бубине, и напуниће се бубина куће Мисирске и земља на којој су.

22. Али ћу у тај дан одвојити земљу Гесимску, гдје живи мој народ, и ондје не ће бити бубина, да познаш да сам ја Господ на земљи.

23. И поставићу разлику између народа својега и народа твојега. Сјутра ће бити знак тај.

24. И учини Господ тако, и дођоше силне бубине у кућу Фараонову и у куће слуга његовијех и у сву земљу Мисирску, да се све у земљи поквари од бубина.

25. И Фараон дозва Мојсија и Арона, и рече им: идите, принесите жртву

Богу својему овдје у земљи.

26. А Мојсије рече : не ваља тако ; јер бисмо принијели на жртву Господу Богу својему што је нечисто Мисирцима ; а кад бисмо принијели на жртву што је нечисто Мисирцима на очи њихове , не би ли нас побили камењем ?

27. Три дана хода треба да идемо у пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему, као што нам је казао.

28. А Фараон рече : пустићу вас да принесете жртву Господу Богу својему у пустињи ; али да не идете даље ; па се молите за ме.

29. А Мојсије рече : ево ја идем од тебе, и молићу се Господу да отиду бубине од Фараона и од слуга његовијех и од народа његова сјутра ; али немој опет да превариш, и да не пустиш народа да принесе жртву Господу.

30. И отиде Мојсије од Фараона, и помоли се Господу.

31. И учини Господ по

ријечи Мојсијевој, те отидоше бубине од Фараона и од слуга његовијех и од народа његова ; не оста ни једна.

32. Али опет отврдну срце Фараоново, и не пусти народа.

ГЛАВА 9.

Тада рече Господ Мојсију : иди к Фараону, и реци му : овако вели Господ Бог Јеврејски : пусти народ мој да ми послужи ;

2. Ако ли их не пустиш него их још станеш задржавати,

3. Ево, рука Господња доћи ће на стоку твоју у пољу, на коње, на магарце, на камиле, на волове и на овце, с помором врло великим.

4. А одвојиће Господ стоку Израилску од стокe Мисирске ; те од свега што је синова Израилевијех не ће погинути ништа.

5. И поставио је Господ рок рекавши : сјутра ће то учинити на земљи Господ.

6. И Господ учини то сјутрадан, и сва стока Мисирска угину; а од стоке синова Израилјевијех не угину ни једно.

7. И посла Фараон да *виде*, и гле, од стоке Израилјске не угину ни једно; ипак отврдну срце Фараону, и не пусти народа.

8. Тада рече Господ Мојсију и Арону: узмите пепела из пећи пуне прегршти, и Мојсије нека га баца у небо пред Фараоном;

9. И постаће прах по свој земљи Мисирској, а од њега ће постати красте пуне гноја и на људима и на стоци по свој земљи Мисирској.

10. И узеше пепела из пећи, и стадоше пред Фараона, и баца га Мојсије у небо, и посташе красте пуне гноја по људима и по стоци.

11. И врачари не могаше стајати пред Мојсијем од краста; јер бијаху красте и на врачарима и на свијем Мисирцима.

12. И Господ учини те

отврдну срце Фараоново, и не послуша их, као што бјеше казао Господ Мојсију.

13. Послије рече Господ Мојсију: устани рано и изађи пред Фараона, и реци му: овако вели Господ Бог Јеврејски: пусти народ мој да ми послужи.

14. Јер ћу сада пустити сва зла своја на срце твоје и на слуге твоје и на народ твој, да знаш да нико није као ја на цијелој земљи.

15. Јер сада кад пружих руку своју, могах и тебе и народ твој ударити помором, па те не би више било на земљи;

16. Али те оставих да покажем на теби силу своју, и да се приповиједа име моје по свој земљи.

17. И ти се још подижеш на мој народ, и не ћеш да га пустиш?

18. Ево, сјутра ћу у ово доба пустити град врло велик, каквога није било у Мисиру од како је постао па до сада.

19. За то сада пошљи,

те скупи стоку своју и што год имаш у пољу, јер ће пасти грађ на све људе и на стоку што се затече у пољу и не буде скупљено у кућу, и изгинуће.

20. Који се год између слуга Фараонових побоја ријечи Господње, он брже скупи слуге своје и стоку своју у кућу;

21. А који не мараше за ријеч Господњу, он остави слуге своје и стоку своју у пољу.

22. И Господ рече Мојсију : пружи руку своју к небу, нека удари грађ по свој земљи Мисирској, на људе и на стоку и на све биље по пољу у земљи Мисирској.

23. И Мојсије пружи штап свој к небу, и Господ пусти громове и грађ, да огањ скакаше на земљу. И тако Господ учини, те паде грађ на земљу Мисирску.

24. А бјеше грађ и огањ смијешан с грађом силан веома, какога не бјеше у свој земљи Мисирској од како је људи у њој.

25. И поби грађ по свој

земљи Мисирској што год бјеше у пољу од човјека до живинчета; и све биље у пољу потр грађ, и сва дрвета у пољу поломи.

26. Само у земљи Гесемској, гдје бијаху синови Израилјеви, не бјеше грађа.

27. Тада посла Фараон, те дозва Мојсија и Арона, и рече им : сада згријеших; Господ је праведан, а ја и мој народ јесмо безбожници.

28. Молите се Господу, јер је доста, нека престану громови Божји и грађ, па ћу вас пустити, и више вас не ће нико устављати.

29. А Мојсије му рече : кад изађем иза грађа, раширићу руке своје ка Господу, а громови ће престати и грађа не ће више бити, да знаш да је Господња земља.

30. А ти и слуге твоје знам да се још не ћете бојати Господа Бога.

31. И пропаде лан и јечам, јер јечам бјеше класао, а лан се главичио.

32. А пшеница и крупник не пропаде, јер бјеше позно жито.

33. И Мојсије отишав од Фараона иза града рашири руке своје ка Господу, и престаше громови и град, и дажд не падаше на земљу.

34. Али Фараон видјев гдје преста дажд и град и громови, стаде опет гријешити, и срце му отврдну и њему и слугама његовијем,

35. Отврдну срце Фараону, те не пусти синова Израилевијех, као што бјеше казао Господ преко Мојсија.

ГЛАВА 10.

А Господ рече Мојсију : иди к Фараону, јер сам ја учинио да отврдне срце његово и срце слуга његовијех, да учиним ове знаке своје међу њима,

2. И да приповиједаш синовима својим и унуцима својим шта учиних у Мисиру и какве знаке своје показах на њима, да бисте знали да сам ја Господ.

3. И отиде Мојсије и Арон к Фараону, и рекоше му : овако вели Господ Бог Јеврејски : докле ћеш се противити да се не пони-

зиш преда мнош? Пустити народ мој да ми послужи.

4. Јер ако не ћеш пуштити народа мојега, ево сјутра ћу нанијети скакавце на земљу твоју ;

5. И покриће сву земљу, да се не ће видјети земље, и појешће остатак што се сачувао, који вам је остао иза града, и појешће сва дрвета што вам расту у пољу.

6.- И напуниће их се куће твоје и куће свијех слуга твојих и куће свијех Мисираца, што нијесу видјели оци твоји ни оци отаца твојих, од како су постали на земљи до данас. И окренув се отиде од Фараона.

7. А слуге рекоше Фараону : докле ће нас тај мучити? Пустити их нека послуже Господу Богу својему. Зар још не видиш гдје пропаде Мисир?

8. И дозваше опет Мојсија и Арона пред Фараона, и рече им : идите, послужите Господу Богу својему. А који су што ће ићи?

9. А Мојсије рече : с дјецом својом и са старцима

својим ићи ћемо, са сино-
вима својим и са кћерима
својим, са стоком својом
ситном и крупном ићи ће-
мо, јер имамо празник Го-
сподњи.

10. А он им рече : тако
био Господ с вама, како ћу
вас ја пустити с дјецом ва-
шом. Видите да зло ми-
сдите.

11. Не *ће бити* тако ;
него ви људи идите и по-
служите Господу, јер то
иштете. И отјера их од себе
Фараон.

12. Тада рече Господ
Мојсију : пружи руку своју
на земљу Мисирску, да до-
ђу скакавци на земљу Ми-
сирску и поједу све биље
по земљи, што год оста иза
града.

13. И пружи Мојсије
штап свој на земљу Ми-
сирску, и Господ наведе
устоку на земљу, те дува
цијели дан и цијелу ноћ ;
а кад свану, устока донесе
скакавце.

14. И дођоше скакавци
на сву земљу Мисирску,
и пољадаше по свијем кра-
јевима Мисирским силни

веома, каких прије нигда
није било нити ће кад бити
онаких.

15. И покрише сву зе-
мљу, да се земља не виђа-
ше, и поједоше сву траву
на земљи и сав род на др-
ветима, што оста иза града,
и не оста ништа зелено од
дрвета и од биља пољскога
у свој земљи Мисирској.

16. Тада Фараон брже
дозва Мојсија и Арона, и
рече : згријеших Господу
Богу вашему и вама.

17. Али ми још сада само
опрости гријех мој, и мо-
лите се Господу Богу сво-
јему да уклони од мене
само ову смрт.

18. И отиде *Мојсије* од
Фараона, и помоли се Го-
споду.

19. И окрену Господ
вјетар од запада врло јак,
који узне скакавце и баци
их у црвено море, и не
оста ниједан скакавац у
цијелој земљи Мисирској.

20. Али Господ учини те
отврдну срце Фараону, и не
пусти синова Израилевих.

21. И рече Господ Мој-
сију : пружи руку своју к

небу, и биће тама по земљи Мисирској така да ће је пипати.

22. И Мојсије пружи руку своју к небу, и поста гушта тама по свој земљи Мисирској за три дана.

23. Не виђаху један другог, и нико се не маче с мјеста гдје бјеше за три дана; али се код свијех синова Израилевих видјело по становима њиховијем.

24. Тада Фараон дозва Мојсија, и рече: идите, послужите Господу; само стока ваша ситна и крупна нека остане, а дјеца ваша нека иду с вама.

25. А Мојсије рече: треба да нам даш и што ћемо принијети и сажећи на жртву Господу Богу својему;

26. За то и стока наша нећ иде с нама, да не остане ни папка, јер између ње греба да узмемо чим ћемо послужити Господу Богу својему, а не знамо којим ћемо послужити Господу докле не дођемо онамо.

27. Али Господ учини

те отврдну срце Фараону и не хтје их пустити.

28. И рече му Фараон: иди од мене, и чувај се да ми више не дођеш на очи, јер ако ми дођеш на очи, погинућеш.

29. А Мојсије рече: право си казао; не ћу ти више доћи на очи.

ГЛАВА 11.

А Господ рече Мојсију: још ћу једно зло пустити на Фараона и на Мисир, па ће вас онда пустити; пустиће са свијем, и још ће вас тјерати.

2. А сада кажи народу нека сваки човјек иште у сусједа својега и свака жена у сусједе своје накита сребрнијех и накита златнијех.

3. И Господ учини, те народ нађе љубав у Мисираца; и сам Мојсије бјеше врло велик човјек у земљи Мисирској код слуга Фараоновијех и код народа.

4. И рече Мојсије: овако вели Господ: око по ноћи проћи ћу кроз Мисир,

5. И помријеће сви првенци у земљи Мисирској, од првенца Фараонова, који шћаше сједјети на пријестолу његову, до првенца слушкиње за жрвњем, и од стоке што је год првенац.

6. И биће вика велика по свој земљи Мисирској, какве још није било нити ће је кад бити.

7. А код синова Израилевијех нигдје не ће ни пас језиком својим маћи ни међу људима ни међу стоком, да знате да је Господ учинио разлику између Израилаца и Мисираца.

8. И доћи ће све те слуге твоје к мени, и поклониће ми се говорећи: иди, и ти и сав народ који је пристао за тобом. И онда ћу изаћи. И отиде Мојсије од Фараона с великим гњевом.

9. А Господ рече Мојсију: не ће вас послушати Фараон, да бих умножио чудеса своја у земљи Мисирској.

10. И Мојсије и Арон учинише сва ова чудеса пред Фараоном, а Господ учини те отврдну срце Фа-

раону, и не пусти синова Израилевијех из земље своје.

ГЛАВА 12.

И рече Господ Мојсију и Арону у земљи Мисирској говорећи:

2. Овај мјесец да вам је почетак мјесецима, да вам је први мјесец у години.

3. Кажите свему збору Израилеву и реците: десетога дана овога мјесеца сваки нека узме јагње или јаре, по породицама, по једно на дом;

4. Ако ли је дом мали за јагње или јаре, нека узме к себи сусједа, који му је најближи, с онолико душа колико треба да могу појести јагње или јаре.

5. А јагње или јаре да вам буде здраво, мушко, од године; између оваца или између коза узмите.

6. И чувајте га до четрнаестог дана овога мјесеца, а тада сав колики збор Израилев нека га закоље у вече.

7. И нека узму крви од њега и покропе оба до-вратка и горњи праг на кућама у којима ће га јести.

8. И нека једу месо исте ноћи, на ватри печено, с хљебом пријеснијем и са зељем горким нека једу.

9. Немојте јести сирово ни у води кухано, него на ватри печено, с главом и с ногама и с дробом.

10. И ништа немојте оставити до јутра; ако ли би што остало до јутра, спалите на ватри.

11. А овако једпте: опасани, обућа да вам је на ногу и штап у руци, и једите хитно, јер је пролазак Господњи.

12. Јер ћу проћи по земљи Мисирској ту ноћ, и побићу све првенце у земљи Мисирској од човјека до живинчета, и судићу свијем боговима Мисирским, ја Господ.

13. А крв она биће вам знак на кућама, у којима ћете бити; и кад видим крв, проћи ћу вас, те не ће бити међу вама помора, кад ста-

нем убијати по земљи Мисирској.

14. И тај ће вам дан бити за спомен, и празноваћете га Господу од кољена до кољена; празнујте га законом вјечним.

15. Седам дана једите хљебове пријесне, и првога дана уклоните квасац из кућа својих; јер ко би год јео што с квасцем од првога дана до седмога, истребиће се она душа из Израиља.

16. Први дан биће свети сабор, тако и седми дан имаћете свети сабор; никакав посао да се не ради у те дане, осим што треба за јело свакој души, то ћете само готовити.

17. И држите дан пријеснијех хљебова, јер у тај дан изведох војске ваше из земље Мисирске; држите тај дан од кољена до кољена законом вјечним.

18. Првога мјесеца четрнаести дан у вече почните јести пријесне хљебове па до двадесет првога дана истога мјесеца у вече.

19. За седам дана да се

не нађе квасца у кућама вашим; јер ко би год јео што с квасцем, истријебиће се она душа из збора Израиљева, био дошљак или рођен у земљи.

20. Ништа с квасцем немојте јести, него једите хљеб пријесан по свијем становима својим.

21. И сазва Мојсије све старјешине Израиљске, и рече им: изберите и узмите себи јагње или јаре по породицама својим, и закољите пасху.

22. И узмите киту исопа и замочите је у крв, која ће бити у здјели, и покропите горњи праг и оба довратка крвљу, која ће бити у здјели, и ни један од вас да не излази на врата кућна до јутра.

23. Јер ће заћи Господ да бије Мисир, па кад види крв на горњем прагу и на оба довратка, проћи ће Господ мимо она врата, и не ће дати крвнику да уђе у куће ваше да убија.

24. И држите ово као закон теби и синовима твојим до вијека.

25. И кад дођете у земљу коју ће вам дати Господ, као што је казао, држите ову службу.

26. И кад вам реку синови ваши: каква вам је то служба?

27. Реците: ово је жртва за пролазак Господњи, кад прође куће синова Израиљевих у Мисиру убијајући Мисирце, а домове наше сачува. Тада народ сави главу и поклони се.

28. И отидоше и учинише синови Израиљеви, како заповједи Господ преко Мојсија и Арона, тако учинише.

29. А ово по ноћи поби Господ све првенце у земљи Мисирској од првенца Фараонова који шћаше сједјети на пријестолу његову до првенца сужња у тамници, и што год бјеше првенац од стоке.

30. Тада уста Фараон оне ноћи, он и све слуге његове и сви Мисирци, и би вика велика у Мисиру, јер не бјеше куће у којој не би мртваца.

31. И дозвоа Мојсија и

Арона по ноћи, и рече : устајте, идите из народа мојега и ви и синови Израилеви, и отидите, послужите Господу, као што говористе.

32. Узмите и овце своје и говеда своја, као што говористе, и идите, па и мене благословите.

33. И Мисирци наваливаху на народ да брже иду из земље, јер говораху : изгибосмо сви.

34. И народ узе тијесто своје још неускисло, умотавши га у хаљине своје, на рамена своја.

35. И учинише синови Израилеви по заповијести Мојсијевој, и заискаше у Мисираца накита сребрнијех и накита златнијех и хаљина.

36. И Господ учини, те народ нађе љубав у Мисираца, те им дадоше ; тако оплијенише Мисирце.

37. И отидоше синови Израилеви из Рамесе у Сокот, око шест стотина тисућа цјешака, самијех људи, осим дјеце.

38. И других људи много

отиде с њима, и стоже ситне и крупне врло много.

39. И од тијеста које изнесоше из Мисира испекоше ногаче пријесне, јер не бјеше ускисло кад их потјераше Мисирци, те не могоше оклијевати, нити спремише себи брашњенице.

40. А бавише се синови Израилеви у Мисиру четири стотине и тридесет година.

41. И кад се наврши четири стотине и тридесет година, у исти дан изађоше све војске Господње из земље Мисирске.

42. Та се ноћ светкује Господу, у коју их изведе из Мисира ; то је ноћ Господња, коју треба да светкују синови Израилеви од кољена на кољено.

43. И рече Господ Мојсију и Арону : ово нека буде закон за пасху : ниједан туђин да је не једе ;

44. А сваки слуга ваш купљен за новце, кад га обрежете, онда нека је једе.

45. Дошљак или најамник да је не једе.

46. У истој кући да се једе, да не изнесете меса од ње из куће, и кости да јој не преломите.

47. Сав збор Израиљев нека чини тако.

48. Ако би код тебе сједио туђин и хтио би светковати пасху Господњу, нека му се обреже све мушкиње, па онда нека приступи да је светкује, и нека буде као рођен у земљи; а нико необрезан да је не једе.

49. Закон један да је и рођеноме у земљи и дошљаку који сједи међу вама.

50. И учинише сви синови Израиљеви како заповједи Господ Мојсију и Арону, тако учинише.

51. И тај дан изведе Господ синове Израиљеве из земље Мисирске у четама њиховијем.

ГЛАВА 13.

И рече Господ Мојсију говорећи :

2. Посвети ми свакога првенца, што год отвораматерицу у синова Израиљевијех, и од људи и од сток; јер је моје.

3. И Мојсије рече народу : памтите овај дан, у који изидосте из Мисира, из дома ропскога, јер вас руком крјепком изведе Господ оданде; нека се дакле не једе ништа с квасцем.

4. Данас излазите, мјесеца Авива;

5. Па кад те Господ уведе у земљу Хананејску и Хетејску и Аморејску и Јевејску и Јевусејску, за коју се заклео оцима твојим да ће ти је дати, земљу у којој тече млијеко и мед, тада да служиш службу ову овога мјесеца.

6. Седам дана једи хљебове пријесне, а седми дан нека је празник Господњи.

7. Хљебови пријесни да се једу седам дана, и да се не види у тебе ништа с квасцем, нити да се види у тебе квасац у цијелом крају твојем.

8. И казаћеш сину својему у тај дан говорећи : ово је за оно што ми је учињено Господ кад сам излазио из Мисира.

9. И нека ти буде као

знак на руци твојој и као спомен пред очима твојима, да ти закон Господњи буде у устима; јер те је руком крјепком извео Господ из Мисира.

10. За то врши закон овај на вријеме, од године до године.

11. И кад те уведе Господ у земљу Хананејску, као што се заклео теби и твојим оцима, и даде ти је,

12. Одвајаћеш Господу што год отвора материцу, и од стоке твоје што год отвора материцу, што је мушко, да буде Господу.

13. А свако магаре првенче откупи јагњетом или јаретом; ако ли га не би откупио, сломи му врат. Али свакога првенца човјечијега између синова својих откупи.

14. А кад те запита син твој у напредак говорећи: шта је то? реци му: руком крјепком изведе нас Господ из Мисира, из дома ропскога.

15. Јер кад отврдну Фараон, те нас не хтје пу-

стити, поби Господ све првенце у земљи Мисирској од првенца човјечијега до првенца од стоке; за то приносим Господу све мушко што отвора материцу, а свакога првенца синова својих откупљујем.

16. И то нека ти је као знак на руци и као почео-ник међу очима твојима, да нас је руком крјепком извео Господ из Мисира.

17. А кад Фараон пусти народ, не одведе их Бог путем к земљи Филистимској, ако и бјеше краћи, јер Бог рече: да се не покаје народ кад види рат, и не врати се у Мисир.

18. Него Бог заведе народ путем преко пустиње на црвеном мору. А војничким редом изидоше синови Израиљеви из земље Мисирске.

19. И Мојсије узе кости Јосифове са собом; јер бјеше заклео синове Израиљеве рекавши: заиста ће вас походити Бог, а тада изнесите кости моје одавде са собом.

20. Тако отишавши из

Сохота стадоше у ѓкѓ у Етаму, накрај пустиње.

21. А Господ иђаше пред њима дању у ступу од облака водећи их путем, а ноћу у ступу од огња сви-јетлећи им, да би путовали и дању и ноћу.

22. И не уклањаше испред народа ступа од облака дању ни ступа од огња ноћу.

ГЛАВА 14.

И рече Господ Мојсију говорећи :

2. Кажи синовима Израилевим нека савију и стану у ѓкѓ пред Пи-Апрот између Мигдола и мора према Вел-Сефону ; према њему нека стану у ѓкѓ покрај мора.

3. Јер ће Фараон рећи за синове Израилеве : зашли су у земљи, затворила их је пустиња.

4. И учинићу да отврдне срце Фараону, те ће поћи у потјеру за вама, и ја ћу се прославити на њему и на свој војсци његовој, и Мисирци ће знати да сам

ја Господ. И учинише тако.

5. А кад би јављено цару Мисирском да је побјегао народ, промијени се срце Фараоново и слуга његовијех према народу, те рекоше : шта учинисмо, те пустисмо Израилља да нам не служи ?

6. И упреже у кола своја, и узе народ свој са собом,

7. И узе шест стотина кола изабраних и што још бјеше кола Мисирских и над свјема војводе.

8. И Господ учини, те отврдну срце Фараону цару Мисирском, и пође у потјеру за синовима Израилевијем, кад синови Израилеви отидоше под руком високом.

9. И тјеравши их Мисирци стигоше их, сва кола Фараонова, коњици његови и војска његова, кад бјеху у околу на мору код Пи-Апрота према Вел-Сефону.

10. И кад се приближи Фараон, подигоше синови Израилеви очи своје, а то Мисирци иду за њима, и

уплашише се врло, и повикаше синови Израилјеви ка Господу,

11. И рекоше Мојсију : зар не бјеше гробова у Мисиру, него нас доведе да изгинемо у пустињи ? Шта учини, те нас изведе из Мисира ?

12. Нијесмо ли ти говорили у Мисиру и рекли : прођи нас се, нека служимо Мисирцима ? јер би нам боље било служити Мисирцима него изгинути у пустињи.

13. А Мојсије рече народу : не бојте се, станите па гледајте, како ће вас Господ избавити данас ; јер Мисирце које сте видјели данас, не ћете их нигда више видјети до вијека.

14. Господ ће се бити за вас, а ви ћете ћутјети.

15. А Господ рече Мојсију : што вичеш к мени ? кажи синовима Израилјевијем нека иду.

16. А ти дигни штап свој и пружи руку своју на море, и расцијепи га, па нека иду синови Израилјеви посред мора сухим.

17. И гле, ја ћу учинити да отврдне срце Мисирцима, те ће поћи за њима ; и прославићу се на Фараону и на свој војсци његовој, на колима његовијем и на коњицима његовијем.

18. И Мисирци ће познати да сам ја Господ, кад се прославим на Фараону, на колима његовијем и на коњицима његовијем.

19. И подиже се анђео Господњи, који иђаше пред војском Израилском, и отиде им за леђа ; и подиже се ступ од облака испред њих, и стаде им за леђа,

20. И дошав међу војску Мисирску и војску Израилску бјеше онијем облак мрачан а овијем свијетљаше по ноћи, те не приступише једни другима цијелу ноћ.

21. И пружи Мојсије руку своју на море, а Господ узби море вјетром источним, који јако дуваше цијелу ноћ, и осуши море, и вода се раступи.

22. И пођоше синови Израилјеви посред мора сухим, и вода им стајаше као

зид с десне стране и с лијеве стране.

23. И Мисирци тјерајући их пођоше за њима посред мора, сви коњи Фараонови, кола и коњици његови.

24. А у стражу јутрењу погледа Господ на војску Мисирску из ступа од огња и облака, и смете војску Мисирску.

25. И позбаца точкове колима њиховијем, те их једва вуцијаху. Тада рекоше Мисирци: бжежимо од Израилља, јер се Господ бије за њих с Мисирцима.

26. А Господ рече Мојсију: пружи руку своју на море, нека се врати вода на Мисирце, на кола њихова и на коњике њихове.

27. И Мојсије пружи руку своју на море, и дође опет море на силу своју пред зору, а Мисирци нагоше бжежати према мору; и Господ баци Мисирце усред мора.

28. И вративши се вода потоци кола и коњике са свом војском Фараоном, што их год бјеше пошло

за њима у море, и не оста од њих ни један.

29. А синови Израилјеви иђаху посред мора сухим; и стајаше им вода као зид с десне стране и с лијеве стране.

30. И избави Господ Израилља у онај дан из руку Мисирских; и видје Израилљ мртве Мисирце на бријегу морском.

31. И видје Израилљ силу велику, коју показа Господ на Мисирцима, и народ се побоја Господа, и вјерова Господу и Мојсију слуги његову.

ГЛАВА 15.

Тада запјева Мојсије и синови Израилјеви ову пјесму Господу, и рекоше овако: Пјеваћу Господу, јер се славно прослави; коња и коњика врже у море.

2. Сила је моја и пјесма моја Господ, који ме избави; он је Бог мој, и славићу га; Бог оца мојега, и узвишаваћу га.

3. Господ је велик ратник; име му је Господ.

4. Кола Фараонова и војску његову врже у море; избране војводе његове утопише се у црвеном мору.

5. Бездани их покрише; падоше у дубину као камен.

6. Десница твоја, Госноде, прослави се у сили; десница твоја, Госноде, са-тр непријатеља.

7. И мноштвом величанства својега оборно си оне који усташе на те; пустио си гњев свој, и прождрије их као сламу.

8. Од даха поздара твојих сабра се вода; стаде у гомилу вода која тече; стинуше се вали усред мора.

9. Непријатељ рече: тјераћу, стигнућу, дијелићу плијен; наситиће их се душа моја, извући ћу мач свој, истријебиће их рука моја.

10. Ти дуну вјетром својим, и море их покри, и утонуше као олово у дубокој води.

11. Ко је као ти међу силнима, Госноде? ко је као ти славан у светости,

страшан у хвали, и да чини чудеса?

12. Ти пружи десницу своју, и прождрије их земља.

13. Водиш милошћу својом народ, који си искупио, водиш крјепошћу својом у стан светости своје.

14. Чуће народи, и задрхтаће; мука ће спомести оне који живе у земљи Филлистимској.

15. Тада ће се препаста старјешине Едомске, јунаке Моавске спомашће дрхат, уплашиће се сви који живе у Хананској.

16. Спомашће их страх и трепет; од величине руке твоје замућнуће као камен, докле не прође народ твој, Госноде, докле не прође народ, који си за добио.

17. Одвешћеш их и посадићеш их на гори напшљедства својега, на мјесту, које си себи за стан спремио, Госноде, у светињи, Госноде, коју су твоје руке утврдиле.

18. Господ ће царовати до вијека.

19. Јер уђоше коњи Фараонови с колима његовијем и с коњицима његовијем у море, и Господ поврати на њих воду морску; а синови Израјљеви пријеђоше сухим посред мора.

20. И Марија пророчица сестра Аронова узе бубањ у руку своју; а за њом изидоше све жене с бубњима и свиралама.

21. И отпијеваше им Марија: пјевајте Господу, јер се славно прослави; коња и коњика врже у море.

22. По том крену Мојсије синове Израјљеве од мора црвенога, и пођоше у пустињу Сур; и три дана ишавши по пустињи не нађоше воде.

23. Одаңде дођоше у Меру, али не могоше пити воде у Мери, јер бјеше горка; отуда се прозва мјесто Мера.

24. Тада стаде народ викати на Мојсија говорехи: шта ћемо пити?

25. И Мојсије завали ка Господу, а Господ му показа дрво, те га метну у воду, и вода поста слатка.

Онџе му даде уредбу и закон, и онџе га окуша.

26. И рече: ако добро узаслушаш глас Господа Бога својега, и ушчиниш што је право у очима његовијем, и ако пригнеш ухо к заповијестима његовијем, и ушчуваш све уредбе његове, ниједне болести коју сам пустио на Мисир не ћу пустити на тебе; јер сам ја Господ, лекар твој.

27. И дођоше у Елим, гдје бијаше дванаест извора и седамдесет палама; и онџе стадоше у ђкџ код воде.

ГЛАВА 16.

Од Елима се подигоше, и сав збор синова Израјљевих дође у пустињу Син, која је између Елима и Синаја, петнаестог дана другог мјесеца по што изидоше из земље Мисирске.

2. И стаде викати сав збор синова Израјљевих на Мојсија и на Арона у пустињи,

3. И рекоше им синови Израјљеви: камо да смо

помрли од руке Господње у земљи Мисирској, кад сјеђасмо код донаца с месом и јеђасмо хљеба изобила! јер нас изведосте у ову пустињу да поморите сав овај збор глађу.

4. А Господ рече Мојсију: ево учинићу да вам дажди из неба хлеб, а народ нека излази и купи сваки дан колико треба на дан, да га окушам хоће ли ходити по моме закону или не ће.

5. А шестога дана нека зготове што донесу, а нека буде двојном онолико колико накупе сваки дан.

6. И рече Мојсије и Арон свијем синовима Израилевијем: довече ћете познати да вас је Господ извео из земље Мисирске;

7. И сјутра ћете видјети славу Господњу; јер је чуо вику вашу на Господа. Јер шта смо ми да вичете на нас?

8. И рече Мојсије: довече ће вам дати Господ меса да једете а у јутру хљеба да се наситите; јер је чуо Господ вику вашу,

којом викасте на њ. Јер шта смо ми? Није на нас ваша вика него на Господа.

9. И рече Мојсије Арону: кажи свему збору синова Израилевих: приступите пред Господа, јер је чуо вику вашу.

10. И кад рече Арон свему збору синова Израилевих, погледаше у пустињу, и где, слава Господња показа се у облаку.

11. И Господ рече Мојсију говорећи:

12. Чуо сам вику синова Израилевих. Кажи им и реци: довече ћете јести меса а сјутра ћете се наситити хљеба, и познаћете да сам ја Господ Бог ваш.

13. И у вече долетјеше препелице и прекрилише ђкб, а у јутру паде роса око окола;

14. А кад се диже роса, а то по пустињи нешто ситно округло, ситно као слана по земљи.

15. И кад видјеше синови Израилеви, говораху један другому: шта је ово? Јер не знадијаху шта бјеше. А Мојсије им рече: то

је хљеб, што вам даде Господ да једете.

16. То је за што заповједи Господ : купите га сваки дан колико коме треба за јело, по гомор на главу, по броју душа ваших, сваки нека узме за оне који су му у шатору.

17. И учинише тако синови Израилеви ; и накупише који више који мање.

18. Па мјерише на гомор, и не дође више оном који накупи много нити мање оном који накупи мало, него сваки накупи колико му је требало да једе.

19. И рече им Мојсије : нико да не оставља од тога за сјутра.

20. Али не послушаше Мојсија, него неки оставише од тога за сјутра, те се упрва и усмрдје. И расрди се Мојсије на њих.

21. Тако га купљаху свако јутро, сваки колико му требаше за јело ; а кад сунце огријеваше, тада се растапаше.

22. А у шести дан накупише хљеба двојном,

по два гомора на свакога ; и дођоше све старјешине од збора, и јавише Мојсију.

23. А он им рече : ово каза Господ : сјутра је субота, одмор свет Господу ; што ћете пећи, пеците, и што ћете кухати, кухајте данас ; а што претече, оставите и чувајте за сјутра.

24. И оставише за сјутра, као што заповједи Мојсије, и не усмрдје се нити бјеше прва у њему.

25. И рече Мојсије : једите то данас, јер је данас субота Господња, данас не ћете наћи у пољу.

26. Шест ћете дана купити, а седми је дан субота, тада га не ће бити.

27. И у седми дан изидоше неки од народа да купе, али не нађоше.

28. А Господ рече Мојсију : докле ћете се противити заповијестима мојим и законима мојим ?

29. Видите, Господ вам је дао суботу, за то вам даје шестога дана хљеба на два дана. Стојте сваки на свом мјесту, и нека не одлази

нико са својега мјеста у седми дан.

30. И почину народ у седми дан.

31. И дом Израиљев прозва тај *хљоб* мана; а бијаше као сјеме коријандрово, бијела, и на језику као медени колачи.

32. И рече Мојсије: ово је заповједио Господ: напуни гомор тога, нека се чува од кољена до кољена вашег, да виде хљоб, којим сам вас хранио у пустињи кад вас изведох из земље Мисирске.

33. И рече Мојсије Арону: узми крчаг и наспун гомор мане, и метни пред Господа да се чува од кољена до кољена вашег.

34. И остави га Арон пред свједочанством да се чува, као што заповједи Господ Мојсију.

35. А синови Израиљеви једоше ману четрдесет година док не дођоше у земљу у којој ће живјети; једоше ману док не дођоше на међу земље Хананске.

36. А гомор је десетина ефе.

ГЛАВА 17.

И подиже се из пустиње Сина сав збор синова Израиљевих путем својим по заповијести Господњој, и стадоше у ђкџу у Рафидину; а ондје не бјеше воде да народ пије.

2. И народ се свађаше с Мојсијем говорећи: дај нам воде да пијемо. А он им рече: шта се свађате са мном? што кушате Господа?

3. Али народ бјеше ондје жедан воде, те викаше народ на Мојсија, и говораше: за што си нас извео из Мисира, да нас и синове наше и стоку нашу помориш жеђу?

4. А Мојсије завали ка Господу говорећи: шта ћу чинити с овијем народом? Још мало, па ће ме засути камењем.

5. А Господ рече Мојсију: прођи пред народ, и узми са собом старјешине Израиљске, и штап свој којим си ударио воду узми у руку своју, и иди.

6. А ја ћу стајати пред тобом ондје на стијени на Хориву; а ти удари у стијену, и потећи ће из ње вода да пије народ. И учини Мојсије тако пред старјешинама Израилјским.

7. А мјесто оно прозва Маса и Мерива за то што се свађаше синови Израилјеви и што кушаше Господа говорећи: је ли Господ међу нама или није?

8. Али дође Амалик да се бије с Израилем у Рафидину.

9. А Мојсије рече Исусу: избори нам људе, те изађи и биј се с Амаликом; а ја ћу сјутра стати на врх брда са штапом Божијим у руци.

10. И учини Исус како му рече Мојсије, и победи се с Амаликом; а Мојсије и Арон и Ор изађоше на врх брда.

11. И докле Мојсије држаше у вис руке своје, надбијажу Израилјци, а како би спустио руке, одмах надбијажу Амаличани.

12. Али руке Мојсију отежаше, за то узеше камен и подметнуше пода њ,

те сједе; а Арон и Ор држаху му руке један с једне стране а други с друге, и не клонуше му руке до захода сунчаног.

13. И разби Исус Амалика и народ његов оштријем мачем.

14. По том рече Господ Мојсију: запиши то за спомен у књигу, и кажи Исусу нека памти да ћу са свијем истријебити спомен Амаликов испод неба.

15. Тада начини Мојсије олтар, и назва га: Господ застава моја.

16. И рече: што се рука бјеше подигла на пријесто Господњи, Господ ће ратовати на Амалика од кољена до кољена.

ГЛАВА 18.

А Јотор свештеник Мадјамски, таст Мојсијев, чу све што учини Господ Мојсију и Израилју народу својему, како изведе Господ Израилја из Мисира;

2. И узе Јотор таст Мојсијев Сефору жену Мојсијеву, коју бјеше послао на траг,

3. И два сина њезина, од којих једном бјеше име Гирсам, јер рече: туђин сам у земљи туђој,

4. А другом бјеше име Елиезер, јер, *рече*, Бог оца мојега би ми у помоћи и оте ме од мача Фараонова.

5. И пође Јотор таст Мојсијев са синовима његовијем и са женом његовом к Мојсију у пустињу, гдје бјеше у околу под гором Божјом.

6. И поручи Мојсију: ја таст твој Јотор идем к теби и жена твоја и оба сина њезина с њом.

7. И Мојсије изиде на сусрет тасту својему и поклони му се и цјелива га; и упиташе се за здравље, па уђоше под шатор његов.

8. И приповједи Мојсије тасту својему све што учини Господ Фараону и Мисирцима ради Израиља, и све невоље, које их налазише путем, и како их избави Господ.

9. И радоваше се Јотор свему добру што учини Господ Израиљу избавивши га из руке Мисирске;

10. И рече Јотор: благословен да је Господ, који вас избави из руке Мисирске и из руке Фараонове, који избави народ из ропства Мисирскога.

11. Сад видим да је Господ већи од свијех богова, јер чим се поношаху онијем их самијем надвиси.

12. И узе Јотор таст Мојсијев *и принесе* Богу жртву паљеницу и принос; и дође Арон и све старјешине Израиљске, и једоше с тастом Мојсијевијем пред Богом.

13. А сјутрадан сједе Мојсије да суди народу; и стајаше народ пред Мојсијем од јутра до вечера.

14. А таст Мојсијев гледајући све шта ради с народом, рече: шта то радиш с народом? за што сједиш сам, а вас народ стоји пред тобом од јутра до вечера?

15. А Мојсије рече тасту својему: јер долази народ к мени да пита Бога.

16. Кад имају што међу собом, долазе к мени, те им судим и казујем наредбе Божије и законе његове.

17. А таст Мојсијев рече му : није добро шта радиш.

18. Уморићеш се и ти и народ који је с тобом ; јер је то тешко за тебе, не ћеш моћи сам вршити.

19. Него послушај мене ; ја ћу те свјетовати, и Бог ће бити с тобом ; ти буди пред Богом за народ, и ствари њихове јављај Богу ;

20. И учи их наредбама и законима његовијем, и показуј им пут којим ће ићи и шта ће радити.

21. А из свега народа избери људе поштене, који се боје Бога, људе праведне, који мрзе на мито, па их постави над њима за поглаваре, тисућнике, стотинике, педесетнике и десетнике ;

22. Они нека суде народу у свако доба ; па сваку ствар велику нека јављају теби, а сваку ствар малу нека расправљају сами ; тако ће ти бити лакше, кад и они стану носити терет с тобом.

23. Ако то учиниш, и Бог ти заповједи, можеш се одржати, и сав ће народ

доћи мирно на своје мјесто.

24. И Мојсије послуша таста својега, и учини све што рече.

25. И изабра Мојсије из свега Израиља људе поштене, и постави их за поглаваре над народом, тисућнике, стотинике, педесетнике и десетнике,

26. Који суђаху народу у свако доба, а ствари тешке јављаху Мојсију, а мале ствари расправљаху сами.

27. Послије отпусти Мојсије таста својега, који се врати у своју земљу.

ГЛАВА 19.

Првога дана трећега мјесеца, по што изађоше синови Израиљеви из Мисира, тога дана дођоше у пустињу Синајску ;

2. Кренувши се из Рафидина дођоше у пустињу Синајску, и стадоше у ђко у пустињи, а ђко начинише Израиљци ондје под гором.

3. И Мојсије изађе на гору к Богу ; и повика му

Господ с горе говорећи : овако кажи дому Јаковљеву, и реци синовима Израиљевим :

4. Видјели сте шта сам учинио Мисирцима и како сам вас као на крилима орловијем носио и довео вас к себи.

5. А сада ако добро узаслушате глас мој и ушчувате завјет мој, бићете моје благо мимо све народе, премда је моја сва земља.

6. И бићете ми царство свештеничко и народ свет. То су ријечи које ћеш казати синовима Израиљевим.

7. А Мојсије дође и сазва старјешине народне ; и каза им све ове ријечи које му Господ заповједи.

8. А вас народ одговори сложно и рече : што је год казао Господ чинићемо. И Мојсије јави Господу ријечи народне.

9. А Господ рече Мојсију : ево, ја ћу доћи к теби у густом облаку, да народ чује кад ти станем говорити и да ти вјерује до вијека. Јер Мојсије бјеше јавио Господу ријечи народне.

10. И рече Господ Мојсију : иди к народу, и осветштај их данас и сјутра, и нека оперу хаљине своје ;

11. И нека буду готови за трећи дан, јер ће у трећи дан сићи Господ на гору Синајску пред свијем народом.

12. А поставићеш народу међу унаоколо, и рећи ћеш : чувајте се да не ступите на гору и да се не дотакнете краја њезина ; што се год дотакна горе, погинуће ;

13. Тога да се нитко не дотакне руком, него камењем да се заспе или да се устријели, било живинче или човјек, да не остане у животу. Кад рог затруби отежући, онда нека пођу на гору.

14. И Мојсије сиђе с горе к народу ; и осветшта народ, и опраше хаљине своје.

15. И рече народу : будите готови за трећи дан, и не лијезите са женама.

16. А трећи дан кад би у јутру, громови загрмјеше и муње засијеваше, и поста густ облак на гори, и за-

труби труба веома јако, да задрхта вас народ који бијаше у околу.

17. Тада Мојсије изведе народ из окола пред Бога, и стадоше испод горе.

18. А гора се Синајска сва димљаше, јер сиће на њу Господ у огњу; и дим се из ње подизаше као дим из пећи, и сва се гора тресијаше веома.

19. И труба све јаче трубљаше, и Мојсије говораше а Бог му одговараше гласом.

20. И Господ сишавши на гору Синајску, на врх горе, позва Мојсија на врх горе; и изађе Мојсије.

21. А Господ рече Мојсију: сићи, опомени народ да не преступе *међе* да виде Господа, да не би изгинули од мене.

22. И сами свештеници, који приступају ка Господу, нека се освештају, да их не би побио Господ.

23. А Мојсије рече Господу: не ће моћи народ изаћи на гору Синајску, јер си нас ти опоменуо ре-

кавши: начини међу гори и освештај је.

24. А Господ му рече: иди, сићи, па онда дођи ти и Арон с тобом; а свештеници и народ нека не преступе *међе* да се попну ка Господу, да их не би побио.

25. И сиће Мојсије к народу, и каза им.

ГЛАВА 20.

Тада рече Бог све ове ријечи говорећи:

2. Ја сам Господ Бог твој, који сам те извео из земље Мисирске, из дома ропскога.

3. Немој имати других богова уз мене.

4. Не гради себи лика резаног нити какве слике од онога што је горе на небу, или доље на земљи, или у води испод земље.

5. Немој им се клањати нити им служити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ, који походим гријехе отачке на синовима до трећег и до четвртог кољена, онијех који мрзе на мене;

6. А чиним милост на тисућама онијех који ме љубе и чувају заповијести моје.

7. Не узимај узалуд имена Господа Бога својега ; јер не ће пред Господом бити прав ко узме име његово узалуд.

8. Сјећај се дана од одмора да га светкујеш.

9. Шест дана ради , и свршуј све послове своје.

10. А седми је дан одмор Господу Богу твојему ; тада немој радити ниједнога посла , ни ти , ни син твој , ни кћи твоја , ни слуга твој , ни слушкиња твоја , ни живинче твоје , ни странац који је међу вратима твојим.

11. Јер је за шест дана створио Господ небо и земљу , море и што је год у њима ; а у седми дан почину ; за то је благословио Господ дан одмора и посветио га.

12. Поштуј оца својега и матер своју , да ти се продуже дани на земљи , коју ти да Господ Бог твој.

13. Не убиј.

14. Не чини прељубе.

15. Не кради.

16. Не свједочи лажно на ближњег својега.

17. Не пожели куће ближњег својега , не пожели жене ближњег својега , ни слуге његова , ни слушкиње његове , ни вола његова , ни магарца његова нити ишта што је ближњег твојега.

18. И вас народ видје гром и муњу и трубу гдје труби и гору гдје се дими ; и народ видјевши то узмаче се и стаде из далека ,

19. И рекоше Мојсију : говори нам ти , и слушаћемо ; а нека нам не говори Бог , да не помремо.

20. А Мојсије рече народу : не бојте се , јер Бог дође да вас искуша и да вам пред очима буде страх његов да не бисте гријешили.

21. И народ стајаше из далека , а Мојсије приступи к мраку у којем бјеше Бог.

22. И Господ рече Мојсију : овако кажи синовима Израиљевим : видјели сте гдје вам с неба говорих.

23. Не градите уз мене богова сребрнијех, ни богова златнијех не градите себи.

24. Олтар од земље начини ми, на којем ћеш ми приносити жртве своје паљенице и жртве своје захвалне, ситну и крупну стоку своју. На којем год мјесту заповједим да се спомиње име моје, доћи ћу к теби и благословићу те.

25. Ако ли ми начиниш олтар од камена, немој начинити од тесаног камена; јер ако повучеш по њему гвожђем, оскврњићеш га.

26. Немој уз басамаке ићи к олтару мојему, да се не би открила голотиња твоја код њега.

ГЛАВА 21.

А ово су закони које ћеш им поставити :

2. Ако купиш роба Јеврејина, шест година нека ти служи, а седме нек отиде слободан без откупа.

3. Ако буде инокосан, нека и отиде инокосан;

ако ли буде имао жену, нека иде и жена с њим.

4. Ако га господар његов ожени, и жена му роди синове или кћери, жена с дјецом својом нека буде господару његову, а он нека отиде сам.

5. Ако ли роб рече тврдо : љубим господара својега, жену своју и дјецу своју, не ћу да идем да будем слободан;

6. Онда нека га доведе господар његов пред судије и постави на вратима или код довратка, и ондје нека му господар пробуши ухо шилом, па нека му робује до вијека.

7. Ако ко прода кћер своју да буде робинја, да не одлази као робови што одлазе.

8. Ако не буде по вољи господару својему, и он је не узме за жену, нека је пусти на откупе; али да нема власти продати је у туђ народ учинивши јој невјеру.

9. Ако ли је заручи сину својему, да јој учини по праву које имају кћери.

10. Ако ли узме другу, да јој не умали хране ни одијела ни заједнице.

11. Ако јој ово троје не учини, онда нек отиде без откупа.

12. Ко удари човјека, те умре, да се погуби.

13. Ако ли не буде хтио, него му га Бог даде у руке, одредићу ти мјесто куда може утећи.

14. Ако би ко навалице устао на ближњег својега да га убије из пријеваре, одвуци га и од олтара својега да се погуби.

15. Ко удари оца својега или матер своју, да се погуби.

16. Ко украде човјека и прода или се нађе у његовијем рукама, да се погуби.

17. Ко опсује оца својега или матер своју, да се погуби.

18. Кад се сваде људи, па један удари другога каменом или песницом, али онај не умре него падне у постељу,

19. Ако се придигне и изађе о штапу, да не буде крив онај који је ударио,

само дангубу да му накнади и сву видарину да плати.

20. Ко удари роба својега или робињу штапом тако да му умре под руком, да је крив;

21. Али ако преживи дан или два, да није крив, јер је његов новац.

22. Кад се сваде људи, па који од њих удари трудну жену тако да изађе из ње дијете, али се не догоди смрт, да плати глобу колико муж женин рече, а да плати преко судија;

23. Ако ли се догоди смрт, тада ћеш узети живот за живот,

24. Око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу,

25. Ужег за ужег, рану за рану, модрицу за модрицу.

26. Ако ко удари по оку роба својега или робињу своју, те му поквари око, да га отпусти слободна за око његово.

27. И ако избије зуб робу својему или робињи својој, да га пусти слободна за зуб његов.

28. Ако во убоде човјека или жену, те умре, да се во заспе камењем и да се не једе месо од њега, а господар од вола да није крив.

29. Али ако је во прије био бодач и господар његов знао за то па га није чувао, те убије човјека или жену, во да се заспе камењем, и господар његов да се погуби.

30. Ако му се одреди да се откупи, нека даде откуп за живот свој, колико му се одреди.

31. Ако убоде сина или кћер, да му буде по истом закону.

32. Ако ли роба убоде во или робињу, да даде господару њихову тридесет сикала сребра и во да се заспе камењем.

33. Ако ко открије јаму или ископа јаму а не открије, па упадне во или магарац,

34. Да накнади господар од јаме и плати новцем господару њихову, а што је угиново да је његово.

35. Ако во једнога убо-

де вола другоме, те погине, онда да продаду вола животога и новце да подијеле, тако и убијенога вола да подијеле.

36. Ако ли се знало да је во био прије бодач па га није чувао господар његов, да даде вола за вола, а убијени нека буде њему.

ГЛАВА 22.

Ко украде вола или овцу или козу, и закоље или прода, да врати пет волова за једнога вола, а четири овце или козе за једну овцу или козу.

2. Ако се дупеж ухвати гдје поткопава, те буде рањен тако да умре, да не буде крив за крв онај који га буде убио;

3. Али ако се буде сунце родило, да је крив за крв. А *лупеж* све да накнади; ако ли не би имао, онда да се он прода за своју крађу.

4. Ако се нађе што је покрао у његовој руци живо, био во или магарац или овца или коза, да врати самдруго.

5. Ко потре њиву или виноград пустивши стоку своју да пасе по туђој њиви, да накнади најбољим са своје њиве и најбољим из својега винограда.

6. Ако изађе ватра и наиђе на трње, па изгори стог или жито које још стоји или њива, да накнади онај који је запалио.

7. Ако ко даде ближњему својему новце или посуђе на оставу, па се украде из куће његове, ако се нађе лупеж, да плати двојном;

8. Ако ли се не нађе лупеж, онда господар од оне куће да стане пред судије да се закуне да није посегао руком својом на ствар ближњег својега.

9. За сваку ствар, за коју би била распра, или за вола или за магарца или за овцу или за козу, или за хаљину, за сваку ствар изгубљену, кад ко каже да је његова, пред судије да дође распра обојице, па кога осуде судије, онај да врати ближњему својему двојном.

10. Ако ко да ближњему

својему да му чува магарца или вола или овцу или козу или како год живинче, па угине или охроне, или га ко отјера а да нико не види,

11. Заклетва Господња нека буде између њих, да није посегао руком својом на ствар ближњег својега, и господар од ствари нека пристане, а онај да не плати.

12. Ако ли му буде украдено, нека плати господару његову.

13. Ако ли га буде рас-тргла *зејерка*, да донесе од њега свједоцбу, и да не плати што је растргнуто.

14. Ако ко узме у ближњег својега *живинче* на послугу, па охроне или угине, а господар му не буде код њега, да плати.

15. Ако ли господар буде код њега, да не плати. Ако ли буде најмљено, да илати само најам.

16. Ко би преварио дјевојку, која није заручена, те би спавао с њом, да јој да прђију и узме је за жену.

17. А ако му је отац ње-

зин не би хтио дати, да даде новаца колико иде у прђију дјевојци.

18. Вјештици не дај да живи.

19. Ко би облежао живинче, да се погуби.

20. Ко жртву приноси боговима другим, осим јединога Господа, да се истријеби као проклетник.

21. Дошљаку немој чинити криво нити га цвијелити, јер сте били дошљаци у земљи Мисирској.

22. Немојте цвијелити удовице и сироте.

23. Ако ли коју удвијелиш у чем год, и повиче к мени, чућу вику њезину,

24. И запалиће се гњев мој, и побићу вас мачем, па ће ваше жене бити удовице и вапа дјеца сироте.

25. Кад дадеш у зајам новаца народу мојему, сиромасу који је код тебе, немој му бити као каматник, не ударајте на њ камате.

26. Ако узмеш у залог хаљину ближњему својему, врати му је прије него сунце зађе;

27. Јер му је то све одијело чим заклања тијело своје; у чем ће спавати? па кад повиче к мени, ја ћу га чути, јер сам милостив.

28. Немој псовати судија, и старјепини народа својега не говори ружно.

29. Од љетине своје и од житких ствари својих немој се затезати да принесеш првине; првенца између синова својих мени да даш.

30. Тако чини с волом својим и с овцом и с козом; седам дана нека буде с мајком својом, а осмог дана да га даш мени.

31. Бићете ми свети људи; и меса у пољу растргнута не једите, баците га псима.

ГЛАВА 23.

Не износи лажнијех гласова; не пристај с безбожником да свједочиш криво.

2. Не иди за множином на зло, и не говори на суду поводећи се за већим бројем да се изврне правда.

3. Сирوماху у парници његовој не гледај што је сиромас.

4. Ако наиђеш на вола непријатеља својега или на магарца његова, гдје је залутао, одведи га к њему.

5. Ако видиш гдје је ненавиднику твојему пао магарац под теретом својим, немој да га оставиш, него му помози.

6. Немој изврнути правде сирوماху својему у парници његовој.

7. Ријечи лажне клони се, и безазленог и правога немој убити, јер не ћу оправдати безбожника.

8. Не узимај поклона, јер поклон зашљепљује оакте, и изврће ријечи правима.

9. Дошљака не цвијели, јер ви знате како је душа дошљаку, јер сте били дошљаци у земљи Мисирској.

10. Шест година засијевај земљу своју, и сабирај род њезин;

11. А седме године остави је, нека почине, да једу сиромаси народа твојега, а што иза њих остане нека

једу звијери пољске; тако ради и с виноградом својим и с маслиником својим.

12. Шест дана ради послове своје, а у седми дан почини, да се одмори во твој и магарац твој, и да одахне син робиње твоје и дошљак.

13. Држите се свега што сам вам казао. Не помињите имена богова туђих, и да се не чује из уста ваших.

14. Три пута преко године светкуј ми.

15. Празник пријеснијех хљебова држи; седам дана једи хљебове пријесне, као што сам ти заповједио, на вријеме, мјесеца Авива, јер си тада изашао из Мисира; и нико да не изађе преда ме празан;

16. И празник жетве првина од труда твојега што посијеш у пољу својем; и празник бербе на свршетку сваке године, кад сабереш труд свој с њиве.

17. Три пута преко године све мушкиње твоје да излази пред Господа Бога.

18. Крви од жртве моје не приноси уз хљебове ки-

селе, и претилина празника мојега да не преноћи до јутра.

19. Првине од првога рода земље своје донеси у кућу Господа Бога својега; немој кухати јагњета умлијеку мајке његове.

20. Ево, ја шаљем анђела својега пред тобом да те чува на путу, и да те одведе на мјесто, које сам ти приправио.

21. Чувај га се, и слушај га, немој да га расрдиш, јер вам не ће опростити гријеха, јер је моје име у њему.

22. Него ако га добро узаслушаш и уствориш све што кажем, ја ћу бити непријатељ твојим непријатељима и противник твојим противницима.

23. Јер ће анђео мој ићи пред тобом и одвешће те у земљу Аморејску и Хетејску и Ферезејску и Хананејску и Јевејску и Јевусејску, и ја ћу их истријebити.

24. Немој се клањати боговима њиховијем нити им служити, ни чинити што

они чине, него их са свијем обори и ликове њихове са свијем изломи.

25. И служите Господу Богу својему, и он ће благословити хљеб твој и воду твоју; и уклониће болест између вас.

26. Не ће бити пометкиње ни нероткиње у земљи твојој; и број дана твојих напунићу.

27. Пустићу страх свој пред тобом, и уплашићу сваки народ на који дођеш, и обратићу к теби плећи свијех непријатеља твојих.

28. Послаћу и стршљене пред тобом да тјерају Јевеје, Хананеје и Хетеје испред тебе.

29. Не ћу их отјерати испред тебе за једну годину, да не опусти земља и да се звијерје пољско не намножи на тебе.

30. По мало ћу их одгонити испред тебе докле се не намножиш и заузмеш земљу.

31. И поставићу међе твоје од мора првенога до мора Филистимскога и од пустиње до ријеке; јер ћу

вама у руке дати оне који живе у оној земљи да их отјераш испред себе.

32. Немој хватати вјере с њима ни с боговима њиховијем.

33. Нека не сједе у земљи твојој, да те не наврате да се огријешиси о мене, јер би служио боговима њиховијем, и то би ти била замка.

ГЛАВА 24.

И рече Мојсију : изађи горе ка Господу ти и Арон и Надав и Авијуд и седамдесет старјешина Израјљевих, и поклоните се из далека.

2. И Мојсије сам нека приступи ка Господу, а они нека не приступе ; и народ нека не иде горе с њим.

3. И дође Мојсије, и ка за народу све ријечи Господње и све законе. И одговори народ једнијем гласом и рекоше : чинићемо све што је рекао Господ.

4. И написа Мојсије све ријечи Господње, и уставши рано начини олтар под

гором и дванаест ступова за дванаест племена Израјљевих.

5. И посла младиће између синова Израјљевих, који принесоше жртве паленице и принесоше теоце на жртве захвалне Господу.

6. И узевши Мојсије половину крви, метну у здјеле, а половину крви изли на олтар.

7. И узе књигу завјетну и прочита народу. А они рекоше : што је год рекао Господ чинићемо и слушаћемо.

8. А Мојсије узе крв, и покропи њом народ, и рече : ево крв завјета, који учини Господ с вама за све ријечи ове.

9. По том отиде горе Мојсије и Арон, Надав и Авијуд, и седамдесет старјешина Израјљевих.

10. И видјеше Бога Израјљева, и под ногама његовијем као дјело од камена сафира и као небо кад је ведро.

11. И не пружи руке своје на изабране између синова Израјљевих, него

видјеше Бога, па једоше и пише.

12. И рече Господ Мојсију: погни се к мени на гору, и остани овдје, и даћу ти плоче од камена, закон и заповијести, које сам написао, да их учиш.

13. Тада уста Мојсије с Исусом, који га служаше, и изађе Мојсије на гору Божију.

14. А старјешинама рече: сједите ту док се вратимо к вама; а ето Арон и Ор с вама; ко би имао што нека иде к њима.

15. И отиде Мојсије на гору, а облак покри гору.

16. И бијаше слава Господња на гори Синајској, и облак је покриваше шест дана; а у седми дан викну Мојсија изред облака.

17. И слава Господња бјеше по виђењу као огањ који сажиге наврх горе пред синовима Израиљевим.

18. И Мојсије уђе усред облака, и попе се на гору; и оста Мојсије на гори четрдесет дана и четрдесет ноћи.

ГЛАВА 25.

И Господ рече Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израиљевим да ми скупе прилог: од свакога ко драге воље даде узмите прилог мени.

3. А ово је прилог што ћете узимати од њих: злато и сребро и мјед,

4. И порфиру и скерлет и црвац и танко платно и костријет,

5. И коже овнујске црвене обојене, и коже јавзавче, и дрво ситим,

6. Уље за видјело, мирисе за уље помазања и за мирисави кад,

7. Камење онихово и камење за укивање на оплећак и напрсник.

8. И нека ми начине светињу, да међу њима наставам;

9. Као што ћу ти показати слику од шатора и слику од свијех ствари његовијех, тако да начините.

10. Нека начине ковчег од дрвета ситима, у дужину од два лакта и по, а у

ширину од подруг лакта, и у висину од подруг лакта.

11. И покуј га чистим златом, изнутра и с поља покуј га; и озго му начини златан вијенац унаоколо.

12. И салиј му четири биочуга од злата, и метни му их на четири угла, да му с једне стране буду два биочуга и с друге стране два биочуга.

13. И начини полуге од дрвета ситима, и окуј их у злато.

14. И провуци полуге кроз биочуге с обје стране ковчегу, да се о њима носи ковчег.

15. У биочузима на ковчегу нека стоје полуге, да се не ваде из њих.

16. Па у ковчег метни свједочанство које ћу ти дати.

17. И начини заклопац од чистога злата, у дужину од два лакта и по, а у ширину од подруг лакта.

18. И начини два херувима златна, једноставне их начини, на два краја заклопцу.

19. И начини херувима једнога на једном крају а

другога херувима на другом крају, на заклопцу начините два херувима на оба краја.

20. И нека херувими рашире крила у вис да заклањају крилима заклопац, и нека буду лицем окренути један другом, према заклопцу нека су окренута лица херувимима.

21. И метнућеш заклопац озго на ковчег, а у ковчег ћеш метнути свједочанство, које ћу ти дати.

22. И ту ћу се састајати с тобом и говорићу ти озго са заклопца између два херувима, који ће бити на ковчегу од свједочанства, све што ћу ти заповиједати за синове Израиљеве.

23. Начини и сто од дрвета ситима, у дужину од два лакта, а у ширину од једнога лакта, а у висину од подруг лакта.

24. И покуј га чистим златом, и начини му вијенац златан унаоколо.

25. И начини му оплату унаоколо с подланице, и начини златан вијенац око оплате.

26. И начини му четири биочуга од злата, и метни му те биочуге на четири угла који ће му бити код четири ноге.

27. Под оплатом нека буду биочузи, да у њима стоје полуге да се носи сто.

28. А полуге начини од дрвета ситима, и окуј их златом да се о њима носи сто.

29. И начини му здјеле и чаше и виједра и кутлиће, којима ће се прељевати, а начинићеш их од чистога злата.

30. И метаћеш на сто хлебове, да су постављени свагда преда мном.

31. И начини свијетњак од чистога злата, једноставан нека буде свијетњак; ступ и гране и чашице, јабуке и цвјетови нека буду у њега.

32. А шест грана нека му излази са страна, три гране с једне стране свијетњака а три гране с друге стране свијетњака.

33. Три чашице као бадем нека буду на једној грани и јабука и цвијет, и

три чашице као бадем и јабука и цвијет на другој грани; тако нека буде на шест грана што излазе из свијетњака.

34. И на самом свијетњаку нека буду четири чашице као бадем и јабуке и цвјетови;

35. Једна јабука под двије гране што излазе из њега, и једна јабука под друге двије гране што излазе из њега, и једна јабука под друге двије гране што излазе из њега; тако ће бити под шест грана што ће излазити из свијетњака;

36. Јабуке и гране њихове из њега нека излазе; све једноставно од чистога злата.

37. И начинићеш му седам жижака, и палићеш их да свијетле са сваке стране;

38. И усекачи и спремице за гар нека буду од чистога злата.

39. Од таланта чистога злата нека буде начињен са свијем тијем справама.

40. И гледај, те начини све ово по слици која ти је показана на гори.

ГЛАВА 26.

А шатор ћеш начинити од десет завјеса од танкога платна узведенога и од порфире и од скерлета и од црвца; и по њима да буду везени херувими.

2. Један завјес нека буде двадесет и осам лаката дуг и четири лакта широк; сви завјеси да буду једне мјере.

3. Пет завјеса нека се састављају један с другим, и пет других завјеса нека се састављају један с другим.

4. И начини петље од порфире по крају једнога завјеса, гдје ће се крајеви састављати, и тако начини по крају другогав завјеса, гдје ће се крајеви састављати.

5. Педесет петаља начини на једном завјесу, а педесет петаља начини на крају другогав завјеса, гдје ће се састављати с другим, а петље да буду једна према другој.

6. И начини педесет кука од злата, да запнеш завјесе један за други кука-

ма, и тако ће бити шатор један.

7. И начини завјесе од костријети за наслон над шатором; једанаест таквих завјеса начини.

8. Завјес један нека буде тридесет лаката дуг а широк четири лакта; тијех једанаест завјеса да су једне мјере.

9. И састави пет завјеса заједно, а шест осталијех заједно, на двоје ћеш превити шести завјес с предње стране наслону.

10. И начини педесет петаља на стражњем крају првога завјеса, гдје ће се састављати, а педесет петаља на крају другогав завјеса, гдје ће се састављати.

11. И начини кука мједенијех педесет, и запни куке за петље, и састави наслон, да буде једно.

12. А што је више у завјеса на наслону, половина завјеса што претјече, нека виси на стражњој страни шатору.

13. И лакат с једне стране а лакат с друге стране

што има више у дужину у завјеса на наслону, нека вис шатору са страна и тамо и амо, да га заклања.

14. И начини покривач наслону од кожа овнујских црвених обојених, и сврх њега покривач од кожа јавзавчијих.

15. И начини за шатор даске од дрвета ситима, које ће стајати право.

16. Десет лаката нека буде свака даска дуга а по друг лакта широка.

17. Два чепа нека буду на дасци, један према другој на једнако; тако начини на свакој дасци за шатор.

18. Тако начини даске за шатор, двадесет дасака на јужној страни.

19. А под двадесет дасака начини четрдесет стопица од сребра: двије стопице под једну даску за два чепа њезина, и двије стопице под другу даску за два чепа њезина.

20. А на другој страни шатора према сјеверу двадесет дасака,

21. Са четрдесет стопица

сребрнијех, двије стопице под једну даску и двије стопице под другу даску.

22. А на западној страни шатора начини шест дасака,

23. И двије даске на два угла од шатора.

24. И оне нека се састављају оздо и нека се састављају озго биочугом; тако нека буде у обје које ће бити на оба угла.

25. Тако ће бити осам дасака са стопицама сребрнијем, са шеснаест стопица, двије стопице под једну даску а двије стопице под другу даску.

26. И начини пријеворнице од дрвета ситима, пет за даске на једној страни шатора,

27. И пет пријеворница за даске на другој страни шатора, и пет пријеворница за даске на западној страни шатора до оба угла.

28. А средња пријеворница да иде преко сриједе дасака од једнога краја до другога.

29. А даске окуј златом, и биочуге им начини од

злата, да се кроз њих провуку пријеворнице, а и пријеворнице окуј златом.

30. Тако ћеш подигнути шатор по слици која ти је показана на гори.

31. И начини завјес од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, и по њему нека буду везени херувими.

32. И објеси га о четири ступа од дрвета ситима, окована златом, са кукама златним, на четири стопице сребрне.

33. И објеси завјес о куке, и унеси за завјес ковчег од свједочанства, да вам завјес раставља светињу од светиње над светињама.

34. И метни заклопац на ковчег од свједочанства у светињи над светињама.

35. И намјести сто пред завјес а свијетњак према столу на јужној страни шатора, да сто стоји на сјеверној страни.

36. И на врата наслону начинићеш завјес од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везен;

37. И за тај завјес начинићеш пет ступова од дрвета ситима, које ћеш оковати златом, са кукама златним, и салићеш за њих пет стопица од мједи.

ГЛАВА 27.

И начини олтар од дрвета ситима, пет лаката у дужину и пет лаката у ширину, четвороугласт да буде олтар, три лакта висок.

2. И на четири угла начини му рогове, из њега да излазе рогови, и оковаћеш га у мјед.

3. И начинићеш му донце за пепео и лопатице и котлиће и виљушке и машице; све му посуђе начини од мједи.

4. И начини му решетку од мједи као мрежу, и начини у решетке четири бичуга од мједи на четири угла њезина.

5. И метни је испод олтара унаоколо, да буде решетка до средине олтара.

6. Начини и полуге олтару, полуге од дрвета ситима, и окуј их у мјед.

7. И послуге да се пре-

вуку кроз биочуге, да буду подуге с двије стране олтару, кад се носи.

8. Начинићеш га од да-сака да буде изнутра шупаљ; као што ти је показано на гори тако нека начине.

9. И начићеш тријем шатору на јужној страни; завјеси тријему да буду од танкога платна узведенога сто лаката у дужину на једној страни.

10. И двадесет ступова и под њих двадесет стопица од мједи, а куке на ступовима и пасови њихови од сребра.

11. Тако и са западне стране да буду завјеси сто лаката дуги, и двадесет ступова, и двадесет стопица од мједи, на ступовима куке и њихови пасови од сребра.

12. А ширина ће тријему имати са западне стране завјесе од педесет лаката, десет ступова за њих и десет стопица под њих.

13. А на предњој страни према истоку биће тријем широк педесет лаката.

14. Од петнаест лаката нека буду завјеси на једној страни, и за њих три ступа и три стопице под њих,

15. И на другој страни завјеси од петнаест лаката, и три ступа за њих и три стопице под њих.

16. А на вратима од тријема завјес од двадесет лаката од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везен, и четири ступа за њ, и под њих четири стопице.

17. Сви ступови у тријему унаоколо да буду опасани сребром, и куке да су им сребрне а стопице од мједи.

18. У дужину ће тријем имати сто лаката, у ширину педесет свуда, а у висину пет лаката, да буде од танкога платна узведенога, а стопице од мједи.

19. Све посуђе у шатору за сваку службу, и све коље у њему и све коље у тријему да буде од мједи.

20. И ти заповједи синовима Израиљевим да ти донесу уља маслинова чистога цијећенога за видје-

ло, да би жишци горјели свагда.

21. У шатору од састанка пред завјесом, који ће заслањати свједочанство, нека их Арон и синови његови спремају да горе од вечера до јутра пред Господом. То нека је уредба вјечна кољенима њиховијем међу синовима Израиљевим.

ГЛАВА 28.

А ти узми к себи Арона брата својега са синовима његовијем између синова Израиљевих да ми буду свештеници, Арон, и Надав и Авијуд и Елеазар и Итамар, синови Аронови.

2. И начини свете хаљине Арону брату својему за част и дику.

3. И кажи свијем људима вјештијем, које сам напунио духа мудрости, нека начине хаљине Арону, да се посвети да ми буде свештеник.

4. А ово су хаљине што ће начинити: напрсник и оплећак и плашт, кошуља

везена, капа и појас. Те хаљине свете нека направе Арону брату твојему и синовима његовијем, да ми буду свештеници.

5. И нека узму злата и порфире и скерлета и црвца и танкога платна;

6. И нека начине оплећак од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенонога, везен.

7. Двије пораменице нека буду на њему, које ће се састављати на два краја, да се држи заједно.

8. А појас на њему нека буде направе исте као и он, од злата, од порфире, од скерлета, од црвца и од танкога платна узведенонога.

9. И узми два камена онића, и на њима изрежи имена синова Израиљевих,

10. Шест имена њиховијех на једном камену, а шест имена осталијех на другом камену по реду како се који родио.

11. Вјештином каменарском, којом се режу печати, изрезаћеш на та два камена имена синова Израиљевих.

љевијех, и опточи их златом унаоколо.

12. И метни та два камена на пораменице оплећку, да буду камени за спомен синовима Израилевијем, и Арон да носи имена њихова пред Господом на оба рамена своја за спомен.

13. И начини копче од злата.

14. И два ланца од чистога злата начини једнака плетена, и објеси ланце плетене о копче.

15. И напрсник судски начини направе везене онаке као оплећак, од злата, од порфире, од скерлета, од црвца и од танкога платна узведенога начини га.

16. Нека буде четвороугласт и двострук, у дужину с педи и у ширину с педи.

17. И удари по њему драго камење, у четири реда нека буде камење. У првом реду : сардоних, топаз и смарагад ;

18. А у другом реду : карбункул, сафир и дијаманат ;

19. А у трећем реду : лигур и ахат и аметист ;

20. А у четвртном реду : хрисолит, оних и јаспис ; нека буду уковани у злато у свом реду.

21. И тијех камена с именима синова Израилевијех биће дванаест по именима њиховијем, да буду резани као печат, сваки са својим именом, за дванаест племена.

22. И на напрсник метни ланце једнаке, плетене, од чистога злата.

23. И двије гривне златне начини на напрсник, и метни двије гривне на два краја напрснику.

24. Па провуци два ланца златна кроз двије гривне на крајевима напрснику.

25. А друга два краја од два ланца запни за двије копче, и метни на пораменице од оплећка спријед.

26. И начини друге двије гривне златне, и метни их на друга два краја напрснику изнутра на страни која је од оплећка.

27. И начини још двије златне гривне, и метни их

на пораменице од оплећка оздо према саставцима његовијем, више појаса на оплећку.

28. Тако нека вежу напрсник гривне његове за гривне на оплећку врвцом од порфире, да стоји над појасом од оплећка, и да се не одваја напрсник од оплећка.

29. И нека носи Арон имена синова Израилевих на напрснику судском на срцу свом кад улази у светињу за спомен пред Господом вазда.

30. И метни на напрсник судски Урим и Тумим, да буде на срцу Арону кад улази пред Господа, и Арон ће носити суд синова Израилевих на срцу свом пред Господом вазда.

31. И начини плашт под оплећац сав од порфире.

32. И озго нека буде прорез у сриједи, и нека буде опточен прорез свуда унаоколо траком тканим, као прорез у оклопа, да се не раздре.

33. А по скуту му начини шипке од порфире и од

скерлета и од црвца свуда унаоколо, и међу њима златна звонца свуда унаоколо :

34. Звонце златно па шипак, звонце златно па шипак по скуту од плашта свуда унаоколо.

35. И то ће бити на Арону кад служи, да се чује глас кад улази у светињу пред Господа и кад излази, да не погине.

36. И начини плочу од чистога злата, и на њој изрежи као на печату: светиња Господња.

37. И вежи је врвцом од порфире за капу, спријед на капи да стоји.

38. И биће на челу Арону, да носи Арон гријехе светијех приноса које принесу синови Израилеви у свијем даровима својих святих приноса; биће на челу његову вазда, да би били мили Господу.

39. И начини кошуљу од танкога платна изметаног, и начини капу од танкога платна, а појас начини везен.

40. И синовима Арониви-

јем начини кошуље, и начини им појасе, и кашице им начини за част и дику.

41. Па то обуци Арону брату својему и синовима његовијем, и помажи их и напуни им руке и посвети их да ми буду свештеници.

42. И начини им гаће ланене, да се покрије голо тијело; од бедара до дно стегна да буду.

43. И то нека је на Арону и на синовима његовијем кад улазе у шатор од састанка или кад приступају к олтару да служе у светињи, да не би носећи гријехе погинули. Ово ће бити уредба вјечна њему и сјемени његову након њега.

ГЛАВА 29.

Учинићеш им и ово кад их станеш освештавати да ми врше службу свештеничку: узми теле и два овна здрава,

2. И хљебове пријесне и колаче пријесне замијешене с уљем, и погаче пријесне намазане уљем, од брашна пшеничнога умијеси их.

3. И метни их у једну котарицу, и принеси их у котарици стелетом и с два овна.

4. И доведи Арона и синове његове пред врата шатора од састанка, и умиј их водом.

5. И узевши хаљине обуци Арону кошуљу и плашт испод оплећка и оплећак и напрсник, и опаши га појасом од оплећка.

6. И метни му капу на главу и свету плочу на капу.

7. И узми уље за помазање, и излиј му на главу, и помазаћеш га.

8. И синове његове доведи и обуци им кошуље;

9. И опаши их појасима, Арона и синове његове, и метни им капе на главе, да имају свештенство уредбом вјечном. Тако ћеш посветити руке Арону и синовима његовијем.

10. И доведи теле пред шатор од састанка, а Арон и синови његови нека метну руке телету на главу.

11. И закољи теле пред

Господом на вратима шатора од састанка.

12. И узевши крви од телета помажи рогове олтару прстом својим, а осталу крв сву пролиј на подножје олтару.

13. И узми све сало по пријевима, и мрежицу на јетри, и оба бубрега и сало око њих, и запади на олтару.

14. А месо од телета и кожу и балегу спали огњем изван окола; то је жртва за гријех.

15. По том узми овна једнога, и на главу овну нека метну руке своје Арон и синови његови.

16. И закољи овна и узми крви од њега и покропи олтар унаоколо.

17. А овна изуди, и опери дроб и ноге и метни их на удове његове и на главу.

18. И свега овна запади на олтару; то је жртва паљеница Господу, мирис угодни, жртва огњена Господу.

19. Па узми и другога овна, и нека му метне Арон

и синови његови руке своје на главу.

20. И закољи тога овна, и узми крви од њега и помажи њом крај од деснога уха Арону и крај од деснога уха синовима његовијем, и палац у десне руке њихове и палац у десне ноге њихове, а осталом крвљу покропи олтар унаоколо.

21. И узми крви која буде на олтару и уља за помазање, и покропи Арона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове, и биће свет он и хаљине његове и синови његови и хаљине њихове.

22. По том узми сало од овна и реп и сало што је по пријевима и мрежицу на јетри и оба бубрега и сало око њих, и десно плеће; јер је ован посветни;

23. И један хљеб и један колач с уљем и једну погачу из котарице, у којој буду пријесни хљебови пред Господом.

24. И то све метни у руке Арону и у руке синовима његовијем, и обрђи тамо

и амо, да буде жртва обртана пред Господом.

25. По том узми им то из руку, и запади на олтару сврху жртве паљенице, да буде мирис угодан пред Господом; то је жртва огњена Господу.

26. И узми груди од овна посветнога, који буде за Арона, и обртаћеш их тамо и амо да буде жртва обртана пред Господом; и то ће бити твој дио.

27. Тако ћеш осветити груди од жртве обртане и плеће од жртве подизане, што је обртано и што је подизано од овна посветнога за Арона и за синове његове.

28. И то ће бити Арону и синовима његовијем уредбом вјечном од синова Израиљевих, јер је жртва подизана. Кад је жртва подизана синова Израиљевих од њиховијех жртава захвалнијех, жртва подизана биће Господу.

29. А свете хаљине Аронове нека буду синовима његовијем након њега да

се помазују у њима и да им се у њима посвећују руке.

30. Седам дана нека их облачи који на његово мјесто буде свештеник између синова његовијех, који ће улазити у шатор од састанка да служи у светињи.

31. А овна посветнога узми и скухај месо од њега на мјесту светом.

32. И Арон и синови његови нека на вратима шатора од састанка једу месо од тога овна и хљеб што је у котарици.

33. Нека га једу они за које је било очишћење да би им се посветиле руке да би били посвећени; а други да не једе, јер је ствар света.

34. Ако ли би остало што меса посветнога или хљеба до јутра, онда што остане сажези огњем, а да се не једе, јер је ствар света.

35. И тако учини Арону и синовима његовијем по свему што ти заповједих; седам дана светићеш им руке.

36. И сваки ћеш дан приносити на жртву теле

за гријех ради очишћења ; и очистићеш олтар чинећи очишћење на њему, и помазаћеш га да се освети.

37. Седам дана чинићеш очишћење на олтару и осветићеш га, те ће олтар бити светиња над светињама ; што се год дотакне олтара, биће свето.

38. И ово ћеш приносити на олтару : два јагњета од године сваки дан без прекида.

39. Једно јагње приноси јутром а друго приноси вечером,

40. И јоште десетину ефе пшеничнога брашна смијешана с уљем цијеђеним, којег да буде четвртина, и наљев вина, четвртина на једно јагње.

41. А друго јагње прinesi у вече ; као са жртвом јутрењом и с наљевом њезинијем тако и с овом чини да буде мирис угодан, жртва огњена Господу.

42. То нека буде жртва паљеница свагда од кољена до кољена вашег на вратима шатора од састанка пред Господом, гдје ћу се

састајати с вама да говорим с тобом.

43. И ондје ћу се састајати са синовима Израљевијем, да се освећује славом мојом.

44. И осветићу шатор од састанка и олтар ; и Арона и синове његове осветићу да су ми свештеници.

45. И наставаћу међу синовима Израљевијем, и бићу им Бог.

46. И познаће да сам ја Господ Бог њихов, који сам их извео из земље Мисирске да наставам међу њима, ја Господ Бог њихов.

ГЛАВА 30.

Јоште начини олтар кадигони, од дрвета ситима начини га.

2. Дужина нека му буде лакат, и ширина лакат, четвороугласт да буде, и два лакта висок ; из њега нека му излазе рогови.

3. И покуј га чистим златом, озго и са страна унаоколо и рокове његове ; и начини му вијенац златан унаоколо.

4. И начини му по два биочуга златна испод вијенца код два угла његова с обје стране, и кроз њих ћеш провући полуге да се може носити.

5. А полуге начини од дрвета ситима, и окуј их у злато.

6. И метни га пред завјес који виси пред ковчегом од свједочанства према заклопцу који је над свједочанством, гдје ћу се с тобом састајати.

7. И нека кади на њему Арон кадом мирисним ; свако јутро нека кади кад спреми жишке.

8. И кад запади Арон жишке у вече, нека кади ; нека буде кад свагдашњи пред Господом од кољена до кољена вашег.

9. Не приносите на њему када туђега нити жртве паљенице нити приноса ; ни најева не љевајте на њему.

10. Само очишћење нека чини над роговима његовијем Арон једном у години ; крвљу од жртве за гријех у дан очишћења једном

у години чиниће очишћење на њему од кољена до кољена вашег ; јер је то светиња над светињама Господу.

11. Јоште рече Господ Мојсију говорећи :

12. Кад станеш бројити синове Израилеве , између онијех који иду у број сваки нека даде откуп за живот свој Господу , кад их станеш бројити , да не би дошло на њих како зло кад их станеш бројити.

13. А нека даде сваки који иде у број по сикла , по сиклу светом (а тај је сикал двадесет новчића) ; по сикла биће прилог Господу.

14. Ко год иде у број, од двадесет година и више, нека да прилог Господу.

15. Богати да не да више а сиромас да не да мање од по сикла , кад дају прилог Господу на очишћење душа ваших.

16. И узевши новце за очишћење од синова Израилевијех остави их за потребу у шатору од састанка , и биће синовима Израилевијем спомен пред

Господом за очишћење душа ваших.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи :

18. Начини и умиваоницу од мједи и подножје јој од мједи за умивање ; и метни је између шатора од састанка и олтара, и налиј у њу воде,

19. Да из ње пере Арон и синови његови руке своје и ноге своје.

20. Кад иду у шатор од састанка , нека се умивају водом , да не изгину, или кад приступају к олтару да служе и да пале жртву огњену Господу.

21. Тада нека перу руке своје и ноге своје да не изгину. То нека им буде уредба вјечна Арону и сјемени његову од кољена до кољена.

22. Још рече Господ Мојсију говорећи :

23. Узми мириса најбољих : смирне најчистије пет стотина *сикала* , и цимета мирисавога пола толико, двје ста педесет, и иђирота такође двје ста педесет,

24. И касије пет стотина

мјером светом, и уља маслинова један ин.

25. И од тога начини уље за свето помазање, уље најбоље вјештином апотекарском ; то да буде уље све тога помазања.

26. И њим помажи шатор од састанка и ковчег од свједочанства,

27. И сто и све справе његове, и свијетњак и справе његове, и олтар кадиони,

28. И олтар на којем се приноси жртва паљеница, и све справе његове, и умиваоницу и подножје њезино.

29. Тако ћеш их осветити , те ће бити светиња над светињом, и што их се год дотакне биће свето.

30. Помажи и Арона и синове његове, и осветићеш их да ми буду свештеници.

31. А синовима Израелевим кажи и реци : ово нека ми буде уље светога помазања од кољена до кољена вашег.

32. Тијело човјечије нека се не маже њим , нити правите такога уља како је оно ; свето је, нека вам буде свето.

33. Ако ли би ко начинио тако уље или намазао њим другога, истријебиће се из народа својега.

34. И рече Господ Мојсију: узми мириса, стакте, ониха и халвана мирисавога, и тамјана чистога, колико једнога толико другога.

35. И од тога начини кад, састављен вјештином апотекарском, чист и свет.

36. И истуцавши га на ситно, метаћеш га пред свједочанством у шатору од састанка, гдје ћу се састајати с тобом; то нека вам буде светиња над светињама.

37. А такога када какав начиниш немојте себи правити; то нека ти је светиња за Господа.

38. Ако ли би ко начинио таки да га мирише, истријебиће се из народа својега.

ГЛАВА 31.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Гле, позвах по имену Веселеида сина Урије сина Орова од племена Јудина.

3. И напуних га духа светога, мудрости и разума и знања и сваке вјештине,

4. Да вјешто измишља како се што може начинити од злата и од сребра и од мједи,

5. Да умије резати камење и укивати, да умије тесати дрво, и сваки посао радити.

6. И ево удружих с њим Елијава сина Ахисамахова од племена Данова, и свакому вјештом човјеку у срце дадох вјештину да израде све што сам ти заповједно,

7. Шатор од састанка, и ковчег за свједочанство и заклопац на њ, и све справе у шатору,

8. И сто и справе његове, и свијетњак чисти са свијем справама његовијем, и олтар кадиони,

9. И олтар за жртву паљеницу са свијем справама његовијем, и умиваоницу и подножје њезино,

10. И хаљине службене и свете хаљине Арону свештенику и хаљине сино-

вима његовијем, да врше службу свештеничку,

11. И уље помазања, и кâл мирисни за светињу. Све нека начине онако како сам ти заповједио.

12. И рече Господ Мојсију говорећи :

13. А ти кажи синовима Израилевијем и реци : али суботе моје чувајте, јер је знак између мене и вас од кољена до кољена, да знате да сам ја Господ који вас посвећујем.

14. Чувајте дакле суботу, јер вам је света ; ко би је оскврнио, да се погуби ; јер ко би год радио какав посао у њу, истријебиће се она душа из народа својега.

15. Шест дана нека се ради ; а седми је дан субота, одмор, свет Господу ; ко би год радио посао у дан суботни, да се погуби.

16. За то ће чувати синови Израилеви суботу празнујући суботу од кољена до кољена завјетом вјечним.

17. То је знак између мене и синова Израилевих

до вијека ; јер је за шест дана створио Господ небо и земљу, а у седми дан почину и одмори се.

18. И изговоривши ово Мојсију на гори Синајској, даде му двије плоче свједочанства, плоче камене писане прстом Божјим.

ГЛАВА 32.

А народ видјевши гдје Мојсије за дуго не слази с горе, скупи се народ пред Арона, и рекоше му : хајде, начини нам богове, који ће ићи пред нама, јер томе Мојсију који нас изведе из земље Мисирске не знамо шта би.

2. А Арон им рече : поскидајте златне обоце што су у ушима жена ваших, синова ваших и кћери ваших, и донесите ми.

3. И поскида сав народ златне обоце што им бијаху у ушима, и донесоше Арону.

4. А он узев из руку њиховијех, сали у калуп, и начини теле саливено. И рекоше : ово су богови тво

ји, Израилу, који те изведе из земље Мисирске.

5. А кад то видје Арон, начини олтар пред њим; и повика Арон и рече: сјутра је празник Господњи.

6. И сјутрадан уставши рано принесоше жртве паленице и жртве захвалне; и посједа народ, те једоше и пише; а послјеје усташе да се играју.

7. А Господ рече Мојсију: иди, сићи, јер се поквари твој народ, који си извео из земље Мисирске.

8. Брзо зађоше с пута, који сам им заповједио; начинише себи теле ливено, и поклонише му се, и принесоше му жртву, и рекоше: ово су богови твоји, Израилу, који те изведеше из земље Мисирске.

9. Још рече Господ Мојсију: погледах народ овај, и ето је народ тврда врата.

10. И сада пусти ме, да се распали гњев мој на њих и да их истријebим; али од тебе ћу учинити народ велик.

11. А Мојсије се замоли Господу Богу својему, и

рече: за што се, Господе, распаљује гњев твој на народ твој, који си извео из земље Мисирске силом великом и руком крјепком?

12. За што да говоре Мисирци и реку: на зло их изведе, да их побије по планинама и да их истријеби са земље? Поврати се од гњева својега, и пожали народ свој ода зла.

13. Опомени се Аврама, Исака и Израилу, слуга својих, којима си се собом заклео и обрекао им: умножићу сјеме ваше као звијезде на небу, и земљу ову, за коју говорих, сву ћу дати сјемуна вашему да је њихова до вијека.

14. И ражали се Господу учинити зло народу својему, које рече.

15. Тада се врати Мојсије, и сиће с горе са двије плоче свједочанства у рукама својим; и плоче бјеху писане с обје стране, отуд и одовуд писане.

16. И бјеху плоче дјело Божије, и писмо бјеше писмо Божије, урезано на плочама.

17. А Исус чувши вику у народу, кад викаху, рече Мојсију: вика убојна у околу.

18. А он рече: није то вика како вичу који су јачи, нити је вика како вичу који су слабији, него чујем вику онијех који цјевају.

19. И кад дође близу окола, угледа теле и игре, те се разгъеви Мојсије, и баци из руку својих плоче, и разби их под гором.

20. Па узе теле које бијаху начинили, и спали га огњем, и сатр га у прах, и просу га по води, и запоји синове Израјљеве.

21. И рече Мојсије Арону: шта ти је учинио овај народ, те га ували у толики гријех?

22. А Арон му рече: немој се гъевити, господару; ти знаш овај народ да је брз на зло.

23. Јер рекоше ми: начини нам богове, који ће ићи пред нама, јер томе Мојсију који нас изведе из земље Мисирске не знамо шта би.

24. А ја им рекох: ко

има злата, нека га скида са себе. И дадоше ми, а ја га бацих у ватру, и изађе то теле.

25. А Мојсије видећи народ го, јер га оголи Арон на срамоту пред противницима његовијем,

26. Стаде Мојсије на врата од окола и рече: к мени ко је Господњи. И скупише се пред њега сви синови Левијеви.

27. И рече им: овако каже Господ Бог Израјљев: припашите сваки свој мач уз бедро своје, па прођите тамо и амо по околу од врата до врата, и побијте сваки брата својега и пријатеља својега и ближњега својега.

28. И учинише синови Левијеви по заповијести Мојсијевој, и погибе народа у онај дан до три тисуће људи.

29. Јер Мојсије рече: посветите данас руке своје Господу, свак на сину свом и на брату свом, да би вам дао данас благослов.

30. А сјутрадан рече Мојсије народу: ви љуто

сагријешисте ; за то сада идем горе ка Господу, еда бих га умолио да вам опрости гријех.

31. И врати се Мојсије ка Господу, и рече : молим ти се ; народ овај љуто сагријешни начинивши себи богове од злата.

32. Али опрости им гријех ; ако ли не ћеш, избриши ме из књиге своје, коју си написао.

33. А Господ рече Мојсију : ко ми је згријешно, онога ћу избрисати из књиге своје.

34. А сада иди, води тај народ куда сам ти казао. Ево, мој ће анђео ићи пред тобом, а кад их походим, походићу на њима гријех њихов.

35. И Господ би народ за то што начинише теле, које сали Арон.

ГЛАВА 33.

И рече Господ Мојсију : иди, дигни се одатле ти и народ, који си извео из земље Мисирске, пут земље за коју се заклек Авраму,

Исаку и Јакову говорећи : сјемени твојему даћу је.

2. И послаћу пред тобом анђела, и изагнаћу Ханањеје, Амореје и Хетеје и Ферезеје и Јевеје и Јевуесеје,

3. И одвешће вас у земљу гдје тече млијеко и мед ; јер не ћу сам ићи с тобом за то што си народ тврдоврат, па бих те могао сатрти путем.

4. А народ чувши ову злу ријеч ожалости се, и нико не метну на се својега накита.

5. Јер Господ рече Мојсију : кажи синовима Израилевијем : ви сте народ тврдоврат ; доћи ћу часом усред тебе, и истријебићу те ; а сада скини накит свој са себе, и знаћу шта ћу чинити с тобом.

6. И поскидаше са себе синови Израилеви наките своје код горе Хорива.

7. А Мојсије узе шатор и разапе га себи иза окола далеко, и назва га шатор од састанка, и ко год тражаше Господа, долажаше

к шатору од састанка иза
окола.

8. И кад Мојсије иђаше
у шатор, вас народ устаја-
ше, и свак стајаше на вра-
тима својега шатора, и гле-
даху за Мојсијем док не
уђе у шатор.

9. А кад Мојсије улажа-
ше у шатор, спушташе се
ступ од облака и уставља-
ше се на вратима од ша-
тора, и *Господ* говораше
с Мојсијем.

10. И вас народ видећи
ступ од облака гдје стоји
на вратима од шатора, уста-
јаше вас народ, и свак се
клањаше на вратима од
својега шатора.

11. И *Господ* говораше
с Мојсијем лицем к лицу
као што говори човјек с
пријатељем својим. По том
се враћаше *Мојсије* у око,
а слуга његов Исус син На-
вин, момак, не излажаше
из шатора.

12. И рече Мојсије Го-
споду: гледај, ти ми ка-
жеш: води тај народ. А ни-
јеси ми казао кога ћеш по-
слати са мном, а рекао си:

знам те по имену и нашао
си милост преда мном.

13. Ако сам дакле на-
шао милост пред тобом, по-
кажи ми пут свој, да те по-
знам и нађем милост пред
тобом; и види да је овај
народ твој народ.

14. И рече *Господ*: моје
ће лице ићи напријед, и
даћу ти одмор.

15. А *Мојсије* му рече:
ако не ће ићи напријед ли-
це твоје, немој нас кретати
одавде.

16. Јер по чему ће се
познати да смо нашли ми-
лост пред тобом, ја и народ
твој? зар не по томе што
ти идеш с нама? тако ћемо
се разликовати ја и народ
твој од свакога народа на
земљи.

17. А *Господ* рече Мој-
сију: учинићу и то што си
казао, јер си пашао милост
преда мном и знам те по
имену.

18. Опет рече Мојсије:
молим те, покажи ми сла-
ву своју.

19. А *Господ* му рече:
учинићу да прође све добро
моје испред тебе, и пови-

каћу по имену : Господ пред тобом. Смиловаћу се коме се смилујем , и пожалићу кога пожалим.

20. И рече : али не ћеш моћи видјети лица мојега, јер не може човјек мене видјети и остати жив.

21. И рече Господ : ево мјесто код мене , па стани на стијену.

22. И кад стане пролазити слава моја, метнућу те у расјелину камену, и заклонићу те руком својом док не прођем.

23. По том ћу дигнути руку своју, и видјећеш ме с леђа , а лице се моје не може видјети.

ГЛАВА 34.

И рече Господ Мојсију : истеси себи двије плоче од камена као што су биле прве, да напишем на тијем плочама ријечи које су биле на првијем плочама , које си разбио.

2. И буди готов за сјутра да рано изађеш на гору Синајску, и станеш преда ме наврх горе.

3. Али нека нико не иде с тобом, и нико нека се не покаже на свој гори, ни овце ни говеда да не пасу близу горе.

4. И истеса Мојсије двије плоче од камена као што су биле прве, и уставши рано изађе на гору Синајску, као што му заповједи Господ, и узе у руку своју двије плоче камене.

5. А Господ сиђе у облаку, и стаде ондје с њим, и повика по имену : Господ.

6. Јер пролазећи Господ испред њега викаше : Господ, Господ, Бог милостив, жалостив, спор на гњев и обилан милосрђем и истином,

7. Који чува милост тиосућама, прашта безакоња и неправде и гријехе, који не правда кривога, и походи гријехе отачке на синонима и на унуцима до трећег и четвртога кољена.

8. А Мојсије брже савиглаву до земље и поклони се,

9. И рече : ако сам нашао милост пред тобом, Господе, нека иде Господ посред нас, јер је народ

тврдоврат, и опрости нам безакоње наше и гријех наш, и узми нас за нашљедство.

10. А он рече : ево постављам завјет ; пред цијелим народом твојим учинићу чудеса, која нијесу учињена нигдје на земљи ни у ком народу, и видјеће дјело Господње сав народ, међу којим си, јер ће бити страшно што ћу ја учинити с тобом.

11. Држи што ти данас заповиједам ; ево, ја ћу изагнати испред тебе Амореје и Хананеје и Хетеје и Ферејеје и Јевеје и Јевусеје.

12. Чувај се да не хваташ вјере с онима који живе у земљи у коју ћеш доћи, да ти не буду замка у сред тебе.

13. Него олтаре њихове оборите, и ликове њихове изломите, и гајеве њихове исијеците.

14. Јер не ваља да се клањаш другому богу ; јер се Господ зове ревнитељ, Бог је ревнитељ.

15. Немој хватати вјере с онима који живе у оној

земљи, да не би чинећи прељубу за боговима својим и приносећи жртву боговима својим позвали те, и ти јео жртве њихове,

16. И да не би кћерима њиховијем женио синове своје, и да не би кћери њихове чинећи прељубу за боговима својим учиниле да синови твоји чине прељубу за боговима њиховијем.

17. Ливених богова не гради себи.

18. Празник пријеснијех хљебова држи ; седам дана једи пријесне хљебове, као што сам ти заповједио, на вријеме, мјесеца Авива, јер си тога мјесеца изашао из Мисира.

19. Све што отвора материцу моје је, и свако мушко у стоци твојој што отвора материцу, говече или ситна стока.

20. Али магаре које отвори материцу откупи јагњетом или јаретом ; ако ли га не би откупио, сломи му врат ; и свакога првенца између синова својих откупи ; и да се нико не покаже празан преда мном.

21. Шест дана ради, а у седми дан почини, и од орања и од жетве почини.

22. Празнуј празник седмица, првина жетве пшеничне, и празник бербе на свршетку године.

23. Три пута у години да се свако мушко између вас покаже пред Господом Богом Израјлевим.

24. Јер ћу изагнати народе испред тебе, и међе твоје раширићу, и нико не ће пожељети земље твоје, кад станеш долазити да се покажеш пред Господом Богом својим три пута у години.

25. Немој приносити крви од жртве моје уз хљеве киселе, и да не преноћи до јутра жртва празника пасхе.

26. Првине од првога рода земље своје донеси у кућу Господа Бога својега; немој кухати јарета у млијеку мајке његове.

27. И рече Господ Мојсију: напиши себи те ријечи; јер по тијем ријечима учиних завјет с тобом и с Израјлем.

28. И Мојсије оста ондје код Господа четрдесет дана и четрдесет ноћи, хљeba не једући ни воде пијући; и написа Господ на плоче ријечи завјета, десет ријечи.

29. И кад Мојсије силажаше с горе Синајске, и држаше у руци двије плоче свједочанства силазећи с горе, не знађаше да му кожа на лицу поста свијетла докле говораше с њим.

30. И видје Арон и сви синови Израјлеви а то му се свијетли кожа на лицу, и не смјеше приступити к њему.

31. Али их зовну Мојсије, и вратише се к њему Арон и сви главари у збору, и говори с њима Мојсије.

32. По том приступише сви синови Израјлеви, и заповједи им све што му каза Господ на гори Синајској.

33. А кад им Мојсије изговори, застрије лице своје покривалом.

34. Али кад Мојсије долажаше пред Господа да с

њим говори, скидаше покривало докле не би изашао; а изашав казиваше синовима Израјлевим што му се заповиједаше.

35. Тада виђаху синови Израјлеви лице Мојсијево, гдје се свијетли кожа на лицу његову, те Мојсије опет застираше покривалом лице своје докле не би опет ушао да говори с њим.

ГЛАВА 35.

По том сабра Мојсије сав збор синова Израјлевих, и рече им: ово је заповједио Господ да чините:

2. Шест дана да се ради, а седми дан да вам је свет, субота почивања Господњег; ко би радио у тај дан, да се погуби.

3. Ватре не ложите по становима својим у дан суботни.

4. Још рече Мојсије свему збору синова Израјлевих говорећи: ово је заповједио Господ и рекао:

5. Скупите између себе прилог Господу; ко год хоће драге воље, нека до-

несе прилог Господу: злато и сребро и мјед,

6. И порфиру и скерлет и црвац и танко платно и костријет,

7. И коже овнујске првене обојене и коже јазавчије и дрво ситим,

8. И уље за видјело, и мирисе за уље помазања и за кад мирисни,

9. И камење онихово, и камење за укивање по оплећку и по напрснику.

10. И који су год вјешти међу вама нека дођу да раде што је заповједио Господ:

11. Шатор, и наслон његов, и покривач његов, и куке његове, и даске његове, пријеворнице његове, ступове његове и стопице његове,

12. Ковчег, и полуге његове, и заклопац, и завјес,

13. Сто, и полуге његове и све справе његове, и хљеб за постављање,

14. И свијетњак за видјело са справама његовијем, и жишке његове, и уље за видјело,

15. И олтар кадioni, и полуге његове, и уље помазања, и кад мирисни, и завјес на врата од шатора,

16. Олтар за жртву паленицу, и решетку његову од мједи, полуге његове и све справе његове, умиваоницу и подножје њезино,

17. Завјесе за тријем, ступове његове и стопице његове, и завјес на врата од тријема,

18. Коље за шатор, и коље за тријем с ужетима њиховијем,

19. Хаљине службене за службу у светињи, и хаљине свете Арону свештенику, и хаљине синовима његовијем за службу свештеничку.

20. Тада отиде сав збор синова Израилевијех од Мојсија;

21. И вратише се, сваки којег подиже срце његово и кога год дух покрете драговљно, и донесоше прилог Господу за грађење шатора од саставка и за сву службу у њему и за хаљине свете.

22. Долазише људи и

жене, ко год бјеше драговољна срца, и доносише споне и обоце и прстење и наруквице и свакојаке наките златне; и сваки донесе прилог злата Господу.

23. Ко год имаше порфире, скерлета, црвца, танкога платна, костријети, кожа овнујских црвенијех обојених и кожа јазавчијих, сваки доношаше.

24. И ко год прилагаше сребро или мјед, доношаше у прилог Господу; и у кога год бијаше дрвета ситима, за сваку потребу у служби доношаше.

25. И све жене вјеште предоше својим рукама, и доносише што напредоше за порфиру, скерлет, црвац и танко платно.

26. И све жене које подиже срце њихово и бијаху вјеште, предоше костријет.

27. А главари доносише камење онихово и камење за укивање по оплећку и по напрснику,

28. И мирисе и уље за видјело и за уље помазања и за кад мирисни.

29. Сви људи и жене, које подиже драговољно срце да доносе што треба за све дјело које Господ заповједи преко Мојсија да се начини, донесоше синови Израилјеви драговољни прилог Господу.

30. Тада рече Мојсије синовима Израилјевим: видите, Господ позва по имену Веселеила сина Урије сина Орова од племена Јудица,

31. И напуни га духа Божијега, мудрости, разума и знања и вјештине за сваки посао,

32. Да вјешто измишља како се што ради од злата и од сребра и од мједи,

33. Да умије резати камење и укивати, да умије тесати дрво и радити сваки посао врло вјешто.

34. И даде му у срце, њему и Елијаву сину Ахисамахову од племена Данава, да могу учити друге.

35. Напуни их вјештине да раде сваки посао, да кују, тешу, везу, и ткају порфиру, скерлет, црвац и танко платно, и да раде сва-

којаке послове вјешто измишљајући.

ГЛАВА 36.

И стаде радити Веселеило и Елијав и сви људи вјешти, којима бјеше Господ дао мудрост и разум да умију радити сваки посао за службу у светињи, све што је заповједио Господ.

2. И позва Мојсије Веселеила и Елијава и све људе вјеште, којима Господ даде мудрост у срце, које год подиже срце њихово да дођу да раде тај посао.

3. И узеше од Мојсија све прилоге, које донесоше синови Израилјеви да се уради дјело за службу у светињи. Али још доношаху к њему драговољне прилоге свако јутро.

4. Тада дођоше сви вјешти људи, који рађаху дјело за светињу, сваки од својега посла, који рађаху,

5. И рекоше Мојсију говорећи: више доноси народ него што треба да се уради дјело, које је Господ заповједио да се уради.

6. И заповједи Мојсије

да се огласи по околу говорећи : ни човјек ни жена да не доноси више прилога за светињу. И забрани се народу да не доноси.

7. Јер бијаше свега доста да се уради све дјело, и још претјецаше.

8. И људи вјешти између онијех, који радише ово дјело, начинише шатор од десет завјеса од танкога платна узведенога и од порфире и од скерлета и од црвца, с херувимима вјешто везеним начинише.

9. У дужину бјеше један завјес од двадесет и осам лаката а у ширину од четири лакта; сви завјеси бјеху једне мјере.

10. И саставише пет завјеса један с другим, и пет других завјеса саставише један с другим.

11. И начинише петље од порфире по крају првога завјеса на оној страни гдје ће се саставити с другим; и тако начинише на сваком завјесу по крају гдје ће се саставити с другим.

12. Педесет петаља начинише на првом завјесу,

и педесет петаља начинише на крају свакога завјеса гдје се саставља с другим; петље бјеху једна према другој.

13. И начинише педесет златнијех кука, и саставише кукама завјесе један с другим; тако се шатор састави.

14. И начинише завјесе од костријети за наслон над шатором; једанаест таквих завјеса начинише.

15. У дужину бјеше један завјес од тридесет лаката а у ширину од четири лакта; једне мјере бјеше свијех једанаест завјеса.

16. И саставише пет завјеса заједно, а других шест завјеса заједно.

17. И начинише педесет петаља по крају једнога завјеса гдје се саставља с другим, и педесет петаља начинише по крају другога завјеса да се састави.

18. И начинише педесет кука од мједи да се састави наслон.

19. И начинише покривач на наслон од кожа овнујских црвених обојених,

и покривач од кожа јазавчијих озго.

20. И начинише даске шатору од дрвета ситима, које ће стајати право.

21. Даска бјеше дуга десет лаката а подруг лакта широка свака даска.

22. По два чепа бјеху на дасци, један према другом ; тако начинише на свијем даскама за шатор.

23. А овијех дасака за шатор начинише двадесет дасака за јужну страну ;

24. И четрдесет стопица сребрнијех начинише под двадесет дасака, двије стопице под једну даску, за два чепа њезина, а двије стопице под другу даску за два чепа њезина.

25. Тако и на другој страни шатора, према сјеверу, начинише двадесет дасака,

26. И четрдесет стопица сребрнијех под њих, двије стопице под једну даску а двије стопице под другу даску.

27. А на западној страни шатора начинише шест дасака ;

28. И још двије даске начинише на углове шатору с обје стране ;

29. Оне бијаху састављене оздо, и бијаху састављене озго биочугом ; тако начинише с обје стране на два угла.

30. И тако бијаше осам дасака, и шеснаест стопица њиховијех сребрнијех, по двије стопице под сваку даску.

31. И начинише пријеворнице од дрвета ситима : пет за даске на једној страни шатора,

32. И пет пријеворница за даске на другој страни шатора, и пет пријеворница за даске на западној страни шатора до оба угла.

33. И начинише пријеворницу средњу да иде преко сриједе дасака од једнога краја до другога.

34. А даске оковаше златом, и биочуге на њих начинише од злата, да у њима стоје пријеворнице, и оковаше златом пријеворнице.

35. И начинише завјес од порфире и од скерлета

и од црвца и од танкога платна узведенога, с херувимима вјешто везеним начинише га.

36. И начинише за њ четири ступа од дрвета ситима, и оковаше их златом, а куке на њима бјеху од злата, и салише им четири стопице од сребра.

37. И начинише завјес на врата наслону од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везен,

38. И пет ступова за њ с кукама њиховијем, и врхове им и појасове оковаше златом, и пет стопица под њих од мједи.

ГЛАВА 37.

И начини Веселеило ковчег од дрвета ситима, два и по лакта дуг и подруг лакта широк и подруг лакта висок.

2. И покова га чистим златом изнутра и с поља; и начини му златан вијенац унаоколо.

3. И сали му четири биочуга од злата на четири

угла његова: два биочуга с једне стране а два с друге.

4. И начини полуге од дрвета ситима, и окова их златом.

5. И провуче полуге кроз биочуге с обје стране ковчегу, да се може носити ковчег.

6. И начини заклопац од чистога злата, у дужину од два и по лакта, а у ширину од подруг лакта.

7. И начини два херувима од злата, једноставне начини их, на два краја заклопцу,

8. Једнога херувима на крају одовуд, а другога херувима на крају одонуд; заклопцу на оба краја начини херувиме.

9. И у херувима бјеху крила раширена у вис, и заклањаху крилима својим заклопац, и лицем бјеху окренути један другом, и гледаху према заклопцу херувими.

10. И начини сто од дрвета ситима, у дужину од два лакта а у ширину од лакта, и од подруг лакта у висину.

11. И покова га чистим златом, и начини му вијенац златан унаоколо.

12. И начини му оплату с подланице унаоколо, и начини вијенац златан уз оплату унаоколо.

13. И сали му четири биочуга од злата, и метну биочуге на четири угла, који му бијаху на четири ноге.

14. Према оплати бијаху биочузи, а у њима полуге, да се може носити сто.

15. А полуге начини од дрвета ситима, и окова их златом, да се може носити сто.

16. И начини од чистога злата посуђе што се меће на сто: здјеле и чаше и кутлиће и виједра, којим ће се прељевати.

17. И начини свијетњак од чистога злата, једноставан начини свијетњак; ступ му и гране, чашице и јабуке и цвјетови излажаху из њега.

18. Шест грана излажаху му са страна; три гране свијетњака с једне

стране а три гране свијетњака с друге стране;

19. Три чашице као бадем на једној грани и јабука и цвијет, а три чашице као бадем на другој грани и јабука и цвијет; тако на свијех шест грана које излажаху из свијетњака.

20. А на самом свијетњаку бјеху четири чашице као бадем са својим јабукама и цвјетовима,

21. Једна јабука бјеше под двије гране из њега, и једна јабука под друге двије гране из њега, и једна јабука под друге двије гране из њега; тако под шест грана које излажаху из њега.

22. Јабукe њихове и гране им излажаху из њега, све бјеше од чистога злата једноставно.

23. И начини му седам жижака и усекаче и спремице за гар од чистога злата.

24. Од таланта чистога злата начини га са свијем справама његовијем.

25. И начини олтар кадиони од дрвета ситима у

дужину од једнога лакта, и у ширину од једнога лакта, четвороугласт, и од два лакта у висину; из њега излажаху му рогови.

26. И покова га чистим златом, озго и са страна унаоколо, и рогове; и начиниму вијенац од злата унаоколо.

27. И два биочуга од злата начини му испод вијенца на два угла његова с обје стране, да у њима стоје полуге да се може носити о њима.

28. А полуге начини од дрвета ситима, и окова их златом.

29. И начини уље за свето помазање и чисти кадмирисни вјештином апотекарском.

ГЛАВА 38.

И начини од дрвета ситима олтар за жртве паљенице у дужину од пет лаката и у ширину од пет лаката, четвороугласт, висок три лакта.

2. И начини му на четири угла његова рогове; из њега излажаху рогови, и окова га у мјед.

3. И начини све посуђе за олтар, лонце и лопатице и котлиће и виљушке и машице; све му посуђе начини од мједи.

4. И начини олтару решетку као мрежу од мједи испод олтара унаоколо ода дна до средине.

5. И сали четири биочуга за четири угла решетке мједене, да се кроз њих провуку полуге.

6. А полуге начини од дрвета ситима, и окова их у мјед.

7. И провуче полуге кроз биочуге с обје стране олтара, да се може носити, од дасака начини га шупља.

8. И начини умиваоницу мједену и подножје јој мједено од огледала која доношаху гомилама жене долазећи на врата шатору од састанка.

9. И начини тријем на јужној страни, и завјесе тријему од танкога платна узведенога од сто лаката,

10. И двадесет ступова за њих и двадесет стопица под њих од мједи, а куве

на ступове и пријеворнице од сребра ;

11. Тако и на сјеверној страни завјесе од сто лаката, двадесет ступова за њих и двадесет стопица под њих од мједи ; а куке на ступове и пријеворнице њихове од сребра ;

12. А на западној страни завјесе од педесет лаката, десет ступова за њих и десет стопица њиховијех од мједи ; куке на ступове и појасове њихове од сребра ;

13. А на предњој страни према истоку завјесе од педесет лаката ;

14. С једне стране завјесе од петнаест лаката, три ступа за њих и три стопице под њих ;

15. А с друге стране, до врата од тријема и отуда и одовуда , завјесе од петнаест лаката, три ступа за њих и три стопице под њих.

16. Сви завјеси на тријему унаоколо бјеху од танкога платна узведенога ;

17. А стопице под ступовима од мједи , куке на ступовима и појасови на њима од сребра ; и врхови

им бијаху сребрни ; сви ступови у тријему бијаху опасани сребром.

18. А завјес на вратима од тријема бијаше од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога , везен , у дужину од двадесет лаката а у висину по ширини пет лаката, као и други завјеси у тријему.

19. И четири ступа за њ , и четири стопице под њих од мједи , чепови на њима од сребра и врхови им и појасови од сребра.

20. А све коље шатору и тријему унаоколо бијаше од мједи.

21. Те су ствари пребројене за шатор, шатор од свједочанства , које је пребројио по заповијести Мојсијевој Итамар син Арона свештеника за службу Левитску.

22. А Веселеило син Урије сина Орова од племена Јудина начини све то што заповједи Господ Мојсију,

23. И с њим Елијав син Ахисамахов од племена Да-

нова, дрводјеља и вјешткати и вести по порфири, по скерлету, по црвцу и по танком платну.

24. А свега злата што отиде на ово дјело, на све дјело за светињу, које злато бјеше приложено, свега га бјеше двадесет и девет таланата, седам стотина и тридесет сикала, по светом сиклу;

25. А сребра што дође од збора, сто таланата, и тисућа седам стотина и седамдесет и пет сикала, по светом сиклу;

26. По сикла од главе, по сиклу светом, од свакога који уђе у број, од двадесет година и више, од шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет.

27. Од сто таланата сребра салише се стопице за светињу и стопице за завјес; сто стопица од сто таланата, таланат на стопицу.

28. А од тисућу седам стотина и седамдесет и пет сикала начини куке на ступове, и окова им врхове и опаса их.

29. А мједи приложене

бијаше седамдесет таланата, и двије тисуће четири стотине сикала.

30. И од тога начини стопице на вратима шатора од састанка, и мједени олтар и решетку мједену за њ, и све справе за олтар,

31. И стопице у тријему унаоколо, и стопице на вратима од тријема, и све коље за шатор и све коље за тријем унаоколо.

ГЛАВА 39.

А од порфире и скерлета и црвца начинише хаљине за службу, да се служи у светињи; и начинише свете хаљине Арону, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

2. Начинише оплећак од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога.

3. Истеглише листове од злата, и исјекоше жице, те извезоше порфиру и скерлет и црвац и танко платно врло вјешто.

4. Пораменице му начинише да се састављају, да

се саставља на два краја своја.

5. И појас на оплећку излажаше од њега и бјеше исте направе, од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

6. И уковаше два камена ониха у злато, и изрезаше на њима имена синова Израилевих, као што се режу печати.

7. И ударише их на раменице од оплећка, да буду камени за спомен синовима Израилевијем, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

8. И начинише напрсник врло вјеште направе као што је направа у оплећка, од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога,

9. Четвороугласт и двострук начинише напрсник, у дужину с педи и у ширину с педи, двострук.

10. И ударише по њему четири реда камења : у пр-

вом реду : сардоних, топаз и смарагад ;

11. А у другом реду : карбункул, сафир и дијаманат ;

12. А у трећем реду : лигур, ахат и аметист ;

13. А у четвртном реду : хрисолит, оних и јаспис, све опточено златом у својим редовима.

14. Тијех камена с именима синова Израилевијех бјеше дванаест према њиховијем именима, резани као печати, за дванаест племена, свако по свом имену.

15. И начинише на напрсник ланце једнаке, плетене, од чистог злата.

16. И начинише двије копче златне и двије гривне златне, и метнуше те двије гривне на два краја напрснику,

17. И провукоше два златна ланца кроз двије гривне на крајевима напрснику,

18. А друга два краја од два ланца запеше за двије копче, и притврдише

их за пораменице на оплећку спријед.

19. И начинише још двије златне гривне, и метнуше их на два краја напрснику на страпи према оплећку изнутра.

20. И начинише још двије гривне златне, које метнуше на двије пораменице на оплећку оздо напријед гдје се саставља, више појаса на оплећку.

21. Тако привезаше напрсник кроз гривне на њему и гривне на оплећку врвцом од порфире, да стоји сврх појаса од оплећка и да се не раздваја напрсник од оплећка, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

22. И начинише плашт под оплећак, ткан, сав од порфире,

23. И прорез на плашту у сриједи као прорез на оклопу, и око прореза оплату да се не раздре.

24. И начинише по скуту од плашта шипке од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога.

25. И начинише звонца

од чистога злата, и метнуше звонца међу шипке, по скуту од плашта унаоколо између шипака,

26. Звонце на шипак, звонце на шипак по скуту од плашта унаоколо, за службу, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

27. И начинише кошуље од танкога платна изметанога Арону и синовима његовијем;

28. И капу од танкога платна, и капице кићене од танкога платна, и гаће платнене, од танкога платна узведенога;

29. И појас од танкога платна узведенога и од порфире и од скерлета и од црвца, везен, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

30. И начинише плочицу за свето оглавље од чистога злата, и написаше на њој писмом како се реже на печатима : светиња Господу.

31. И притврдише за њу врвцу од порфире да се веже за капу озго, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

32. И тако се сврши сав посао око шатора и наслона од састанка. И начинише синови Израилјеви све; како бјеше заповједио Господ Мојсију, тако начинише.

33. И донесоше к Мојсију шатор, наслон и све справе његове, куке, даске, пријеворнице, ступове и стопице,

34. И покривач од кожа овнујских црвених обојених и покривач од кожа јазавчијих, и завјес,

35. И ковчег од свједочанства, и полуге-за њ, и заклопац,

36. Сто са свијем справама, и хљеб за постављање,

37. Свијетљак чисти, жишке његове, жишке наређане, и све справе његове, и уље за видјело,

38. И олтар златни, и уље помазања, и кад мирисни, и завјес на врата од шатора,

39. Олтар мједени и решетку мједену за њ, полуге његове и све справе његове, умиваоницу и подножје њезино,

40. Завјесе за тријем, ступове за њих и стопице њихове, и завјес на врата од тријема, ужета његова и коље његово, и све справе за службу у шатору, за шатор од састанка,

41. Хаљине за службу, да се служи у светињи, хаљине свете Арону свештенику и хаљине синовима његовијем, да врше службу свештеничку.

42. Све како бјеше заповједио Господ Мојсију, онако урадише синови Израилјеви све ово дјело.

43. И погледа Мојсије све то дјело, и гле, начинише га, као што бјеше заповједио Господ, тако га начинише; и благослови их Мојсије.

ГЛАВА 40.

И Господ рече Мојсију говори:

2. Први дан првога мјесеца подигни шатор, шатор од састанка,

3. И метни ондје ковчег од свједочанства, и заклони га завјесом.

4. И унеси сто, и уреди

што треба уредити на њему; унеси и свијетњак, и запали жишке на њему.

5. И намјести златни олтар кадиони пред ковчегом од свједочанства; и објеси завјес на вратима од шатора.

6. И метни олтар за жртву паљеницу пред врата шатору, шатору од састанка.

7. И метни умиваоницу између шатора од састанка и олтара, и у њу налиј воде.

8. И подигни тријем унаоколо, и метни завјес на врата од тријема.

9. И узми уље помазања, и помажи шатор и све што је у њему, и освети га и све справе његове, и биће свет.

10. Помажи и олтар за жртву паљеницу и све справе његове; те ћеш осветити олтар, и олтар ће бити светиња над светињом.

11. Помажи и умиваоницу и подножје њезино, и освети је.

12. И кажи Арону и синовима његовијем да приступе на врата шатора од

састанка, и умиј их водом;

13. И обуци Арона у свете хаљине и помажи га и освештај га, да ми врши службу свештеничку.

14. И синовима његовијем заповједи нека приступе, и обуци им кошуље.

15. И помажи их, као што помажеш оца њихова, да ми врше службу свештеничку; и помазање њихово биће им за вјечно свештенство од кољена до кољена.

16. И учини Мојсије све, како му заповједи Господ тако учини.

17. И подиже се шатор друге године првога мјесеца први дан.

18. И Мојсије подиже шатор, и подметну му ступице, и намјести даске, и провуче пријеворнице, и исправи ступове.

19. Па разаве наслон над шатор, и метну покривач на наслон озго, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

20. И узев свједочанство метну га у ковчег, и провуче полуге на ковчегу, и

метну заклопац озго на ковчег.

21. И унесе ковчег у шатор, и објеси завјес, те заклони ковчег са свједочанством, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

22. И намјести сто у шатору од састанка на сјеверну страну шатора пред завјесом,

23. И постави на њему хљеб пред Господом, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

24. И намјести свијетљак у шатору од састанка, према столу на јужну страну шатора.

25. И запади жишке на њему пред Господом, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

26. И намјести олтар златни у шатору од свједочанства пред завјесом.

27. И покади на њему кадом мириснијем, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

28. И објеси завјес на врата од шатора.

29. И олтар за жртву паљеницу намјести на вра-

та од шатора, шатора од састанка, и принесе на њему жртву паљеницу, и дар, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

30. И метну умиваоницу између шатора од састанка и олтара, и нали у њу воде за умивање.

31. И праше из ње руке и ноге своје Мојсије и Арон и синови његови.

32. Кад улажаху у шатор од свједочанства и кад приступаху к олтару, умиваху се најприје, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

33. И подиже тријем око шатора и олтара, и метну завјес на врата тријему. Тако сврши Мојсије посао тај.

34. Тада облак покри шатор од састанка, и напуни се шатор славе Господње.

35. И не могаше Мојсије ући у шатор од састанка, јер бјеше на њему облак, и славе Господње бјеше пун шатор.

36. А кад се подизаше облак са шатора, тада по-

лажаху синови Израиљеви, докле год путоваху.

37. А кад се не подизаше облак, онда ни они не полажаху до дана кад се подиже.

38. Јер облак Господњи бјеше на шатору дању, а ноћу огањ бјеше на њему пред очима свега дома Израиљева, докле год путоваху.

ТРЕЋА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

која се зове

Л Е В И Т С К А.

ГЛАВА 1.

И викну Господ Мојсија, и рече му из шатора од састанка говорећи :

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им : кад ко између вас хоће да принесе Господу жртву од стоке, принесите жртву своју од говеда или од оваца или од коза.

3. Ако му је жртва паљеница од говеда, нека принесе мушко здраво ; на вратима шатора од састанка нека је принесе драге воље пред Господом.

4. И нека метне руку своју на главу жртви паљеници, и примиће му се, и очистиће га од гријеха.

5. И нека закоље теле пред Господом, и нека синови Аронови свештеници принесу крв, и покропе крвљу олтар озго унаоколо, који је пред вратима шатора од састанка.

6. По том нека се одре жртва паљеница и расијече на дијелове.

7. И синови Аронови свештеници нека наложе огањ на олтару, и метну дрва на огањ.

8. Па онда синови Аронови свештеници нека намјесте дијелове, главу и сало на дрва на огњу, који је на олтару.

9. А пријева и ноге нека се оперу водом ; и свештеник нека запали све то на олтару ; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.

10. Ако ли би хтио принијети жртву паљеницу од ситне стоке, од оваца или од коза, нека принесе мушко здраво.

11. И нека се закоље на сјеверној страни олтара пред Господом, и синови Аронови свештеници нека покропе крвљу олтар озго унаоколо.

12. И нека се расијече на дијелове с главом и са салом, и свештеник нека то намјести на дрва на огњу, који је на олтару.

13. А пријева и ноге нека се оперу водом ; и свештеник нека принесе све то и запали на олтару ; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.

14. Ако ли хоће да принесе птицу Господу на жртву паљеницу, нека принесе жртву од грлица или од голубића.

15. И свештеник нека је метне на олтар, и главу нека јој засијече ноком, и запали на олтару испијевши јој крв низ олтар са стране.

16. И нека јој извади вољу с нечистотом, и баца крај олтара према истоку гдје је пепео.

17. И нека је задре за крила, али да не раскине ; тако нека је свештеник запали на олтару на дрвима која су на огњу ; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.

ГЛАВА 2.

А кад ко хоће да принесе на жртву Господу дар, бијело брашно нека буде жртва његова, и нека је полије уљем и метне на њу кад.

2. И нека је донесе синовима Ароновијем свеште-

ницима, и нека свештеник узме тога брашна пуну шаку и уља и сав кад, и нека то запали свештеник на олтару за спомен њезин; то је жртва огњена на угодни мирис Господу.

3. А што остане од тога дара, нека буде Арону и синовима његовијем; то је светиња над светињама између жртава које се пале Господу.

4. Ако ли хоћеш да принесеш дар печен у пећи, нека буду погаче пријесне од бијелога брашна, замијешене с уљем, или колачи пријесни, намазани уљем.

5. Ако ли ти је дар печено што у тави, нека је од бијелога брашна без квасца замијешено с уљем.

6. Разломи га на дијелове, и иолиј уљем; то је дар.

7. Ако ли ти је дар готовљен у котлићу, нека је од бијелога брашна с уљем.

8. И донеси дар који начиниш од тога Господу, и подај га свештенику, и он ће га однијети на олтар,

9. И узеће свештеник

од дара спомен његов, и запалиће га на олтару; то је жртва огњена на угодни мирис Господу.

10. А што остане од дара, нека буде Арону и синовима његовијем; то је светиња над светињама између жртава које се пале Господу.

11. Ниједан дар који приносите Господу да не буде с квасцем; јер ни квасца ни меда не треба да палите на жртву огњену Господу.

12. Само у жртви од првина можете то принијети Господу; али на олтар не мећите за угодни мирис.

13. А сваки дар који приносиш осоли сољу, и немој оставити дара својега без соли завјета Бога својега; са сваким даром својим прinesi соли.

14. А кад приносиш дар од првина Господу, класове нове осуши на огњу, и што истреш из класова нових прinesi на дар од првина својих.

15. И полиј га уљем и кад метни на њ; то је дар.

16. И свештеник узевши истрвенога жита и уља са свијем кадом нека запали спомен. То је жртва огњена Господу.

ГЛАВА 3.

Кад ко приноси жртву захвалну, ако од говеда приноси, мушко или женско, нека принесе здраво пред Господом.

2. И нека метне руку своју на главу жртви својој, и нека је *свештеник* закоље на вратима шатора од састанка, и крвљу њезином нека синови Аронови свештеници покропе олтар озго унаоколо.

3. По том нека *свештеник* принесе од жртве захвалне оно што се пали Господу, сало што покрива пријева и све сало што је на њима;

4. И оба бубрега и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу што је на јетри, нека је извади с бубрезима.

5. И нека то запале синови Аронови на олтару

заједно са жртвом паљеницом, која буде на дрвима на огњу. То је жртва огњена на угодни мирис Господу.

6. Ако ли од ситне стоке приноси на жртву захвалну Господу, мушко или женско нека принесе здраво.

7. Ако приноси јагње на жртву, нека га принесе пред Господом;

8. И нека метне руку своју на главу жртви својој, и нека је закоље пред шатором од састанка; и нека покропе синови Аронови крвљу њезином олтар озго унаоколо.

9. По том нека *свештеник* принесе од жртве захвалне оно што се пали Господу, сало, цио реп до леђа, сало што покрива пријева и све сало што је на пријевима;

10. И оба бубрега и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри, с бубрезима нека је извади;

11. И нека запали свештеник на олтару; то је јело од жртве огњене Господу.

12. Ако ли приноси козу, нека је принесе пред Господом.

13. И нека јој метне руку своју на главу, и нека је закоље пред шатором од састанка, и нека синови Аронови покропе крвљу њезином олтар озго унаоколо.

14. По том нека свештеник принесе од ње на жртву што се пали Господу, сало што покрива цријева и све сало што је на цријевима,

15. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри, с бубрезима нека је извади;

16. И нека запали свештеник на олтару; то је јело од жртве огњене за угодни мирис. Све је сало Господње.

17. Вјечан закон нека вам буде од кољена до кољена у свијем становима вашим: да не једете сала ни крви.

ГЛАВА 4.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци: ако ко згријеши нехотице и учини што год што је Господ забранио да се не чини,

3. Ако свештеник помазани згријеши, те буде на гријех народу, нека за гријех свој који је учинио принесе теле здраво Господу на жртву за гријех.

4. И доведавши теле на врата шатору од свједочанства пред Господа, нека метне руку своју телету на главу, и закоље теле пред Господом.

5. И нека узме свештеник помазани крви од телета, и унесе је у шатор од састанка.

6. И нека замочи свештеник прст свој у крв, и крвљу седам пута покропи пред Господом пред завјесом од светиње.

7. И нека помаже свештеник том крвљу рогове олтару, на ком се кади ми-

рисима пред Господом у шатору од састанка, а осталу крв од телета сву нека излије на подножје олтару, на ком се пале жртве на вратима шатора од састанка.

8. И нека извади све сало из телета за гријех, сало што покрива цријева и све сало што је на цријевима,

9. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри с бубрезима нека извади,

10. Онако како се вади из говечета за жртву захвалну; и нека запали свештеник на олтару, на ком се жртва пали.

11. А кожу од телета и све месо с главом и с ногама и цријева и балегу,

12. И цијело теле нека изнесе на поље из окола на чисто мјесто, гдје се просипа пепео, и нека га спали огњем на дрвима; на мјесту гдје се просипа пепео нека се спали.

13. Ако ли би сав збор синова Израиљевих згријешо нехотице и не би збор знао за то, и учинили би

што год што је Господ забранно да се не чини, те би скривили,

14. Кад се дозна за гријех који су учинили, онда нека збор принесе теле на жртву за гријех, и нека га доведу пред шатор од састанка.

15. И старјешине од збора нека метну телету на главу руке своје пред Господом, и свештеник нека закоље теле пред Господом.

16. И свештеник помазани нека унесе крви од телета у шатор од састанка,

17. И нека свештеник замочи прст свој у крв, и седам пута покропи пред Господом пред завјесом.

18. И том крвљу нека помаже рогове олтару који је пред Господом у шатору од састанка, а осталу крв сву нека излије на подножје олтару на ком се пали жртва, на вратима шатора од састанка.

19. А све сало извадивши из њега нека запали на олтару.

20. И с тијем телетом нека чини онако како чини

с телетом за свој гријех, тако нека учини с њим; тако ће их свештеник очистити од гријеха, и опростиће им се.

21. А теле нека изнесе на поље из окола, и спали га као и прво теле; то је жртва за гријех свега збора.

22. Ако ли поглавар згријеш, и учини нехотице што год што је Господ Бог његов забранио да се не чини, те скриви,

23. Кад дозна за гријех свој, који је учинио, тада нека доведе на жртву јаре, мушко, здраво.

24. И нека метне руку своју јарету на главу, и свештеник нека га закоље гдје се коље жртва паљеница пред Господом; то је жртва за гријех.

25. И нека узме свештеник крви од жртве за гријех на прст свој, и помаже рокове олтару на ком се жртва пали; а осталу крв нека излије на подножје олтару на ком се жртва пали.

26. А све сало нека запали на олтару као сало

од жртве захвалне; и тако ће га очистити свештеник од гријеха његова, и опростиће му се.

27. Ако ли ко из простога народа згријеш нехотице, и учини што год што је Господ забранио да се не чини, те скриви,

28. Кад дозна за гријех свој, који је учинио, тада нека доведе на жртву јаре женско здраво за гријех, који је учинио.

29. И нека метне руку своју на главу жртви за гријех, и нека је свештеник закоље на мјесту гдје се коље жртва паљеница.

30. И нека узме свештеник крви од ње на прст свој, и помаже рокове олтару на ком се пали жртва; а осталу крв сву нека излије на подножје олтару.

31. И све сало из ње нека извади као што се вади сало из жртве захвалне, и нека га запали свештеник на олтару за угодни мирис Господу; и тако ће га очистити од гријеха свештеник, и опростиће му се.

32. Ако ли би довео из-

међу оваца на жртву за гријех, нека доведе женско здраво.

33. И нека метне руку своју на главу жртви за гријех, и нека је свештеник закоље на мјесту гдје се коље жртва паљеница.

34. И нека узме свештеник крви од жртве за гријех на прст свој, и нека помаже рогове олтару на ком се пали жртва; а *осталу* крв сву нека излије на подножје олтару.

35. И све сало нека извади као што се вади сало из јагњета за жртву захвалну; и нека га свештеник запали на олтару за жртву огњену Господу; и тако ће га очистити свештеник од гријеха његова, који је учињено, и опростиће му се.

ГЛАВА 5.

И кад ко згријешо што чује клетву и буде јој свједок видјевши или чувши, па не каже, носиће своје безаконје.

2. Или кад се ко дотакне нечисте ствари, стрва од нечисте звјерке или стрва

од нечиста живинчета или стрва од нечисте животиње која гамиже, ако и у незнању учини, ипак ће се оскврнити, и биће крив.

3. Или кад се дотакне нечистоте човјечије, била, нечистота његова кака му драго, којом се оскврни, знајући или не знајући, крив је.

4. Или кад се ко закуне говорећи својим устима да ће учинити што зло или добро, а за коју год ствар за коју човјек говори закљичујући се, знао или не знао, крив је за једну од тијех ствари.

5. Кад буде крив за коју од тијех ствари, нека призна гријех свој.

6. И нека доведе на жртву Господу за гријех, што је згријешо, женско од ситне стове, јагње или јаре, за гријех; и свештеник ће га очистити од гријеха његова.

7. Ако ли не би могао пријети јагњета или јарета, онда нека донесе на жртву Господу за пријеступ, којим је згријешо, двије

грлице или два голубића, једно на жртву за гријех а друго на жртву паљеницу.

8. Нека донесе свештенику, а он нека принесе прво оно што је за гријех, и ноктом нека му засијече главу к шији, али да не раздвоји.

9. И крвљу од жртве за гријех нека покропи стране олтару; а што остане крви нека се исциједи на подножје олтару. То је жртва за гријех.

10. А од другога нека начини жртву паљеницу по обичају; тако ће га очистити свештеник од гријеха његова, који је учинио, и опростиће му се.

11. Ако ли не би могао принијети ни двије грлице или два голубића, онда нека за жртву за то што је згријешо донесе десети дио ефе бијелога брашна да буде жртва за гријех, а нека не додаје уља и не меће када, јер је жртва за гријех.

12. И кад донесе к свештенику, нека узме свештеник пуну шаку за спомен њезин, и нека запади на

олтару поред жртве огњене Господу. То је жртва за гријех.

13. И очистиће га свештеник од гријеха, којим се огријешо у чем год од овога, и опростиће му се; а остатак ће бити свештенику, као од дара.

14. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

15. Ко се превари, те се огријешо нехотице о ствари посвећене Господу, нека принесе на жртву Господу за пријеступ свој овна здрава с цијеном, којом ти прецијениш свету ствар на сикле сребрне, по сиклима светим, према пријеступу.

16. И тако колико се огријешо о свету ствар нека накнади, и на то још нека дOMETне пети дио, и нека даде свештенику; а свештеник ће га очистити овном принесенијем на жртву за пријеступ, и опростиће му се.

17. Ко згријешо и учини што год што је Господ забранио да се не чини, ако и није знао, ипак је крив, и носиће своје безакоње.

18. Нека доведе к свештенику овна здрава с цијеном којом прецијениш пријеступ; и очистиће га свештеник од гријеха његова, који је учинио незнајући, и опростиће му се.

19. Пријеступ је; згријешно је Господу.

ГЛАВА 6.

Опет рече Господ Мојсију говорећи :

2. Кад ко згријеш и учини зло дјело Господу ударивши у бах ближњему својему за оставу или за ствар предану у руке или отевши што или занесавши ближњег својега,

3. Или нађе изгубљено што, па удари у бах, или се криво закуне за коју год ствар коју може човјек учинити и огријешити се њом,

4. Кад тако згријеш и скриви, нека врати што је отео или присвојио прије варом или што му је било дано на оставу или што је изгубљено нашао,

5. Или за што се заклео криво, нека плати цијело

и још дометне пети дпо ономе чије је; нека му даде онај дан кад принесе жртву за свој гријех.

6. А на жртву за гријех свој нека принесе Господу овна здрава, са цијеном којом прецијениш кривицу нека га доведе свештенику.

7. И очистиће га свештеник пред Господом, и опростиће му се свака ствар коју је учинио, те скривио.

8. И рече Господ Мојсију говорећи :

9. Заповједи Арону и синовима његовијем, и реци им: ово је закон за жртву паљеницу: жртва паљеница нека стоји на огњу на олтару цијелу ноћ до јутра, и огањ на олтару нека гори једнако.

10. Свештеник нека обуче своју хаљину ланену, и гаће ланене нека обуче на тијело своје, и нека згрне пепео кад огањ спали на олтару жртву паљеницу, и нека га изручи код олтара.

11. По том нека свуче хаљине своје и обуче друге хаљине, и нека изнесе пе-

пео на поље из окола на чисто мјесто.

12. А огањ што је на олтару нека гори на њему, нека се не гаси, него нека свештеник ложи на огањ дрва свако јутро, и нека намјешта на њ жртву паљеницу, и нека пали на њему сало од жртава захвалних.

13. Огањ нека једнако гори на олтару, нека се не гаси.

14. А ово је закон за дар : синови Аронови нека га приносе Господу пред олтаром.

15. Узевши шаку бијелога брашна и уља од дара и сав кад који буде на дару, нека запади на олтару спомен његов на угодни мирис Господу.

16. А што претече, нека једе Арон и синови његови ; нека се једе без квасца на светом мјесту ; у тријему од шатора од састанка нека једу.

17. Нека се не мијеси с квасцем ; то им дадох да им буде дио од жртава мојих огњених ; то је светиња

над светињама као жртва за гријех и као жртва за пријеступ.

18. Свако мушко између синова Ароновијех нека то једе законом вјечним од кољена до кољена од жртава које се пале Господу ; што се год дотајне тога, биће свето.

19. И рече Господ Мојсију говорећи :

20. Ово је жртва Аронова и синова његовијех, коју ће приносити Господу онај дан кад се који помаже : десети дио ефе бијелога брашна за дар свагдашњи, половину у јутру а половину у вече.

21. У тави с уљем нека се готови ; пржено нека донесе ; и пржене комаде дара нека принесе на угодни мирис Господу.

22. И свештеник између синова његовијех, који буде помазан након њега, нека чини тако исто законом вјечним ; нека се пали Господу све то ;

23. И сваки дар свештеников нека се сав спали, а нека се не једе.

24. Још рече Господ Мојсију говорећи :

25. Кажи Арону и синовима његовијем , и реци : ово је закон за жртву ради гријеџа : на мјесту гдје се коље жртва паљеница, нека се коље и жртва за гријех пред Господом ; светиња је над светињама.

26. Свештеник који принесе жртву за гријех нека је једе ; на светом мјесту нека се једе, у тријему од шатора од састанка.

27. Што се год дотакне меса њезина , биће свето ; и ако ко покапа крвљу њезином хаљину, оно што покапа нека опере на светом мјесту.

28. И суд земљани у којем буде кухано нека се разбије ; ако ли је кухано у суду мједеном , нека се истре и водом опере.

29. Свако мушко између свештеника нека то једе ; светиња је над светињама.

30. Али ниједна жртва за гријех , од које се крв унесе у шатор од састанка да се учини очишћење од гријеџа у светињи, нека се

не једе, него нека се огњем сажеже.

ГЛАВА 7.

А ово је закон за жртву ради пријеступа ; светиња је над светињама.

2. На којем се мјесту коље жртва паљеница , на оном нека се коље и жртва за пријеступ ; и крвљу њезином нека се покропи олтар озго унасколо.

3. А све сало њезино нека се принесе, и реп и сало што покрива пријева,

4. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама , и мрежицу на јетри нека извади с бубрезима,

5. И нека запали то свештеник на олтару на жртву огњену Господу ; то је жртва за пријеступ.

6. Свако мушко између свештеника нека је једе ; на светом мјесту нека се једе ; светиња је над светињама.

7. Жртва је за пријеступ као жртва за гријех, један је закон за обје ; који свештеник учини њом очишћење, његова је.

8. А кад свештеник принесе чију жртву паљеницу, кожа од жртве коју принесе његова је.

9. И сваки дар печен у пећи и зготовљен у котлићу или у тави, онога је свештеника који га принесе.

10. И сваки дар замијешен с уљем или сух, свијех је синова Ароновијех, како једнога тако другога.

11. А ово је закон за жртву захвалну, која се принесе Господу :

12. Ако би је ко приносио да захвали, нека принесе на жртву захвалну колаче без квасца замијешене с уљем и погаче без квасца намазане уљем, и бијелога брашна попржена с тијем колачима замијешеним с уљем.

13. Осим колача хљоб кисели нека принесе за принос свој са жртвом захвалном, којом захваљује.

14. И од свега што приноси нека принесе по једно за жртву подигнуту Господу ; и то ће бити онога свештеника који покропи крвљу од жртве захвалне.

15. А месо од жртве захвалне, којом се захваљује, нека се поједе онај дан кад се принесе ; и нека не остане ништа до јутра.

16. Ако ли принесе жртву ради завјета или од воље, нека се једе онај дан кад се принесе ; ако ли што остане, нека се поједе сјутрадан.

17. Ако ли што меса од те жртве остане до трећег дана, нека се сажеже огњем.

18. Ако ли би ко трећи дан јео меса од жртве захвалне, не ће бити угодан онај који је примио, нити ће му се она примити, него ће бити мрска, и ко би је год јео, носиће гријех свој.

19. И месо које би се дотакло чега нечистог, да се не једе, него нека се сажеже огњем ; а друго месо може јести ко је год чист.

20. А ко би јео меса од жртве захвалне принесене Господу, а не би био чист, тај да се истријеби из народа својега.

21. И ко се дотакне чега нечистог, или нечиста чо-вјека или нечиста живин-

чета, или којег му драго гада нечистог, па једе меса од жртве захвалне принесене Господу, тај да се истријеби из народа својега.

22. И рече Господ Мојсију говорећи :

23. Кажи синовима Израиљевим, и реци : не једите сала од вола ни од овце ни од козе.

24. Може се узети за сваку потребу сало од живинчета које црне или га звјерка раздре ; али га не једите ;

25. Ко ли би јео сало од стоке коју приноси човјек на жртву огњену Господу, нека се истријеби из народа својега онај који једе.

26. Ни крви не једите у становима својим ни од птице нити од којег живинчета.

27. Сваки који би јео какову крв, нека се истријеби из народа својега.

28. Опет рече Господ Мојсију говорећи :

29. Кажи синовима Израиљевим, и реци : ко приноси жртву своју захвалну Господу, нека донесе Го-

споду принос свој од жртве захвалне.

30. Својим рукама нека донесе што се сажиге Господу, сало с грудима нека донесе, и груди нека се обрну тамо и амо на жртву пред Господом.

31. А свештеник нека запади сало на олтару, груди пак нека буду Арону и синовима његовијем.

32. И десно плеће од својих жртава захвалних подајте свештенику да буде жртва подигнута.

33. А који између синова Ароновијех принесе крв и сало од жртве захвалне, њему нека буде десно плеће.

34. Јер груди што се обрћу и плеће што се подиже узех од синова Израиљевих од свијех њиховијех жртава захвалних, и дадох Арону свештенику и синовима његовијем законом вјечним да се узимају од синова Израиљевих.

35. То је помазаног Арона и помазаних синова његовијех од огњених жртава Господњих од дана

кад их доведе да врше службу свештеничку Господу.

36. То заповједи Господ да им од дана кад их помаза дају синови Израилјеви законом вјечним од кољена на кољено.

37. То је закон за жртву паљеницу, за дар, за жртву ради гријеха и за жртву ради пријеступа, и за осветштање и за жртву захвалну,

38. Што је Господ заповједио Мојсију на гори Синајској, кад заповједи синовима Израилјевим у пустињи Синајској да приносе жртве своје Господу.

ГЛАВА 8.

И рече Господ Мојсију говорећи :

2. Узми Арона и синове његове с њим и одијело и уље помазања и теде за жртву ради гријеха и два овна и котарицу пријеснијех хљебова.

3. И сабери сав збор пред врата шатору, од састанка.

4. И учини Мојсије вако му заповједи Господ, и са-

бра се збор пред врата шатору од састанка.

5. И рече Мојсије збору : ово је заповједио Господ да се учини.

6. И доведе Мојсије Арона и синове његове, и опра их водом.

7. И обуче му кошуљу, и опаса га појасом, и огрну га плаштем, и метну му сврх њега оплећак, и стеже око њега појас од оплећка, и опаса га њим.

8. И метну на њ напрсник, а на напрсник метну Урим и Тумим.

9. Још му метну капу на главу, и на капу метну спријед плочу златну, круну свету, као што заповједи Господ Мојсију.

10. И узе Мојсије уље помазања, и помаза шатор и све ствари у њему, и освети их.

11. И покропи њим олтар седам пута, и помаза олтар и све справе његове, и умиваоницу и подножје њезино, да се освети.

12. И изли уља помазања на главу Арону, и помаза га да се освети.

13. И доведе Мојсије синове Аронове, и обуче им кошуље, и опаса их појасом, и веза им капице на главе, као што му бјеше заповједио Господ.

14. И доведе теле за гријех, и Арон и синови његови метнуше руке своје на главу телету за гријех.

15. И закла га Мојсије, и узевши крви његове помаза рокове олтару унаоколо прстом својим, и очисти олтар, а осталу крв изли на подножје олтару, и освети га да се на њему чини очишћење од гријеха.

16. И узе све сало што је на пријевима, и мрежицу с јетре, и оба бубрега, и сало око њих, и запали Мојсије на олтару.

17. А теле с кожом и с месом и балегом спали огњем иза окола, као што бјеше Господ заповједио Мојсију.

18. И доведе овна за жртву паљеницу, и Арон и синови његови метнуше руке своје на главу овну;

19. И закла га Мојсије,

и покропи крвљу његовом олтар озго унаоколо.

20. И исјекавши овна на дијелове запали Мојсије главу и дијелове и сало.

21. А пријева и ноге опра водом, и тако спали Мојсије свега овна на олтару; и би жртва паљеница за угодни мирис, жртва огњена Господу, као што бјеше Господ заповједио Мојсију.

22. И доведе другога овна, овна за посвећење; и Арон и синови његови метнуше руке своје на главу овну.

23. И заклавши га Мојсије узе крви његове, и помаза њом крај деснога уха Арону и палац десне руке његове и палац десне ноге његове.

24. И доведе Мојсије синове Аронове, па и њима помаза истом крвљу крај деснога уха и палац десне руке и палац десне ноге; а осталу крв изли Мојсије по олтару унаоколо.

25. По том узе сало и реп и све сало што је на пријевима, и мрежицу с јетре, и

оба бубрега, и сало око њих, и плеће десно,

26. А из котарице у којој стајаху пријесни хљебови пред Господом узе један колач пријесан и један колач хљеба с уљем и једну погачу, и метну на сало и на плеће десно.

27. И метну то све Арону у руке и синовима његовијем у руке, и обрну тамо и амо за жртву обртану пред Господом.

28. Послије узевши то из руку њиховијех Мојсије запали на олтару сврх жртве паљенице; то је посвећење на угодни мирис, жртва огњена Господу.

29. И узе Мојсије груди, и обрну их тамо и амо за жртву обртану пред Господом; и од овна посветнога допаде Мојсију дио, као што бјеше Господ заповједио Мојсију.

30. И узе Мојсије уља за помазање и крви која бјеше на олтару, и покropи Арона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове с њим; и тако по свети Арона и хаљине ње-

гове, и синове његове и хаљине њихове с њим.

31. По том рече Мојсије Арону и синовима његовијем: кухајте то месо на вратима шатора од састанка, и ондје га једите и хљеб посветни што је у котарици, као што сам заповједио рекавши: Арон и синови његови нека једу то.

32. А што остане меса или хљеба, огњем сажезите.

33. И не излазите с врата шатора од састанка седам дана, докле се не наврше дани посвећења вашега, јер ћете се седам дана посвећивати.

34. Како је било данас, тако је Господ заповједио да се чини, да бисте се очистили од гријеха.

35. За то на вратима шатора од састанка останите дању и ноћу за седам дана, и извршите што је Господ заповједио да извршите, да не помрете, јер ми је тако заповјеђено.

36. И Арон и синови његови учинише све што бјеше Господ заповједио преко Мојсија.

ГЛАВА 9.

А у осми дан сазва Мојсије Арона и синове његове и старјешине Израилјске.

2. И рече Арону: узми теле за жртву ради гријеха и овна за жртву паљеницу, оба здрава; и принеси их пред Господом.

3. А синовима Израилјевим кажи и реци: узмите јаре за жртву ради гријеха, и теле и јагње, обоје од године дана, и здраво, за жртву паљеницу,

4. И вола и овна за жртву захвалну, да принесете пред Господом, и дар с уљем замијешен, јер ће вам се данас јавити Господ.

5. И узеше што заповједи Мојсије, и донесоше пред шатор од састанка, и приступивши сав збор стадоше пред Господом.

6. И рече Мојсије: учините што је заповједио Господ, и показаће вам се слава Господња.

7. И рече Мојсије Арону: приступи к олтару, и принеси жртву за гријех

свој и жртву своју паљеницу, и очисти од гријеха себе и народ; и принеси жртву народну и очисти их од гријеха, као што је заповједио Господ.

8. Тада Арон приступи к олтару, и закла теле за се.

9. И синови Аронови додаше му крв, а он замочи прст свој у крв, и помаза рогове олтару, а *осталу* крв изли на подножје олтару.

10. А сало и бубреге и мрежицу с јетре од жртве за гријех запали на олтару, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

11. А месо и кожу сажеже огњем иза окола.

12. По том закла жртву своју паљеницу, и синови Аронови додаше му крв од ње, и покропи њом олтар озго унаоколо.

13. И додаше му жртву паљеницу исјечену на дијелове заједно с главом, и запади је на олтару.

14. И оправши пријева и ноге од ње, запади их на олтару сврх жртве паљенице.

15. По том принесе жртву народну : узе јаре за гријех које бјеше за народ, и закла га, и принесе за гријех као и прво.

16. Иза тога принесе и жртву паљеницу, и сврши по закону.

17. Принесе и дар, и узевши од њега пуну шаку, запади на олтару сврх јутрење жртве паљенице.

18. По том закла вола и овна на жртву захвалну за народ; и додаше му синови Аронови крв, и покропи њом олтар озго унаоколо.

19. Па му додаше и сало од вола, и од овна реп, и сало што покрива пријева, и бубреге и мрежицу с јетре,

20. И метнуше све сало на груди, и запади сало на олтару.

21. А груди и десно плече обрну Арон тамо и амо на жртву обртану пред Господом, као што бјеше Господ заповједио Мојсију.

22. Тада подиже Арон руке своје према народу, и благослови их; и сиђе свршив жртву за гријех и жр-

тву паљеницу и жртву захвалну.

23. По том уђе Мојсије с Ароном у шатор од састанка, а кад опет изађоше благословише народ; и слава се Господња показа свему народу.

24. Јер дође огањ од Господа, и спали на олтару жртву паљеницу и сало. И видјевши то сав народ повика и паде ничице.

ГЛАВА 10.

А синови Аронови Надав и Авијуд узевши сваки своју кадионицу метнуше огња у њих и на огањ метнуше кад, и принесоше пред Господом огањ туђ, а то им не бјеше заповједио.

2. Тада дође огањ од Господа и удари их, те погибоше пред Господом.

3. Тада рече Мојсије Арону: то је што је казао Господ говорећи: у онима који приступају к мени бићу свет и пред цијелим народом прославићу се. А Арон оћутје.

4. А Мојсије дозва Ми-

саила и Елисафана синове
Озила стрица Аронова, и
рече им: ходите и изнеси-
те браћу своју испред све-
тиње на поље из окола.

5. И приступише и из-
несоше их у кошуљама њи-
ховијем на поље из окола,
као што рече Мојсије.

6. Тада рече Мојсије А-
рону и Елеазару и Итама-
ру, синовима његовијем:
немојте откривати глава
својих, ни хаљина својих
раздирати, да не изгинете
и да се *Господ* не разгњеви
на сав збор; него браћа
вапа, сав род Израиљев,
нека плаче ради пожара
који учини *Господ*.

7. И с врата шатора од
састанка немојте излазити,
да не изгинете, јер је на
вама уље помазања *Господ-*
њега. И учинише по ријечи
Мојсијевој.

8. И *Господ* рече Арону
говорећи:

9. Вина и силовита пића
немој пити ти ни синови
твоји с тобом, кад улазите
у шатор од састанка да не
изгинете. То нека вам је

уредба вјечна од кољена
на кољено,

10. Да бисте могли рас-
познавати шта је свето шта
ли није, и шта је чисто шта
ли нечисто;

11. И да бисте учили
синове Израиљеве свијем
уредбама које им је казао
Господ преко Мојсија.

12. А Мојсије рече Аро-
ну и Елеазару и Итамару
синовима његовијем који
осташе: узимајте дар што
остане од огњених жртава
Господњих, и једите с хље-
бом пријеснијем код олта-
ра; јер је светиња над све-
тињама.

13. За то ћете га јести
на светом мјесту, јер је дио
твој и дио синова твојих
од огњених жртава *Господ-*
њих; јер ми је тако запо-
вјеђено.

14. А груди од жртве о-
бртане и плеће од жртве
подизане једите на чистом
мјесту, ти и синови твоји и
кћери твоје с тобом; јер је
тај дио дан теби и синовима
твојим од захвалних жр-
тава синова Израиљевих.

15. Плеће од жртве по-

дизане и груди од жртве обртане доносиће са салом што се сажиче, да се обрне тамо и амо пред Господом, и биће твоје и синова твојих с тобом законом вјечним, као што је заповједио Господ.

16. И Мојсије потражи жаре за гријех; али гле, бјеше изгорјело; за то се разгъеви на Елеазара и на Итамара синове Аронове који осташе, и рече:

17. За што не једосте жртве за гријех на светом мјесту? светиња је над светињама, и даде вам је *Господ* да носите гријех свега збора, да би се очистили од гријеха пред Господом.

18. А ето крв њезина није унесена у светињу; ваљаше вам је јести на светом мјесту, као што сам заповједио.

19. Тада рече Арон Мојсију: ето, данас принесосхе жртву своју за гријех и жртву своју паљеницу пред Господом, и то ми се догоди. А да сам данас јео жртве за гријех, би ли било по вољи Господу?

20. Кад то чу Мојсије, приста на то.

ГЛАВА 11.

И рече Господ Мојсију и Арону говорећи им:

2. Кажите синовима Израилевијем и реците: ово су животиње које ћете јести између свијех животиња на земљи:

3. Што год има палке и папци су му раздвојени и прежива између животиња, то једите.

4. Али онијех што само преживају или што само имају палке раздвојене, не једите, као што је камила, јер прежива али нема папака раздвојенијех; да вам је нечиста;

5. И питоми зец, јер прежива али нема папака раздвојених; нечист да вам је;

6. И зец дивљи, јер прежива али нема папака раздвојених; нечист да вам је;

7. И свиња, јер има палке раздвојене али не прежива; нечиста да вам је.

8. Меса од њих не једите нити се, ства њихова до-

дијевајте ; јер вам је нечисто.

9. А између свега што је у води ово једите : што год има пера и љуску у води, по мору и по ријекама, једите.

10. А што нема пера и љуске у мору и у ријекама између свега што се миче по води и живи у води, да вам је гадно.

11. Гадно да вам је ; меса да им не једете, и на стрв њихов да се гадите.

12. Што год нема пера и љуске у води, то да вам је гадно.

13. А између птица ове да су вам гадне и да их не једете : орао и јастријеб и морски орао,

14. Еја и крагуј по својим врстама,

15. И сваки гавран по својим врстама,

16. И совуљага и ћув и лиска и кобац по својим врстама,

17. И буљина и гњурац и ушара,

18. И лабуд и гем и сврака,

19. И рода и чапља по

својим врстама, и пуцавац и љиљак.

20. Што год гамиже а има крила и иде на четири ноге, да вам је гадно.

21. Али између свега што гамиже а има крила и иде на четири ноге једите што има стегна на ногама својим, којима скаче по земљи.

22. Између њих једите ове : арба по врстама његовим, салема по врстама његовим, аргола по врстама његовим и агава по врстама његовим.

23. А што још гамиже а има крила и четири ноге, да вам је гадно.

24. И о њих ћете се оквирнути ; ко се год дотакне мртва тијела њихова, да је нечист до вечера.

25. И ко би год носио мртва тијела њихова, нека опере хаљине своје, и да је нечист до вечера.

26. Свака животиња која има папке али нераздвојене и не прежива, да вам је нечиста ; ко их се год дотакне, да је нечист.

27. И што год иде на шапама између свијех жи-

вотиња четвороногих, да вам је нечисто; ко би се дотакао стрва њихова, да је нечист до вечера.

28. И ко би носио стрв њихов, нека опере хаљине своје, и да је нечист до вечера; то да вам је нечисто.

29. И између животиња које пужу по земљи да су вам нечисте: ласица и миш и корњача по својим врстама,

30. И јеж и гуптер и твор и пуж и кртица.

31. То вам је нечисто између животиња које пужу; ко их се дотагне мртвијех, да је нечист до вечера.

32. И свака ствар на коју падне које од њих мртво биће нечиста, била справа дрвена или хаљина или кожа или торба, и свака ствар која треба за какав посао, нека се метне у воду, и да је нечиста до вечера, послије да је чиста.

33. А сваки суд земљани, у који падне што од тога, и што год у њему буде, биће нечист, и разбијте га.

34. И свако јело што се једе, ако на њега дође она-

ка вода, да је нечисто, и свако пиће што се пије у сваком таком суду, да је нечисто.

35. И на што би пало што од тијела њихова мртва све да је нечисто, и пећ и огњиште нека се развали, јер је нечисто, и нека вам је нечисто.

36. А студенац и убао, гдје се вода скупља, биће чист; али што се дотагне стрва њихова, биће нечисто.

37. Ако ли што од стрва њихова падне на сјеме, које се сије, оно ће бити чисто.

38. Али ако буде полито сјеме водом, па онда падне што од стрва њихова на сјеме, да вам је нечисто.

39. И кад угине животиња од онијех које једете, ко се дотагне стрва њезина, да је нечист до вечера.

40. А ко би јео од стрва њезина, нека опере хаљине своје и да је нечист до вечера; и ко би однио стрв њезин, нека опере хаљине своје, и да је нечист до вечера.

41. И све што пуже по

земљи, да вам је гадно, да се не једе.

42. Што год иде на трбуху и што год иде на четири ноге или има више нога између свега што пуже по земљи, то не једите, јер је гад.

43. Немојте се поганити ничим што гамиже, и немојте се скврнити њима, да не будете нечисти с њих.

44. Јер ја сам Господ Бог ваш; за то се освеђујте и будите свети, јер сам ја свет; и немојте се скврнити ничим што пуже по земљи.

45. Јер ја сам Господ, који сам вас извео из земље Мисирске, да вам будем Бог; будите дакле свети, јер сам ја свет.

46. Ово је закон за звијери и за птице и за све животиње што се мичу по води, и за сваку душу живу, која пуже по земљи,

47. Да се распознаје нечисто од чистог и животиња која се једе од животиње која се не једе.

ГЛАВА 12.

И рече Господ Мојсију говорећи :

2. Кажи синовима Израиљевијем, и реци: кад жена затрудни и роди мушко, нечиста да је седам дана, као у дане кад се одваја ради немоћи своје, биће нечиста.

3. А у осми дан нека се обреже дијете.

4. А она још тридесет и три дана нека остане чистећи се од крви; ниједне свете ствари да се не додијева и у светињу да не иде док се не наврше дани чишћења њезина.

5. А кад роди женско, онда да је нечиста двије недјеље дана, као кад се одваја ради немоћи своје, и шездесет и шест дана нека остане чистећи се од крви.

6. А кад се наврше дани чишћења њезина ради сина или ради кћери, нека донесе свештенику на врата шатора од састанка јагње од године за жртву паљеницу, и голупче или грлицу за жртву ради гријеха.

7. И свештеник ће при-
нијети жртву пред Госпо-
дом, и очистиће је од гри-
јеха њезина ; и тако ће се
очистити од течења крви
своје. То је закон за жену
кад роди мушко или жен-
ско.

8. Ако ли не може дати
јагњета, онда нека узме
двје грлице или два го-
лубића, једно за жртву па-
љеницу а друго за жртву
ради гријеха ; и очистиће
је свештеник од гријеха ње-
зина, и биће чиста.

ГЛАВА 13.

Јоште рече Господ Мојсију
и Аро ну говорећи :

2. Човјек у којег би на
кожи тијела његова био о-
тов или краста или бубу-
љица, и било би на кожи
тијела његова налик на гу-
бу, нека се доведе к Арону
свештенику или ка којему
сину његову свештенику.

3. И нека свештеник ви-
ди бољетицу на кожи ти-
јела његова ; ако длака на
бољетици буде побијељела
и бољетица буде на очи ни-
жа од остале коже тијела

његова, онда је губа ; па
кад је види свештеник про-
гласиће га да је нечист.

4. Ако ли буде бијела
бубуљица на кожи тијела
његова и не буде на очи
нижа од остале коже нити
длака на њој побијељела,
онда нека затвори свеште-
ник за седам дана човјека
с таком бољетицом.

5. А седмога дана нека
га види свештеник ; ако
опази да је бољетица оста-
ла како је била и није се
даље разишла по кожи,
нека га затвори свештеник
опет за седам дана.

6. И нека га свештеник
опет види седмога дана, па
ако опази да се бољетица
смањала и није се даље
разишла по кожи, прогла-
сиће га свештеник да је
чист ; краста је ; и он нека
опере хаљине своје и биће
чист.

7. Ако ли се даље ра-
шири краста по кожи ње-
говој, по што га свештеник
види и прогласи да је чист,
на ново нека се покаже
свештенику ;

8. Ако види свештеник

да се краста раширила по
кожи његовој, прогласиће
свештеник да је нечист;
губа је.

9. Кад је губа на човје-
ку, нека га доведу к све-
штенику.

10. И свештеник нека га
види; ако буде бијел оток
на кожи и длака буде по-
бијељела, ако би и здраво
месо било на отоку,

11. Губа је застарјела на
кожи тијела његова; за то
ће га свештеник прогласи-
ти да је нечист, и не ће га
затворити, јер је нечист.

12. Ако ли се губа иза-
спе по кожи и покрије сву
кожу човјеку од главе до
пете, гдје би год свештеник
очима погледао,

13. Кад свештеник види
да је губа покрила сву ко-
жу на њему, прогласиће да
је човјек чист, јер је све
побијељело, па је чист.

14. Али ако се покаже на
њему дивље месо, биће не-
чист.

15. Па кад свештеник
види дивље месо, прогласи-
ће га да је нечист; оно је
дивље месо нечисто, губа је.

16. А кад би се дивље
месо промијенило и побије-
љело, нека дође к свеште-
нику.

17. И кад види свеште-
ник да је бољетица побије-
љела, свештеник ће прогла-
сити да је чист; чист је.

18. Кад у кога на кожи
буде чир, па прође,

19. А послѣје на мјесту
гдје је био чир изађе оток
бијел или бубуљица бијела
и црвенкаста, нека се по-
каже свештенику.

20. Ако свештеник види
да је на очи нижа од оста-
ле коже и длака на њој по-
бијељела, прогласиће га
свештеник да је нечист, гу-
ба је, изашла је из чира.

21. Ако ли свештеник
гледајући види да није
длака на њој побијељела
нити је нижа од коже, него
се смањала, онда ће га за-
творити свештеник за седам
дана.

22. Ако се рашири по
кожи, онда ће га свештеник
прогласити да је нечист;
болест је.

23. Ако ли остане на
свом мјесту бубуљица и не

рашири се, пожиљак је од чира; за то ће свештеник прогласити да је чист.

24. Ако се ко по кожи ожеже огњем, па по што се залијечи остане бубуљица бијела и црвенкаста или само бијела,

25. Нека га види свештеник; ако длака на бубуљици буде побиељела и ако на очи буде нижа него кожа, губа је, изашла је из ожеглине; за то ће га свештеник прогласити да је нечист; губа је.

26. Ако ли свештеник види да на бубуљици нема бијеле длаке нити је нижа од коже, него се смањала, затвориће га за седам дана.

27. Па ће је седмога дана погледати свештеник; ако се буде раширила по кожи, тада ће га свештеник прогласити да је нечист; губа је.

28. Ако ли бубуљица буде остала на свом мјесту, и не буде се раширила по кожи, него се смањала, онда је рана од тога што се ожегао; за то ће свештеник

прогласити да је чист, јер је пожиљак од ожеглине.

29. Ако у човјека или у жене буде бољетица на глави или на бради,

30. Свештеник нека види бољетицу; ако на очи буде нижа од остале коже и на њојзи длака жућкаста и танка, свештеник ће прогласити да је нечист; оспа је, губа на глави или на бради.

31. А кад свештеник види бољетицу, и опази да на очи није нижа од остале коже и да нема на њој црне длаке, тада ће затворити свештеник за седам дана онога на ком је оспа.

32. Па кад свештеник седми дан види а оспа се није даље разишла нити длака на њој пожутјела, нити је на очи оспа нижа од коже,

33. Тада нека се обрије, али оспу да не обрије, и свештеник нека затвори још за седам дана онога на ком је оспа.

34. И седмога дана нека свештеник опет види оспу; ако опази да се оспа није

даље разишла по кожи нити је на очи нижа од остале коже, тада ће га прогласити свештеник да је чист, па нека опере хаљине своје, и биће чист.

35. Ако ли се рашири оспа по кожи, по што буде проглашен да је чист,

36. Тада нека га види свештеник; ако се буде раширила оспа по кожи, нека више не гледа свештеник има ли жутијех длака; нечист је.

37. Ако ли опази да је оспа остала гдје је била и да је црна длака израсла по њој, залијечила се оспа, чист је, и свештеник ће прогласити да је чист.

38. Кад у човјека или у жене буду бубуљице по кожи тијела њихова, бубуљице бијеле,

39. Свештеник нека види; ако на кожи тијела њихова буду бијеле бубуљице мале, бијела је оспа, изашла по кожи, чист је.

40. Комае опадне коса с главе, ћелав је, чист је.

41. Ако му спријед а она-

дне коса с главе, пола је ћелав, и чист је.

42. Кад на глави са свијем ћелавој или пола ћелавој буде бијела и црвенкаста бољетица, губа је, изашла на глави свој ћелавој или пола ћелавој.

43. И нека га види свештеник; ако опази да је бијел и црвенкаст оток на глави свој ћелавој или пола ћелавој налић на губу по кожи осталог тијела,

44. Човјек је губав, нечист је, и свештеник ће га прогласити да је нечист; губа му је на глави.

45. А губавац, на ком је та болест, нека иде у хаљинама раздртијем и гологлав, и уста нека застре, и нека виче: нечист, нечист.

46. Докле је год болест на њему, нека буде нечист; нечист је, нека живи сам, иза окола нека му буде стан.

47. И ако на хаљини буде губа, на хаљини вуне ној или ланеној,

48. Или на основи или на поучици од лана или од вуне, или на кожи, или на чем год од коже,

49. И ако бољетица буде зеленкаста или црвенкаста на хаљини или на кожи или на основи или на поучици или на чем год од коже, губа је, и нека се покаже свештенику.

50. И кад види свештеник болест, нека затвори за седам дана ствар на којој је губа.

51. И седмога дана ако види да се даље разишла болест по хаљини или по основи или по поучици или по кожи или по чему год од коже, љута је губа болест она, ствар је нечиста.

52. За то нека спали ону хаљину или основу или поучицу од вуне или од лана, или што год буде од коже, на чем буде болест; јер је љута губа, огњем нека се спали.

53. Ако ли опази свештеник да се болест није раширила по хаљини или по основи или поучици, или по чему год од коже,

54. Тада нека заповједи свештеник да се опере оно на чем је болест, па онда

нека затвори опет за седам дана.

55. Па нека види свештеник по што се опере ствар на којој је болест, и ако опази да болест није промијенила боје своје, ако се и не буде даље разишла, ствар је нечиста, спали је огњем; јер је љута губа на горњој или на доњој страни.

56. Ако ли види свештеник да се мјесто смањало по што је опрано, онда нека га откине од хаљине или од коже или од основе или од поучице.

57. Ако ли се опет покаже на хаљини или на основи или на поучици или на чем год од коже, губа је која се шири, огњем спали оно на чем буде.

58. А хаљину или основу или поучицу или што му драго од коже, кад опереш па отиде с њега та болест, опери још једном, и биће чисто.

59. Ово је закон за губу на хаљини вуненој или ланеној, или на основи или на поучици, или на чем год од коже, како се може зна-

ти је ли што чисто или нечисто.

ГЛАВА 14.

Још рече Господ Мојсију говорећи :

2. Ово је закон за губавца кад се чисти : нека се доведе к свештенику,

3. А свештеник нека изађе иза окола ; и ако види да је излијечена губа на губавцу,

4. Онда ће заповједити свештеник ономе који се чисти да узме два врапца жива чиста, и дрво кедрово и првца и исопа.

5. И нека заповједи свештеник да се један врабац вакоље над судом земљаним над водом живом.

6. Па нека узме живога врапца и дрво кедрово и првца и исоп, и све то заједно са живијем врапцем нека замочи у крв од врапца закланог над водом живом.

7. И нека покروпи седам пута онога који се чисти од губе, и нека га прогласи да је чист, и нека пусти живога врапца у поље.

8. Тада који се чисти нека опере хаљине своје и обрије све длаке своје, и нека се окупа у води, и биће чист ; по том нека уђе у ѓкѓ, али да стоји на пољу не улазећи у свој шатор седам дана.

9. А у седми дан нека обрије све длаке своје, главу и браду и обрве над очима, и све длаке своје нека обрије, и нека опере хаљине своје, па нека се окупа у води, и биће чист.

10. А у осми дан нека узме два јагњета здрава и једну овцу од године здраву и три десетине *ефе* бијелога брашна замијешена с уљем за дар, и један лог уља.

11. А свештеник који га чисти нека постави онога који се чисти заједно с тијем стварима пред Господом на вратима шатора од састанка.

12. И узевши свештеник једно јагње нека га принесе на жртву за пријеступ заједно с логом уља, и нека обрне тамо и амо пред Господом на жртву обртану.

13. А послѣ нека за-
коље јагње на мјесту гдје
се коље жртва за гријех и
жртва паљеница, на светом
мјесту, јер жртва за прије-
ступ припада свештенику
као и жртва за гријех; све-
тиња је над светињама.

14. Тада нека свештеник
узме крви од жртве за при-
јеступ и помаже крај дес-
нога уха ономе који се чи-
сти и палац десне руке ње-
гове и палац десне ноге
његове.

15. По том нека узме све-
штеник од лога уља и на-
спе на длан свој лијеви.

16. Па нека замочи све-
штеник прст од десне руке
своје у уље што му је на
лијевој длану, и нека по-
кропи уљем с прста својега
седам пута пред Господом.

17. А осталијем уљем
што му је на длану нека
помаже свештеник крај дес-
нога уха ономе који се чи-
сти, и палац десне руке
његове и палац десне ноге
његове по крви од жртве
за пријеступ.

18. А што још остане у-
ља на длану свештенику,

онијем нека намаже главу
ономе који се чисти, и тако
ће га очистити свештеник
пред Господом.

19. По том нека свеште-
ник принесе жртву за гри-
јех, и очистиће онога који
се чисти од своје нечисто-
те; а послѣ нека закоље
жртву паљеницу.

20. И нека принесе све-
штеник жртву паљеницу
заједно с даром на олтару;
и тако ће га очистити, и
биће чист.

21. Али ако је сиромах
те не може донијети толи-
ко, онда нека узме једно
јагње за жртву ради прије-
ступа да се принесе жртва
обртана за очишћење ње-
гово, и једну десетину *ефе*
бијелога брашна замијеше-
на с уљем за дар и лог уља,

22. И двије грлице или
два голубића, које може
прискрбити, да буде једно
жртва за гријех а друго жр-
тва паљеница.

23. И то нека донесе у
осми дан својега чишћења
свештенику на врата ша-
тора од састанка пред Го-
сподом.

24. Тада свештеник нека узме јагње за пријеступ и дог уља, и то нека свештеник обрне пред Господом за жртву обртану.

25. И нека закоље јагње за жртву ради пријеступа, и узевши свештеник крви од жртве за пријеступ нека помаже крај деснога уха ономе који се чисти и палац десне руке његове и палац десне ноге његове.

26. И уља нека наспе свештеник на длан свој лијеви,

27. Па нека замочи прст од десне руке своје у уље што му је на лијевом длану, и покропи њим седам пута пред Господом.

28. И уљем што му је на длану нека помаже свештеник крај деснога уха ономе који се чисти, и палац десне руке његове и палац десне ноге његове по мјесту гдје је крв од жртве за пријеступ.

29. А што остане уља на длану свештенику, онијем нека намаже главу ономе који се чисти; и тако ће га очистити пред Господом.

30. Тако нека учини и с једном грлицом или голупчетом од онијех које прискрби.

31. Што је прискрбио, једно ће бити жртва за грјех а друго жртва паљеница с даром; и тако ће свештеник очистити пред Господом онога који се чисти.

32. То је закон за губавца који не може прискрбити свега што треба за очишћење.

33. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

34. Кад дођете у земљу Хананску, коју ћу вам ја дати да је ваша, па кад пустим губу на коју кућу у земљи коју ћете држати,

35. Онда онај чија је кућа нека дође и јави свештенику говорећи: чини ми се као да је губа на кући.

36. А свештеник нека заповједи да се испразни кућа прије него он дође да види губу, да се не би оскврнило што је у кући; по том нека дође свештеник да види кућу.

37. Па кад види болест, ако буде болест на зидови-

ма кућним као рупице зеленкасте или црвенкасте и на очи ниже од зида,

38. Нека изађе свештеник из куће оне на врата, и затвори кућу за седам дана.

39. Послије опет нека дође свештеник у седми дан, па ако види да се болест даље разишла по зидовима кућним,

40. Заповједиће свештеник да поваде камење на ком је болест и да га баце иза града на мјесто нечисто.

41. А кућу заповједиће да остружу изнутра свуда унаоколо, и прах што састружу да проспу иза града на мјесто нечисто,

42. И да узму друго камење и углаве на мјесто гдје је било пређашње камење; тако и блато друго узевши да олијепе кућу.

43. Ако се поврати болест и опет израсте по кући, по што се повади камење и оструже кућа и на ново олијепи,

44. Тада дошав свештеник ако види да се болест

разишла по кући, љута је губа на кући, нечиста је.

45. Нека се разруши она кућа, камење и дрва и сав лијеп од оне куће, и нека се изнесе иза града на мјесто нечисто.

46. А ко би ушао у кућу ону док је затворена, да је нечист до вечера.

47. И ко би спавао у оној кући, нека опере хаљине своје; тако и ко би јео у оној кући, нека опере хаљине своје.

48. Ако ли свештеник дошав види да се није болест разишла по кући по што је кућа на ново олијепљена, нека прогласи свештеник да је чиста, јер се излијечила болест.

49. И нека узме да би се кућа очистила два врапца и дрво кедрово и црвца и исопа,

50. И нека закоље једнога врапца над судом земљаним над водом живом.

51. Па нека узме дрво кедрово и исоп и црвац и другога врапца живог, и нека замочи у крв од закланог врапца и у воду

живу, и покروпи кућу седам пута.

52. И тако ће очистити кућу ону крвљу врапчијом и водом живом и врапцем живијем и дрветом кедровијем и исопом и црвцем.

53. Па онда нека пусти врапца живога иза града у поље; и очистиће кућу, и биће чиста.

54. Ово је закон за сваку губу и за оспу,

55. За губу на хаљини и на кући,

56. И за оток и за красту и за бубуљицу,

57. Да се зна кад је ко нечист и кад је ко чист. То је закон за губу.

ГЛАВА 15.

Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи :

2. Кажите синовима Израилевим и реците им : коме човјеку тече сјеме од тијела његова, нечист је.

3. А овака је нечистота његова од тога течења : ако испусти тијело његово течење своје или се устави течење у тијелу његову, нечистота је на њему.

4. Свака постеља на коју леже онај коме тече сјеме, да је нечиста; и све на што сједе, да је нечисто.

5. И ко се год дотакне постеље његове, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

6. И ко сједе на оно на чем је сједио онај коме тече сјеме, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

7. И ко се дотакне тијела онога коме тече сјеме, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

8. И ако онај коме тече сјеме пљуне на чистога, он нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

9. И свако седло на ком би сједио онај коме тече сјеме, да је нечисто.

10. И ко би се дотакао чега год што је било под њим, да је нечист до вечера; и ко би што таково носио, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.

11. И кога би се дотакао онај коме тече сјеме не оправши руку својих водом, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.

12. И суд земљани којег би се дотакао онај коме тече сјеме, нека се разбије, а дрвени суд нека се опере водом.

13. А кад се онај коме тече сјеме очисти од течења својега, нека броји седам дана по што се очисти, и нека опере хаљине своје и нека тијело своје опере водом живом, и биће чист.

14. А у осми дан нека узме двије грлице или два голубића, и нека дође пред Господа на врата шатора од састанка, и нека их даде свештенику.

15. А свештеник нека принесе једно од њих на жртву за гријех а друго на жртву паљеницу; тако ће га очистити свештеник пред Господом од течења његова.

16. И човјек коме изађе сјеме кад спава са женом, нека опере водом цијело

тијело своје, и биће нечист до вечера.

17. И свака хаљина и свака кожа на којој буде тако сјеме, нека се опере водом и биће нечисто до вечера.

18. И жена код које буде спавао така човјек, и она и он нека се окупају у води и биће нечисти до вечера.

19. А жена кад има вријеме, кад иде крв од тијела њезина, нека се одваја седам дана, и ко је се год дотакне, да је нечист до вечера.

20. И на што год легне док се одваја, да је нечисто, и на што год сједе, да је нечисто.

21. И ко се дотакне постеље њезине, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

22. И ко се дотакне чега на чем је она сједјела, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

23. И што би год било на постељи њезиној или на

чем је она сједјела, па се ко дотакне тога, да је нечист до вечера.

24. А ко би спавао с њом те би нечистота њезина дошла на њ, да је нечист седам дана, и постеља на којој лежи да је нечиста.

25. А жена, од које би ишла крв дуго времена или осим обичнога времена или у обично вријеме али дуже, докле год тече нечистота њезина биће нечиста као у вријеме кадсе одваја.

26. Постеља на којој лежи докле јој год крв иде, да јој је као постеља кад се одваја ; и на чем би год сједјела да је нечисто као што је нечисто кад се одваја.

27. И ко се год дотакне тијех ствари, нечист је ; за то нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.

28. А кад се очисти од течења крви своје, нека броји седам дана, па онда да је чиста.

29. И у осми дан нека узме двије грлице или два голубића, и нека их однесе

свештенику на врата шатора од састанка.

30. И нека свештеник принесе једно на жртву за гријех а друго на жртву паљеницу, и очистиће је свештеник пред Господом од течења нечистоте њезине.

31. Тако ћете одлучивати синове Израилеве од нечистота њиховијех, да не гину с нечистота својих скврнећи шатор мој што је усред њих.

32. То је закон за онога коме тече сјеме и коме и зађе сјеме кад спава са женом, те буде нечист,

33. И за жену кад болује од течења крви своје, и за свакога који болује од течења свога, било мушко или женско, и за човјека који би лежао с нечистом.

ГЛАВА 16.

И рече Господ Мојсију по што погибоше два сина Аронова, а погибоше кад приступише пред Господа,

2. И каза Господ Мојсију : реци Арону брату својему да не улази у свако доба

у светињу за завјес пред заклопац који је на ковчегу, да не погине, јер ћу се у облаку над заклопцем јављати.

3. С оввијем нека улази Арон у светињу: с јунцем за жртву ради гријеха и с овном за жртву паљеницу.

4. Свету кошуљу ланену нека обуче, и гаће ланене нека су на тијелу његову, и нека се опаше појасом ланенијем и капу ланену нека метне на главу; то су хаљине свете, и нека опере тијело своје водом, па онда нека их обуче.

5. А од збора синова Израиљевих нека узме два јарца за жртву ради гријеха, и једнога овна за жртву паљеницу.

6. И нека принесе Арон јунца својега на жртву за гријех и очисти себе и дом свој.

7. По том нека узме два јарца, и нека их метне пред Господа на врата шатора од састанка.

8. И нека Арон баци ждријеп за та два јарца, је-

дан ждријеп Господу а други ждријеп Азазелу.

9. И нека Арон принесе на жртву јарца на којјега падне ждријеп Господњи, нека га принесе на жртву за гријех.

10. А јарца на којјега падне ждријеп Азазелов нека метне жива пред Господа, да учини очишћење на њему, па нека га пусти у пустињу Азазелу.

11. И нека Арон принесе јунца својега на жртву за гријех и очисти себе и дом свој, и нека закоље јунца својега на жртву за гријех.

12. И нека узме кадионицу пуну жеравице с олтара, који је пред Господом, и пуне прегршти кадa мирнога истуцанога, и нека унесе за завјес.

13. И нека метне кад на огањ пред Господом, да дим од кадa заклони заклопац који је на свједочанству; тако не ће погинути.

14. Послије нека узме крви од јунца и поврочи с прста својега по заклопцу према истоку, а пред за-

клошцем нека седам пута покропи том крвљу с прста својега.

15. И нека закоље јарца на жртву за гријех народни, и нека унесе крв његову за завјес; и нека учини с крвљу његовом као што је учинио с крвљу јунчијом, и покропи њом по заклошцу и предзаклошцем.

16. И тако ће очистити светињу од нечистота синова Израјлевих и од пријеступа њиховијех у свијем гријесима њиховијем; тако ће учинити и у шатору од састанка, који је међу њима усред нечистота њиховијех.

17. А нико да не буде у шатору од састанка кад он уђе да чини очишћење у светињи, докле не изађе и сврши очишћење за се и за дом свој и за сав збор Израјлски.

18. А нека изађе к олтару који је пред Господом, и очисти га; и узевши крви од јунца и крви од јарца нека помаже рокове олтару унаоколо;

19. И нека га покропи озго истом крвљу с прста

својега седам пута; тако ће га очистити и посветити га од нечистота синова Израјлевих.

20. А кад очисти светињу и шатор од састанка и олтар, тада нека доведе јарца живога.

21. И метнувши Арон обје руке своје на главу јарцу живому, нека исповједи над њим сва безакоња синова Израјлевих и све пријеступе њихове у свијем гријесима њиховијем, и метнувши их на главу јарцу нека га даде човеку спремно да га истјера у пустињу.

22. И јарац ће однијети на себи сва безакоња њихова у пустињу; и пустиће онога јарца у пустињу.

23. По том нека опет уђе Арон у шатор од састанка и свуче хаљине ланене које је обукао кад је ишао у светињу, и ондје нека их остави.

24. Па нека опере тијело своје на светом мјесту и обуче своје хаљине; и изашав нека принесе своју жртву паљеницу и народну

жртву паљеницу, и очисти себе и народ.

25. А сало од жртве загријех нека запали на олтару.

26. А ко одведе јарца за Азазела, нека опере хаљине своје и окупа тијело своје у води, па онда нека уђе у ђеб.

27. А јунца за гријех и јарца за гријех, од којих је крв унесена да се учини очишћење у светињи, нека изнесу на поље из окола, и нека спале огњем коже њихове и месо њихово и балегу њихову.

28. А ко их спали, нека опере хаљине своје и окупа тијело своје у води, па онда нека дође у ђеб.

29. И ово нека вам буде вјечна уредба : десети дан седмога мјесеца мучите душе своје, и не радите никаквога посла, ни домородац ни дошљак који се бави међу вама.

30. Јер у тај дан бива очишћење за вас, да се очистите ; бићете очишћени од свијех гријеха својих пред Господом.

31. То нека вам је почивање суботно, и мучите душе своје по уредби вјечној.

32. А свештеник који буде помазан и који буде освећен да врши службу свештеничку на мјесто оца својега, он нека очисти се у хаљине лабавши се у хаљине ланене, хаљине свете.

33. И нека очисти светињу свету и шатор од састанка ; и олтар нека очисти ; и свештенике и сав народ сабрани нека очисти.

34. И ово нека вам је вјечна уредба да очишћате синове Израиљеве од свијех гријеха њиховијех један пут у години. И учини Мојсије како му заповједи Господ.

ГЛАВА 17.

Јоште рече Господ Мојсију говорећи :

2. Кажи Арону и синовима његовијем и свијем синовима Израиљевијем, и реци им : ово је заповједио Господ говорећи :

3. Ко год од дома Израиљева закоље вола или јагње или козу у околу, и-

ли ко год закоље изван окола,

4. А не доведе на врата шатора од састанка, да принесе принос Господу пред шатором Господњим, крив је за крв; пролио је крв; за то да се истријеби онај човјек из народа својега.

5. За то синови Израилеви нека доведу жртве своје, које би клали у пољу, нека их доведу Господу на врата шатора од састанка к свештенику, и нека принесу жртве захвалне Господу.

6. И свештеник нека покropи крвљу по олтару Господњем на вратима шатора од састанка, и сало нека запали на угодни мирис Господу.

7. И нека више не принесу жртве своје ђаволима, за којима они чине прељубу. Ово нека им буде закон вјечан од кољена на кољено.

8. За то им реци: ко би год од дома Израилева или између странаца који се баве међу њима, пружио

жртву паљеницу или другу жртву,

9. А не би је довео на врата шатора од састанка да је принесе Господу, тај човјек да се истријеби из народа својега.

10. И ко би год од дома Израилева или између странаца који се баве међу њима јео какве год крви, окренућу лице своје на супрот оному човјеку који буде јео крви, и истријебићу га из народа његова.

11. Јер је душа тијелу у крви; а ја сам вам је одредио за олтар да се чисте душе ваше; јер је крв што душу очишћа.

12. За то рекох синовима Израилевим: нико између вас да не једе крви; ни дошљак који се бави међу вама да не једе крви.

13. И ко би год између синова Израилевих или између дошљака који се баве код њих уловио звјерку или птицу, која се једе, нека искиједи крв из ње, и заспе је земљом.

14. Јер је душа свакога тијела крв његова, то му

је душа. За то рекох синовима Израиљевим : крви ниједнога тијела не једите, јер је душа свакога тијела крв његова. Ко би је год јео, да се истријеби.

15. А ко би јео месо од животиње која цркне или коју раскине звијерка, био домородац или дошљак, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера, а послје ће бити чист.

16. Ако ли их не опере, и тијела својега не окупа, носиће безакоње своје.

ГЛАВА 18.

Још рече Господ Мојсију говорећи :

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им : ја сам Господ Бог ваш.

3. Немојте чинити што се чини у земљи Мисирској, у којој сте живјели, нити чините што се чини у земљи Хананској, у коју вас водим, и по уредбама њиховијем немојте живјети.

4. Него моје законе вршите и моје уредбе држите

живећи по њима. Ја сам Господ Бог ваш.

5. Држите уредбе моје и законе моје ; ко их врши, жив ће бити кроз њих. Ја сам Господ.

6. Нико да не приступа к родници својој по крви, да открије голотињу њезину. Ја сам Господ.

7. Голотиње оца својега ни голотиње матере своје не откриј ; мати ти је, не откриј голотиње њезине.

8. Голотиње жене оца својега не откриј ; голотиња је оца твојега.

9. Голотиње сестре своје, кћери оца својега или кћери матере своје, која је рођена у кући или изван куће, не откриј голотиње њихове.

10. Голотиње кћери сина својега, или кћери кћери своје не откриј ; јер је твоја голотиња.

11. Голотиње кћери жене оца твојега, коју је родио отац твој, не откриј ; сестра ти је.

12. Голотиње сестре оца својега не откриј, једна је крв с оцем твојим.

13. Голотиње сестре ма-

тере своје не откриј; јер је једна крв с матером твојом.

14. Голотиње брата оца својега не откриј приступајући к жени његовој; стрипа ти је.

15. Голотиње жене сина својега не откриј; снаха ти је, не откриј голотиње њезине.

16. Голотиње жене брата својега не откриј; голотиња је брата твојега.

17. Голотиње жене и кћери њезине не откриј; кћери сина њезина ни кћери кћери њезине немој узети да откријеш голотињу њихову; једна су крв; зло је.

18. Немој узети жене преко једне жене, да је учвијелиш откривајући голотињу другој за живота њезина.

19. К жени докле се одваја ради нечистоте своје не иди да откријеш голотињу њезину.

20. Са женом ближњега својега не лези скврнећи се с њом.

21. Од сјемена својега не дај да се однесе Молоху, да не оскврниш имена Бога својега; ја сам Господ.

22. С мушварцем не лези као са женом; гадно је.

23. Живинчета никакога немој облежати скврнећи се с њим; и жена да не легне под живинче; грдило је.

24. Немојте се скврнити ниједном овом стварју; јер су се свијем тијем стварима оскврнили народи које ћу одагнати испред вас.

25. Јер се оскврнила земља, и неваљалство ћу њезино походити на њој, и изметнуће земља становнике своје.

26. Него ви држите законе моје и уредбе моје, и не чините ниједнога овога гада, ни домородац ни дошљак који се бави међу вама;

27. Јер све ове гадове чинише људи у овој земљи који су били прије вас, и земља је од тога оскврњена;

28. Да не изметне земља вас, ако је оскврните, као што је изметнула народ који је био прије вас.

29. Јер ко учини што год од ових гадова, истри-

јебиће се из народа својега душе које учине.

30. За то држите што сам наредио да се држи, да не чините што од гаднијех обичаја који су били прије вас, и да се не скврните о њих. Ја сам Господ Бог ваш.

ГЛАВА 19.

Још рече Господ Мојсију говорећи :

2. Кажи свему збору синова Израилевих, и реци им : будите свети, јер сам ја свег, Господ Бог ваш.

3. Сваки да се боји матере своје и оца својега ; и држите суботе моје ; ја сам Господ Бог ваш.

4. Не обраћајте се к идолима, и богова ливенијех не градите себи ; ја сам Господ Бог ваш.

5. А кад приносите жртву захвалну Господу, приносите је драге воље.

6. У који је дан принесете, нека се једе, и сјутрадан ; а што остане до трећег дана, нека се огњем сажеже.

7. А ако би се што јело

трећи дан, гад је, не ће бити угодна.

8. Ко би је год јео, носиће своје безакоње, јер оскврни светињу Господњу ; за то ће се истријевити она душа из народа својега.

9. А кад жањете род земље своје, немој пожети са свијем њиве своје, нити пабирчи по жетви.

10. Ни винограда својега немој пабирчити, и немој купити зрна која падну по винограду твојем ; него остави сиромашу и дошљаку. Ја сам Господ Бог ваш.

11. Не крадите ; не лажите и не варајте ближњег својега.

12. Не куните се именов мојим криво ; јер ћеш оскврнити име Бога својега. Ја сам Господ.

13. Не закидај ближњег својега и не отимај му ; плаћа надничарова да не преноћи код тебе до јутра.

14. Немој псовати глуха, ни пред слијепца метати што да се спотагне ; него се бој Бога својега ; ја сам Господ.

15. Не чините неправде

на суду, не гледај што је ко сиромах, нити се поводи за богатијем; право суди ближњему својему.

16. Не иди као опадач по народу својем, и не устај на крв ближњег свог; ја сам Господ.

17. Немој мрзити на брата својег у срцу својем; слободно искарај ближњег својег, и немој трцјети гријеха на њему.

18. Не буди осветљив, и не носи срдње на синове народа својег; него љуби ближњег својег као себе самога; ја сам Господ.

19. Уредбе моје држите; живинчета својег не пуштај на живинче друге врсте; не засијевај њиве своје двојаким сјеменом, и не облачи на се хаљине од двојаким ствари.

20. Ако би ко облежао робињу, која је испрошена али није откупљена ни ослобођена, обоје да се шибају, али да се не погубе, јер није била ослобођена.

21. И он нека принесе Господу жртву за пријеступ свој на врата шатора од

састанка, овна за пријеступ.

22. И нека га очисти пред Господом свештеником овном принесеним за пријеступ од гријеха који је учинио; и опростиће му се гријех његов.

23. А кад дођете у земљу, и насадите свакојакога воћа, обрежете му окрјај, род његов; три године нека вам је необрезано, и не једите га.

24. А четврте године нека буде сав род његов посвећен у хвалу Господу.

25. Па тек нете године једите воће с њега, да би вам се умножио род његов. Ја сам Господ Бог ваш.

26. Ништа не једите с крвљу. Немојте врачати, ни гатати по времену.

27. Не стризите косе своје у округ, ни грдите браде своје.

28. За мртвацем не режите тијела својег, ни ударајте на се каквих биљег. Ја сам Господ.

29. Немој скврнити кћери своје пуштајући је да се курва, да се не би земља

прокурвала и напунила се
безакоња.

30. Држите суботе моје,
и светињу моју поштујте.
Ја сам Господ.

31. Не обраћајте се к
врачарима и гатарима, ни
ти их питајте, да се не сквр-
ните о њих. Ја сам Господ
Бог ваш.

32. Пред сиједом главом
устани, и поштуј лице стар-
чево, и бој се Бога својега.
Ја сам Господ.

33. Ако је у тебе дошљак
у земљи вашој, не чини му
криво.

34. Ко је дошљак међу
вама, нека вам буде као
онај који се родио међу ва-
ма, и љуби га као себе са-
мога; јер сте и ви били до-
шљаци у земљи Мисирској.
Ја сам Господ Бог ваш.

35. Не чините неправде у
суду, ни мјером за дужину,
ни мјером за тежину, ни мје-
ром за ствари које се сипају.

36. Мјерила нека су вам
права, камење право, ефа
права, ин прав. Ја сам Го-
спод Бог ваш, који сам вас
извео из земље Мисирске.

37. Држите дакле све

уредбе моје и све законе
моје, и вршите их. Ја сам
Господ.

ГЛАВА 20.

И рече Господ Мојсију го-
ворећи:

2. Још речи синовима
Израиљевим: ко год изме-
ђу синова Израиљевих или
између дошљака који се ба-
ве у Израиљу, даде од сје-
мена својега Молоху, нека
се погуби, народ у земљи
нека га заспе камењем.

3. И ја ћу окренути лице
своје на супрот таком чо-
вјеку, и истријебићу га из
народа његова, што од сје-
мена својега даде Молоху,
и запрзни светињу моју и
оскврни свето име моје.

4. Ако ли народ како
год затвори очи да не види
тога човјека кад даде од
својега сјемена Молоху, и
не убију га,

5. Ја ћу окренути лице
своје на супрот оном човјеку
и на супрот дому његову, и
истријебићу га, и све који
за њим чине прељубу, чи-
нећи прељубу за Молохом,
из народа њихова.

6. А ко се обрати к врачарима и гатарима да чини прељубу за њима, окренућу лице своје на супрот њему, и истријебићу га из народа његова.

7. За то посвећујте се, и будите свети, јер сам ја Господ Бог ваш.

8. И чувајте уредбе моје и вршите их. Ја сам Господ који вас посвећујем.

9. Ко опсује оца својега или матер своју, да се погуби; опсовао је оца својега или матер своју; крв његова на њ.

10. А човјек који учини прељубу с туђом женом, што је учинио прељубу са женом ближњег својега, да се погуби и прељубочинац и прељубочиница.

11. Ко би спавао са женом оца својега, открио је голотињу оца својега: обоје да се погубе; крв њихова на њих.

12. Ко би спавао са женом сина својега, обоје да се погубе; учинише срамоту; крв њихова на њих.

13. Ко би мушкарца облежао као жену, учинише

гадну ствар обојица; да се погубе; крв њихова на њих.

14. И ко би узео жену и матер њезину, зло је, огњем да се спали он и она, да не буде зла међу вама.

15. Ко би облежао живинче, да се погуби; убијте и живинче.

16. И ако би жена легла под живинче, убиј и жену и живинче, нека погину, крв њихова на њих.

17. Ко би узео сестру своју, кћер оца својега или кћер матере своје, видио би голотињу њезину и она би видјела голотињу његову, срамота је; за то да се истријебе испред синова народа својега; открио је голотињу сестре своје, нека носи безакоње своје.

18. И ко би спавао са женом кад има вријеме и открио голотињу њезину откривши течење њезино, и она би открила течење крви своје, да се истријебе обоје из народа својега.

19. Голотиње сестре матере своје и сестре оца својега не откриј, јер би от-

крио своју крв; нека носе
безакоње своје.

20. А ко би спавао са
женом стрица својега, от-
крио би голотињу стрица
својега; нека носе обоје
гријех свој, нека помру без
дјеце.

21. Ко би узео жену бра-
та својега, ружно је, открио
је голотињу брата својега;
без дјеце да буду.

22. Чувајте све уредбе
моје и све законе моје, и
вршите их, да вас земља не
изметне, у коју вас водим
да живите у њој.

23. Немојте живјети по
уредбама народа које ћу о-
тјерати испред вас, јер су
чинили све то, за то ми о-
мрзоше.

24. И рекох вам: ви ће-
те наслиједити земљу њи-
хову и ја ћу вам је дати у
државу, земљу у којој тече
млијеко и мед. Ја сам Го-
спод Бог ваш, који вас о-
двојих од других народа.

25. За то разликујте сто-
ку чисту од нечисте, и пти-
цу чисту од нечисте, и не-
мојте скврнити душа својих
стоком или птицом или чим

год што пуже по земљи,
што сам вам одвојио да је
нечисто.

26. И бићете ми свети,
јер сам свет ја, Господ, и
одвојих вас од других на-
рода да будете моји.

27. А човјек или жена,
у којима би био дух вра-
чарски или гатарски, да се
погубе, камењем да се за-
спу, крв њихова на њих.

ГЛАВА 21.

Још рече Господ Мојсију:
кажи свештеницима сино-
вима Ароновијем, и реци
им: за мртвацем да се не
скврни ниједан у народу
својем,

2. Осим за родом својим
по крви, за матером својом
или за оцем својим или за
сином својим или за кћерју
својом или за братом својим,

3. Или за рођеном се-
стром својом, дјевојком, која
није имала мужа, за њом
се може оскврнити.

4. Ако је ожећен, да се
не оскврни *за женом сво-*
јом у народу својем учи-
нивши се нечист.

5. Да се не начине ће-

лави чупајући косу с главе своје и да не брију браде своје, нити се режу по тијелу својем.

6. Нека буду свети Богу својему, и нека не скврне имена Бога својега, јер приносе жртве огњене Господње, хљеб Бога својега, за то нека су свети.

7. Нека се не жене женом курвом или силованом; ни пуштеницом нека се не жене; јер су свети Богу својему.

8. И теби нека је сваки свет, јер приноси хљеб Бога твојега; свет нека ти је, јер сам ја свет, Господ, који вас посвећујем.

9. А кћи свештеничка која се оскврни курвајући се, скврни оца својега, нека се огњем спади.

10. А свештеник највиши између браће своје, којему се на главу излило уље помазања и који је посвећен да се облачи у свете хаљине, нека не открива главе своје, и хаљина својих нека не раздире.

11. И в мртвацу ниједном нека не иде, ни за оцем

својим ни за матером својом да се не оскврни.

12. И из светиње нека не излази, да не би оскврнио светињу Бога својега, јер је на њему вијенац, уље помазања Бога његова; ја сам Господ.

13. Он нека се жени дјевојком.

14. Удовицом ни пуштеницом ни силованом ни курвом да се не жени; него дјевојком из народа својега нека се ожени.

15. И нека не скврни сјемена својега у народу својем, јер сам ја Господ, који га посвећујем.

16. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

17. Кажу Арону и реци: у кога би из сјемена твојега од кољена до кољена била мана на тијелу, онај нека не приступа да приноси хљеб Бога својега.

18. Јер нико на коме би била мана не ваља да приступа, ни слијеп, ни хром, ни у кога би био који уд превећ мали или превећ велики,

19. Ни у кога је сломљена нога или рука,

20. Ни грбав, ни дрљав, ни ко има биону на оку, ни шугав, ни лишајив, ни просут.

21. У кога би год из сјемена Арона свештеника била кака мана на тијелу, нека не приступа да приноси жртве огњене Господу; мана је на њему; да не приступа да приноси хљеб Бога својега.

22. Али хљеб Бога својега од ствари пресветих и од ствари светих нека једе;

23. Али за завјес нека не улази; к олтару нека се не приближује, јер је мана на њему, па нека не скврњи светиње моје, јер сам ја Господ, који их посвећујем.

24. И Мојсије каза то Ароу и синовима његовијем и свијем синовима Израилевим.

ГЛАВА 22.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи Ароу и синовима његовијем да се чувају од светијех ствари си-

нова Израилевих, да не би оскврнили свето име моје у оном што ми они посвећују; ја сам Господ.

3. Реци им: ко би год из сјемена вашега од кољена на кољено приступио к светијем стварима, које би посветили синови Израилеви Господу, кад је нечистота његова на њему, тај нека се истријеби испред лица мојега; ја сам Господ.

4. Ко би год из сјемена Аронова био губав или би ишло сјеме од њега, нека не једе светијех ствари докле не буде чист; тако и који би се дотакао кога нечиста од мртва тијела или онога од кога је изашло сјеме,

5. Или ко би се дотакао чега што гамиже по земљи, од чега би се оскврнио, или човјека од којег би се оскврнио какве му драго ради нечистоте његове,

6. Ко би се дотакао такога чега, биће нечист до вечера; за то нека не једе светијех ствари ако не окупа тијела својега у води.

7. А кад зађе сунце, биће чист, и онда може јести од светијех ствари; јер му је храна.

8. Мрцинога или што раскине звјерка нека не једе, да се њим не скврњи; ја сам Господ.

9. Тако нека држе што сам уредио да се држи, да не навуку на се гријех и не умру од њега оскврнивши се. Ја сам Господ, који их посвећујем.

10. Нико други да не једе светијех ствари, ни укућанин свештеников ни надничар да не једе светијех ствари.

11. А кад свештеник купи кога за новце, тај нека их једе, и који се роди у кући његовој; они нека једу јела његова.

12. Али кћи свештеничка кад се уда за човјека другога племена, она да не једе од жртава подигнутијех, светијех ствари.

13. А кћи свештеничка ако обудови, или је пусти муж, ако нема порода, нека се врати кући оца својега као што је била у дје-

тињству својем, хлеб оца својега нека једе; али нико другога племена да га не једе.

14. А ко би нехотице јео свету ствар, нека дометне псти дио и накнади свештенику свету ствар,

15. Да не би скврнили светијех ствари синова Израилевих, које приносе Господу,

16. И да не би навлачили на њих кара за пријеступ једући свете ствари њихове, јер сам ја Господ, који их посвећујем.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

18. Кажу Арону и синовима његовијем и свијем синовима Израилевијем, и реци им: ко год од дома Израилева или између странаца који су у Израилу хоће да принесе жртву своју по каквом год завјету свом, или од добре воље своје дар, што се приноси Господу на жртву паљеницу,

19. Нека принесе драге всље мушко здраво од говеда или од оваца или од коза.

20. На чем би била мана,

оно не приносите, јер вам се не би примило.

21. И кад ко хоће да принесе жртву захвалну Господу, извршујући завјет или од своје воље дајући дар, од говеда или од ситне стоке, нека буде здраво, да би било примљено; никакве мане да нема на њему.

22. Слијепо или којему је што сломљено или одбијено, ни гутаво, ни краставо ни лишајиво, што је тако не приносите Господу; и не међите их на олтар Господњи за жртву огњену.

23. А вода или овцу или козу с удом којим превеликим или премалим можеш принијети за добровољни дар; али за завјет не ће се примити.

24. Ујаловљено увртањем, тучењем, кидањем или резањем, не приносите Господу; и не чините тога у земљи својој.

25. И из руке туђинске немојте узимати ниједне ствари да принесете хљеб Богу својему; јер је квар њихов у њима; имају ману, не ће вам се примити.

26. Још рече Господ Мојсију говорећи:

27. Теле и јагње и јаре кад се омлади, нека буде седам дана код мајке своје, па од осмога дана и послје биће угодно за жртву огњену Господу.

28. А краве ни овце ни козе не кољите у један дан с младетом њезинијем.

29. И кад приносите Господу жртву ради хвале, принесите је драговољно.

30. Нека се једе истога дана, и не остављајте ништа до јутра; ја сам Господ.

31. За то држите заповијести моје, и вршите их; ја сам Господ.

32. И немојте скврнити светога имена мојега, и ја ћу се светити међу синовима Израилевим; ја сам Господ, који вас посвећујем,

33. Који сам вас извео из земље Мисирске да вам будем Бог; ја сам Господ.

ГЛАВА 23.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Из-

раиљевим, и реци им: празници Господњи, које ћете звати свети сабори, ово су празници моји:

3. Шест дана ради, а седми дан, који је субота за почивање, нека буде свети сабор, не радите ниједнога посла; субота је Господња по свијем становима вашим.

4. Ово су празници Господњи, сабори свети, на које ћете се сабирати у вријеме њихово:

5. Четрнаестог дана првога мјесеца у вече пасха је Господња.

6. А петнаестог дана истог мјесеца празник је пријеснијех хљебова Господу; седам дана једите хљебове пријесне.

7. Први дан нека вам буде сабор свети, никакoга посла ропскога не радите.

8. Него за седам дана приносите Господу жртве огњене; а седми дан нека је сабор свети; не радите ниједнога посла ропскога.

9. Још рече Господ Мојсију говорећи:

10. Кажу синовима Израиљевим, и реци им: кад

доћете у земљу коју ћу вам дати, и станете жети у њој, тада донесите сноп првина од жетве своје к свештенику;

11. А он нека обрће сноп пред Господом, да би вам се примио; сјутрадан по суботи нека га обрће свештеник.

12. А исти дан кад будете обртали сноп, принесите јагње од године дана здраво на жртву паљеницу Господу;

13. И дар уза њ, двије десетине ефе бијелога брашна замијешена с уљем, да буде жртва огњена Господу на угодни мирис; и наљев уза њ, вина четвртина.

14. А хљеба, ни зрна пржена ни зрна у класу немојте јести до онога дана кад принесете жртву Богу својему; то да вам је вјечна уредба од кољена до кољена по свијем становима вашим.

15. По том од првога дана по суботи, од дана кад принесете сноп за жртву

обртану, бројте седам недеља пунијех ;

16. До првога дана по седмој недељи набројте десет дана ; онда принесите нов дар Господу.

17. Из станова својих донесите два хљеба за жртву обртану, од двије десетине ефе бијелога брашна да буду, с квасцем нека буду печени ; то су првине Господу.

18. А с тијем хљебом принесите седам јагањаца од године здравијех, и једно теле и два овна, да буде жртва паљеница Господу с даровима својим и наљевима својим, да буде жртва огњена на угодни мирис Господу.

19. Закољите и јарца једнога за гријех и два јагњета од године за жртву захвалну.

20. И свештеник нека то обрне тамо и амо с хљебом од првина и са два јагњета на жртву обртану пред Господом ; и биће свете ствари Господу за свештеника.

21. И саберите се у тај дан, сабор свети да вам је ;

ниједнога посла ропскога не радите законом вјечним по свијем становима својим од кољена до кољена.

22. А кад станете жети у земљи својој, немој са свијем пожети њиве своје, ни пабирчи по жетви ; остави сиромашу и дошљаку ; ја сам Господ Бог ваш.

23. Још рече Господ Мојсију говорећи :

24. Кажи синовима Израилевим, и реци : први дан седмога мјесеца нека вам је одмор, спомен трубни, сабор свети.

25. Ниједнога посла ропскога немојте радити, него принесите жртву огњену Господу.

26. Још рече Господ Мојсију говорећи :

27. А десети је дан тога мјесеца седмога дан очишћења ; сабор свети нека вам је, и мучите душе своје, и принесите Господу жртву огњену.

28. У тај дан немојте радити ниједнога посла, јер је дан очишћења, да се очистите пред Господом Богом својим.

29. А свака душа која се не би мучила у тај дан, да се истријеби из народа својега.

30. И сваку душу која би радила какав посао у тај дан, ја ћу затрти душу ону у народу њезину.

31. Ниједнога посла немојте радити; то да је вјечна уредба од кољена до кољена у свијем становима вашим.

32. Субота почивања нека вам буде, и мучите душе своје; деветога дана истога мјесеца кад буде вече, од вечера до вечера празнујте починак свој.

33. Још рече Господ Мојсију говорећи:

34. Кажи синовима Израиљевим, и реци: петнаестог дан седмога мјесеца празник је сјеница за седам дана Господу.

35. Први дан нека буде сабор свети, ниједнога посла ропскога немојте радити.

36. За седам дана приносите жртве огњене Господу; осми дан нека вам буде сабор свети, и прине-

сите жртве огњене Господу; празник је, ниједнога посла ропскога немојте радити.

37. То су празници Господњи, које ћете празновати на саборима светим да принесете жртве огњене Господу: жртву паљеницу и дар и жртву захвалну и наљев, све кад је чему дан,

38. Осим субота Господњих и осим дарова ваших и осим свијех завјета ваших и осим свијех добровољнијех приноса ваших, које ћете давати Господу.

39. Али петнаести дан тога мјесеца седмога, кад саберете род земаљски, празнујте празник Господу седам дана; у први је дан одмор и у осми је дан одмор.

40. У први дан узмите воћа с лијевијех дрвета, и грана палмовијех и грана с густијех дрвета, и врбе с потока, и веселите се пред Господом Богом својим седам дана.

41. И празнујте тај празник Господу седам дана сваке године законом вјечним од кољена до кољена,

седмога мјесеца празнујте га.

42. И под сјеницама будите седам дана, ко је год рођен у Израиљу нека буде под сјеницама,

43. Да би знали потомци ваши да сам ја учинио да живе под сјеницама синови Израиљеви кад сам их извео из земље Мисирске. Ја сам Господ Бог ваш.

44. И Мојсије каза празнике Господње синовима Израиљевијем.

ГЛАВА 24.

Још рече Господ Мојсију говорећи :

2. Заповједи синовима Израиљевим нека ти донесу уља маслинова чиста, цијеђена, за видјело, да жишци горе вазда.

3. Пред завјесом свједочанства у шатору од састанка Арон ће их намјештати да горе од вечера до јутра пред Господом вазда законом вјечним од кољена до кољена.

4. На свијетњава чисти намјештаће жишке пред Господом вазда.

5. И узми бијелога брашна, и испечи дванаест колача, сваки колач да буде од двије десетине *ефе*.

6. И постави их у два реда, по шест у један ред, на чистом столу пред Господом.

7. И на сваки ред метни када чистога, да буде за сваки хљоб спомен, жртва огњена Господу.

8. Сваке суботе нека их поставља *свештеник* пред Господом вазда *узимајући* од синова Израиљевих законом вјечним.

9. И биће Аронови и синова његовијех, који ће их јести на мјесту светом, јер им је то светиња над светињама од огњених жртава Господњих законом вјечним.

10. А изађе син једне Израиљке, којему је отац био Мисирац, међу синове Израиљеве, и свади се у околу син жене Израиљке с неким Израиљцем.

11. И псујући син жене Израиљке похули име Божије, те га доведоше к Мојсију; а мати му бјеше по

имену Саломита, кћи Давријина, од племена Давнова.

12. И метнуше га у затвор докле им се каже шта ће чинити с њим по ријечи Господњој.

13. А Господ рече Мојсију говорећи :

14. Изведи тога псовача на поље из окола, и нека сви који су чули метну руке своје на главу његову, и нека га сав народ заспе камењем.

15. А синовима Израилевим кажи и реци : ко би год похулио Бога својега, носиће гријех свој.

16. Ко би ружио име Господње, да се погуби, сав народ да га заспе камењем; и дошљак и домородац који би ружио име Господње, да се погуби.

17. И ко убије човјека, да се погуби.

18. А ко убије живинче, нека врати друго, живинче за живинче.

19. И ко рани ближњег својега, како учини тако да му буде :

20. Улом за улом, око за

око, зуб за зуб; како оштети тијело човјеку, онако да му се учини.

21. Ко убије живинче, да врати друго; али ко убије човјека, да се погуби.

22. Закон да вам је један, дошлаку да буде као и рођеном у земљи. Јер сам ја Господ Бог ваш.

23. И Мојсије каза синовима Израилевим, а они изведоше псовача на поље из окола, и засуше га камењем; и учинише синови Израилеви како Господ заповједи Мојсију.

ГЛАВА 25.

Још рече Господ Мојсију на гори Синајској говорећи :

2. Кажи синовима Израилевим, и реци им : кад дођете у земљу коју вам ја дајем, нека празнује земља суботу Господњу.

3. Шест година засијевај њиву своју, и шест година режи виноград свој, и сабирај род.

4. А седма година нека буде субота за одмор земљи, субота Господња; немој си-

јати у пољу својем ни резати винограда својега.

5. Што само од себе роди иза жетве твоје немој жети, и грожђа у винограду својем нерезаном немој брати; нека буде година одмора земљи.

6. Али што роди земља за почивања својега, оно нека вам буде храна, теби и слуги твојему и слушкињи твојој и најамнику твојему и укућанину твојему који је код тебе,

7. И стоци твојој и свијем животињама што су у твојој земљи, сав род њезин нека буде храна.

8. И наброј седам седмина година, седам пута по седам година, тако да ти седам седмина година буде четрдесет и девет година.

9. Тада заповједи нека затруби труба у десети дан седмога мјесеца, на дан очишћења нека труби труба по свој земљи вашој.

10. И посветите годину педесету, и прогласите слободу у земљи свима који живе у њој; то нека вам је опросна година, и тада се

вратите сваки на своју баштину, и сваки у род свој вратите се.

11. Опросна година да вам је та педесета година; немојте сијати, нити жањите што само роди те године, нити берите грожђа у виноградима нерезаним.

12. Јер је опросна година; нека вам је света; са свакога поља једите род његов.

13. Те године опросне вратите се сваки на своју баштину.

14. И ако продаш што ближњему својему или купиш што од ближњеге својега, не варајте један другога.

15. Према броју година по опросној години купуј од ближњеге својега, и према броју година у које ћеш брати род нека ти продаје.

16. Што више буде година то ће цијена бити већа ономе што купујеш, а што мање буде година, то ће мања бити цијена, јер ти се продаје број љетина.

17. За то не варајте један другога, него се бојте

Бога својега ; јер сам ја Господ Бог ваш.

18. Држите уредбе моје и чувајте законе моје и вршите их; па ћете живјети у земљи без страха.

19. И земља ће рађати род свој, и јешћете га, и бићете сити, и живјећете у њој без страха.

20. И ако бисте рекли : шта ћемо јести седме године, ето не ћемо сијати нити ћемо брати љетине ?

21. Пустићу благослов свој на вас шесте године, те ће родити за три године;

22. И сијаћете осме године, а јешћете љетину стару до девете године, докле не приспије род њезин, јешћете стари.

23. Али земља да се не продаје за свагда, јер је моја земља, а ви сте дошљаци и укућани код мене.

24. За то по свој земљи државе ваше нека се откупиљују земље.

25. Ако осиромаши брат твој и прода нешто од баштине своје, а послѣ дође ко од рода његова најближи њему да откупи, нека

откупи што брат његов продаде.

26. Ако ли не би имао никога да откупи, него би се помогао и зглавио колико треба за откуп,

27. Онда нека одбије године од како је продао, па што остане нека исплати ономе коме је продао, и тако нека опет дође до своје баштине.

28. Ако ли нема колико би требало вратити, онда остаје ствар продана у онага ко је купио до године опросне, а опросне године оставиће се, и он ће се вратити на своју баштину.

29. Ко прода кућу у којој се сједи у мјесту ограђену зидом, властан је откупити је докле се не наврши година дана од како је прода; цијелу годину дана има власт откупити је.

30. Ако је не откупи за годину дана, онда остаје кућа у мјесту ограђену зидом ономе ко је купио са свијем од кољена на кољено, и не ће је оставити опросне године.

31. А куће по селима, која нијесу ограђена зидом, нека се узимају као њиве, могу се откупити, и године опросне враћају се.

32. А мјеста Левитска и куће у мјестима њиховијем, свагда могу откупити Левити.

33. Али ко купи од Левита, нека опросне године остави купљену кућу и што је имао у мјесту; јер куће по мјестима Левитским јесу њихове међу синовима Израиљевим.

34. Али поље под мјестима њиховијем да се не продаје; јер је њихово достојање до вијека.

35. Ако осиромаши брат твој и изнемогне рука његова поред тебе, прихвати га, и као странац и дошљак нека поживи уз тебе.

36. Немој узимати од њега камате ни добити; него се бој Бога, да би поживио брат твој уз тебе.

37. Новаца немој му давати на камату, нити му хране своје позаимај ради добити.

38. Ја сам Господ Бог ваш, који сам вас извео из земље Мисирске да вам дам земљу Хананску и да вам будем Бог.

39. И ако осиромаши брат твој код тебе тако да ти се прода, немој га држати као роба;

40. Као најамник и као дошљак нека буде код тебе; до опросне године нека служи код тебе.

41. А онда нека иде од тебе са синовима својим, нека се врати у род свој, и на баштину отаца својих нека се врати.

42. Јер су моје слуге, које сам извео из земље Мисирске, нека се не продају као робови.

43. Немој господарити над њим жестоко, него се бој Бога својега.

44. А роб твој и робиња твоја што ћеш имати нека буду од онијех народа који ће бити око вас, од њих купујте роба и робињу.

45. И између синова странаца који буду код вас, између њих купујте и из породице онијех који буду

код вас, који се роде у земљи вашој, и ти нека вам буду имање.

46. Они ће постати ваши и синова ваших након вас, и биће вам достојање, да вам сваку службу врше до вијека; али над браћом својом, синовима Израилевим, нико над братом својим да не господари жестоко.

47. Ако ли се обогати дошљак или гост који живи с тобом, а брат твој осиромаша код њега тако да се прода дошљаку, који живи с тобом, или коме год од туђега рода,

48. Кад се прода, може се откупити; ко год од браће његове нека га откупи,

49. Или стриц његов, или син стрица његова нека га откупи, или ко други од крви његове у роду његову нека га откупи; или ако се помогне, нека се сам откупи.

50. И нека се прорачуна с кушцем својим од године кад се продао до године опросне, да цијена за коју се продао дође према броју година; као надничару не-

ка му се рачуна вријеме, које је одслужио.

51. Ако остаје још много година, према њима нека плати откуп од цијене за коју је куљен.

52. Ако ли остаје мало година до опросне године, нека се прорачуна с њим и нека плати откуп према тијем годинама.

53. Као најамник годишњи нека буде у њега, и нека не господари над њим жестоко на твоје очи.

54. Ако ли се овако не откупи, нека отиде године опросне и он и синови његови с њим.

55. Јер су синови Израилеви моје слуге, моје су слуге, које сам извео из земље Мисирске; ја сам Господ Бог ваш.

ГЛАВА 26.

Немојтеградити себи идола ни ликова резанијех, нити ступова подижите, ни камена са сликама међите у својој земљи да му се клањате; јер сам ја Господ Бог ваш.

2. Држите суботе моје, и светињу моју поштујте; ја сам Господ.

3. Ако уживите по мојим уредбама, и заповијести моје уздржите и ушчините,

4. Даваћу вам дажд на вријеме, и земља ће рађати род свој, и дрвета ће у плољу рађати род свој.

5. И вршидба ће вам стизати бербу виноградску, а берба ће виноградска стизати сијање, и јешћете хлеб свој до ситости, и живјећете без страха у земљи својој.

6. Јер ћу дати мир земљи, те ћете спавати а не ће бити никога да вас плаши; учинићу, те ће нестати зле звијери из земље, и мач не ће пролазити преко ваше земље.

7. Него ћете тјерати непријатеље своје, и падаће пред вама од мача.

8. Вас ће петорица тјерати стотину, а вас стотина тјераће десет тисућа, и падаће непријатељи ваши пред вама од мача.

9. И обратићу се к вама, и учинићу вам да растете,

и умножићу вас, и утврдићу завјет свој с вама.

10. И јешћете жито старо, од много година, и изасипаћете старо кад дође ново.

11. И намјестићу стан свој међу вама, и душа моја не ће мрзити на вас.

12. И ходићу међу вама, и бићу вам Бог, и ви ћете бити мој народ.

13. Ја сам Господ Бог ваш, који вас изведох из земље Мисирске да им не робујете, и поломих палице јарма вашег, и исправих вас да ходите право.

14. Ако ли ме не узаслушате, и не ушчините све ове заповијести,

15. Ако повргнете уредбе моје и души вашој омрзну закони моји да не творите све заповијести моје, и раскинете завјет мој,

16. И ја ћу вама учинити ово: пустићу на вас страх, суху болест и врућицу, које ће вам очи искварити и душу уцвијелити; и залуду ћете сијати сјеме своје, јер ће га јести непријатељи ваши.

17. И окренућу лице своје на супрот вама, и сјећи ће вас непријатељи ваши, и који мрзе на вас биће вам господари, и бјежаћете кад вас нико не тјера.

18. Ако ме ни тада не станете слушати, караћу вас још седам пута више за гријехе ваше.

19. Потрћу понос силе ваше, и учинићу да небо над вама буде као гвожђе а земља ваша као мјед.

20. Снага ће се ваша тропити узалуд, јер земља ваша не ће рађати рода својега, и дрвета по земљи не ће рађати рода својега.

21. Ако ми узидете на супрот и не хтјенете ме слушати, додаћу вам седам пута више мука према гријесима вашим.

22. Пустићу на вас звијери пољске, које ће вам дјецу изјести и стоку потрети и вас умалпти, и опустјеће путеви ваши.

23. Ако се ни од тога не поправите, него ми јоште узидете на супрот,

24. И ја ћу вама ићи на супрот, и бићу вас још

седам пута за гријехе ваше.

25. Пустићу на вас мач, који ће осветити мој завјет; а кад се слезете у градове своје, тада ћу пустити помор међу вас, и бићете предани у руке непријатељу.

26. И кад вам сломим потпору у хљебу, десет ће жена пећи хљеб ваш у једној пећи, и даваће вам хљеб ваш на мјеру, и јешћете а не ћете се наситити.

27. Ако ме ни тако не станете слушати, него ми узидете на супрот,

28. И ја ћу вама с гњевом ићи на супрот, и седам пута већма караћу вас за гријехе ваше.

29. И јешћете месо од синова својих, и месо од кћери својих јешћете.

30. Развалићу висине ваше, и оборићу идоле ваше, и метнућу трупове ваше на трупове гадних богова ваших, и мрзиће душа моја на вас.

31. И обратићу градове ваше у пустош, и разорићу светиње ваше, и не ћу више мирисати мириса вашег.

32. И опуститићу земљу да ће јој се чудити непријатељи ваши, који ће живјети у њој.

33. А вас ћу расијати по народима, и учинићу да вас гоне с голијем мачем; и земља ће ваша бити пушта и градови ваши раскопани.

34. Тада ће земљи бити миле суботе њезине за све вријеме докле буде пушта; и кад будете у земљи својих непријатеља, земља ће почивати, и биће јој миле суботе њезине.

35. За све вријеме докле буде пушта почиваће, јер није почивала у ваше суботе, кад сте у њој живјели.

36. А који вас остану, метнућу страх у срца њихова у земљама непријатеља њиховијех, те ће их гонити лист кад пушне заљубавши се, и они ће бјежати као испред мача, и падаће а нико их не ће тјерати.

37. И падаће један преко другога као од мача, а нико их не ће тјерати; и не ћете се моћи држати пред непријатељима својим.

38. Него ћете изгинути међу народима, и прождријеће вас земља непријатеља ваших.

39. А који вас остану, чиљеће за безакоње своје у земљи непријатеља својих, и за безакоње отаца својих чиљеће.

40. Али ако признаду безакоње своје и безакоње отаца својих по гријесима, којима ми гријешите и којима ми идоше на супрот,

41. Те и ја њима идох на супрот и одведох их у земљу непријатеља њиховијех; ако се тада понизи срце њихово необрезано, и буде им право што су покарани за безакоње своје,

42. Тада ћу се опоменути завјета својега с Јаковом, и завјета својега с Исаком, и завјета својега с Аврамом опоменућу се, и земље ћу се опоменути,

43. Кад се земља опрости њих и буду јој миле суботе њезине кад опусти с њих, и њима буде право што су покарани за безакоње своје, јер судове моје

повргоше и души њиховој
омрзоше уредбе моје.

44. А за то ни онда кад
буду у земљи непријатеља
својих не ћу их поврћи ни-
ти ћу тако омрзнати на њих
да их потрем и раскинем
завјет свој с њима ; јер сам
ја Господ Бог њихов.

45. Него ћу се њих ради
опоменути завјета са ста-
рима њиховијем, које изве-
дох из земље Мисирске на-
родима на видик, да им
будем Бог, ја Господ.

46. Ово су уредбе и су-
дови и закони, које постави
Господ између себе и си-
нова Израилевих на гори
Синајској преко Мојсија.

ГЛАВА 27.

Још рече Господ Мојсију
говорећи :

2. Кажи синовима Изра-
иљевим, и реци им : кад ко
завјетује душу своју Госпо-
ду, ти га уцијени :

3. А овако ћеш цијени-
ти : мушко од двадесет го-
дина до шездесет цијени-
ћеш педесет сивала сребра,
по сивлу светом.

4. Ако буде женско, ци-
јенићеш тридесет сивала.

5. Ако је од пет до два-
десет година, цијенићеш
мушко двадесет сивала а
женско десет сивала.

6. Ако је од једнога мје-
сеца до пет година, цијени-
ћеш мушко пет сивала сре-
бра, а женско ћеш цијени-
ти три сивала сребра.

7. Ако ли буде од шез-
десет година и више, ако
је мушко, цијенићеш пет-
наест сивала, а женско де-
сет сивала.

8. Ако је сиромах да не
може платити цијене, онда
нека дође к свештенику да
га уцијени свештеник, и
према ономе што може дати
који се завјетовао, нека га
свештеник уцијени.

9. Ако би завјетовао жи-
винче од онијех што се при-
носе Господу, што год да
Господу, свето је.

10. Да га не промијени
ни даде друго за оно, ни
добро за рђаво, ни рђаво
за добро ; ако ли би како
промијенио живинче, онда
ће бити свето и оно и друго
које је дао за оно.

11. Ако ли би завјетовао живинче нечисто од онијех што се не приносе Господу, нека се доведе живинче пред свештеника ;

12. И нека га прецијени свештеник, било добро или рђаво ; и како га прецијени свештеник, тако да буде.

13. Ако би га хтио откупити, нека на цијену твоју дометне још пети дио.

14. Кад би ко завјетовао кућу своју, да је света Господу, нека је прецијени свештеник, била добра или рђава ; како је прецијени свештеник, тако да буде.

15. Ако би онај који завјетује хтио откупити кућу своју, нека на цијену твоју дометне још пети дио, па нека је његова.

16. Ако би ко завјетовао Господу дио њиве своје, цијенићеш је према усјеву : гомер јечма гдје се посије, цијенићеш педесет сикала сребра.

17. Ако би од опросне године завјетовао њиву своју, нека остане по твојој цијени.

18. Ако ли послѣ опро-

сне године завјетује њиву своју, тада нека му свештеник прорачуна новце према броју година које остају до опросне године, и нека се одбије од твоје цијене.

19. И ако би хтио откупити њиву своју онај ко је завјетује, нека дометне на цијену твоју још пети дио, и нека буде његова.

20. Али ако не откупи њиве, и њива се прода другоме, не може се више откупити.

21. Него ће она њива, кад се опрости опросне године, бити света Господу, као њива завјетована, свештеникова нека буде.

22. Ако ли би ко завјетовао Господу њиву купљену, која није достојање његово,

23. Свештеник нека му прорачуна цијену до године опросне, и нека у онај дан даде ту цијену да буде ствар света Господу.

24. А године опросне да се врати њива ономе од кога је купљена, чије је достојање она њива.

25. А свака цијена твоја

нека буде на сикле свете, а у сиклу има двадесет новаца.

26. Али првина од стоке, које су Господње, нико да не завјетује, било говече или ситна стока, јер је Господње.

27. Ако ли би било од животиња нечистијех, онда нека откупи по твојој цијени дOMETНУВ пети дио озго; ако ли се не откупи, нека се прода по твојој цијени.

28. Али ниједна ствар завјетована, што ко завјетује Господу од чега му драго што има, од људи или од стоке или од њиве своје, да се не продаје ни откупује; свака ствар завјетована светиња је над светињама Господу.

29. Живинче завјетовано, које човјек завјетује,

да се не откупује, него да се убије.

30. И сваки десетак земаљски, од усјева земаљскога и од воћа, Господњи је, светиња је Господу.

31. Али ко би хтио откупити што десетка својега, нека на цијену дOMETНЕ још пети дио.

32. И десетак од говеда и од ситне стоке, које дође под штап пастирски десето, да је свето Господу.

33. Да се не бира добро ни рђаво, ни да се мијења; ако ли би се како год промијенило, онда нека буде и оно и друго промијењено света ствар, и да се не откупи.

34. Ово су заповијести које заповједи Господ Мојсију за синове Израилеве на гори Синајској.

ЧЕТВРТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

која се зове

Б Р О Ј Е В И.

ГЛАВА 1.

Још рече Господ Мојсију у пустињи Синајској у шатору од састанка први дан другог мјесеца друге године по изласку њихову из земље Мисирске, говорећи :

2. Избројте сав збор синова Израилевијех по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех и по именима њиховијем, све мушкиње, главу по главу,

3. Од двадесет година и више, све који могу ићи на војску у Израилју, избројте

их по четама њиховијем, ти и Арон ;

4. И с вама нека буде по један човјек од свакога племена, који је поглавар у дому отаца својих.

5. А ово су имена људи који ће бити с вама : од племена Рувимова Елисур син Седијуров ;

6. Од Симеунова Саламилло син Сурисадајев ;

7. Од Јудина Насон син Аминадавов ;

8. Од Исахарова Натанаило син Согаров ;

9. Од Завулонова Елијав син Хелонов ;

10. Од синова Јосифовијех : од племена Јефремова Елисама син Емијудов ; од Манасијина Гамалило син Фадасуров ;

11. Од Венијаминава Авидан син Гадеонијев ;

12. Од Данова Ахијезер син Амисадајев ;

13. Од Асирова Фагаило син Ехранов ;

14. Од Гадова Елисаф син Рагуилов ;

15. Од Нефталимова Ахиреј син Енанов.

16. То су који се сазиваху на збор, кнезови у племенима отаца својих, тисућници Израиљеви.

17. И узе Мојсије и Арон те људе, који бише именовани.

18. И сабраше вас збор први дан другог мјесеца, и преписаше их по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех и по именима њиховијем, од двадесет година и више, главу по главу.

19. Како бјеше Господ заповједио Мојсију, тако их изброји у пустињи Синајској.

20. И бјеше синова првенца Израиљева Рувима, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

21. Бјеше их избројених од племена Рувимова четрдесет и шест тисућа и пет стотина.

22. Синова Симеуновијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

23. Бјеше их избројених од племена Симеунова педесет и девет тисућа и три стотине.

24. Синова Гадовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

25. Бјеше их избројени-

јех од племена Гадова четрдесет и пет тисућа, шест стотина и педесет.

26. Синова Јудинијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

27. Бјеше их избројенијех од племена Јудина седамдесет и четири тисуће и шест стотина.

28. Синова Исахаровијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,]

29. Бјеше их избројенијех од племена Исахарова педесет и четири тисуће и четири стотине.

30. Синова Завулоновијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и

више сви што могаху ићи на војску,

31. Бјеше их избројенијех од племена Завулонова педесет и седам тисућа и четири стотине.

32. Од синова Јосифовијех: синова Јефремовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

33. Бјеше их избројенијех од племена Јефремова четрдесет тисућа и пет стотина.

34. Синова Манасијиних, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

35. Бјеше их избројенијех од племена Манасијина тридесет и двије тисуће и двије ста.

36. Синова Венијаминовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,

кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

37. Бјеше их избројенијех од племена Венијаминова тридесет и пет тисућа и четири стотине.

38. Синова Дановијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

39. Бјеше их избројенијех од племена Данова шездесет и двије тисуће и седам стотина.

40. Синова Асировијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

41. Бјеше их избројенијех од племена Асирова четрдесет и једна тисућа и пет стотина.

42. Синова Нефталимовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,

кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

43. Бјеше их избројенијех од племена Нефталимова педесет и три тисуће и четири стотине.

44. Ово су они које Мојсије и Арон избројише с кнезовима Израилским, с дванаест људи, који бијаху по један за сваки дом отаца својих.

45. И свега бјеше синова Израилевијех избројенијех по домовима отаца својих од двадесет година и више, свијех што могаху ићи на војску,

46. Бјеше их избројенијех шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет.

47. Али Левити по племену отаца својих не бише бројени међу њих.

48. Јер Господ рече Мојсију говорећи :

49. Племена Левијева немој бројити, нити броја њихова саставити са синовима Израилевијем.

50. Него постави Левите

над шатором од свједочанства и над свијем посуђем у њему и над свијем што припада њему; они нека носе шатор и све посуђе његово, нека служе у њему, и стају око шатора.

51. И кад се шатор крене, нека га сложе Левити; и кад шатор стане, онда нека га разапну Левити. А ко би други приступио, да се погуби.

52. И синови Израилјеви нека стају сваки у свом околу и сваки код своје заставе по четама својим.

53. А Левити нека стају око шатора од свједочанства, да не дође гњев на збор синова Израилјевијех; и нека Левити раде што треба око шатора од свједочанства.

54. И учинише синови Израилјеви; како Господ заповједи, све тако учинише.

ГЛАВА 2.

По том рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

2. Синови Израилјеви нека стају у њоко сваки код своје заставе са знаком до-

ма отаца својих, према шатору од састанка унаоколо.

3. С истока нека стаје у њоко застава војске Јудине по четама својим, с војводом синова Јудинијех Насоном сином Аминадавовим;

4. А у војсци његовој седамдесет и четири тисуће и шест стотина избројенијех.

5. А до њега нека стаје у њоко племе Исахарово, с војводом синова Исахаровијех Натанаилом сином Согаровијем;

6. А у војсци његовој педесет и четири тисуће и четири стотине избројенијех.

7. Па онда племе Завулоново с војводом синова Завулоновијех Елијавом сином Хеловијем;

8. А у војсци његовој педесет и седам тисућа и четири стотине избројенијех.

9. Свега избројенијех у војсци Јудиној сто осамдесет и шест тисућа и четири стотине по четама њиховијем. Они нека иду напријед.

10. А застава војске Ру-

вимове по четама својим нека буде с југа, с војводом синова Рувимовијех Елисуром сином Седијуровијем;

11. А у војсци његовој четрдесет и шест тисућа и пет стотина избројенијех.

12. А до њега нека стаје у ђко племе Симеуново с војводом синова Симеуновијех Саламилом сином Сурисадајевим;

13. А у војсци његовој педесет и девет тисућа и три стотине избројенијех.

14. Па онда племе Гадово с војводом синова Гадовијех Елисафом сином Рагуиловим;

15. А у војсци његовој четрдесет и пет тисућа и шест стотина и педесет избројенијех.

16. А свега избројенијех у војсци Рувимовој сто и педесет и једна тисућа и четири стотине и педесет по четама њиховијем. И они нека иду други.

17. По том нека иде шатор од састанка с војском синова Левијевих усред остале војске; како у ђко

стају тако нека и иду, сваки својим редом под својом заставом.

18. Застава војске Јефремове по четама својим нека буде са запада, с војводом синова Јефремовијех Елисамом сином Емијудовим;

19. А у војсци његовој четрдесет тисућа и пет стотина избројенијех.

20. А до њега племе Манасијино с војводом синова Манасијиних Гамалилом сином Фадасуровим;

21. А у његовој војсци тридесет и двије тисуће и двије ста избројенијех.

22. Па онда племе Венијаминово с војводом синова Венијаминовијех Авиданом сином Гадеонијевим;

23. А у војсци његовој тридесет и пет тисућа и четири стотине избројенијех.

24. А свега избројенијех у војсци Јефремовој сто и осам тисућа и сто по четама њиховијем. И они нека иду трећи.

25. Застава војске Данове по четама својим нека буде са сјевера с војводом

синова Дановијех Ахијезером сином Амисадајевим;

26. А у војсци његовој шездесет и двије тисуће и седам стотина избројенијех.

27. А до њега нека стаје у ђкѡ племе Асирово с војводом синова Асировијех Фагаиллом сином Ехрановијем;

28. А у војсци његовој четрдесет и једна тисућа и пет стотина избројенијех.

29. За њима племе Нефталимово с војводом синова Нефталимовијех Ахирејем сином Енановијем;

30. А у његовој војсци педесет и три тисуће и четири стотине избројенијех.

31. А свега избројенијех у војсци Дановој сто педесет и седам тисућа и шест стотина. И они нека иду најпослије уза заставе своје.

32. То су синови Израиљеви који бише избројени по домовима отаца својих. Свега избројенијех у цијелој војсци по четама њиховијем шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет.

33. Али Левити не бише бројени међу синове Израиљеве, као што Господ бјеше заповједио Мојсију.

34. И учинише синови Израиљеви све; како заповједи Господ Мојсију, тако стајаху у ђкѡ, и тако иђаху сваки по породици својој и по дому отаца својих.

ГЛАВА 3.

А ово је племе Ароново и Мојсијево, кад Господ говори с Мојсијем на гори Синајској.

2. И ово су имена синова Ароновијех: првенац Надав, па Авијуд и Елеазар и Итамар.

3. То су имена синова Ароновијех, свештењикâ, који бише помазани и посвећени да врше службу свештеничку.

4. Али погибе Надав и Авијуд пред Господом, кад принесоме огањ туђ пред Господом у пустињи Синајској; и не имаше дјецe; за то Елеазар и Итамар отправљаху службу свештеничку за живота Арона оца својега.

5. А Господ рече Мојсију говорећи :

6. Кажи нека приступи племе Левијево, и постави га пред Ароном свештеником, да му служи,

7. И да раде за њ и за сав збор пред шатором од састанка служећи шатору,

8. И да чувају све посуђе у шатору од састанка, и да страже за синове Израилеве служећи шатору.

9. Па ћеш дати Левите Арону и синовима његовијем ; они су даровани њему између синова Израилевијех.

10. А Арона и синове његове постави да врше свештеничку службу своју ; ако ли би ко други приступио, да се погуби.

11. Још рече Господ Мојсију говорећи :

12. Ево узех Левите између синова Израилевијех за све првенце што отворају материцу међу синовима Израилевијем ; за то ће моји бити Левити.

13. Јер је мој сваки првенац ; од онога дана кад побих све првенце у зем-

љи Мисирској, посветих себи све првенце у Израилу од човјека до живинчета ; моји ће бити ; ја сам Господ.

14. Још рече Господ Мојсију у пустињи Синајској говорећи :

15. Изброј синове Левијеве по домовима отаца њиховијех, по породицама њиховијем, све мушкиње од мјесеца дана и више изброј.

16. И Мојсије их изброји по заповијести Господњој, како му би заповјеђено.

17. И бјеху синови Левијеви по имену ови : Гирсон и Кат и Мерарије.

18. А ово су имена синова Гирсоновијех по породицама њиховијем : Ловеније и Семеј.

19. А синови Катови по породицама својим : Амрам и Исар, Хеврон и Озило.

20. А синови Мераријеви по породицама својим : Малије и Мусије. То су породице Левитске по домовима отаца својих.

21. Од Гирсона породи-

ца Ловенијева и породица Семејева. То су породице Гирсонове.

22. А избројенијех међу њима, кад се изброји све мушкиње од мјесеца дана и више, бјеше их избројенијех свега седам тисућа и пет стотина.

23. Породице Гирсонове стајаху у ђкб иза шатора са запада.

24. А старјешина од дома отачкога у породицама Гирсоновим бјеше Елисаф син Данилов.

25. А синови Гирсонови чуваху у шатору од састанка шатор и наслон, покривач његов и завјес на вратима шатора од састанка,

26. И завјесе од тријема и завјес на вратима од тријема што је око шатора и око олтара, и ужа његова за сваку потребу његову.

27. А од Ката бјеше породица Амрамова и породица Исарова и породица Хевронова и породица Озилова. То су породице Катове.

28. Свега мушкиња од мјесеца дана и више бјеше

на број осам тисућа и шест стотина, који служаху око светиње.

29. Породице синова Катовијех стајаху у ђкб поред шатора с југа.

30. А старјешина од дома отачкога у породицама Катовијем бјеше Елисафан син Озилов.

31. А они чуваху ковчег и сто и свијетњак и олтар и посуђе у светињи којим служе, и завјес, и све што припада њему.

31. А старјешина над старјешинама Левитским бјеше Елеазар син Арона свештеника, постављен над онима који чувају светињу.

33. А од Мерарија бјеше породица Малијева и породица Мусијева. То су породице Мераријеве.

34. И бјеше их избројенијех, кад се изброји све мушкиње од мјесеца дана и више, шест тисућа и двеста.

35. А старјешина од дома отачкога у породицама Мераријевим бјеше Сурило син Авихејев; они стајаху

у ђкѠ поред шатора са сјевера.

36. И синови Мераријеви чуваху даске од шатора и пријеворнице његове и ступце његове и стопице његове и све справе његове и све што њему припада,

37. И ступце од тријема у наоколо и стопице њихове и коље и ужа њихова.

38. А пред шатором од састанка с истока стајаху у ђкѠ Мојсије и Арон и синови његови чувајући светињу за синове Израљеве; а ко би други приступио, погинуо би.

39. А свега Левита, кад их изброји Мојсије и Арон по заповијести Господњој по породицама њиховијем, свега мушкиња од мјесеца дана и више бјеше двадесет и двије тисуће.

40. И Господ рече Мојсију: изброј све првенце мушке међу синовима Израљевијем од мјесеца дана и више, и сабери број имена њиховијех.

41. И узми Левите за мене (ја сам Господ) мјесто свијех првенаца међу сино-

вима Израљевијем, и стоку Левитску мјесто свијех првенаца од стоке синова Израљевијех.

42. И изброји Мојсије, како му заповједи Господ, све првенце међу синовима Израљевијем;

43. И свега првенаца мушких, кад се избројише по именима од једнога мјесеца и више, бјеше избројених двадесет и двије тисуће, двје ста и седамдесет и три.

44. И Господ рече Мојсију говорећи:

45. Узми Левите мјесто свијех првенаца међу синовима Израљевијем, и стоку Левитску мјесто стоке њихове, да буду моји Левити; ја сам Господ.

46. А да се откупе они двје ста и седамдесет и три, што има првенаца међу синовима Израљевијем више него Левита,

47. Узми по пет сикала од главе; узми по светом сиклу (а у тај сикал иде по двадесет гера).

48. И подај те новце Арону и синовима његовијем,

откуп за оне који прелазе број њихов.

49. И узе Мојсије откуп од онијех који осташе преко онијех који бише промијењени за Левите.

50. И узе новце од првенаца синова Израилџевих, тисућу и три ста и шездесет и пет сикала, по светом сиклу.

51. И даде Мојсије тај откуп Арону и синовима његовијем по заповијести Господњој, као што заповједи Господ Мојсију.

ГЛАВА 4.

Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи :

2. Изброј синове Катове између синова Левијевих по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,

3. Од тридесет година и више до педесет година све који су за посао да могу радити послове у шатору од састанка.

4. А ово ће бити посао синовима Катовијем у шатору од састанка у светињи над светињама :

5. Кад полази војска, доћи ће Арон са синовима својим, и скинуће завјес с врата, и покриће њим ковчег од свједочанства.

6. Па ће по њему простријети покривач од кожа јазавчјих, и озго ће простријети простирач од саме порфире, и провући ће му полуге.

7. И по столу за хљебове постављене нека простру простирач од порфире, и нека метну на њ здјеле и чаше и виједра и кутлиће, и хљеб свагда нека је на њему.

8. Па врх тога нека простру простирач од црвца и нека покрију покривачем од кожа јазавчјих, и нека му провуку полуге.

9. И нека узму простирач од порфире и покрију свијетњак и жишке његове и усекаче његове и лопатице његове и све судове за уље, којима служе око њега,

10. И нека га са свијем справама његовијем завију у покривач од кожа јазавчјих, и метну га на полуге.

11. И по златном олтару нека простру простирач од

порфире и покрију га покривачем од кожа јазавчјих, и провуку му полуге.

12. И нека узму све справе за службу, којима служе у светињи, и нека их метну у простирач од порфире и завију у покривач од кожа јазавчјих, и метну на полуге.

13. И нека омету пепео с олтара и по олтару простру простирач од скерлета,

14. И нека метну на њ све справе његове, којима служе на њему, машице, виљушке, лопатице и котлиће и све справе за олтар, и нека га покрију покривачем од кожа јазавчјих, па му провуку полуге.

15. И кад то сврши Арон и синови његови и завију светињу и све справе за светињу да пође војска, онда нека дођу синови Катови да носе, али нека се не дотакну ни једне ствари свете, да не погину. То је посао синова Катовијех у шатору од састанка.

16. А Елеазар син Арона свештеника нека се стара за уље за свијетњак, и за

кад мисирни, и за жртву свагдашњу, и за уље помазања, нека пази на сав шатор и на све што је у њему, на светињу и на посуђе њезино.

17. И рече Господ Мојсију и Арову гсворећи:

18. Немојте да се истријеби кољено породица Катовијех између Левита;

19. Него им учините ово, да би остали живи и не би помрли кад приступају к светињи над светињама: Арон и синови његови нека дођу и одреде свакому шта ће који радити и шта ће носити.

20. А они нека не долазе да гледају кад се завијају свете ствари, да не помру.

21. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

22. Изброј и синове Гирсонове по домовима отаца њиховијех и по породицама њиховијем,

23. Од тридесет година и више до педесет година изброј их све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.

24. Ово је посао породицама Гирсоновијем што ће радити и носити :

25. Нека носе завјесе од наслона и шатор од састанка, покривач његов и покривач од кожа јазавчјих што је озго на њему, и завјес на уласку у шатор од састанка,

26. И завјесе од тријема и завјес на вратима од тријема што је око шатора и око олтара, и ужа њихова и све посуђе за службу њихову, и што год треба око тога радити нека раде.

27. По наредби Ароновој и синова његовијех нека бива сва служба синова Гирсоновијех, шта ће носити и шта ће радити, и оставите им нека чувају све што су дужни носити.

28. То је служба породица синова Гирсоновијех у шатору од састанка; а Итамар син Арона свештеника нека управља њима.

29. Изброј и синове Мераријеве по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,

30. Од тридесет година

и више до педесет година изброј их све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.

31. А ово им дужност носити осим све службе њихове у шатору од састанка: даске од шатора и пријеворнице његове и ступце његове и стопице његове,

32. И ступце од тријема унаоколо, и стопице њихове и коље њихово, и ужа њихова, и све справе њихове, и што год треба за те ствари; а поименце избројте све справе што ће они носити.

33. То је служба син ова Мераријевих што су дужни радити у шатору од састанка под руком Итамара сина Арона свештеника.

34. И изброји Мојсије и Арон с кнезовима народним синове Катове по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,

35. Од тридесет година и више до педесет година све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.

36. И бјеше их избро-

јенијех по породицама њиховијем двије тисуће и седам стотина и педесет.

37. То су избројени из породица Катовијех што бјеху за службу у шатору од састанка, које изброји Мојсије и Арон као што заповједи Господ преко Мојсија.

38. А синова Гирсоновијех по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех бјеше избројенијех,

39. Од тридесет година и више до педесет година, свијех што бијаху за службу да служе у шатору од састанка,

40. Бјеше их избројенијех по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех двије тисуће и шест стотина и тридесет.

41. То су избројени из породица синова Гирсоновијех, што бјеху за службу у шатору од састанка, које изброји Мојсије и Арон по заповијести Господњој.

42. А из породица синова Мераријевих по породицама њиховијем и по до-

мовима отаца њиховијех бјеше избројенијех,

43. Од тридесет година и више до педесет година, свијех што бијаху за службу да служе у шатору од састанка,

44. Бјеше их избројенијех по породицама њиховијем три тисуће и двије ста.

45. То су избројени из породица синова Мераријевих, које изброји Мојсије и Арон, као што заповједи Господ преко Мојсија.

46. А свега бјеше избројенијех Левита, које изброји Мојсије и Арон с кнезовима Израилевим по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,

47. Од тридесет година и више до педесет година, што бјеху за службу да служе и да носе у шатору од састанка,

48. Свега их бјеше избројенијех осам тисућа и пет стотина и осамдесет.

49. Како Господ заповједи преко Мојсија, бише избројени, сваки за оно што треба да ради и да

носи; и избројени бише они које је Господ заповједио да се изброје.

ГЛАВА 5.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Заповједи синовима Израљевијем нека истјерају из окола све губаве и све којима тече сјеме и све који су се оскврнили о мртваца,

3. Био човјек или жена, истјерајте, иза окола истјерајте их, да не скврне окола онима међу којима наставам.

4. И учинише тако синови Израљеви, и истјераше их из окола; како Господ каза Мојсију тако учинише синови Израљеви.

5. Још рече Господ Мојсију говорећи:

6. Речи синовима Израљевијем: човјек или жена кад учини какав гријех људски, те згријеси Господу, и буде она душа крива,

7. Тада нека признаду гријех који су учинили, и ко је крив нека врати цијело

чим је крив и нека домете озго пети дио и даде оному кому је скривио.

8. И ако онај нема никога кому би припадала накнада за штету, нека се даде Господу и нека буде свештенику осим овна за очишћење, којим ће га очистити.

9. Тако и сваки принос између свијех ствари које посвећују синови Израљеви и доносе свештенику, његов нека буде;

10. И што год ко посвети, нека је његово, и што год ко даде свештенику, нека је његово.

11. Још рече Господ Мојсију говорећи:

12. Кажи синовима Израљевијем и реци им: чија би жена застранила, те би му згријешила,

13. И други би је облежао, а муж њезин не би знао, него би она затајила да се оскврнила, и не би било свједока на њу, нити би се затекла,

14. А њему би дошла сумња љубавна, те би из љубави сумњао на своју

жену, а она би била оскврњена; или би му дошла сумња љубавна те би из љубави сумњао на своју жену, а она не би била оскврњена,

15. Онда нека муж доведе жену своју к свештенику, и нека донесе за њу принос њезин, десети дио ефе брашна јечменого, али нека га не полије уљем и нека не метне на њ када, јер је принос за сумњу љубавну, дар за спомен да се спомене гријех;

16. И нека је свештеник приведе и постави пред Господом.

17. И нека узме свештеник свете воде у суд земљани, и праха спода у шатору нека узме и успе у воду.

18. И поставивши свештеник жену пред Господом нека јој открије главу и метне јој на руке дар за спомен, који је дар за сумњу љубавну; а свештеник нека држи у руци својој горку воду, која носи проклетство.

19. И нека свештеник

закуне жену, и рече јој: ако није нико спавао с тобом, и ако нијеси застранила од мужа својега на нечистоту, нека ти не буде ништа од ове воде горке, која носи проклетство.

20. Ако ли си застранила од мужа својега и оскврњила се, и ко год други осим мужа твојега спавао с тобом,

21. Тада свештеник заклињући жену нека је прокуне и рече жени: да те Господ постави за уклин и за клетву у народу твом учинивши да ти бедро спадне а трбух отече.

22. И нека ти ова вода проклета уђе у цријева да ти отече трбух, и да ти бедро спадне. А жена нека рече: амин, амин.

23. Тада нека напише свештеник те клетве у књигу, и нека их спере водом горком.

24. И нека да жени да се напије горке воде проклете, да уђе у њу вода проклета и буде горка.

25. И нека узме свештеник из руку жени дар за

сумњу љубавну, и обрне дар пред Господом и принесе га на олтару.

26. И нека узме свештеник у шаку спомен, од дара, и запади на олтару, па онда нека даде жени воду да попије.

27. А кад јој даде воду да пије, ако се буде оскврнила и учинила невјеру мужу својему, онда ће ући вода проклета у њу и постаће горка, и трбух ће јој отећи и спасти бедро, и она ће жена постати уклин у народу својем.

28. Ако ли се не буде оскврнила жена, него буде чиста, не ће јој бити ништа, и имаће дјеце.

29. Ово је закон за сумњу љубавну, кад жена застрани од мужа својега и оскврни се,

30. Или кад коме дође сумња љубавна, те посумња из љубави на жену своју и постави је пред Господом и сврши јој свештеник све по овом закону.

31. И муж да је прост од гријеха, али жена да носи своје безакоње.

ГЛАВА 6.

Још рече Господ Мојсију говорећи :

2. Реци синовима Израљевијем, и кажи им : кад човјек или жена учини завјет назирејски, да буде назиреј Господу,

3. Нека се уздржава од вина и силовита пића, и нека не пије оцта винскога ни оцта од силовита пића нити какога пића од грожђа, и нека не једе грожђа ни новoga ни сухога.

4. Докле год траје његово назирејство, нека не једе ништа од винове лозе, ни зрна ни љуске.

5. Докле траје његово назирејство, нека му бритва не пријеђе преко главе; докле се не наврше дани за које се учинио назиреј Господу, нека буде свет, и нека оставља косу на глави својој.

6. Докле трају дани за које се учинио назиреј Господу, нека не приступа к мртвацу.

7. Ни за оцем својим ни

за матером својом ни за братом својим ни за сестром својом, нека се за њима не скврни кад умру; јер је назирејство Бога његова на глави његовој.

8. Докле год траје назирејство његово, свет је Господу.

9. Ако ли би ко умрѐо до њега на пречац, те би оскврнио назирејство главе његове, нека обрије главу своју у дан чипћења својега, седми дан нека је обрије.

10. А осми дан нека донесе двије грлице или два голубића свештенику на врата шатора од састанка.

11. И свештеник нека зготови од једнога жртву за гријех а од другога жртву паљеницу, и нека га очисти од онога што је згријешо код мртваца; тако ће посветити главу његову у тај дан.

12. И нека одијели Господу дане назирејства својега, и донесе јагње од године за кривицу; а пређашњи дани пропадају, јер

му се оскврнило назирејство.

13. А ово је закон за назиреје: кад се наврше дани назирејству његову, нека дође на врата шатора од састанка,

14. И нека донесе за жртву Господу јагње мушко од године здраво за жртву паљеницу, и јагње женско од године здраво за гријех, и овна здрава за жртву захвалну,

15. И котарицу хљебова пријеснијех, колача од бијелога брашна замијешених с уљем, и погача пријеснијех намазаних уљем, с даром њиховијем и с наљевом њиховијем.

16. А то ће свештеник пријети пред Господом и учинити жртву за гријех његов и жртву његову паљеницу.

17. А овна ће пријети на жртву захвалну Господу с котарицом пријеснијех хљебова; пријетиће свештеник и дар његов и наљев његов.

18. Тада назиреј нека обрије главу својега назирејства.

рејства на вратима шатора од састанка ; и узев косу назирејства својега нека је метне у огањ који је под жртвом захвалном.

19. И свештеник нека узме плеће кухано од овна и један колач пријесан из котарице и једну погачу пријесну, и нека метне на руке назиреју, по што обрије назирејство своје.

20. И свештеник нека обрће те ствари на жртву обртану пред Господом ; то је светиња, која припада свештенику осим груди обртаних и плећа подигнутога ; а послје тога назиреј може пити вина.

21. То је закон за назиреја који се завјетује, и то је принос његов Господу за назирејство његово, осим онога што би више могао учинити ; какав му буде завјет којим се завјетује, тако нека учини осим закона својега назирејства.

22. Још рече Господ Мојсију говорећи :

23. Реци Арону и синовима његовијем и кажи :

овако благосиљајте синове Израилеве говорећи им :

24. Да те благослови Господ и да те чува !

25. Да те обасја Господ лицем својим и буде ти милостив !

26. Да Господ обрати лице своје к теби и даде ти мир !

27. И нека призивљу име моје на синове Израилеве, и ја ћу их благословити.

ГЛАВА 7.

И онај дан кад Мојсије сврши и подиже шатор, и кад га помаза и освети са свијем посуђем његовијем, и олтар са свијем посуђем његовијем, кад помаза и освети,

2. Донесоше кнезови Израилеви, старјешине у домовима отаца својих, кнезови над племенима и поглавари од онијех који бише избројени,

3. Донесоше прилог свој пред Господа, шестора кола покривена и дванаест волова, једна кола два кне-

за, и по једнога вола сваки, и донесоше пред шатор.

4. А Господ рече Мојсију говорећи :

5. Узми то од њих да буде за службу у шатору од састанка, и подај Левитима свакому према служби његовој.

6. И узе Мојсије кола и волове, и даде их Левитима.

7. Двоја кола и четири вола даде синовима Гирсоновијем према служби њиховој.

8. А остала четвора кола и осам волова даде синовима Мераријевим према служби њиховој под управом Итамара сина Арона свештеника.

9. А синовима Катовијем не даде ништа, јер им посао бијаше служити светињи, и ношаху на раменима.

10. И донесоше кнезови да се понови олтар кад би помазан, донесоше кнезови прилоге своје пред олтар.

11. А Господ рече Мојсију : један кнез у један дан а други кнез у други дан нека доносе своје прилоге да се понови олтар.

12. И први дан донесе прилог свој Насон син Аминадавов од племена Јудина ;

13. А прилог његов бјеше : једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, а обоје пуно брашна бијелога помијешана с уљем за дар ;

14. Једна вадионица златна од десет сикала, пуна када ;

15. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу ;

16. Један јарац за гријех ;

17. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Насона сина Аминадавова.

18. Други дан донесе Натанаило син Согаров, кнез племена Исахарова,

19. Донесе прилог свој : једну здјелу сребрну од сто и тридесет сикала, једну чашу сребрну од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога

брашна помијешана с уљем за дар ;

20. Једну кадионицу златну од десет сикала пуно када ;

21. Једно теле, једнога овна, једно јагње од године за жртву паљеницу ;

22. Једнога јарца за грех ;

23. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Натанаила сина Согарова.

24. Трећи дан *донесе* кнез синова Завулоновијех, Елијав син Хелонов ;

25. Његов прилог бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар ;

26. Једна кадионица златна од десет сикала, пуна када ;

27. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу ;

28. Један јарац за грех ;

29. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елијава сина Хелонова.

30. Четврти дан *донесе* кнез синова Рувимовијех Елисур син Седијуров ;

31. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар ;

32. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када ;

33. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу ;

34. Један јарац за грех ;

35. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисура сина Седијурова.

36. Пети дан *донесе* кнез синова Симеуновијех Саламило син Сурисадајев ;

37. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто

и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

38. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

39. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

40. Један јарац за гријех;

41. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Саламила сина Сурисадајева.

42. Шести дан *донесе* кнез синова Гадовијех Елисаф син Рагуилов;

43. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

44. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

45. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

46. Један јарац за гријех;

47. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисафа сина Рагуилова.

48. Седми дан *донесе* кнез синова Јефремовијех Елисама син Емијудов;

49. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

50. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

51. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

52. Један јарац за гријех;

53. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисаме сина Емијудова.

54. Осми дан *донесе* кнез синова Манасијиних Гамалило син Фадасуров;

55. Прилог његов бјеше једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар ;

56. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када ;

57. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу ;

58. Један јарац за гријех ;

59. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Гамалила сина Фадасурова.

60. Девети дан *донесе* кнез синова Венијаминових Авидан син Гадеонијев ;

61. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар ;

62. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када ;

63. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу ;

64. Један јарац за гријех ;

65. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Авида-на сина Гадеонијева.

66. Десети дан *донесе* кнез синова Дановијех Ахијезер син Амисадајев ;

67. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар ;

68. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када ;

69. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу ;

70. Један јарац за гријех ;

71. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Ахијезера сина Амисадајева.

72. Једанаести дан *до-*

несе кнез синова Асировијех Фагаило син Ехранов ;

73. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар ;

74. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када ;

75. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу ;

76. Један јарац за гријех ;

77. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Фагаила сина Ехранова.

78. Дванаести дан *домесе* кнез синова Нефталимовијех Ахиреј син Енанов ;

79. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар ;

80. Једна кадионица златна

од десет сикала пуна када.

81. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу ;

82. Један јарац за гријех ;

83. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Ахиреја сина Енанова.

84. То је *прилог* кнезова Израилевијех да се понови олтар, пошто би помазан: дванаест здјела сребрнијех, дванаест чаша сребрнијех, дванаест кадионица златнијех ;

85. Свака здјела сребрна од сто и тридесет сикала, и свака чаша од седамдесет сикала ; свега сребра у тијем судовима двије тисуће и четири стотине сикала, по сиклу светом ;

86. Дванаест кадионица златнијех пунијех када, свака кадионица од десет сикала, по сиклу светом ; свега злата у кадионицама сто и двадесет сикала ;

87. Свега стоке за жртву паљеницу дванаест телаца, дванаест овнова, два-

наест жагањаца од године с даром својим, и јараца дванаест за гријех;

88. А свега стоке за жртву захвалну двадесет и четири вола, шездесет овнова, шездесет јараца, шездесет жагањаца од године. То би *прилог* да се понови олтар, по што би помазан.

89. И кад Мојсије улажаше у шатор од састанка да говори с Богом, тада чујаше глас гдје му говори са заклопца што бјеше на ковчегу од свједочанства између два херувима; и говораше му.

ГЛАВА 8.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи Арону и реци му: кад западиш жишке, седам жижака нека свијетли спријед на свијетњаку.

3. И учини Арон тако, и запади жишке да свијетле спријед на свијетњаку, као што Господ заповједи Мојсију.

4. А свијетњак бјешескован од злата, и ступац му и цвијеће сковано; по при-

лици коју показа Господ Мојсију тако бјеше начини свијетњак.

5. Још рече Господ Мојсију говорећи:

6. Узми Левите између синова Израилевијех, и очисти их.

7. А учини им ово да их очистиш: покروпи их водом очишћења, а они нека обрију све тијело своје и оперу хаљине своје, и очистиће се.

8. По том нека узму теле с даром уз њега, бијелим брашном помијешаним с уљем; и друго теле узми за гријех.

9. Па доведи Левите пред шатор од састанка, и сазови сав збор синова Израилевијех.

10. И доведи Левите пред Господа, и нека метну синови Израилеви руке своје на Левите.

11. И Арон нека принесе Левите Господу за принос од синова Израилевијех да врше службу Господу.

12. А Левити нека метну руке своје на главе теопцима, па принеси једно

теле за гријех а друго на жртву паљеницу Господу да се очисте Левити.

13. И постави Левите пред Ароном и синовима његовијем, и принеси их за принос Господу.

14. И одвој Левите између синова Израљевијех да буду моји Левити.

15. А послѣје нека дођу Левити да служе у шатору од састанка, кад их очистиш и принесеш за принос.

16. Јер су мени дани између синова Израљевијех; за све што отвора материцу, за све првенце између синова Израљевијех узех њих.

17. Јер је мој сваки првенац међу синовима Израљевијем и од људи и од стоке; онај дан кад побих све првенце у земљи Мисирској, посветио сам их себи.

18. А Левите узех за све првенце синова Израљевијех.

19. И дадох Левите на дар Арону и синовима његовијем између синова Израљевијех, да служе мје-

сто синова Израљевијех у шатору од састанка, и да буду откуп за синове Израљеве, да не би долазио помор на синове Израљеве кад би приступали к светињи синови Израљеви.

20. И учини Мојсије и Арон и вас збор синова Израљевијех Левитима све што заповједи Господ Мојсију за Левите, тако им учинише синови Израљеви.

21. И очистише се Левити и опраше хаљине своје, и принесе их Арон за принос пред Господом, и очисти их Арон да би били чисти.

22. И онда тек приступише Левити да врше службу своју у шатору од састанка пред Ароном и синовима његовијем; као што заповједи Господ Мојсију за Левите, тако им учинише.

23. И опет рече Господ Мојсију говорећи :

24. И ово је за Левите : од двадесет и пет година и више нека ступају у слу-

жбу да служе у шатору од састанка.

25. А кад коме буде педесет година, нека излази из те службе и више нека не служи.

26. Али нека служи браћи својој у шатору од састанка радећи што треба радити, а сам нека не врши службе. Тако учини Левитима за послове њихове.

ГЛАВА 9.

Још рече Господ Мојсију у пустињи Синајској друге године по изласку њихову из земље Мисирске првога мјесеца говорећи :

2. Нека славе синови Израиљеви пасху у одређено вријеме.

3. Четрнаестог дана овога мјесеца у вече славите је у одређено вријеме, по свијем законима и по свијем уредбама њезинијем славите је.

4. И рече Мојсијесинови-ма Израиљевијем да славе пасху.

5. И славише пасху првога мјесеца четрнаестог

дана у вече у пустињи Синајској ; како бјеше Господ заповједно Мојсију, све онако учинише синови Израиљеви.

6. А бијаху неки који се оскврњише о мртваца , те не могаху славити пасхе онај дан ; и дођоше исти дан пред Мојсија и пред Арона.

7. И рекоше му људи они : ми смо нечисти од мртваца ; за што да нам није слободно принијети жртву Господу у вријеме заједно са синовима Израиљевијем ?

8. А Мојсије им рече : станите да чујем шта ће заповједити Господ за вас.

9. А Господ рече Мојсију говорећи :

10. Кажи синовима Израиљевијем и реци : ко би био нечист од мртваца или би био на даљном путу између вас или између вашег потомства, нека слави пасху Господу ,

11. Другога мјесеца четрнаестог дана у вече нека је славе, с пријеснијем хљебом и с горким зељем нека је једу.

12. Нека не остављају

од ње ништа до јутра, и кости да јој не преломе, по свему закону за пасху нека је славе.

13. А ко је чист и није на путу, па би пропустио славити пасху, да се истријеби душа она из народа својега, јер не принесе Господу жртве на вријеме; гријех свој нека носи онај човјек.

14. И ако би међу вама живио странац и славио би пасху Господу, по закону и уредби за пасху нека је слави; а закон да вам је једнак и странцу и оному ко се родио у земљи.

15. А у који дан би подигнут шатор, покри облак шатор над наслоном од свједочанства; а у вече бјеше над шатором као огањ до јутра.

16. Тако бијаше једнако: облак га заклањаше, али ноћу бијаше као огањ.

17. И кад би се облак подигао изнад шатора, тада полажаху синови Израиљеви, а гдје би стао облак, ондје се устављаху синови Израиљеви.

18. По заповијести Господњој полажаху синови Израиљеви, и по заповијести Господњој устављаху се; докле год стајаше облак над шатором, они стајаху у околу.

19. И кад облак дуго стајаше над шатором, тада свршиваху синови Израиљеви што треба свршивати Господу и не полажаху.

20. И кад облак бијаше над шатором мало дана, по заповијести Господњој стајаху у околу и по заповијести Господњој полажаху.

21. Кад би пак облак стајао од вечера до јутра, а у јутру би се подигао облак, тада полажаху; било дању или ноћу, кад би се облак подигао, они полажаху.

22. Ако ли би два дана или мјесец дана или годину облак стајао над шатором, стајаху у околу синови Израиљеви и не полажаху; а како би се подигао, они полажаху.

23. По заповијести Господњој стајаху у окрџ, и по

заповијести Господњој по-
лажаху ; и свршиваху што
треба свршивати Господу,
као што бјеше заповједио
Господ преко Мојсија.

ГЛАВА 10.

Још рече Господ Мојсију
говорећи :

2. Начини себи двије
трубе од сребра, коване да
буду ; њима ћеш сазивати
збор и заповиједати да по-
лази војска.

3. Кад обје затрубе, та-
да нека се скупља к теби
сав збор на врата шатора
од састанка.

4. А кад једна затруби,
тада нека се скупљају к те-
би кнезови, главари од ти-
сућа Израиљевијех.

5. А кад затрубите по-
тресајући, тада нека се кре-
ће ђкџ који лежи према и-
стоку.

6. А кад затрубите дру-
ги пут потресајући, онда
нека се креће ђкџ који је
према југу ; потресајући
нека се труби кад треба да
пођу.

7. А кад сазивате збор,

трубите, али не потреса-
јући.

8. А нека трубе у трубе
синови Аронови свештени-
ци ; то да вам је уредба
вјечна од кољена до ко-
љена.

9. И кад пођете на вој-
ску у земљи својој на не-
пријатеља који удари на
вас, трубите у трубе по-
тресајући ; и Господ Бог
ваш опоменуће вас се, и
сачуваћете се од неприја-
теља својих.

10. Тако и у дан весеља
својега и на празнике своје
и почетке мјесеца својих
трубите у трубе приносећи
жртве своје паљенице и
жртве своје захвалне, и би-
ће вам спомен пред Богом
вашим. Ја сам Господ Бог
ваш.

11. И у двадесети дан
другога мјесеца друге го-
дине подиже се облак из-
над шатора од свједочан-
ства.

12. И пођоше синови Из-
раиљеви својим редом из
пустиње Синајске, и устави
се облак у пустињи Фаран-
ској.

13. Тако пођоше први пут, као што Господ заповједи преко Мојсија.

14. И пође напријед застава војске синова Јудинијех у четама својим; и над војском њиховом бјеше Насон син Аминадавов;

15. А над војском племена синова Исахаровијех Натанаило син Согаров;

16. А над војском племена синова Завулоновијех Елијав син Хелонов.

17. И сложише шатор, па пођоше синови Гирсонови и синови Мераријеви носећи шатор.

18. По том пође застава војске синова Рувимовијех у четама својим, а над њиховом војском бјеше Елисур син Седијуров,

19. А над војском племена синова Симеуновијех Саламило син Сурисадајев,

20. А над војском племена синова Гадовијех Елисаф син Рагуилов.

21. И пођоше синови Катови носећи светињу, да би они подигли шатор докле ови дођу.

22. По том пође застава

војске синова Јефремовијех у четама својим, а над војском њиховом бјеше Елисама син Емијудов,

23. А над војском племена синова Манасијиних Гамалило син Фадасуров,

24. А над војском племена синова Венијаминових Авидан син Гадеонијев.

25. Најпослије пође застава војске синова Даноновијех у четама својим, задња војска, и над војском њиховом бјеше Ахијезер син Амисадајев,

26. А над војском племена синова Асировијех Фагаило син Ехранов,

27. А над војском племена синова Нефталимовијех Ахиреј син Енанов.

28. Тијем редом пођоше синови Израилјеви у четама својим, и тако иђаху.

29. А Мојсије рече Јоваву сину Рагуилову Мадидјанину, тасту својему: идемо на мјесто за које рече Господ: вама ћу га дати. Хајде с нама, и добро ћемо ти учинити, јер је Господ обећао Израилју много добра.

30. А он му рече : не ћу ићи, него идем у своју земљу и у род свој.

31. А Мојсије рече : немој нас оставити, јер знаш мјеста у пустињи гдје бисмо могли стајати, па нам буди вођ.

32. И ако поћеш с нама, кад дође добро које ће нам учинити Господ, учинићемо ти добро.

33. И тако пођоше од горе Господње, и иђаху три дни, и ковчег завјета Господњег иђаше пред њима три дни тражећи мјесто гдје би починули.

34. И облак Господњи бјеше над њима сваки дан кад полажаху с мјеста, гдје бијаху у околу.

35. И кад полажаше ковчег, говораше Мојсије : устани Господе, и нека се разаспу непријатељи твоји, и нека бјеже испред тебе који мрзе на те.

36. А кад се устављаше, говораше : уврати се, Господе, к мноштву тисућа Израиљевијех.

ГЛАВА 11.

Послије стаде се тужити народ да му је тешко ; а то не би по вољи Господу ; и кад Господ чу, разгњеви се ; и распали се на њих огањ Господњи, и сажеже крајње у околу.

2. Тада завапи народ к Мојсију, а Мојсије се помоли Господу, и угаси се огањ.

3. И прозва се оно мјесто Тавера, јер се распали на њих огањ Господњи.

4. А свјетина што бијаше међу њима, бјеше врло лакома, те и синови Израиљеви стадоше плакати говорећи : ко ће нас нахранити меса ?

5. Опоменусмо се риба што јеђасмо у Мисиру за бадава, и краставаца и диња и лука црнога и бијелога.

6. А сада посахну душа наша, нема ништа осим маче пред очима нашим.

7. А мана бјеше као сјеме коријандрово, а боја му бјеше као боја у бдела.

8. И излажаше народ, те купљаху, и мељаху на жрв-

њима или туцаху у аванима, и куцаху у котлу, или мијешаху погаче; а кус јој бијаше као кус од новог уља.

9. И кад падаше роса по околу ноћу, падаше с њом и мана.

10. И чу Мојсије гдје народ плаче у породицама својим, сваки на вратима од шатора својега; и Господ се разгњеви врло, и Мојсију би тешко.

11. Па рече Мојсије Господу: за што учини тако зло служи својему? и за што не нађох милости пред тобом, него метну на ме терет свега народа овога?

12. Еда ли ја захех сав овај народ? еда ли га ја родих, кад ми кажеш: изнеси га у наручју својем као што носи дојиља дијете, у ону земљу за коју си се заклео оцима њиховијем.

13. Од куда мени меса да дам свему овом народу? јер плачу преда мном говорећи: дај нам меса да једемо.

14. Не могу ја сам носити свега народа овога, јер је тешко за мене.

15. Ако ћеш тако чини-

ти са мном, убиј ме боље, ако сам нашао милост пред тобом, да не гледам зла својега.

16. А Господ рече Мојсију: сабери ми седамдесет људи између старјешина Израилјевијех, које знаш да су старјешине народу и управитељи његови, и доведи их к шатору од састанка, нека ондје стану с тобом.

17. Тада ћу сићи и говорити ондје с тобом, и узећу од духа који је на теби и метнућу на њих, да носе с тобом терет народни и да не носиш ти сам.

18. А народу реци: направите се за сјутра да једете меса, јер плакасте да Господ чу, и рекосте: ко ће нас нахранити меса? јер нам добро бијаше у Мисиру. Даће вам дакле Господ меса и јенићете.

19. Не ћете јести један дан, ни два дана, ни пет дана, ни десет дана, ни двадесет дана;

20. Него цио мјесец дана, докле вам на нос не удари и не огади вам се, за

то што одбаците Господа који је међу вама и плакасте пред њим говорећи : за што изидосмо из Мисира ?

21. А Мојсије рече : шест стотина тисућа цјешака има народа, у којем сам, па ти кажеш : даћу им меса да једу цио мјесец дана.

22. Еда ли ће им се поклати овце и говеда да им достане ? или ће им се купити све рибе морске да им буде доста ?

23. А Господ рече Мојсију : зар рука Господња не ће бити довољна ? Видјећеш хоће ли бити што ти рекох или не ће.

24. И Мојсије изиде и рече народу ријечи Господње ; и сабра седамдесет људи између старјешина народнијех, и постави их око шатора.

25. И Господ сиђе у облаку, и говори к њему, и узевши од духа који бјеше на њему метну на онијех седамдесет људи старјешина ; и кад дух дође на њих, проковаху, али више никад.

26. А два човјека осташе у околу, једном бјеше име

Елдад, а другом Модад, на које дође дух, јер и они бијаху записани али не дођоше к шатору, и стадоше пророковати у околу.

27. И дотрча момак, те јави Мојсију говорећи : Елдад и Модад пророкују у околу.

28. А Исус син Навин, слуга Мојсијев, један од момака његовијех, рече говорећи : Мојсије господару мој, забрани им.

29. А Мојсије му одговори : зар завидиш мене ради ? камо да сав народ Господњи постану пророци и да Господ пусти дух свој на њих !

30. По том се врати Мојсије у ђкѠ са старјешинама Израилевијем.

31. Тада се подиже вјетар од Господа, и потјера од мора препелице, и разасу их по околу, на дан хода одовуда и на дан хода одонуда око окола, на два лакта од земље.

32. И уставши народ вас онај дан и сву ноћ и вас други дан купљаше препелице : и ко накупи најмање накупи десет гомора ;

и повјешаше их себи редом око окола.

33. Али месо још им бијаше у зубима, јоште га не поједоше, а Господ се разгњеве на народ, и удари Господ народ помором врло великим.

34. И прозва се оно мјесто Киврот-атава, јер ондје укопаше народ који се бјеше полакомио.

35. И пође народ од Киврот-атаве у Асирот, и стадоше у Асироту.

ГЛАВА 12.

И стадоше викати Марија и Арон на Мојсија ради жене Мадијанке, којом се ожени, јер се ожени Мадијанком.

2. И рекоше : зар је само преко Мојсија говорио Господ? није ли говорио и преко нас? И то чу Господ.

3. А Мојсије бјеше човјек врло кротак мимо све људе на земљи.

4. И одмах рече Господ Мојсију и Арону и Марији : дођите вас троје у шатор од састанка. И отидоше њих троје.

5. Тада сиђе Господ у ступу од облака, и стаде на вратима од шатора. И викну Арона и Марију, и дођоше обоје.

6. И рече им : чујте сада ријечи моје : пророк кад је међу вама, ја ћу му се Господ јављати у утвари и говорићу с њим у сну.

7. Али није таки мој слуга Мојсије, који је вјеран у свем дому мојем.

8. Њему говорим из уста к устима, и он ме гледа доиста, а не у тами нити у каквој прилици Господњој. Како се дакле не побојасте викати на слугу мојега, на Мојсија?

9. И гњев се Господњи распали на њих, и он отиде.

10. И облак се подиже са шатора; и гле, Марија бјеше губава, *бијела* као снијег. И Арон погледа Марију, а она губава.

11. Тада рече Арон Мојсију : господару, молим те, не мећи на нас гријеха овога, јер лудо учинисмо и згријешисмо.

12. Немој да ова буде као мртво дијете, којему је

месо пола труло кад излази из утробе матере своје.

13. И вапи Мојсије ка Господу говорећи : Боже, молим ти се, исцијели је.

14. Господ одговори Мојсију : да јој је отац њезин пљунуо у лице, не би ли се стидјела седам дана ? Нека буде одлучена седам дана изван окола, а послје нека буде опет примљена.

15. Тако би Марија одлучена изван окола седам дана ; и народ не пође одаде докле Марија не би опет примљена.

ГЛАВА 13.

А по том пође народ од Асирота, и стадоше у пустињи Фаранској.

2. И Господ рече Мојсију говорећи :

3. Пошљи људе да уходе земљу Хананску, коју ћу дати синовима Израљевијем ; по једнога човјека од свакога племена отаца њиховијех пошљите, све главаре између њих.

4. И посла их Мојсије из пустиње Фаранске по заповијести Господњој, и сви

људи бјеху главари синова Израљевијех.

5. А ово су им имена : од племена Рувимова Самуило син Захуров ;

6. Од племена Симеунова Сафат син Суриин ;

7. Од племена Јудина Халев син Јефонијин ;

8. Од племена Исахарова Игал син Јосифов ;

9. Од племена Јефремова Авсије син Навин ;

10. Од племена Венијамина Фалтије син Рафујев ;

11. Од племена Завудова Гудило син Судин ;

12. Од племена Јосифова, од племена Манасијина Гадије син Сусин ;

13. Од племена Данова Амило син Гамалин ;

14. Од племена Асирова Сатур син Михаилов ;

15. Од племена Нефталимова Навије син Савин ;

16. Од племена Гадова Гудило син Махидов.

17. То су имена људима које посла Мојсије да уходе земљу. И назва Мосије Авсија сина Навина Исус.

18. И шаљући их Мојсије да уходе земљу Хананску

рече им: идите овуда на југ, па изидите на гору;

19. И видите земљу каква је и какав народ живи у њој, је ли јак или слаб, је ли мали или велик;

20. И каква је земља у којој живи, је ли добра или рђава, и каква су мјеста у којима живи, је ли под шаторима или у тврдим градовима;

21. И каква је сама земља, је ли родна или неродна, има ли у њој дрвета или нема; будите слободни, и узмите рода оне земље. А тада бјеше вријеме првом грошћу.

22. И отишавши уходише земљу од пустиње Синске до Рова како се иде у Емат.

23. И идоше на југ, и дођоше до Хеврона, гдје бијаху Ахиман и Сесије и Теламин синови Енакови. А Хеврон бјеше сазидан на седам година прије Танина Мисирскога.

24. По том дођоше до потока Есхола, и ондје одсјекоше лозу с гроздом једнијем, и понесоше га дво-

јица на моци; тако и шипака и смокава.

25. И прозва се оно мјесто поток Есхол од грозда, који ондје одсјекоше синови Израиљеви.

26. И послѣје четрдесет дана вратише се из земље коју уходише.

27. И вративши се дођоше к Мојсију и Арону и ка свему збору синова Израиљевијех у пустињу Фаранску, у Кадис; и приповједише њима и свему збору ствар, и показаше им род оне земље.

28. И приповиједајући им рекоше: идосмо у земљу у коју си нас послао; доиста тече у њој млијеко и мед, и ево рода њезина.

29. Али је јак народ који живи у оној земљи, и градови су им тврди и врло велики; а видјесмо ондје и синове Енакове.

30. Амалик живи на јужној страни; а Хетеји и Јевусеји и Амореји живе у планини, а Хананеји живе на мору и на Јордану.

31. А Халев утишаваше народ пред Мојсијем; и го-

вораше : хајде да идемо да је узмемо, јер је можемо покорити.

32. Али други људи који идоше с њим говораху : не можемо ићи на онај народ, јер је јачи од нас.

33. И просуше зао глас о земљи коју уходише међу синовима Израљевијем говорећи : земља коју прођосмо и уходисмо земља је која прождире своје становнике, и сав народ који видјесмо у њој јесу људи врло велики.

34. Видјесмо ондје и дивове, синове Енакове, рода дивовскога, и чињаше нам се да смо према њима као скакавци, тако се и њима чињасмо.

ГЛАВА 14.

Тада се подиже сав збор и стаде викати, и народ плакаше ону ноћ.

2. И викаху на Мојсија и на Арона сви синови Израљеви ; и сав збор рече им : камо да смо помрли у земљи Мисирској или да помремо у овој пустињи !

3. За што нас води Го-

спод у ту земљу да изгинемо од мача, жене наше и дјеца наша да постану робље ? Није ли боље да се вратимо у Мисир ?

4. И рекоше међу собом : да поставимо старјешину, па да се вратимо у Мисир.

5. Тада Мојсије и Арон падоше ничице пред свијем збором синова Израљевијех.

6. А Исус син Навин и Халев син Јефонијин између онијех што уходише земљу, раздријеше хаљине своје,

7. И рекоше свему збору синова Израљевијех говорећи : земља коју прођосмо и уходисмо, врло је добра земља.

8. Ако смо мили Господу, он ће нас одвести у ту земљу, и даће нам је ; а то је земља у којој тече млијеко и мед.

9. Само се не одмећите Господа, и не бојте се народа оне земље ; јер их можемо појести ; одступио је од њих закљон њихов, а с нама је Господ, не бојте их се.

10. Тада рече сав збор да их побију камењем; али се показа слава Господња свијем синовима Израилевијем у шатору од састанка.

11. И рече Господ Мојсију: докле ће ме вријеђати тај народ? кад ли ће ми вјеровати послије толиких знака што сам учинио међу њима?

12. Ударићу га помором, и расућу га; а од тебе ћу учинити народ велик и јачи од овога.

13. А Мојсије рече Господу: али ће чути Мисирци, између којих си извео овај народ силом својом,

14. И рећи ће с људима ове земље, који су чули да си ти, Господе, био усред народа и да си се очима виђао, Господе, и облак твој да је стајао над њима, и у ступу од облака да си ишао пред њима дању и у ступу огњеном ноћу;

15. Па кад побијеш овај народ, све до једнога, говориће народи, који су чули приповијест о теби, говориће:

16. Није могао Господ

довести народа овога у земљу коју им је са заветвом обећао, за то их поби у пустињи.

17. Нека се дакле прослави сила Господња, као што си рекао говорећи:

18. Господ дуго чека и обилан је милошћу, прашта безакоње и гријех, али не правда кривога, него походи безакоње отачко на синовима до трећег и четвртога кољена.

19. Опрости безакоње овому народу ради велике милости своје, као што си праштао народу овому од Мисира доведе.

20. А Господ рече: праштам по ријечи твојој.

21. Али тако ја жив био, и тако земља била пуна славе Господње,

22. Ти људи који видјеше славу моју и знаке моје што сам учинио у Мисиру и у овој пустињи, и кушаше ме већ десет пута, и не послушаше ријечи моје,

23. Не ће видјети земље коју са заветвом обећах оцима њиховијем, не ће ви-

дјети ниједан од онијех који ме увриједише.

24. А слугу својега Халева, у којем бјеше други дух и који се са свијем мепе држао, њега ћу одвести у земљу у коју је ишао, и сјеме ће је његово наслиједити.

25. Али Амалик и Хананеј сједе у долини, за то се сјутра вратите натраг, и идите у пустињу к црвеном мору.

26. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

27. Докле ће тај зли збор викати на ме? Чуо сам вику синова Израилевијех, којом вичу на ме.

28. Кажи им: тако ја жив био, каже Господ, учинићу вам онако како сте говорили и ја чух.

29. У овој ће пустињи попадати мртва тјелеса ваша, и сви између вас који су избројени у свем броју вашем од двадесет година и више, који викасте на ме,

30. Не ћете ући у земљу, за коју подигав руку своју заклек се да ћу вас населити у њој, осим Халева

сина Јефонијина и Исуса сина Навина.

31. А дјецу вашу, за коју рекосте да ће постати робље, њих ћу одвести, и они ће познати земљу за коју ви не марите.

32. А ваша тјелеса мртва ће попадати у овој пустињи.

33. А дјеца ваша биће пастири по пустињи четрдесет година, и носиће кар за прељубе ваше, докле не испропадају тјелеса ваша у пустињи.

34. По броју дана, за које уходисте земљу, четрдесет дана, на сваки дан по годину, носићете гријехе своје, четрдесет година, и познаћете да сам прекинуо с вама.

35. Ја Господ рекох, и тако ћу учинити свему том збору злomu, који се сабрао на ме: у пустињи ће пропасти и ту помријети.

36. А људи које бјеше послао Мојсије да уходе земљу, и који вративши се побунише сав збор да виче на њ, просувши зао глас о земљи,

37. Ти људи, који просуше зао глас о земљи, помријеше од помора пред Господом;

38. А Исус син Навин и Халев син Јефонијин осташе живи између људи који су ишли да уходе земљу.

39. И Мојсије каза све ове ријечи свијем синовима Израјљевијем, и народ плака веома.

40. А сјутрадан уставши пођоше наврх горе, и рекоше: ево нас, идемо на мјесто за које је говорио Господ, јер згријешисмо.

41. Али Мојсије рече: за што преступати заповијест Господњу? Од тога не ће бити ништа.

42. Не идите горе, јер Господ није међу вама; немојте да вас побију непријатељи ваши.

43. Јер је Амалик и Хананеј тамо пред вама, и изгинућете од мача, јер одустависте Господа, па не ће ни Господ бити с вама.

44. Али они ипак навалише да иду на врх горе; али ковчег завјета Господ-

њега и Мојсије не изађоше из окола.

45. Тада сиђе Амалик и Хананеј, који живљаху у оној гори, и разбише их и бацише чак до Орме.

ГЛАВА 15.

Опет рече Господ Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израјљевијем и кажи им: кад дођете у земљу гдје ћете наставати, коју ћу вам ја дати,

3. И станете приносити жртву огњену Господу, жртву паљеницу или жртву завјета ради или од драге воље, или о празницима својим, готовећи мирис угодни Господу од крупне или од ситне стоке,

4. Тада ко принесе принос свој Господу, нека донесе уза њ дар, десети дио ефе бијелога брашна помијешана с четвртином ина уља.

5. И вина четврт ина за наљев донеси уз жртву паљеницу или уз другу жртву, на свако јагње.

6. А уз овна донеси дар, двије десетине бијелога

брашна помијешана с третином ина уља,

7. И вина за наљев третину ина приносијеш за мирис угодни Господу.

8. А кад приносиш теле на жртву паљеницу или на жртву ради завјета или на жртву захвалну Господу,

9. Онда нека се донесе уз теле дар, три десетине ефе бијелога брашна помијешана с по ина уља,

10. И вина донеси за наљев по ина; то је жртва огњена за мирис угодни Господу.

11. Тако нека буде уза свакога вола и уза свакога овна и уза свако живинче између оваца или коза.

12. Према броју колико принесете, учините тако уза свако, колико их буде.

13. Сваки домородац тако нека чини приносећи жртву паљеницу за мирис угодни Господу.

14. Тако ако буде међу вама и дошљак или ко би се бавио међу вама, па би приносио жртву огњену за мирис угодни Господу, не-

ка чини онако како ви чините.

15. Зборе! вама и дошљаку који је међу вама један да је закон, закон вјечан од кољена на кољено; дошљак ће бити као и ви пред Господом.

16. Један закон и једна уредба да буде вама и дошљаку, који је међу вама.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

18. Кажите синовима Израилевијем и реци им: кад дођете у земљу, у коју ћу вас ја одвести,

19. Па станете јести хљеб оне земље, тада приносите принос Господу,

20. Од првина тијеста својега приносите у принос колач, као принос од гумна тако га приносите.

21. Од првина тијеста својега дајите Господу принос од кољена до кољена.

22. А кад бисте погријешили, те не бисте учинили свијех овијех заповијести, које каза Господ Мојсију,

23. Све што вам је заповједио Господ преко Мој-

сија, од дана кад заповједи Господ и послје од кољена до кољена,

24. Ако се буде учинило погрјешком, да збор не зна, онда сав збор нека принесе на жртву паљеницу за мирис угодни Господу теле с даром његовијем и с наљевом његовијем по уредби, и једно јаре на жртву за гријех.

25. И свештеник нека очисти сав збор синова Израјљевијех, и опростиће им се, јер је погрјешка и они донесоше пред Господа свој принос за жртву огњену Господу и принос за гријех свој ради погрјешке своје.

26. Опростиће се свему збору синова Израјљевијех и дошљаку који се бави међу њима, јер је погрјешка свега народа.

27. Ако ли једна душа згријеша не знајући, нека принесе козу од године на жртву за гријех.

28. И свештеник нека очисти душу која буде згријешила не знајући пред Господом, и кад је очисти опростиће јој се.

29. И за рођенога у земљи синова Израјљевијех и за дошљака, који се бави међу вама, један закон да буде кад ко згријеша не знајући.

30. Али ко од силе згријеша између рођенијех у земљи или између дошљака, он ружи Господа; нека се истријеби она душа из народа својега.

31. Јер презре ријеч Господњу, и заповијест његову погази; нека се истријеби она душа; безаконје је њезино на њој.

32. А кад бијажу синови Израјљеви у пустињи, нађоше једнога гдје купи дрва у суботу.

33. И који га нађоше гдје купи дрва, доведоше га к Мојсију и к Арону и ка свему збору.

34. И метнуше га под стражу, јер не бјеше казано шта ће се чинити с њим.

35. А Господ рече Мојсију: нека се погуби тај човек; нека га заспе камењем сав збор иза окола.

36. И сав збор изведе га иза окола, и засуше га

камењем, и умрије, као што заповједи Господ Мојсију.

37. Још рече Господ Мојсију говорећи :

38. Реци синовима Израилевијем и кажи им, нека ударају ресе по скутовима од хаљина својих од кољена до кољена, и над ресе нека међу врвцу плаву.

39. А имаћете ресе за то да се гледајући их опомињете свијех заповијести Господњих и творите их, и да се не заносите за срцем својим и за очима својима, за којима чините прељубу.

40. Него да памтите и творите све заповијести моје, и будете свети Богу својему.

41. Ја сам Господ Бог ваш, који сам вас извео из земље Мисирске, да вам будем Бог. Ја сам Господ Бог ваш.

ГЛАВА 16.

А Кореј син Исара сина Ката сина Левијева, и Датан и Авирон синови Елијавови, и Авнан син Фале-

та сина Рувимова побунише се,

2. И усташе на Мојсија, и с њима две ста и педесет људи између синова Израилевијех, главара народнијех, који се сазиваху на збор и бијаху људи знатни.

3. И скупише се на Мојсија и на Арона, и рекоше им : доста нек вам је ; сав овај народ, сви су свети, и међу њима је Господ ; за што се ви подижете над збором Господњим ?

4. Кад то чу Мојсије, паде ничице.

5. По том рече Кореју и свој дружини његовој говорећи : сјутра ће показати Господ ко је његов, и ко је свет, и кога је пустио к себи, јер кога је изабрао онога ће пустити к себи.

6. Ово учините : узмите радионице, Кореј са свом дружином својом.

7. И метните сјутра у њих огња и метните у њих када пред Господом, и кога избере Господ онај ће бити свет. Доста нек вам је, синови Левијеви !

8. И рече Мојсије Кореју: чујте синови Левијеви!

9. Мало ли вам је што вас је Бог Израилев одвојио од збора Израилева пустивши вас к себи да вршите службу у шатору Господњем и да стојите пред збором и служите за њ.

10. Пустио је к себи тебе и сву браћу твоју, синове Левијеве, с тобом, а ви тражите још и свештенство?

11. За то ти и сва дружина твоја скуписте се на Господа. Јер Арон шта је да вичете на њ?

12. И посла Мојсије да дозову Датана и Авирона синове Елијавове. А они одговорише: не ћемо да идемо.

13. Мало ли је што си нас извео из земље у којој тече млијеко и мед да нас побијеш у овој пустињи, него још хоћеш да владаш над нама?

14. Јеси ли нас одвео у земљу гдје тече млијеко и мед? и јеси ли нам дао да имамо њива и винограда? хоћеш ли очи овијем људи-

ма да ископаш? Не ћемо да идемо.

15. Тада се расрди Мојсије врло, и рече Господу: немој погледати на дар њихов; ни једнога магарца нијесам узео од њих, нити сам коме од њих учинио какога зла.

16. По том рече Мојсије Кореју: ти и сви твоји станиите сјутра пред Господом, ти и они и Арон.

17. И узмите сваки своју кадионицу, и метните у њих када и станите пред Господом сваки са својом кадионицом, двје ста и педесет кадионица, и ти и Арон, сваки са својом кадионицом.

18. И узеше сваки своју кадионицу, и метнувши у њих огња метнуше у њих када, и стадоше на врата шатора од састанка с Мојсијем и с Ароном.

19. А Кореј сабра на њих сав збор на врата шатора од састанка; тада се показа слава Господња свему збору.

20. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

21. Одвојте се из тога збора, да их одмах сатрем.

22. А они падоше ницице и рекоше : Боже, Боже духовима и сваком тијелу! овај је један згријешно, и на сав ли ћеш се збор гњевити ?

23. Опет рече Господ Мојсију говорећи :

24. Реци збору и кажи : одступите од шатора Корејева и Датанова и Авироннова.

25. И уставши Мојсије отиде к Датану и Авирону, а за њим отидоше старјешине Израилеве.

26. И рече збору говорећи : Одступите од шатора тијех безбожника ; и не додијевајте се ничега што је њихово, да не изгинете са свијех гријеха њиховијех.

27. И одступише са свијех страна од шатора Корејева и Датанова и Авироннова ; а Датан и Авирон изашавши стадоше сваки на врата од шатора својега са женама својим и са синовима својим и с дјецом својом.

28. Тада рече Мојсије :

овако ћете познати да ме је Господ послао да чиним сва ова дјела, и да ништа не чиним од себе :

29. Ако ови помру као што мру сви људи, и ако буду покарани као што би вају покарани сви људи, није ме послао Господ ;

30. Ако ли што ново учини Господ, и земља отвори уста своја и прождре их са свијем што је њихово, и сићу живи у гроб, тада знајте да су ови људи увриједили Господа.

31. А кад изговори ричечи ове, расједе се земља под њима,

32. И отворивши земља уста своја прождрије их, и домове њихове и све људе Корејеве и све благо њихово ;

33. И тако сићоше са свијем што имаху живи у гроб, и поври их земља, и нестале их из збора.

34. А сви Израилјци који бијаху око њих побјегоше од вије њихове, јер говораху : да нас не прождре земља.

35. И изађе огањ од Го-

спода, и сажеже онијех двије ста и педесет људи који принесоше кад.

36. Тада рече Господ Мојсију говорећи :

37. Кажи Елеазару сину Арона свештеника нека покупи кадионице из тога гаришта, и угљевље из њих нека разбаци, јер су свете;

38. Кадионице онијех који огријешеше душе своје, нека раскују на плоче да се окује олтар, јер кадише њима пред Господом, за то су свете, и нека буду синовима Израилевијем знак.

39. И покупи Елеазар свештеник кадионице мједене, којима бјеху кадили они што изгорјеше, и расковаше их на оков олтару,

40. За спомен синовима Израилевијем, да не приступа нико други који није рода Аронова да кади пред Господом, да му не буде као Кореју и дружини његовој, као што му бјеше казано Господ преко Мојсија.

41. А сјутрадан викаше сав збор синова Израилевијех на Мојсија и на Аро-

на говорећи : побисте народ Господњи.

42. А кад се стјецаше народ на Мојсија и на Арона, погледаше на шатор од састанка, а то облак на њему, и показа се слава Господња.

43. И дође Мојсије и Арон пред шатор од састанка.

44. И рече Господ Мојсију говорећи :

45. Уклоните се из тога збора да их одмах потрем. А они падоше ничице.

46. И рече Мојсије Арону : узми кадионицу, и метни у њу огња с олтара, и метни када, и иди брже ка збору, и очисти их ; јер гњев жесток изађе од Господа, и помор поче.

47. И узевши Арон кадионицу, као што му рече Мојсије, отрча усред збора, и где, помор већ бјеше почео у народу ; и окадив очисти народ.

48. И стајаше међу мртвима и живима, и остави се помор.

49. А онијех који помријеше од тога помора бјеше четрнаест тисућа и се-

дам стотина, осим онијех што изгибоше с Кореја.

50. И врати се Арон к Мојсију на врата шатора од састанка, кад се устави помор.

ГЛАВА 17.

По том рече Господ Мојсију говорећи :

2. Речи синовима Израиљевијем, и узми од њих по једну палицу од свакога дома отаца њиховијех, од свијех кнезова њиховијех, по домовима отаца њиховијех дванаест палица, и име свакога напиши на палици његовој.

3. А на палици Левијевој напиши име Ароново, јер је свака палица за једнога поглавара од дома отаца њиховијех.

4. И остави их у шатору од састанка пред свједочанством, гдје се састајем с вама.

5. И кога изберем, његова ће палица процвјетати; тако ћу утишати пред собом вику синова Израиљевијех што вичу на вас.

6. Кад то рече Мојсије

синовима Израиљевијем, да доше му сви кнезови њихови палице, сваки кнез по палицу од дома оца својега, дванаест палица, и палица Аронова бјеше међу палицама њиховијем.

7. И остави Мојсије палице пред Господом у шатору од свједочанства.

8. А сјутрадан дође Мојсије у шатор од свједочанства, и гле, процвјетала палица Аронова од дома Левијева; бјеше напупила и цвјетала, и бадеми зрели на њој.

9. И изнесе Мојсије све оне палице испред Господа к свијем синовима Израиљевијем, и разгледавши их узеше сваки своју палицу.

10. А Господ рече Мојсију : донеси опет палицу Аронову пред свједочанство да се чува за знак непокорнима, да престане вика њихова на ме, да не изгину.

11. И учини Мојсије, како му заповједи Господ тако учини.

12. Тада рекоше синови Израиљеви Мојсију говоре-

ћи : помријесмо, пропадосмо, сви пропадосмо.

13. Ко се год приближи к шатору Господњему, гине; хоћемо ли сви изгинути?

ГЛАВА 18.

А Господ рече Арону : ти и синови твоји и дом оца твојега с тобом носите гријехе о светињу ; ти и синови твоји с тобом носите гријехе свештенства својега.

2. И браћу своју, племе Левијево, племе оца својега узми к себи да буду узате и служе ти, а ти ћеш и синови твоји с тобом служити пред шатором од састанка.

3. Нека добро слушају заповијести твоје и раде што треба у свем шатору ; али к судовима од светиње и к олтару нека не приступају да не изгину и они и ви.

4. Нека буду дакле узате, и нека раде све што треба у шатору од састанка у свакој служби у њему ; али нико други да не приступа с вама.

5. А ви радите што треба у светињи и што треба

на олтару, да више не дође гњев на синове Израиљеве.

6. Јер ево ја узех браћу вашу Левите између синова Израиљевијех, и вама су дани на дар за Господа, да врше службу у шатору од састанка.

7. А ти и синови твоји с тобом вршите свештеничку службу своју у свему што припада к олтару и што бива иза завјеса, и служите ; свештенство даровах вама, за то ко би други приступио, да се погуби.

8. Још рече Господ Арону : ево, дајем ти и приносе своје што се у вис подижу, између свијех ствари које посвећују синови Израиљеви дајем их теби ради помазања и синовима твојим законом вјечним.

9. То нека је твоје од ствари посвећенијех, које се не сажигу ; сваки принос њихов између свијех дарова њиховијех и између свијех приноса за гријех и свијех приноса за кривицу, које ми донесу, светиња над светињама да је твоја и синова твојих.

10. У светињи га једи, све мушкиње нека га једе, света ствар да ти је.

11. Твоје су дакле жртве дарова њиховијех које се у вис подижу; и сваку жртву синова Израиљевијех која се обрће теби дајем и синовима твојим и кћерима твојим с тобом законом вјечним; ко је год чист у дому твојем, нека једе.

12. Најбоље од уља и најбоље од вина и жита, првине које дају Господу, теби дајем.

13. Првине од свега што роди у земљи њиховој, које донесу Господу, твоје нека буду; ко је год чист у дому твојем нека једе.

14. Све завјетовано *Богу* у Израиљу, твоје нека је.

15. Што год отвора материцу између свакога тијела које приносе Господу, и између људи и између стоке, твоје да буде; али првенац човјечји нека се откупљује; и првенац нечисте стоке нека се откупљује.

16. А откуп нека му бу-

де кад буде од мјесеца дана по твојој цијени пет сикала сребра, по сиклу светом; у њему је двадесет гера.

17. А првенца од краве или првенца од овце или првенца од козе не дај да се откупи; свете су ствари; крвљу њиховом покропи олтар, и сало њихово запали, да буде жртва огњена за мирис угодни Господу.

18. А месо од њих да је твоје, као груди што се обрћу и као плеће десно, да је твоје.

19. Све приносе што се подижу од посвећенијех ствари, што приносе синови Израиљеви Господу, дајем теби и синовима твојим и кћерима твојим с тобом законом вјечним; то ће бити завјет осољен, вјечан пред Господом теби и сјемени твојему с тобом.

20. Још рече Господ Арону: у земљи њиховој да немаш напљедства, ни дијела међу њима да немаш; ја сам дио твој и твоје напљедство међу синовима Израиљевијем.

21. А синовима Левијевијем ево дајем у нашљедство све десетке од Израиља за службу њихову што служе у шатору од састанка.

22. А синови Израиљеви нека више не приступају к шатору од састанка, да се не огријеше и изгину.

23. Него сами Левити нека служе службу у шатору од састанка, и они нека носе гријех свој законом вјечним од кољена до кољена, па да немају нашљедства међу синовима Израиљевијем.

24. Јер десетке синова Израиљевијех, што ће доносити Господу на жртву што се подиже, дајем Левитима у нашљедство; тога ради рекох за њих: међу синовима Израиљевијем да немају нашљедства.

25. Још рече Господ Мојсију говорећи:

26. Реци Левитима и кажи им: кад узмете од синова Израиљевијех десетака који вам дадох од њих за нашљедство ваше, онда принесите од њега принос

што се подиже Господу, десето од десетога.

27. И примиће вам се принос ваш као жито с гумна и као вино из каце.

28. Тако и ви приносите што се подиже Господу од свијех десетака својих, које ћете узимати од синова Израиљевијех, и дајите од њих принос Господњи Арону свештенику.

29. Од свега што вам се даде приносите сваки принос што се подиже Господу, од свега што буде најбоље свети дио.

30. И реци им: кад принесете најбоље од тога, тада ће се примити Левитима као доходак од гумна и као доходак од каце.

31. А јести можете то на сваком мјесту и ви и породице ваше, јер вам је плата за службу вашу у шатору од састанка.

32. И не ћете за то навући на се гријеха, кад станете приносити што је најбоље, и не ћете оскврити светијех ствари синова Израиљевијех, и не ћете изгинути.

ГЛАВА 19.

Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи :

2. Ово је уредба и закон што заповједи Господ говорећи : реци синовима Израјљевијем нека ти доведу јуницу црвену здраву, на којој нема мане, и која још није била у јарму ;

3. И подајте је Елеазару свештенику, а он нека је изведе на поље из окола, да је закољу пред њим.

4. И узевши Елеазар крви њезине на прст свој нека покропи крвљу према шатору од састанка седам пута.

5. По том нека заповједи да се спали јуница пред његовијем очима ; кожу њезину и месо њезино и крв њезину с балегом нека спале.

6. И свештеник узевши дрвета кедрова, исопа и црвца, нека баца у огањ гдје гори јуница.

7. По том нека опере хаљине своје и опере тијело своје водом, па онда нека

уђе у ђкоб, и нека буде свештеник нечист до вечера.

8. Тако и ко је спали, нека опере хаљине своје водом, и тијело своје нека опере водом, и нека буде нечист до вечера.

9. А чист човјек нека покупи пепео од јунице и изручи га иза окола на чисто мјесто да се чува збору синова Израјљевијех за воду очишћења ; то је жртва за гријех.

10. И онај који покупи пепео од јунице нека опере хаљине своје, и нека буде нечист до вечера. То нека је синовима Израјљевијем и дошљаку који се бави међу њима вјечан закон.

11. Ко се дотакне мртва тијела човјечијега, да је нечист седам дана.

12. Он нека се очисти оном водом трећи дан и седми дан, и биће чист ; ако ли се не очисти трећи дан и седми, не ће бити чист.

13. Ко се дотакне мртва тијела човјечијега па се не очисти, онај је оскврнио шатор Господњи ; зато да се

истријеби она душа из Израиља; јер није покропљен водом очишћења, за то је нечист, и нечистота је његова на њему.

14. Ово је закон кад човјек умре у шатору: ко год уђе у онај шатор и ко год буде у шатору, нечист да је седам дана.

15. И сваки суд открит, који не буде добро заклопљен, нечист је.

16. И ко се год дотакне у пољу посјеченога мачем или умрлога или кости човјечије или гроба, нечист да је седам дана.

17. И нека за нечистога узму пепела од јунице спаљене за гријех, и нека налију на њ воде живе у суд.

18. По том нека узме чист човјек ископа, и замочи у ону воду, и покروпи њом шатор и све суде и људе који су у њему били; тако и онога који би се дотакао кости или човјека посјечена или умрла или гроба.

19. Чисти нечистога нека покروпи трећи и седми дан; и кад га очисти сед-

ми дан, нека опере хаљине своје и себе нека опере водом, и биће чист у вече.

20. А ко буде нечист па се не очисти, да се истријеби она душа из збора; јер је светињу Господњу оскврнио, а није покропљен водом очишћења; нечист је.

21. И ово нека им је закон вјечан: и који покروпи водом очишћења, нека опере хаљине своје; и ко се год дотакне воде очишћења, да је нечист до вечера.

22. И чега се год дотакне ко је нечист, да је нечисто; и ко се њега дотакне, да је нечист до вечера.

ГЛАВА 20.

И синови Израиљеви, сав збор њихов, дођоше у пустињу Синску првога мјесеца, и стаде народ у Кади-су; и ондје умрије Марија и би погребена ондје.

2. А ондје немаше збор воде, те се скупеше на Мојсија и на Арона.

3. И свађаше се народ с Мојсијем, и говораху: камо да смо помрли кад помри-

јеше браћа наша пред Господом!

4. За што доведосте збор Господњи у ову пустињу да изгинемо овдје и ми и стока наша?

5. И за што нас изведосте из Мисира да нас доведете на ово зло мјесто, гдје не роди ни жито ни смоква ни грожђе, ни шипак, а ни воде нема за пиће?

6. И дође Мојсије и Арон испред збора на врата шатора од састанка, и падоше ничице; и показа им се слава Господња.

7. И рече Господ Мојсију говорећи:

8. Узми штап, и сазовите збор ти и Арон брат твој, и проговорите стијени пред њима, те ће дати воду своју; тако ћеш им извести воду из стијене, и напојићеш збор и стоку њихову.

9. И Мојсије узе штап испред Господа, како му заповједи Господ.

10. И сазваше Мојсије и Арон збор пред стијену, и он им рече: слушајте од-

метници! хоћемо ли вам из ове стијене извести воду?

11. И диже Мојсије руку своју и удари у стијену штапом својим два пута; и изиде вода многа, те се напоји народ и стока њихова.

12. А Господ рече Мојсију и Арону: што ми не вјеровасте и не прославиште ме пред синовима Израљевијем, за то не ћете одвести збора тога у земљу коју сам им дао.

13. То је вода од свађе, гдје се свађаше синови Израљеви с Господом, и он се прослави међу њима.

14. Иза тога посла Мојсије посланике из Кадиса к цару Едомском да му рече: овако каже брат твој Израљ: ти знаш све невоље које нас снађоше:

15. Како наши оци сиђоше у Мисир. и бијасмо у Мисиру дуго времена, и како Мисирци зло чинише нама и оцима нашим;

16. И викасмо ка Господу, и Господ чу глас наш, и посла анђела, који нас изведе из Мисира; и ево смо

у Кадису, граду на твојој међи.

17. Пусти нас да прође-мо кроз твоју земљу; не ћемо ићи преко поља ни преко винограда, нити ћемо пити воде из којег студенца; ићи ћемо царским путем, не ћемо свртати ни на десно ни на лијево док не пријеђемо међу твоју.

18. А Едом му одговори: не иди преко моје земље, да не изидем с мачем преда те.

19. А синови Израиљеви рекоше му: ићи ћемо утреником, и ако се напијемо водѣ твоје, ми или стока наша, платићемо је; ништа више, само да пјешпиде прођемо.

20. А он им одговори: не ћете проћи. И изиде Едом пред њих с много народа и с великом силом.

21. И кад не хтје Едом допустити Израиљу да пријеђе преко међе његове, Израиљ отиде од њега.

22. И кренувши се од Кадиса дођоше синови Израиљеви, сав збор њихов, ка гори Ору.

23. И Господ рече Мојсију и Арону на гори Ору код међе Едомске говорећи:

24. Арон ваља да се прибере к роду својему, јер не ће ући у земљу коју сам дао синовима Израиљевијем, јер не послушасте заповијести моје на води од свађе.

25. Узми Арона и Елеазара сина његова, и изведи их на гору Ор.

26. И свуци Арону хаљине његове и обуци их Елеазару сину његову, па ће се Арон прибрати и умријеће ондје.

27. И учини Мојсије како заповједи Господ; и изидоше на гору Ор пред свијем збором.

28. И свуче Мојсије с Арона хаљине његове и обуче их Елеазару сину његову, и умрије ондје Арон наврх горе, а Мојсије и Елеазар сиђоше с горе.

29. А кад видје сав збор да умрије Арон, плака сав дом Израиљев за Ароном тридесет дана.

ГЛАВА 21.

А кад чу Хананеј цар Аградски, који живљаше на југу, да иде Израил путем којим идоше уходе, он се побрине с њима и зароби их неколико.

2. Тада се Израил заједно са Господом и рече: ако даш овај народ мени у руке, до темеља ћу раскопати градове њихове.

3. И услиши Господ глас Израилев и даде му Хананеје, а он затр њих и градове њихове, и прозва оно мјесто Орма.

4. По том пођоше од горе Ора к црвеном мору обилазећи земљу Едомску, и ослаби дух народу од пута.

5. И викаше народ на Бога и на Мојсија: за што нас изведосте из Мисира да изгинемо у овој пустињи? Јер нема ни хљеба ни воде, а овај се никаки хљеб већ огадио души нашој.

6. А Господ пусти на народ змије ватрене, које их уједаху, те помрије много народа у Израилу.

7. Тада дође народ к Мојсију и рекоше: згријешисмо што викасмо на Господа и на тебе; моли Бога нека уклони змије од нас. И Мојсије се помоли за народ.

8. И Господ рече Мојсију: начини змију ватрену, и метни је на мотку, и кога уједе змија, нека погледа у њу, па ће оздравити.

9. И начини Мојсије змију од мједи, и метну је на мотку, и кога год уједе змија он погледа у змију од мједи, и оздрави.

10. По том пођоше синови Израилеви, и стадоше у ђко у Овоту.

11. И из Овота отишавши стадоше у ђко на брдицима Аваримским у пустињи која је према Моавској с истока.

12. Оданде отишавши стадоше у ђко у долини Зареду.

13. И одатле отишавши стадоше у ђко на броду на Арнону, који је у пустињи и излази од међе Аморејске. Јер је Арнон међа Мо-

авска између Моваца и Аморејаца.

14. За то се каже у књизи о ратовима Господњим : на Вајева у Суфи и на потоке Арнонске.

15. Јер ти потоци, који допиру до мјеста Ара, теку покрај међе Моавске.

16. А отуда дођоше к Виру ; то је студенац за који бјеше рекао Господ Мојсију : скупи народ, и даћу им воде.

17. Тада пјева Израил пјесму ову : Дужи се, студенче ; припијевајте га ;

18. Студенче, који копаше кнезови, који ископаше поглавари народни с онијем, који постави закон, па лицама својим. А из пустиње отидоше у Мантанаил,

19. А из Мантанаила у Надил, а из Надила у Вамот,

20. А из Вамота у долину која је у пољу Моавском код горе Фазге и гледа у пустињу.

21. Тада посла Израил посланике к Сиону цару Аморејском говорећи :

22. Пусти да прођемо кроз твоју земљу, не ћемо свртати ни у поље ни у виноград, нити ћемо пити воде из студенаца ; ићи ћемо царским путем докле не пријеђемо међу твоју.

23. Али не даде Сион Израилу да прође кроз земљу његову, него сабра Сион сав народ свој, и изађе на Израилу у пустињу, и дође у Јасу, и поби се с Израилем.

24. Али га исијече Израил оштрим мачем, и освоји земљу његову од Арнона па до Јавока, до синова Амоновијех, јер тврда бјеше међа синова Амоновијех.

25. И узе Израил сва она мјеста, и насели се у свијем градовима Аморејским, у Есевону и у свијем селима његовијем.

26. Јер Есевон бјеше град Сиона цара Аморејскога, који бјеше први завојштио на цара Моавскога и бјеше му узео сву земљу његову до Арнона.

27. За то говоре у причи

Ходите у Есевон, да се гради и подигне град Сионов.

28. Јер огањ изађе из Есевона, пламен из града Сионова, и спали Ар Моавски и становнике на висини Арнонској.

29. Тешко теби, Моаве; пропао си, народе Хамошов; дао је синове своје који утекоше и кћери своје у ропство Сиону цару Аморејском.

30. Али их постријељасмо, пропаде Есевон до Девона, и потрсмо их до Нофе, која допире до Медеве.

31. И тако живје Израилъ у земљи Аморејској.

32. Потом посла Мојсије да уходе Јазир, и узеше села око њега, и изагнаше Аморејце који бијаху ондје.

33. По том обративши се пођоше у Васан; и изиде Ог цар Васански пред њих, он и сав народ његов на бој у Едрајин.

34. А Господ рече Мојсију: не бој га се; ја сам га дао у твоје руке и сав народ његов и земљу његову; и учини му како си

учинио Сиону цару Аморејском који живљаше у Есевону.

35. И побихе га и синове његове и сав народ његов, да не оста ни један, и освојише земљу његову.

ГЛАВА 22.

Одатле се подигоше синови Израилеви, и стадоше у ђеб у пољу Моавском с опу страну Јордана према Јерихону.

2. И видје Валак син Сефоров све што учини Израилъ Амореју.

3. И уплаши се Моав од народа веома, јер га бјеше много, у притужи Моаву од синова Израилевијех.

4. Па рече Моав старјешинама Моавским: сада ће ова множина појести све што је око нас као во траву у пољу. А Валак син Сефоров бјеше у оно вријеме цар Моавски.

5. И посла посланике к Валаму сину Веорову, у Фатуру, која је на ријечи у земљи народа његова, говорећи: ево народ изиде из

Мисира, ево прекрилио је земљу, и стоји према мени.

6. Него ходи, прокуни ми овај народ, јер је јачи од мене, еда бих му одолио и побио га или истјерао из земље ове; јер знам, кога благословиш биће благословен, а кога прокунеш биће проклет.

7. И отидоше старјешине Моавске и старјешине Мадјанске носећи дарове за врачање; и дођоше к Валаму, и казаше му ријечи Валакове.

8. А он им рече: останите овдје ову ноћ, и одговорићу вам вако ми Господ каже. И осташе кнезови Моавски код Валама.

9. А Бог дође к Валаму и рече му: какви су то људи код тебе?

10. И рече Валам Богу: Валак син Сефоров, цар Моавски посла их к мени *говорећи*:

11. Ево народ изиде из Мисира и прекрили земљу; него ходи, прокуни ми га, еда бих га надбио и отјерао га.

12. А Бог рече Валаму:

не иди с њима, нити куни тога народа, јер је благословен.

13. И у јутру уставши Валам рече кнезовима Валаковијем: вратите се у своју земљу, јер ми не да Бог да идем с вама.

14. И уставши кнезови Моавски дођоше к Валаку, и рекоше: не хтје Валам поћи с нама.

15. Тада опет посла Валак више кнезова и веће од првијех.

16. И они дошавши к Валаму рекоше му: овако вели Валак син Сефоров: немој се затезати, молим те, него дођи к мени.

17. Јер ћу те добро даривати, и што ми год речеш чинићу; за то дођи, молим те, прокуни ми овај народ.

18. А Валам одговори и рече слугама Валаковијем: да ми даде Валак кућу своју пуну сребра и злата, не бих могао преступити ријечи Господа Бога својега да учиним што мало или велико.

19. Али опет останите ов-

дје и ви ову ноћ, да видим што ће ми сада казати Господ.

20. И дође Бог ноћу к Валаму и рече му: кад су дошли ти људи да те зову, устани, иди с њима, али што ти кажем оно да чиниш.

21. И у јутру уставши Валам осамари магарицу своју, и пође с кнезовима Моавским.

22. Али се разгњеви Бог што он пође; и стаде анђео Господњи на пут да му не да; а он сјеђаше на магарици својој и имаше са собом два момка своја.

23. А кад магарица видје анђела Господњега гдје стоји на путу с голијем мачем у руци, сврну магарица с пута и пође преко поља. А Валам је стаде бити да је врати на пут.

24. А анђео Господњи стаде на стазу међу виноградима, а бијаше зид и одовуд и одонуд.

25. И магарица видећи анђела Господњега приби се уз други зид, и прити-

ште ногу Валаму о зид; а он је стаде опет бити.

26. По том анђео Господњи отиде даље, и стаде у тјеснацу, гдје не бјеше мјеста да се сврне ни на десно ни на лијево.

27. И магарица видећи анђела Господњега паде под Валамом, а Валам се врло ражљути, и стаде бити магарицу својим штаном.

28. Тада Господ отвори уста магарици, те она рече Валаму: шта сам ти учинила, те ме бијеш већ трећи пут?

29. А Валам рече магарици: што ми пркосиш? да имам мач у руци, сад бих те убио.

30. А магарица рече Валаму: нијесам ли твоја магарица? јашеш ме од како сам постала твоја до данас; јесам ли ти кад тако учинила? А он рече: нијеси.

31. Тада Господ отвори очи Валаму, који угледа анђела Господњега гдје стоји на путу с голијем мачем у руци. И он сави главу и поклони се лицем својим.

32. И рече му анђео Господњи: за што си био марилицу своју већ три пута? ево ја изидох да ти не дам, јер твој пут није мени по вољи.

33. Кад ме угледа марилица, она се уклони испред мене већ три пута; а да се није уклонила испред мене, тебе бих већ убио а њу бих оставио у животу.

34. А Валам рече анђелу Господњему: згријешно сам, јер нијесам знао да ти стојиш преда мном на путу; ако теби није по вољи, ја ћу се вратити.

35. А анђео Господњи рече Валаму: иди с тијем људима, али само оно говори што ти ја кажем. Тада Валам отиде с кнезовима Валаковим.

36. А кад чу Валак да иде Валам, изиде му на сусрет у град Моавски на међи Арнонској на крај међе.

37. И рече Валак Валаму: нијесам ли слао к теби и звао те? за што ми не дође? еда ли те не могу даривати?

38. Валам рече Валаку: ево сам дошао к теби; али хоћу ли моћи што говорити? Што ми Бог метне у уста, оно ћу говорити.

39. И отиде Валам с Валаком, и дођоше у град Узот.

40. И накла Валак волова и оваца, и посла Валаму и кнезовима, који бијашу с њим.

41. А ујутру узе Валак Валама и одведе га на висину Валову, и оданде му показа један крај народа.

ГЛАВА 23.

И рече Валам Валаку: начини ми овдје седам олтара, и приправи ми овдје седам телаца и седам овнова.

2. И учини Валак како му рече Валам; и принесе Валак с Валамом на сваком олтару по једно теле и овна.

3. Па рече Валам Валаку: стој код своје жртве паљенице, а ја идем еда бих се срео с Господом, па што

ми јави казаћу ти. И он отиде сам.

4. И сретe Бог Валама, а он му рече: седам олтара спремих, и принесох по теле и овна на сваком олтару.

5. А Господ метну ријечи у уста Валаму, и рече: врати се к Валаку и тако му реци.

6. И врати се к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и сви кнезови Моавски.

7. А он отвори причу своју, и рече: из Арама доведе ме Валак цар Моавски сплавине источне, *говорећи*: ходи, прокуни ми Јакова, ходи наружи Израиља.

8. Како бих клео онога кога не куне Бог? или како бих ружио онога кога Господ не ружи?

9. Јер сврх стијена видим га, и с хумова гледам га. Гле, овај ће народ наставати сам, и с другим народима не ће се помијешати.

10. Ко ће избројити прах Јаковљев и број од четврти Израиља? Да бих ја умрљо смрћу праведничком, и крај мој да би био као њихов!

11. Тада рече Валак Валаму: шта то радиш од мене? Ја те дозволах да прокунеш непријатеље моје, а гле, ти благосиљаш једнако.

12. А он одговори и рече: зар не ћу пазити и говорити оно што ми је Господ метнуо у уста?

13. Тада му рече Валак: ходи са мном на друго мјесто, одакле ћеш га видјети; само му крај видиш, а свега га не видиш; прокуни ми га оданде.

14. И одведе га у поље Зофим, наврх Фазге, и начини седам олтара и принесе на сваком олтару по једно теле и овна.

15. Тада *Валам* рече Валаку: стој ту код жртве своје паљенице, а ја идем онамо на сусрет Господу.

16. И сретe Господ Валама, и метну му ријеч у уста, и рече: врати се к Валаку, и тако говори.

17. И дође к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и с њим кнезови Моавски; и рече Валак: шта вели Господ?

18. А он отвори причу

своју, и рече : устани Валаче и послушај, чуј ме си-не Сефоров!

19. Бог није човјек да лаже, ни син човјечији да се покаје. Што каже не ће ли учинити, и што рече не ће ли извршити?

20. Гле, примих да благословим; јер је он благословио, а ја не ћу порећи.

21. Не гледа на безаконје у Јакову ни на неваљалство у Израилу; Господ је његов с њим, и грађа у њему као цар кад над-влада.

22. Бог га је извео из Мисира, он му је као снага једнорогова.

23. Јер нема чини на Јакова ни врачања на Израилу; у ово доба говориће се о Јакову и о Израилу, шта је учинио Бог.

24. Ево, народ ће устати као силан лав, и као лавић скочиће; не ће лећи докле не поједе лова и попије крви побијених.

25. Тада рече Валак Валаму: немој га ни клети ни благосиљати.

26. А Валам одговори

Валаку: нијесам ли ти казао да ћу чинити што ми год Господ каже?

27. А Валак рече Валаму: ходи, одвешћу те на друго мјесто; да ако Богу буде воља да ми га оданде прокунеш.

28. И одведе Валак Валама на врх Фегора, који гледа у пустињу.

29. И рече Валам Валаку: начини ми овдје седам олтара, и приправи ми овдје седам телаца и седам овнова.

30. И учини Валак како рече Валам, и принесе на жртву по теле и овна на сваком олтару.

ГЛАВА 24.

И видјевши Валам да је Божија воља да благосиља Израилу, не хтје више ни ићи као прије по врачање, него се окрете лицем к пустињи,

2. И подигавши очи своје угледа Израилу гдје стоји по племенима својим; и дух Божји дође на њ.

3. И отвори причу своју, и рече: каже Валам син

Веоров ; каже човјек које-
му су отворене очи ;

4. Каже онај који чује
ријечи Божје, који види у-
твару свемогућега, који кад
падне отворене су му очи :

5. Како су лијепи шато-
ри твоји , Јакове, и колибе
твоје, Израилју !

6. Пружили су се као
потоци, као вртови крај
ријеке, као мирисава др-
вета која је посадио Го-
спод, као кедри на води.

7. Потећи ће вода из ви-
једра његова, и сјеме ће
његово бити међу великим
водама, и цар ће се његов
подигнути сврх Гога, и
царство ће се његово узви-
сити.

8. Бог га је извео из Ми-
сира, и он му је као снага
једнорогова ; појешће на-
роде који су му непријате-
љи, и кости ће њихове по-
трти, и стријелама својим
постријељати их.

9. Спустио се, лежи као
лавић и као љути лав ; ко
ће га пробудити ? Ко тебе
благосиља, биће благосло-
вен ; а ко тебе куне, биће
проклет.

10. Тада се разгњевн Ва-
лак на Валама, и пљесну
се рукама, и рече Валак
Валаму : дозвох те да про-
кунеш непријатеље моје,
а ти си благословио ето
већ три пута.

11. Одлази у своје мје-
сто ; рекох да ћу те дари-
вати, а ето Господ не да ти
дара.

12. А Валам рече Вала-
ку : нијесам ли и послани-
цима твојим које си послао
к мени рекао говорећи :

13. Да ми даде Валак
кућу своју пуну сребра и
злата, не бих могао престу-
пити ријечи Господње да
учиним што добро или зло
од себе ; што каже Господ
оно ћу казати.

14. Ја сада ево идем к
народу својему, али да ти
кажем шта ће тај народ у-
чинити народу твојему нај-
послије.

15. По том отвори при-
чу своју, и рече : каже Ва-
лам син Веоров, каже чо-
вјек коме су отворене очи,

16. Каже који чује ри-
јечи Божје, и који зна зна-
ње о вишњем, и који види

утвару свемогућега и кад падне отворене су му очи.

17. Видим га, али не сад; гледам га, али не из близа: изаћи ће звијезда из Јакова и устаће палица из Израиља, која ће разбити кнезове Моавске и разорити све синове Ситове.

18. И Едома ће освојити и Сира ће освојити непријатељи његови; јер ће Израиљ радити јуначки.

19. И владаће који је од Јакова, и затрће остатак од града.

20. А угледав Амалика, отвори причу своју, и рече: Амалик је почетак народима, али ће најпослије пропасти.

21. А угледав Кенеја, отвори причу своју, и рече: тврд ти је стан, и на стигени си савио гнијездо своје.

22. Али ће бити изагнан Кенеј; Асур ће га заробити.

23. И опет отвори причу своју, и рече: јаох! ко ће бити жив кад то учини Бог!

24. И лађе из земље Китимске допловиће и досадиће Асирцима и досадиће

Јеврејима; али ће и сами пропасти.

25. По том уставши Валам отиде, и врати се у своје мјесто; и Валак отиде својим путем.

ГЛАВА 25.

И живљаше Израиљ у Ситиму, и народ стаде чинити прељубу с кћерима Моавским.

2. Оне позиваху народ на жртве својих богова, и народ јеђаше, и клањаше се боговима њиховијем.

3. И Израиљ приону уз Велфегора; и разгњеви се Господ на Израиља.

4. И рече Господ Мојсију: узми све кнезове народне, и објеси их Господу према сунцу, да се одврати гњев Господњи од Израиља.

5. И рече Мојсије судијама Израиљевијем: побийте сваки своје који су прионули уз Велфегора.

6. И гле, један између синова Израиљевијех дође и доведе к браћи својој једну Мадијанку на очи Мојсију и на очи свему збору

синова Израилевијех ; а они заплакаше на вратима шатора од састанка.

7. А кад то видје Финес син Елеазара сина Арона свештеника, уста усред збора и узе копље у руку ;

8. И уђе за човјеком Израилџцем у шатор и прободе их обоје, човјека Израилџца и ону жену кроз гробух, и преста погибија међу синовима Израилевијем.

9. А изгибе их од те погибије двадесет и четири тисуће.

10. Тада рече Господ Мојсију говорећи :

11. Финес син Елеазара сина Арона свештеника одврати гњев мој од синова Израилевијех отворивши ревност за ме међу њима, да не бих истријебио синове Израилеве у ревности својој.

12. За то му кажи : ево дајем му свој завјет мирни.

13. И имаће он и сјеме његово након њега завјет свештенства вјечнога, јер ревнова за Бога својега и очисти синове Израилеве.

14. А човјеку Израилџцу убијеноме, који би убијен с Мадијанком ; бјеше име Замврије син Салмонов, кнез од дома оца својега од племена Симеунова.

15. А убијеној жени Мадијанци бјеше име Хазвија кћи Сура кнеза народнога у дому оца својега међу Мадијанцима.

16. И рече Господ Мојсију говорећи :

17. Завојштитена Мадијанце, и бијте их ;

18. Јер они завојштише на вас пријеварама својим, и преварише вас Велфегором и Хазвијом кћерју кнеза Мадијанскога, сестром својом, која би убијена у дан погибије која дође с Фегора.

ГЛАВА 26.

А послѣје те погибије рече Господ Мојсију и Елеазару сину Аронову свештенику говорећи :

2. Избројте сав избор синова Израилевијех од двадесет година и више по домовима отаца њиховијех,

све који могу ићи на војску у Израиљу.

3. И рече им Мојсије и Елеазар свештеник у пољу Моавском на Јордану према Јерихону говорећи :

4. *Да се изброје* од двадесет година и више, како заповједи Господ Мојсију и синовима Израљевијем, који ишадоше из земље Мисирске.

5. Рувим бјеше првенац Израиљев ; а синови Рувимови : од Еноха породица Енохова ; од Фалуја породица Фалујева ;

6. Од Асрона породица Асронова ; од Хармије породица Хармијина.

7. То су породице Рувимове ; а избројених бјеше међу њима четрдесет и три тисуће и седам стотина и тридесет.

8. Син Фалујев бјеше Елијав.

9. А синови Елијавови : Намуило и Датан и Авирон. Овај Датан и овај Авирон, који бијаху од онијех што се сазиваху на збор, усташе на Мојсија и Арона у

буни Корејевој, кад бјеше буна на Господа ;

10. И земља отворивши уста своја прождрије њих и Кореја, и изгибе та гомила, и спали их огањ двјеста и педесет људи, који посташе углед.

11. А синови Корејеви не погибоше.

12. Синови Симеунови по породицама својим : од Намуила породица Намуилова ; од Јамина породица Јаминава ; од Јахина породица Јахинова ;

13. Од Заре породица Зарина ; од Саула породица Саулова.

14. То су породице Симеунове ; од њих бјеше двадесет и двије тисуће и двије стотине.

15. Синови Гадови по породицама својим : од Сафона породица Сафонова ; од Агина породица Агинова ; од Сунина и породица Сунинова ;

16. Од Азена породица Азенова ; од Ирије породица Иријина ;

17. Од Ароада породица

Ароадова; од Арила породица Арилова.

18. То су породице синова Гадовијех, а међу њима бјеше избројенијех четрдесет тисућа и пет стотина.

19. Синови Јудини: Ир и Авнан; али умријеше Ир и Авнан у земљи Хананској.

20. Бијаху пак синови Јудини по породицама својим: од Силома породица Силомова; од Фареса породица Фаресова; од Заре породица Зарина.

21. А синови Фаресови бјеху: од Асрона породица Асронова; од Јамуила породица Јамуилова.

22. То су породице Јудине, а међу њима бјеше избројенијех седамдесет и шест тисућа и пет стотина.

23. А синови Исахарови по породицама својим: од Толе породица Толина; од Фуве породица Фувина;

24. Од Јасува породица Јасувова; од Амрама породица Амрамова.

25. То су породице Исахарове, а међу њима бјеше

избројенијех шездесет и четири тисуће и три стотине.

26. Синови Завулонови по породицама својим: од Сареда породица Саредова; од Алона породица Алонова; од Алила породица Алилова.

27. То су породице Завулонове, а међу њима бјеше избројенијех шездесет тисућа и пет стотина.

28. Синови Јосифови по породицама својим: Манасија и Јефрем;

29. Синови Манасијини: од Махира породица Махирова; а Махир роди Галада, од којег је породица Галадова.

30. Ово су синови Галадови: од Ахијезера породица Ахијезерова; од Хелека породица Хелекова;

31. Од Есрила породица Есрилова; од Сихема породица Сихемова;

32. Од Симаера породица Симаерова; од Офера породица Оферова;

33. А Солпад син Оферов немаше синова него кћери, којима су имена

Мала, и Нуја и Егла и Мелха и Терса.

34. То су породице Маназијине, а од њих бјеше избројенијех педесет и двије тисуће и седам стотина.

35. Синови пак Јефремови по породицама својим: од Сутала породица Суталова; од Вехера породица Вехерова; од Тахана породица Таханова.

36. А ово су синови Суталови: од Ерана породица Еранова.

37. То су породице синова Јефремовијех, а међу њима бјеше избројенијех тридесет и двије тисуће и пет стотина. То су синови Јосифови по породицама својим.

38. А синови Венијаминови по породицама својим: од Веле породица Велина; од Асвира породица Асвинова; од Ахирама породица Ахирамова;

39. Од Суфана породица Суфанова; од Уфима породица Уфимова.

40. А Велини синови бјеху: Адер и Нојеман; од Адера породица Адеро-

ва; од Нојемана породица Нојеманова.

41. То су синови Венијаминови по породицама својим, а међу њима бјеше избројенијех четрдесет и пет тисућа и шест стотина.

42. А ово су синови Данови по породицама својим: од Самеја породица Самејева; то је род Данов по породицама својим.

43. У свијем породицама Самејевијем бјеше избројенијех шездесет и четири тисуће и четири стотине.

44. Синови Асирови по породицама својим: од Јамина породица Јаминова; од Јесуја породица Јесујева; од Верије породица Веријина.

45. Синови Веријини: од Ховера породица Ховерова; од Мелхила породица Мелхилова.

46. А кћери Асировој бјеше име Сара.

47. То су породице синова Асировијех, а међу њима бјеше избројенијех педесет и три тисуће и четири стотине.

48. Синови Нефталимови

по породицама својим : од Асила породица Асилова ; од Гунија породица Гунијева ;

49. Од Јесера породица Јесерова ; од Селима породица Селимова.

50. То је род Нефталимов по породицама својим а међу њима бјеше избројених четрдесет и пет тисућа и четири стотине.

51. То су избројени међу синовима Израилевијем, шест стотина и једна тисућа и седам стотина и тридесет.

52. А Господ рече Мојсију говорећи :

53. Тим нека се подијели земља у нашљедство према броју имена ;

54. Којих има више подај им веће нашљедство ; а којих има мање, њима мање ; сви према броју избројенијех својих нека имају нашљедство.

55. Али ждријебом нека се подијели земља : по именима племена отаца својих нека добију нашљедство.

56. Ждријебом нека се

подијели свакоме племену, било велико или мало.

57. А ово су избројени између Левита по породицама својим : од Гирсона породица Гирсонова ; од Ката породица Катова ; од Мерарија породица Мераријева

58. Ово су породице Левијеве : породица Ловенијева, породица Хевронова, породица Малијева, породица Мусијева, породица Корејева. А Кат је родио Амрама.

59. А име је жени Амрамовој Јохавета, кћи Левијева, која му се родила у Мисиру ; а она роди Амраму Арона и Мојсија, и Марију сестру њихову.

60. А Арону се роди Надав и Авијуд и Елеазар и Итамар.

61. Али Надав и Авијуд погибоше кад принесоме туђ огањ пред Господом.

62. И бјеше их избројенијех двадесет и три тисуће, свега мушкиња од једнога мјесеца и више ; и не беше бројени међу синове Израилеве, јер им није да-

но нашљедство међу синовима Израилевијем.

• 63. То су избројени, кад Мојсије и Елеазар свештеник избројише синове Израилеве у пољу Моавском на Јордану према Јерихону.

64. А међу њима не бјеше ни један од онијех које избројише Мојсије и Арон свештеник кад бројише синове Израилеве у пустињи Синајској.

65. Јер Господ бјеше рекао за њих : помријеће у пустињи. И не оста их ни један осим Халева сина Јефонијина и Исуса сина Навина.

ГЛАВА 27.

Тада дођоше кћери Салпада сина Офера сина Галада сина Махира сина Манасијина, од племена Манасије сина Јосифова, а имена им бјеху Мала, Нуја, Егла, Мелха и Терса.

2. И стадоше пред Мојсија и пред Елеазара свештеника и пред кнезове и сав збор на вратима шатора одсастанка, и рекоше :

3. Отац наш умрије у пустињи, али не бјеше у друштву с онима који се побунише на Господа у буну Корејевој, него умрије од гријеха својега, а не остави синова.

4. За што да се истријеби име оца нашега из породице његове за то што није имао сина ? Дај нам нашљедство међу браћом оца нашега.

5. И изнесе Мојсије ствар њихову пред Господа.

6. А Господ рече Мојсију говорећи :

7. Право говоре кћери Салпадове ; подај им право да имају нашљедство међу браћом оца својега, и пренеси нашљедство оца њихова на њих.

8. А синовима Израилевијем кажи и реци : кад ко умре а нема сина, онда пренесите нашљедство његово на кћер његову ;

9. Ако ли ни кћери нема, онда подајте нашљедство његово браћи његовој ;

10. Ако ли ни браће нема, онда подајте нашљед-

ство његово браћи оца његова.

11. Ако ли нема ни браће очине, онда подајте наслѣдство његово оному ко му је најближи у роду његову, и нека је његово. И то нека буде синовима Израилевијем законза суђење, како заповједи Господ Мојсију.

12. Још рече Господ Мојсију: изиди на гору ову Аваримску, и види земљу коју сам дао синовима Израилевијем.

13. И кад је видиш, прибраћеш се к роду својему и ти, као што се прибрао Арон брат твој.

14. Јер не послушасте ријечи моје у пустињи Сину у свађи народној, кад је требало да ме прославите на води предочима њиховијем. То је вода од сваће у Кадису у пустињи Сину.

15. И рече Мојсије Господу говорећи :

16. Господе Боже духовима и сваком тијелу, постави човјека над овијем збором,

17. Који ће излазити пред њима и који ће дола-

зити пред њима, који ће их изводити и опет доводити, да не би био збор Господњи као овце које немају пастира.

18. А Господ рече Мојсију: узми к себи Исуса сина Навина, човјека у ком је дух мој, и метни руку своју на њ,

19. И изведи га пред Елеазара свештеника и пред сав збор, и подај му заповијести пред њима.

20. И подај му од славе своје, да га слуша сав збор синова Израилевијех.

21. И нека стаје пред Елеазара свештеника да га пита за суд Урим пред Господом; по заповијести његовој нека полазе и по заповијести његовој нека долазе он и сви синови Израилеви с њим и сав збор.

22. И учини Мојсије како му заповједи Господ; и узев Исуса постави га пред Елеазара свештеника и пред сав збор.

23. И метну руке своје на њ, и даде му заповијести, како бјеше заповједио Господ преко Мојсија.

ГЛАВА 28.

Још рече Господ Мојсију говорећи :

2. Заповједи синовима Израилевијем , и реци им : приносе моје, хљеб мој, жртве што ми се сажиху за угодни мирис, пазите да ми приносите на вријеме.

3. Реци им дакле: ово је жртва огњена што ћете приносити Господу: два јагњета од године здрава, сваки дан на жртву паљеницу без престанка :

4. Једно јагње принеси у јутру, а друго јагње принеси у вече,

5. И десети дио ефе бијелога брашна за дар смијешана с четвртим дијелом ина чистога уља.

6. То је жртва паљеница свагдашња, која би принесена на гори Синајској за мирис угодни, жртва огњена Господу.

7. И наљев њезин да буде четврти дио ина на свако јагње; у светињи приноси наљев добра пића Господу.

8. А друго јагње прине-

си у вече; дар као у јутру и наљев његов принеси за жртву огњену, за угодни мирис Господу.

9. А у суботу два јагњета од године здрава, и двије десетине бијелога брашна смијешана с уљем за дар с наљевом његовијем.

10. То је суботна жртва паљеница сваке суботе, осим свагдашње жртве паљенице и наљева незина.

11. И у почетак мјесеца својих приносите Господу жртву паљеницу, по два телета и једнога овна и седам јагањаца од године здравих;

12. И три десетине бијелога брашна помијешана с уљем за дар на свако теле, и двије десетине бијелога брашна помијешана с уљем за дар на овна;

13. И по једну десетину бијелога брашна помијешана с уљем за дар на свако јагње; то је жртва паљеница на угодни мирис, жртва огњена Господу.

14. А наљев њихов да буде вина по ина на теле,

третина ина на овна, и четврт ина на јагње. То је жртва паљеница у почетак мјесеца, свакога мјесеца у години.

15. И јарца једнога за гријех, осим свагдашње жртве паљенице, приносите Господу с наљевом његовијем.

16. А првога мјесеца четрнаести дан да је пасха Господу;

17. А петнаести дан тога мјесеца празник: седам дана једите пријесне хљеве.

18. Први дан нека је сабор свети; нивакога посла ропскога не радите.

19. Него принесите Господу жртву паљеницу, два телета и једнога овна и седам јагањаца од године, све да вам је здраво;

20. А дар уз њих бијелога брашна помијешана с уљем три десетине уза свако теле и двије десетине уз овна принесите.

21. По једну десетину принесите уза свако јагње од онијех седам јагањаца;

22. И једнога јарца за

гријех, ради очишћења вашег.

23. То принесите осим јутрење жртве паљенице, која је жртва свагдашња.

24. Тако приносите сваки дан за онијех седам дана, да буде јело, жртва огњена на угодни мирис Господу, осим свагдашње жртве паљенице и њезина наљева приносите.

25. И седми дан да имате свети сабор; посла ропскога ниједнога не радите.

26. И на дан првина, кад приносите нов дар Господу послѣ својих недјеља, да имате сабор свети, ниједнога посла ропскога не радите.

27. Него принесите жртву паљеницу за угодни мирис Господу, два телета, једнога овна, седам јагањаца од године;

28. И дар уз њих: бијелога брашна помијешана с уљем по три десетине уз теле, двије десетине уз овна,

29. По једну десетину уза свако јагње од онијех седам јагањаца;

30. Једнога јарца, ради очишћења вашег.

31. Принесите то, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина; а све нека вам је здраво с наљевом својим.

ГЛАВА 29.

А седмога мјесеца први дан да имате свети сабор; посла ропскога ниједнога не радите; то да вам је трубни дан.

2. И принесите жртву паљеницу за мирис угодни Господу, једно теле, једнога овна, седам јагањаца од године здравијех;

3. А дар уз њих бијелог бршна смијешана с уљем три десетине уз теле и двије десетине уз овна,

4. И по једну десетину уза свако јагње од седам јагањаца;

5. И једнога јарца за гријех, ради очишћења вашег;

6. Осим жртве паљенице у почетку мјесеца и дара њезина, и осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и налева њихови-

јех по уредби њиховој, за мирис угодни, за жртву огњену Господу.

7. И десети дан тога мјесеца седмога да имате свети сабор; и мучите душе своје; не радите никакога посла.

8. Него принесите Господу за мирис угодни жртву паљеницу, једно теле, једнога овна, седам јагањаца од године, а нека вам је здраво;

9. И дар уз њих бијелог бршна помијешана с уљем три десетине уз теле, двије десетине уз овна,

10. По једну десетину уза свако јагње од онијех седам јагањаца;

11. Јарца једнога за гријех, осим жртве за гријех ради очишћења, и осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и налева њиховијех.

12. И петнаести дан тога мјесеца седмога да имате свети сабор; ниједнога посла ропскога не радите; него празнујте празник Господу седам дана.

13. И принесите жртву

паљеницу, огњену жртву за угодни мирис Господу, тринаест телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године, а нека су здрави;

14. И дар уз њих брашна бијелога смијешана с уљем по три десетине уза свако теле од тринаест телаца, по двије десетине уза свакога овна од она два овна,

15. И по једну десетину уза свако јагње од онијех четрнаест јагањаца;

16. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

17. А други дан дванаест телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех,

18. И дар њихов и наљев њихов, уз теоце, уз овнове и уз јагањце по броју њихову, како је уређено.

19. И јарца једнога за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

20. А трећи дан једанаест телаца, два овна и четрнаест јагањаца од године здравијех;

21. И дарове њихове и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце по броју њихову како је уређено;

22. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

23. А четврти дан десет телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех;

24. И дар њихов и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце по броју њихову како је уређено;

25. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

26. А пети дан девет телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех;

27. И дар њихов и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце по броју њихову како је уређено;

28. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

29. А шести дан осам

телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех ,

30. И дар њихов и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце по броју њихову како је уређено;

31. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

32. А седми дан седам телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех ,

33. И дар њихов и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њихову како је уређено ;

34. И јарца за гријех , осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

35. А осми дан да вам је празник ; ниједнога посла ропскога не радите.

36. Него принесите жртву паљеницу , жртву огњену за угодни мирис Господу, једно теле, једнога овна, седам јагањаца од године здравијех ,

37. И дар њихов и наљеве њихове, уз теле, уз ов-

на и уз јагањце по броју њихову како је уређено ;

38. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

39. То приносите Господу на празнике своје, осим онога што бисте по завјету или од своје воље принијели за жртве паљенице или дарове или наљеве или жртве захвалне.

ГЛАВА 30.

И каза Мојсије синовима Израилевијем све што му заповједи Господ.

2. И рече Мојсије кнезовима од племена синова Израилевијех говорећи : ово је заповједио Господ :

3. Кад који човјек учини завјет Господу, или се закуне везавши се душом својом, нека не погази ријечи своје; него нека учини све што изађе из уста његовијех.

4. А кад жена учини завјет Господу или се веже у младости својој, докле је у кући оца својега,

5. И чује отац њезин за

завјет њезин или како се везала душом својом, па јој отац не рече ништа, онда да су тврди сви завјети њезини, и све чим је везала душу своју да је тврдо.

6. Ако ли отац њезин порече то онај дан кад чује, завјети њезини и чим је год везала душу своју, ништа да није тврдо; и Господ ће јој опростити, јер отац њезин порече.

7. Ако ли се уда па има на себи завјет или изрече што на уста своја чим би се везала,

8. А муж њезин чувши не рече јој ништа онај дан кад чује, онда да су тврди завјети њезини, и тврдо да јесве чим је везала душу своју.

9. Ако ли муж њезин кад чује онај дан порече, укида се завјет који је био на њој или што је изрекла на уста своја те се везала; и Господ ће јој опростити.

10. А завјет који учини удовица или пуштеница, и све чим веже душу своју, да јој де тврдо.

11. Али ако буде у ку-

ћи мужа својега учинила завјет и за што везала душу своју заклетвом,

12. И муж њезин чувши оћути и не порече, тада да су тврди сви завјети њезини, и да је тврдо све за што је везала душу своју.

13. Ако ли то порече муж њезин онај дан кад чује, сваки завјет који би изашао из уста њезинијех и све чим би везала душу своју да није тврдо; муж је њезин порекао, и Господ ће јој опростити.

14. Сваки завјет и све за што би се везала заклетвом да мучи душу своју, муж њезин потврђује и укида.

15. Ако би муж њезин од дана до дана ћутао, онда потврђује свезавјете њезине и све за што би се везала; потврђује, јер јој не порече у онај дан кад чу.

16. Ако ли порече по што чује, сам ће носити гријех њезин.

17. Ово су наредбе, које заповједи Господ Мојсију за мужа и жену, за оца и кћер у младости њезиној, докле је у кући оца својега.

ГЛАВА 31.

Опет рече Господ Мојсију говорећи :

2. Освети синове Израилеве на Мадијанцима, пак ћеш се онда прибрати к народу својему.

3. И Мојсије рече народу говорећи: опремите између себе људе на војску да иду на Мадијанце да учине освету Господњу на Мадијанцима,

4. По тисућу од племена, од свакога племена Израилева опремите на војску.

5. И дадоше од тисућа Израилевијех по тисућу од свакога племена, дванаест тисућа опремише на војску.

6. И посла Мојсије по тисућу од свакога племена на војску, и с њима Финеса сина Елеазара свештеника, и у њега бјеху суди свети и трубе.

7. И завојштише на Мадијанце, како заповједи Господ Мојсију, и побише све мушкиње.

8. Побише и царева Мадијанске с другима које им побише, Евина и Рокома и Сура и Ура и Ровока, пет

царева Мадијанских, и Валама сина Веорова убише мачем.

9. И заробише синови Израилеви жене Мадијанке и дјецу њихову, и заплијенише сву стоку њихову, крупну и ситну, и све благо њихово.

10. А мјеста њихова у којима живљаху и градове њихове све попалише огњем.

11. И све робље и васплијен, људе и стоку, узеше;

12. И поведоше к Мојсију и к Елеазару свештенику и ка збору синова Израилевијех, и робље и остали плијен и добит, у ђкб на пољу Моавском, које је на Јордану према Јерихону.

13. А Мојсије и Елеазар свештеник и сви кнезови од збора изидоше им на сусрет иза окола.

14. И Мојсије се разгњеве на војводе, на тисућнике и стотинаре, који се враћаху с војске;

15. И рече им Мојсије:

а што остависте у животу све жене?

16. Та оне по ријечи Валамовој навратише синове Израиљеве да згријеше Господу с Фегора, те дође она погибија на народ Господњи.

17. За то сада побијте сву дјецу мушку, и све жене побијте, које су познале човјека.

18. А дјевојке, које не познаше човјека, оставите у животу.

19. А ви останите изван окола седам дана; сваки који је убио кога и који се дотакао убијенога очиститесетрећи дан и седми дан, себе и робље своје.

20. И све хаљине и све ствари кожне и све што је од костријети и све судове дрвене очистите.

21. И рече Елеазар свештеник војницима, који бјаху ишли на војску: ово је наредба и закон што је Господ заповједио Мојсију:

22. Злато, сребро, мјед, гвожђе, коситер и олово,

23. Што год подноси ватру, пропустите кроз ва-

тру, и очистиће се, али по што се очисти водом очишћења; а што год не подноси ватре, пропустите кроз воду.

24. И оперите хаљине своје седми дан, и бићете чисти; и онда ћете ући у њб.

25. Још рече Господ Мојсију говорећи:

26. Изброј све што је заплијењено, људе и стоку, ти и Елеазар свештеник и поглавари од племена народнијех.

27. И раздијели све заплијењено на двоје: на војнике који су ишли на војску и на сав збор.

28. И узми дио за Господа од војника који су ишли на војску, по једну душу од педесет, и од људи и од говеда и од магараца и од оваца.

29. Од њихове половине то узмите, и подајте Елеазару свештенику за принос Господу.

30. И од половине која допадне синовима Израиљевијем узми по једно од педесет, и од људи и од

говеда и од магараца и од оваца и од сваке стоке, и то подај Левитима који раде што треба за шатор Господњи.

31. И учини Мојсије и Елеазар свештеник како заповједи Господ Мојсију.

32. И бјеше плијена, што оста од плијена који заплијени војска: шест стотина и седамдесет и пет тисућа оваца,

33. И седамдесет и двије тисуће говеда,

34. И шездесет и једна тисућа магараца,

35. И женскиња, што не бјеше познало човјека, свега тридесет и двије тисуће душа.

36. А у половини, у дијелу онијех који бијаху ишли на војску, бјеше на број три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,

37. А од тога дио Господу бјеше шест стотина и седамдесет и пет оваца;

38. И тридесет и шест тисућа говеда, а од тога дио Господу седамдесет и два;

39. И тридесет тисућа и пет стотина магараца, а од тога дио Господу шездесет и један;

40. И шеснаест тисућа душа људских, а од тога дио Господу тридесет и двије душе.

41. И даде Мојсије Елеазару свештенику дио за принос Господу, као што му заповједи Господ.

42. А од друге половине, која допаде синовима Израјљевијем, коју узе Мојсије од људи који бјеху ишли на војску,

43. (А и у тој половини, која допаде збору, бјеше три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,

44. Тридесет и шест тисућа говеда,

45. Тридесет тисућа и пет стотина магараца,

46. И шеснаест тисућа душа људских)

47. Од те половине, која допаде синовима Израјљевијем, узе Мојсије по једно од педесет, и од људи и од стоке, и даде Левитима који раде што треба за ша-

тор Господњи, као што му Господ заповједи.

48. И приступише к Мојсију војводе, тисућници и стотинари,

49. И рекоше му: слуге твоје пребројаше војнике који бијашу под нашом руком, и ниједнога није мање.

50. За то приносимо Господу принос, сваки што је коза добио, златнијех заклада, копача, наруквица, прстена, ободаца и ланчића, да би се очистиле душе наше пред Господом.

51. И узе Мојсије и Елеазар свештеник од њих злато, свакојаке закладе.

52. А бјеше свега злата принесенога, што принесосе Господу тисућници и стотинари, шеснаест тисућа и седам стотина и педесет сикала.

53. А војници задржаше себи што који бјеше заплијенио.

54. И узевши Мојсије и Елеазар злато од тисућника и стотинара, унесоше га у шатор од састанка за спомен синовима Израљевијем пред Господом.

ГЛАВА 32.

А синови Рувимови и синови Гадови имаху врло много стоке, и видјеше земљу Јазирску и земљу Галадску да је добра за стоку.

2. И дошавши синови Гадови и синови Рувимови рекоше Мојсију и Елеазару свештенику и кнезовима од збора говорећи:

3. Атарот и Девон и Јазир и Намра и Есевон и Елеалија и Севама и Навав и Веан,

4. Та је земља, коју Господ покори збору Израљском, добра за стоку, а слуге твоје имају стоке.

5. Ако смо, рекоше, нашли милост пред тобом, нека се та земља даде слугама твојим у нашљедство, немој нас водити преко Јордана.

6. А Мојсије рече синовима Гадовијем и синовима Рувимовијем: браћа ће ваша ићи на војску, а ви хоћете овдје да останете?

7. За што обарате срце синовима Израљевијем да

не пријеђу у земљу коју им је дао Господ?

8. Тако су учинили оци ваши, кад их послах из Кадис-Варне да уходе земљу;

9. И отидоше до потока Ескола, и уходише земљу; и оборише срце синовима Израљевијем да не иду у земљу коју им даде Господ;

10. И разгъеви се онда Господ, и закле се говорећи:

11. Не ће ти људи који изађоше из Мисира, од двадесет година и више, видјети земље, за коју се заклех Авраму, Исаку и Јавову, јер се не држаше мене са свијем,

12. Осим Халева сина Јефонијина Кенезеја и Исуса сина Навина, јер се са свијем држаше Господа.

13. И разгъеви се Господ на Израиља, и учини те се потуцаше по пустињи четрдесет година, докле не помрије сав онај нараштај који чињаше зло пред Господом.

14. А ви сада изађосте на мјесто отаца својих, род грјешнијех људи, да умно-

жавате жестину гъева Господњега на Израиља.

15. Ако се одвратите од њега, он ћега још оставити у пустињи, и тако ћете упропастити сав онај народ.

16. А они приступише опет к њему, и рекоше му: ми смо ради само торове начинити овдје за стада своја и градове за дјецу своју.

17. А сами ћемо наоружани јуначки поћи пред синовима Израљевијем, докле их не одведемо на њихово мјесто; а наша дјеца нека стоје у градовима тврдијем ради становника те земље.

18. Не ћемо се вратити кућама својим докле синови Израљеви не приме сваки своје нашљедство.

19. Нити ћемо узети нашљедства с њима сону страну Јордана ни даље, ако нам допадне нашљедство с ову страну Јордана према истоку.

20. Тада им рече Мојсије: ако ћете учинити тако и ићи под оружјем пред Господом на војску,

21. Ако сваки од вас под оружјем пријеђе преко Јордана пред Господом, докле не отјера испред себе непријатеља својих,

22. И докле се не покори земља пред Господом, па се онда вратите и не згријешите Господу ни Израилу, онда ће ова земља припасти вама у нашљедство пред Господом.

23. Ако ли не учините тако, где, згријешите Господу, и знајте да ће вас гријех ваш стићи.

24. Градите себи градове за дјецу своју и торове за стоку своју; и што је изашло из уста ваших, учините.

25. И рекоше Мојсију синови Гадови и синови Рувимови говорећи: слуге ће твоје учинити како господар наш заповиједа.

26. Дјеца наша и жене наше, стада наша и сва стока наша овдје ће остати у градовима Галадским;

27. А слуге ће твоје пријећи, сваки наоружан, да се бије пред Господом,

као што говори господар наш.

28. Тада Мојсије заповједи за њих Елеазару свештенику и Исусу сину Навину, и главарима од домова отачких међу синовима Израилевијем,

29. И рече им: ако пријеђу синови Гадови и синови Рувимови с вама преко Јордана, сви оружани, да се бију пред Господом, и кад вам буде земља покорена, онда подајте њима земљу Галадску у нашљедство.

30. Ако ли не пријеђу с вама под оружјем, онда нека им буде нашљедство међу вама у земљи Хананској.

31. И одговорише синови Гадови и синови Рувимови говорећи: како је Господ казао слугама твојим тако ћемо учинити.

32. Пријећи ћемо под оружјем пред Господом у земљу Хананску, а наше нашљедство да буде с ову страну Јордана.

33. И даде Мојсије синовима Гадовијем и сино-

вима Рувимовијем и половици племена Манасије сина Јосифова царство Сиона цара Аморејскога и царство Ога цара Васанскога, земљу и градове по међама њезинијем, градове оне земље унаоколо.

34. И саградише синови Гадови Девон и Атарот и Ароир,

35. И Атрот-Софан и Јазир и Јогвеју,

36. И Вет-нимру и Вет-аран, градове тврде, и то-рове за стоку.

37. А синови Рувимови саградише Есевон и Елеалију и Киријатајим,

38. И Навон и Велмеон предјенувши им имена, и Сивму; и надјешедруга имена градовима које саградише.

39. А синови Махира сина Манасијина отидоше у Галад, и узеше га, и изагнаше Амореје који бијаху ондје.

40. И Мојсије даде Галад Махиру сину Манасијину, који се ондје насели.

41. И Јаир син Манасијин отиде и узе села њихо-

ва, и прозва их села Јаирова.

42. И Навав отиде и узе Кенат са седима његовијем, и прозва га Навав по имену својему.

ГЛАВА 33.

Ово су путови синова Израилевијех кад изађоше из земље Мисирске у четама својим под управом Мојсијевом и Ароновом.

2. И Мојсије пописа како изидоше и гдје стајаше по заповијести Господњој; и ово су путови њихови како путоваше.

3. Пођоше из Рамесе првога мјесеца петнаести дан, сјутрадан послје пасхе, и изидоше синови Израилеви руком подигнутом пред очима свијех Мисираца.

4. А Мисирци погребавашу првенце које поби Господ међу њима, кад и на боговима њиховијем изврши Господ судове.

5. И отишавши синови Израилеви из Рамесе стадоше у ђкђ у Сохоту.

6. А из Сохота отишав-

ши стадоше у око у Етаму, који је накрај пустиње.

7. А из Етама отишавши савише к Ироту, који је према Велсефону, и стадоше у око пред Магдалом.

8. А од Ирота отишавши пријеђоше преко мора у пустињу, и ишавши три дни преко пустиње Етама стадоше у око у Мери.

9. А из Мере отишавши дођоше у Елим, гдје бијаше дванаест студенаца и седамдесет палмовијех дрвета, и ондје стадоше у око.

10. А из Елима отишавши стадоше у око код црвенога мора.

11. И отишавши од црвенога мора стадоше у око у пустињи Сину.

12. А из пустиње Сина отишавши стадоше у око у Рафаку.

13. А из Рафака отишавши стадоше у око у Елусу.

14. А из Елуса отишавши стадоше у око у Рафидину, гдје немаше народ воде да пије.

15. А из Рафидина отишавши стадоше у око у пустињи Синајској.

16. А из пустиње Синајске отишавши стадоше у око у Киврот-атави.

17. А из Киврот-атаве отишавши стадоше у око у Асироту.

18. А из Асирота отишавши стадоше у око у Ратаму.

19. А из Ратама отишавши стадоше у око у Ремнон-Фаресу.

20. А из Ремнон-Фареса отишавши стадоше у око у Лемвону.

21. А из Лемвона отишавши стадоше у око у Ресану.

22. А из Ресана отишавши стадоше у око у Макелату.

23. А из Макелата отишавши стадоше у око код горе Сафера.

24. А од горе Сафера отишавши стадоше у око у Хараду.

25. А из Харада отишавши стадоше у око у Макидоту.

26. А из Макидота отишавши стадоше у око у Катату.

27. А из Катата отишав-

ши стадоше у око у Тарату.

28. А из Тарата отишавши стадоше у око у Метеку.

29. А из Метека отишавши стадоше у око у Аселмону.

30. А из Аселмона отишавши стадоше у око у Масуруту.

31. А из Масурута отишавши стадоше у око у Ванакану.

32. А из Ванакана отишавши стадоше у око у планини Гададу.

33. А из планине Гадада отишавши стадоше у око у Етевати.

34. А из Етевате отишавши стадоше у око у Еврону.

35. А из Еврона отишавши стадоше у око у Гесион-Гаверу.

36. А из Гесион-Гавера отишавши стадоше у око у пустињи Сину, а то је Кадис.

37. А из Кадиса отишавши стадоше у око код горе Ора на међи земље Едомске.

38. И изиде Арон све-

штеник на гору Ор по заповијести Господњој, и умрије ондје четрдесетогодине по изласку синова Израилевијех из земље Мисирске, први дан петогатмјесеца.

39. А Арону бјеше сто и двадесет и три године кад умрије на гори Ору.

40. Тада чу Хананеј цар Арадски, који живљаше на југу у земљи Хананској, да иду синови Израилеви.

41. По том отишавши од горе Ора стадоше у око у Селмону.

42. А из Селмона отишавши стадоше у око у Финону.

43. А из Финона отишавши стадоше у око у Овоту.

44. А из Овота отишавши стадоше у око на хумовима Аваримским на међи Моавској.

45. А од тијех хумова отишавши стадоше у око у Девон-Гаду.

46. А из Девон-Гада отишавши стадоше у око у Гелмон-Девлатаиму.

47. А из Гелмон-Девла-

таима отишавши стадоше у око у планинама Аваримским према Нававу.

48. А из планина Аваримских отишавши стадоше у око у пољу Моавском на Јордану према Јерихону.

49. И стајаху у околу крај Јордана од Есимота до Велсатима у пољу Моавском.

50. И рече Господ Мојсију у пољу Моавском на Јордану према Јерихону говорећи :

51. Кажи синовима Израиљевијем и реци им : кад пријећете преко Јордана у земљу Хананску ,

52. Отјерајте од себе све који живе у оној земљи, и потрите све слике њихове резане, и све слике њихове ливене потрите, и све висине њихове оборите.

53. А кад их истјерате из земље, населите се у њој ; јер сам вама дао ону земљу да је ваша.

54. И раздијелите је у наслједство ждријебом на породице своје ; којих има више, њима веће наслједство подајте ; а којих има

мање, њима подајте мање наслједство ; које мјесто коме ждријебом допадне, оно нека му буде ; на племена отаца својих раздијелите наслједство.

55. Ако ли не отјерате од себе оне који живе у оној земљи, онда ће они које оставите бити трње очима вашима и остани вапим боковима, и пакостиће вам у земљи у којој ћете живјети.

56. И што сам мислио учинити њима, учинићу вама.

ГЛАВА 34.

Још рече Господ Мојсију говорећи :

2. Заповједи синовима Израиљевијем и реци им : кад доћете у земљу Хананску, та ће вам земља припасти у наслједство, земља Хананска с међама својим.

3. Јужни крај да вам је од пустиње Сина уз међу Едомску, и да вам је јужна међа од бријега сланога мора на исток ;

4. И та међа нека се савије од југа к Акравиму и

иде до Сина, и нека се пружи од југа преко Кадис-Варне, а отуда нека изиде на село Адар и иде до Аселмона;

5. По том нека се савије та међа од Аселмона до потока Мисирскога и иде до мора.

6. А западна међа да вам буде велико море; то да вам је западна међа.

7. А сјеверна међа ово да вам буде: од великога мора повуците себи међу до горе Ора;

8. А од горе Ора повуците себи међу како се иде у Емат, и та међа нека иде на Седад;

9. И нека иде та међа до Зефрона, и крај нека јој буде код села Енана; то да вам буде сјеверна међа.

10. А с истока повуците себи међу од села Енана до Сефама;

11. А од Сефама нека иде та међа к Ривли, с истока Аину; и нека иде даље та међа докле дође до мора Хинерота к истоку;

12. И нека се спусти та међа ка Јордану, и нека

изађе на слано море. Та ће земља бити ваша с међама својим унаоколо.

13. И каза Мојсије синовима Израилевијем говорећи: то је земља коју ћете добити у напљедство ждријебом, за коју је заповједио Господ да је добије девет племена и по.

14. Јер племе синова Рувимовијех по породицама отаца својих, и племе синова Гадовијех по породицама отаца својих, и половина племена Манасијина примише своје напљедство.

15. Ова два племена и по примише напљедство своје с ову страну Јордана према Јерихону с источне стране.

16. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

17. Ово су имена људи који ће вам раздијелити у напљедство земљу: Елеазар свештеник и Исус син Навин.

18. И по једнога кнеза из свакога племена узмите да дијели земљу.

19. А ово су имена ти-

јех људи : од племена Јудина Халев син Јефонијин,

20. Од племена синова Симеуновијех Самуило син Емијудов,

21. Од племена Венијаминаова Елдад син Хаслонов,

22. Од племена синова Дановијех кнез Вокор син Јеклинов,

23. Од синова Јосифовијех : од племена синова Манасијиних кнез Анило син Суфидов,

24. Од племена синова Јефремовијех кнез Камуило син Саџтанов,

25. Од племена синова Завулоновијех кнез Елисафан син Харнахов,

26. Од племена синова Исахаровијех кнез Фалтило син Озаинов,

27. Од племена синова Асировијех кнез Ахиор син Селемијин,

28. И од племена Нефталимова кнез Фадаило син Амијудов.

29. Овима заповједи Господ да раздијеле наслједство синовима Израилевијем у земљи Хананској.

ГЛАВА 35.

Још рече Господ Мојсију у пољу Моавском на Јордану према Јерихону говорећи :

2. Заповједи синовима Израилевијем нека даду од наслједства својега Левитима градове, гдје ће живјети ; и подграђа око градова подајте им,

3. Да у градовима живе, а у подграђима њиховијем да им стоји стока и имање њихово и све животиње њихове.

4. А подграђа која дате Левитима нека буду на тисућу лаката далеко од зидова градских унаоколо.

5. За то измјерите иза свакога града на исток двије тисуће лаката, и на југ двије тисуће лаката, и на запад двије тисуће лаката, и на сјевер двије тисуће лаката, тако да град буде у сриједи. Толика нека буду подграђа њихова.

6. А од градова које дате Левитима одвојте шест градова за уточиште, да онамо утече ко би кога убио ; и осим њих подајте им четрдесет и два града.

7. Свега градова, које ћете дати Левитима да буде четрдесет и осам градова, сваки са својим подграђем.

8. А тијех градова што ћете дати од наслѣдства синова Израилевијех, од онијех који имају више подајте више, а од онијех који имају мање подајте мање; сваки према наслѣдству које ће имати нека даде од својих градова Левитима.

9. Још рече Господ Мојсију говорећи:

10. Реци синовима Израилевијем и кажи им: кад пријећете преко Јордана у земљу Хананску,

11. Од градова који вам допадну одвојте градове за уточиште да у њих утече крвник који убије кога нехотице.

12. И ти ће вам градови бити уточишта од осветника, да не погине крвник докле не стане на суд пред збор.

13. И тако од тијех градова које дате шест градова биће вам уточишта.

14. Три така града по-

дајте с ову страну Јордана, а три града подајте у земљи Хананској, ти градови нека буду уточишта.

15. Синовима Израилевијем и дошљаку и странцу, који се бави међу њима, нека тијех шест градова буду уточишта, да утечу у њих ко годубије кога нехотице.

16. Али ако гвожђем удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

17. И ако каменом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

18. Или ако дрветом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

19. Осветник нека погуби крвника; кад га удеси, нека га погуби.

20. Ако га из мржње тури, или се баци чим на њ навалице, те онај умре,

21. Или ако га из непријатељства удари руком, те онај умре, нека се погу-

би таки убојица, крвник је; осветник нека погуби тога крвника кад га удеси.

22. Ако ли га нехотице тури без непријатељства, или се бади на њ чим нехотице,

23. Или каменом, од којега може човјек погинути, ако се бади на њ нехотице, те онај умре, а није му непријатељ, нити му тражи зла,

24. Тада да суди збор између убојице и осветника по овом закону.

25. И збор нека избави крвника из руке осветникове и врати га у уточиште Његово, куда је утекао, и ондје нека остане докле не умре поглавар свештенички, који је помазан светим уљем.

26. Ако крвник како год изиде преко међе својега уточишта, у које је утекао,

27. И нађе га осветник преко међе уточишта Његова, ако крвника убије осветник, не ће бити крив за крв.

28. Јер у уточишту својем ваља да стоји, докле не

умре поглавар свештенички; па кад умре поглавар свештенички, онда треба да се врати крвник у земљу нашљедства својега.

29. Ово да вам је уредба за суђење од кољена до кољена по свијем становима вашим.

30. Ко би хтио погубити човјека, по свједоцима нека погуби крвника; али један свједок не може свједочити да се ко погуби.

31. Не узимајте откупа за крвника, који заслужи смрт, него нека се погуби.

32. Ни од онога не узимајте откупа који утече у уточиште, да би се вратио да живи у својој земљи прије него умре свештеник;

33. Да не бисте скврнили земље у којој сте, јер крв она скврни земљу, а земља се не може очистити од крви која се пролије на њој друкчије него крвљу онога који је пролије.

34. За то не скврните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјлевијех.

ГЛАВА 36.

Тада приступише старјешине из породице синова Галада сина Махира сина Манасијина од племена синова Јосифовијех, и рекоше пред Мојсијем и пред кнезовима, главарима од домова отачких међу синовима Израљевијем,

2. И говорише: господару нашему заповједи Господ да подијели ждријебом земљу у нашљедство синовима Израљевијем; и господар наш има заповијест од Господа да даде нашљедство Салпада брата нашега кћерима његовијем.

3. Аво се оне удаду за кога из другога племена синова Израљевијех, онда ће се нашљедство њихово откинути од нашљедства отаца наших и додаће се нашљедству онога племена у које се удаду, и тако ће се дио наш окрћити.

4. И кад буде опросна година синовима Израљевијем, опет ће остати нашљедство њихово с нашљедством онога племена у ко-

је се буду удаде, и тако ће од нашљедства племена отаца наших остати откинуто нашљедство њихово.

5. Тада заповједи Мојсије синовима Израљевијем по заповијести Господњој говорећи: право говори племе синова Јосифовијех.

6. Ово заповједи Господ за кћери Салпадове и рече: нека се удаду за кога им буде воља, али у породици племена својега нека се удаду,

7. Да се не би преносило нашљедство синова Израљевијех од једнога племена на друго; јер ће синови Израљеви држати сваки нашљедство племена отаца својих.

8. И свака кћи у племенима синова Израљевијех којој допадне нашљедство, нека се удаје за кога из породице племена оца својега, да би синови Израљеви држали сваки нашљедство отаца својих,

9. Да се не би преносило нашљедство од једнога

племена на друго, него сваки из племена синова Израиљевијех да држи своје наслједство.

10. Како заповједи Господ Мојсију, тако учинише кћери Салпадове.

11. Јер Мала и Терса и Егла и Мелха и Нуја, кћери Салпадове, удадоше се за синове стричева својих,

12. У породице синова Манасије сина Јосифова удадоше се, и оста наслједство њихово у племену породице оца њихова.

13. То су заповијести и закони, које заповједи Господ преко Мојсија синовима Израиљевијем у пољу Моавском на Јордану према Јерихону.

ПЕТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

која се зове

ЗАКОНИ ПОНОВЉЕНИ.

ГЛАВА 1.

Ово су ријечи које говори Мојсије свему Израиљу с ону страну Јордана, у пустињи, у пољу према црвеномору, између Фарана и Тофола и Ловона и Асирота и Дизава,

2. Једанаест дана хода од Хорива преко горе Сира до Кадис-Варније.

3. А бјеше четрдесете

године први дан једанаестог мјесеца, кад Мојсије каза синовима Израиљевијем све што му бјеше заповједио Господ да им каже,

4. По што уби Сиона цара Аморејскога који живљаше у Есевону, и Ога цара Васанскога који живљаше у Астароту и у Ед-раињу.

5. С ону страну Јордана у земљи Моавској поче

Мојсије казивати овај закон говорећи:

6. Господ Бог наш рече нам на Хориву говорећи: доста сте били на овој гори.

7. Обрните се и подигните се и идите ка гори Аморејској и у сву околину њезину, у равнице и у брда и у долине, и на југ и на брегове морске, у земљу Хананску и на Ливан и до ријеке велике, ријеке Ефрата.

8. Ето, дао сам вам земљу, уђите у њу, и узмите земљу, за коју се заклео Господ оцима вашим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати и сјемени њихову након њих.

9. И рекох вам онда говорећи: не могу вас носити сам.

10. Господ Бог ваш умножио вас је, и ето вас данас има много као звијезда небеских.

11. Господ Бог отаца ваших да вас умножи још тисућу пута више, и да вас благослови као што вам је казао!

12. Како бих ја сам но-

сио муке ваше, терете ваше и распре ваше?

13. Дајте из племена својих људе мудре и вјеште и познате да вам их поставим за старјешине.

14. Тада ми одговорите и рекосте: добро је да се учини што си казао.

15. Тада узевши старјешине од племена ваших људе мудре и познате, поставих вам их за старјешине, за тисућнике и стотинаре и педесетаре и десетаре и управитеље по племенима вашим.

16. И заповједих онда судијама вашим говорећи: саслушавајте распре међу браћом својом и судите право између човјека и брата његова и између дошљака који је с њим.

17. Не гледајте ко је ко на суду, саслушајте и малога и великога, не бојте се никога, јер је суд Божји; а ствар која би вам била тешка изнесите преда ме да је чујем.

18. И заповједих вам онда све што ћете чинити.

19. По том отишавши

од Хорива пријеђосмо сву ону пустињу велику и страшну, коју видјесте идући ка гори Аморејској, као што нам заповједи Господ Бог наш, и дођосмо до Кадис-Варније.

20. Тада вам рекох : дођосте до горе Аморејске, коју нам даје Господ Бог наш.

21. Гле, дао ти је Господ твој ту земљу, иди и узми је, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих ; не бој се, и не плаши се.

22. А ви сви дођосте к мени и рекосте : да пошљемо људе пред собом да нам укоде земљу, и да нам јаве за пут којим ћемо ићи и за градове у које ћемо доћи.

23. И то ми би по вољи, и узех између вас дванаест људи из свакога племена по једнога ;

24. И они се подигоше и изишавши на гору дођоше до потока Есхола, и уходише земљу ;

25. И набраше рода оне земље и донесоше нам, и

јавише нам говорећи : добра је земља, коју нам даје Господ Бог наш.

26. Али не хтјесте ићи, него се супротисте заповјести Господа Бога својега.

27. И вивасте у шаторима својим говорећи : мрзи на нас Господ, за то нас изведе из земље Мисирске, да нас даде у руке Аморејцима и да нас потре.

28. Куда да идемо ? браћа наша уплашише срце наше говорећи : народ је већи и виши од нас, градови су велики и ограђени до неба, па и синове Енакове видјесмо ондје.

29. А ја вама рекох : не плашите се и не бојте их се.

30. Господ Бог ваш, који иде пред вама, он ће се бити за вас онако како вам је учинио у Мисиру на ваше очи,

31. И у пустињи, гдје си видио како те је носио Господ Бог твој, као што човјек носи сина својега, цијелијем путем којим сте ишли докле дођосте до овога мјеста.

32. Али за то опет не вјеровасте Господу Богу својему,

33. Који иђаше пред вама путем тражећи вам мјесто гдје бисте стали, и иђаше ноћу у огњу да вам свијетли путем којим бисте ишли, а дању у облаку.

34. И чу Господ глас ријечи ваших, и разгњеви се и закле се говорећи :

35. Ниједан од овога рода злога не ће видјети ове добре земље, за коју се заклех да ћу је дати вашим оцима,

36. Осим Халева сина Јефонијина ; он ће је видјети, и њему ћу дати земљу по којој је ишао, и синовима његовијем, јер се са свијем држао Господа.

37. Па и на мене се разгњеви Господ с вас, и рече : ни ти не ћеш ући онамо.

38. Исус син Навин, који ти служи, он ће ући онамо, њега утврди ; јер ће је он раздијелити синовима Израилевијем у напљедство.

39. А дјеца ваша, за коју рекосте да ће постати

робље, синови ваши, који данас не знају ни шта је добро ни шта је зло, они ће ући онамо, и њима ћу је дати и они ће је наслиједити.

40. Ви пак вратите се и идите у пустињу к првеноме мору.

41. А ви одговористе и рекосте ми : сагријешисмо Господу ; ићи ћемо и бићемо се са свијем вако нам је заповједио Господ Бог наш. И узевши сваки своје оружје, хтјесте изаћи на гору.

42. А Господ ми рече : кажи им : не идите и не бијте се, јер нијесам међу вама, да не изгинете пред непријатељима својим.

43. И ја вам рекох ; али не послушасте, него се опријесте заповијести Господњој, и навалисте на гору.

44. Тада изидоше пред вас Амореји, који сјеђаху у оној планини, и погнаше вас вако што чине пчеле, и побише вас на Сиру падо Орме.

45. И вративши се плакасте пред Господом, али

Господ не послуша гласа вашег нити окрете уха својега к вама.

46. И остадохте у Кадису дуго времена докле ондје стајасте.

ГЛАВА 2.

По том се вратисмо, и идосмо у пустињу к црвеноме мору, као што ми заповједи Господ, и обилазисмо гору Сир дуго времена.

2. И рече ми Господ :

3. Доста сте обилазили ту гору, обрните се на сјевер.

4. И заповједи народу и реци : сада ћете пријећи преко међе браће своје, синова Исавових, који живе у Сиру ; и они ће вас се бојати, али се и ви добро чувajte.

5. Немојте приметити боја с њима, јер вам не ћу дати земље њихове ни стопе, јер сам дао Исаву гору Сир у нашљедство.

6. Једа купујте од њих за новце, и једите ; и воду купујте од њих за новце, и пијте.

7. Јер те је Господ Бог

твој благословио у сваком послу руку твојих ; и зна пут твој по свој великој пустињи, и ово четрдесет година бијаше с тобом Господ Бог твој, и ништа ти није недостајало.

8. И прођосмо браћу своју, синове Исавове, који живе у Сиру, пољем од Елона и од Гесион-Гавера ; и оданде савивши ударисмо преко пустиње Моавске.

9. И Господ ми рече : немој пакостити Моавцима ни приметити боја с њима, јер ти не ћу дати земље њихове у нашљедство ; јер дадох синовима Лотовијем у нашљедство Ар.

10. (Пређе живљаху ондје Емеји, народ велик и јак и висок као Енакими ;

11. О њима се мислило да су дивови као и Енакими ; али их Моавци зваху Емеји.

12. И Хореји живљаху пређе у Сиру, али их синови Исавови истјераше и истребише испред себе и населише се на њихово мјесто, као што учини Израил

у земљи својега наслѣдства, које му даде Господ.)

13. А сада устаните и пријеђите преко потока Зареда. И пријеђосмо преко потока Зареда.

14. А времена за које идосмо од Кадис-Варније па докле пријеђосмо преко потока Зареда, бјеше тридесет и осам година, докле не изумрије у околу сав онај нараштај, људи за војску, као што им се бјеше заклео Господ.

15. Јер и рука Господња бијаше противу њих потирући их из окола докле не помријеше.

16. И кад сви ти људи за војску помријеше у народу,

17. Рече ми Господ говорећи :

18. Ти ћеш данас пријећи преко међе Моавске код Ара ;

19. И доћи ћеш близу синова Амоновијех ; немој им пакостити ни заматати боја с њима, јер ти не ћу дати земље Амонске у наслѣдство, јер је дадох си-

новима Лотовијем у наслѣдство.

20. (И за њу се мислило да је земља дивовска ; у њој пређе живљаху дивови, које Амонци зваху Замзуми.

21. Бијаху народ велик и јак и висок као Енакими ; али их истријеби Господ испред њих, те они преузеше земљу њихову и населише се на њихово мјесто.

22. Као што учини синовима Исавовијем, који живљаху у Сиру, јер истријеби Хореје испред њих, и они преузеше земљу њихову и осташе на њихову мјесту до данас.

23. И Авеје, који живљаху у Асироту па до Газе, истријебише Кафтореји, који изађоше од Кафтора, и населише се на њихово мјесто.)

24. Устаните ; идите и пријеђите преко потока Арнона ; гле, дао сам ти у руке Сиона Аморејина цара Есевонскога и земљу његову ; почни узимати наслѣдство, и завојшти на њ.

25. Данас почињем за-

давати страх и трепет од тебе народима под цијелијем небом ; који год чују за те, дрхтаће и препадаће се од тебе.

26. И послах посланике из пустиње Кедамота к Сиону цару Есевонском с мирним ријечима говорећи :

27. Да пријеђем преко твоје земље ; управо ћу путем ићи , не ћу свртати ни на десно ни на лијево.

28. Храну да ми дајеш за новце да једем, и воду за новце да ми дајеш да пијем, само да прођем пјешнице,

29. Као што ми учинише синови Исавови који живе у Сиру, и Моавци, који живе у Ару, докле не пријеђем преко Јордана у земљу коју нам даје Господ Бог наш.

30. Али не хтје Сион цар Есевонски пустити да прођемо кроз његову земљу, јер Господ Бог твој учини те отврдну дух његов и срце његово поста упорно, да би га предао у твоје руке, као што се види данас.

31. И рече ми Господ :

гледај, почех предавати теби Сиона и земљу његову ; почни узимати земљу његову, да је наслиједиш.

32. И изиде пред нас Сион и сав народ његов на бој у Јасу.

33. И даде нам га Господ Бог наш, и убисмо га са синовима његовијем и свијем народом његовијем.

34. И узесмо тада све градове његове, и побисмо људе по свијем тијем градовима, и жене и дјецу, не остависмо жива ниједнога.

35. Само стоку заплијенисмо за се и плијен што бјеше по градовима које узесмо.

36. Од Ароира, који је на потоку Арнону, и од града који је у долини, па до Галада не бјеше града који би нам одолио : све то даде нам Господ Бог наш.

37. Само к земљи синова Амоновијех нијеси приступио нити ка којему крају на потоку Јавожу, ни ка градовима у гори ни којему мјесту што је забранио Господ Бог наш.

ГЛАВА 3.

По том обративши се идосмо к Васану. И изиде пред нас Ог цар Васански и сав народ његов на бој у Едраин.

2. И Господ ми рече: не бој га се, јер га дадох у твоје руке са свијем народом његовијем и са земљом његовом, да учиниш с њим онако како си учинио са Сионом царем Аморејским, који сјеђаше у Есевону.

3. Тако нам даде Господ Бог наш у руке и Ога цара Васанскога са свијем народом његовијем, и разбисмо га и не остависмо му ниједнога жива.

4. И узесмо тада све градове његове, не би града којег не узесмо, шездесет градова, сав крај Арговски, царство Ога у Васану.

5. Сви ти градови бјеху утврђени зидом високим, вратима и пријеворницама, осим других мјеста без зидова врло много.

6. И раскопасмо их као што учинисмо Сиону цару Есевонском, побивши по

свијем мјестима и људе и жене и дјецу.

7. А сву стоку и плијен по градовима заплијенисмо за се.

8. Тако узесмо онда земљу из руку двојице краљева Аморејских, која је с ову страну Јордана од потока Арнона до горе Аермона,

9. (Сидонци зову Аермон Сирион, а Амореји га зову Сенир,)

10. Сва мјеста у равни и сав Галад и сав Васан до Салхе и Едрајина, градове царства Ога у Васану.

11. Јер само Ог цар Васански бјеше остао од дивова. Гле, одар његов, одар гвозден, није ли у Рави синова Амоновијех? девет је лаката дуг а широк четири лакта, лакта човјечија.

12. Тако наслиједисмо ту земљу онда; од Ароира, који је на потоку Арнону, и половину горе Галада с градовима њезинијем дадох синовима Рувимовим и Гадовим.

13. А остатак Галада и сав Васан, царство Огово,

дадох половини племена Манасијина; сав крај Арговски по свему Васану зва-ше се земља дивовска.

14. Јаир син Манасијин узе сав крај Арговски до међе Гесурске и Махатске; и прозва Васанску својим именом : села Јаирова до данашњегга дана.

15. А Махиру дадох Га-лад.

16. А Рувимову племену и Гадову племену дадох од Галада до потока Арнона, како захвата поток с међама, па до потока Јавока, гдје је међа синова Амоновијех,

17. И поље и Јордан с међама од Хинерота до мора уз поље, до мора сланога, испод Фазге према истоку.

18. И заповједих вам онда и рекох : Господ Бог ваш дао вам је ову земљу у нашљедство; наоружани хајдете пред браћом својом, синовима Израјљевим, ко је год за војску.

19. А жене ваше и дјеца ваша и стока ваша (знам да имате много стоке) нека

остану у градовима вашим, које вам дадох,

20. Докле не смири Господ и браћу вашу као вас, да и они наслиједе земљу коју ће им Господ Бог ваш дати с ону страну Јордана; онда се вратите сваки на своје нашљедство, које вам дадох.

21. А Исусу онда заповједих говорећи : очи твоје виде све што је учинио Господ Бог ваш с она два цара; онако ће Господ учинити са свијем царствима у која дођеш.

22. Немојте их се бојати, јер ће се Господ Бог ваш бити за вас.

23. И молих се Господу онда говорећи :

24. Господе Боже ! ти си почео показивати слуги својему величину своју и крјепку руку своју, јер који је Бог на небу или на земљи који би творио дјела каква су твоја и у кога би сила била каква је твоја ?

25. Дај ми да пријеђем и видим земљу добру која је преко Јордана и гору добру, Ливан.

26. Али Господ бјеше гњеван на ме с вас, и не услиши ме, него ми рече: доста; не говори ми више за то.

27. Попни се наврх ове горе, и подигавши очи своје на запад и на сјевер и на југ и на исток, види очима својима, јер не ћеш пријећи преко Јордана.

28. Него подај заповијести Исусу, и утврди га и укријепи га; јер ће он пријећи пред народом тијем, и он ће им раздијелити у наслједство земљу коју ви диш.

29. И остасмо у овој долини према Вет-Фегору.

ГЛАВА 4.

А сада, Израилју, чуј уредбе и законе, које вас учим да творите, да бисте поживјели и ушли у земљу коју вам даје Господ бог отаца ваших и да бисте је наслиједили.

2. Ништа не додајте к ријечи коју вам ја заповједам, нити одузмите од ње, да бисте сачували запови-

јести Господа Бога својега које вам ја заповједам.

3. Очи су ваше видјеле шта учини Господ с Велфегора; јер свакога човјека који пође за Велфегором истријеби Господ Бог твој између тебе.

4. А ви који се држасте Господа Бога својега, ви сте сви живи данас.

5. Гле, учио сам вас уредбама и законима, као што ми заповједи Господ Бог мој, да бисте тако творили у земљи у коју идете да је наслиједите.

6. Држите дакле и извршујте их, јер је то мудрост ваша и разум ваш пред народима, који ће кад чују све ове уредбе рећи: само је овај велики народ народ mudar и разуман.

7. Јер који је велики народ којему је Бог близу као што је Господ Бог наш кад га год зазовемо?

8. И који је народ велики који има уредбе и законе праведне као што је сав овај закон који износим данас пред вас?

9. Само пази на се и до-

бро чувај душу своју, да не заборавиш онијех ствари које су видјеле очи твоје, и да не изиду из срца твојега докле си год жив, него да их обзнаниш синовима својим и синовима синова својих,

10. Онај дан кад стајасте пред Господом Богом својим код Хорива, кад ми Господ рече: сабери ми народ да им кажем ријечи своје, којима ће се научити да ме се боје док су живи на земљи, и да уче томе и синове своје;

11. Кад приступисте и стајасте под гором, а гора огњем гораше до самога неба и бјеше на њој тама и облак и мрак;

12. И проговори Господ к вама испред огња; глас од ријечи чусте, али осим гласа лика не видјесте;

13. И објави вам завјет свој, који вам заповједи да држите, десет ријечи, које написа на двије плоче камене.

14. И мени заповједи онда Господ да вас учим уредбама и законима да их тво-

рите у земљи у коју идете да је наслиједите.

15. За то чувајте добро душе своје; јер не видјесте никакога лика у онај дан кад вам говори Господ на Хориву испред огња,

16. Да се не бисте покварили и начинили себи лик резан или каку год слику од човјека или од жене,

17. Слику од каквога живинчета које је на земљи, или слику од какоје птице крилате која лети испод неба;

18. Слику од чега што пуже по земљи, или слику од какоје рибе која је у води под земљом;

19. И да не би подигавши очи своје к небу и видјевши сунце и мјесец и звијезде, сву војску небеску, преварио се и клањао им се и служио им; јер их Господ Бог твој даде свијем народима под цијелим небом.

20. А вас узе Господ и изведе вас из пећи гвоздене, из Мисира, да му будете народ нашљедни, као што се види данас.

21. Али се Господ разгњеви на' ме за ваше ријечи, и закле се да не ћу пријећи преко Јордана ни ући у добру земљу, коју ти Господ Бог твој даје у напљедство.

22. И ја ћу умријети у овој земљи и не ћу пријећи преко Јордана; а ви ћете пријећи и наслиједити ону добру земљу.

23. Пазите да не заборавите завјета Господа Бога својега, који учини с вама, и да не градите себи лика резаног, слике од које год твари, као што ти је забранио Господ Бог твој.

24. Јер је Господ Бог твој огањ који спаљује и Бог који ревнује.

25. Кад изродиш синове и унуке и остарите у оној земљи, ако се покварите и начините слику резану од каке твари и учините што није угодно Господу Богу вашему, дражећи га,

26. Свједочим вам да нас небом и земљом да ће вас брзо нестати са земље у коју идете преко Јорда-

на да је наслиједите, не ћете бити дуго у њој, него ћете се истријebити,

27. Или ће вас расијати Господ међу народе, и мало ће вас остати међу нагодима у које вас одведе Господ;

28. И служићете ондје боговима које су начиниле руке човјечије, од дрвета и од камена, који не виде ни чују, нити једу ни миришу.

29. Али ако и ондје потражиш Господа Бога својега, наћи ћеш га, ако га потражиш свијем срцем својим и свом душом својом.

30. Кад будеш у невољи и све те то снађе, ако се у пошљедње вријеме обратиш ка Господу Богу својему, и послушаш глас његов,

31. Господ је Бог твој милостив Бог, не ће те оставити ни истријebити, јер не ће заборавити завјета с оцима твојим, за који им се заклео.

32. Јер запитај сада за стара времена, која су била прије тебе, од онога дана кад створи Бог човјека

на земљи, и од једнога краја неба до другога, је ли кад била овака ствар велика, и је ли се кад чуло што тако?

33. Је ли кад чуо који народ глас Божји гдје говори испред огња, као што си ти чуо и остао жив?

34. Или, је ли Бог покушао да дође те узме себи народ из другога народа кушањем, знацима и чудесима и ратом и руком крвном и мишицом подигнутом и страхотама великим, као што је учинио све то за вас Господ Бог ваш у Мисиру на ваше очи?

35. Теби је то показано да познаш да је Господ Бог, и да нема другога осим њега.

36. Дао ти је да чујеш глас његов с неба да би те научио, и показао ти је на земљи огањ свој велики, и ријечи његове чуо си испред огња.

37. И што му мили бијаху оци твоји, за то избра сјеме њихово након њих, и изведе те сам великом силом својом из Мисира,

38. Да отјера испред тебе народе веће и јаче од тебе, и да тебе уведе у њихову земљу и даде ти је у наслједство, као што се види данас.

39. Знај дакле и памти у срцу својем да је Господ Бог, горе на небу и доље на земљи, нема другога.

40. И држи уредбе његове, које ти ја данас заповиједам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе, да би ти се продужили дани на земљи коју ти Господ Бог твој даје за свагда.

41. Тада одијели Мојсије три града с ову страну Јордана према истоку,

42. Да би утјецао у њих крвник који убије ближњега својега нехотице не мрзивши прије на њ, и кад утече у који од тијех градова, да би остао жив:

43. Возор у пустињи, на равници у земљи племена Рувимова, и Рамот у Галаду у племену Гадову, и Голан у Васанској у племену Манасијину.

44. Ово је закон који

постави Мојсије синовима Израјљевијем.

45. Ово су свједочанства и уредбе и закони, које каза Мојсије синовима Израјљевијем кад изидоше из Мисира,

46. С ову страну Јордана у долини према Вет-Фегору у земљи Сиона цара Аморејскога, који живљаше у Есевону, којег уби Мојсије и синови Израјљеви кад изидоше из Мисира,

47. И освојише земљу његову и земљу Ога цара Васанскога, два цара Аморејска, која је с ову страну Јордана према истоку,

48. Од Ароира, који је на потоку Арнону, до горе Сиона, а то је Аермон,

49. И све поље с ову страну Јордана према истоку до мора уз равницу под Аздот-Фазгом.

ГЛАВА 5.

И Мојсије сазва сав народ Израјлев, и рече им: чуј Израјљу уредбе и законе, које ћу данас казати да чујете, да их научите и држите их и творите.

2. Господ Бог наш учини с нама завјет на Хориву.

3. Није с оцима нашим учинио тај завјет, него с нама, који смо данас ту сви живи.

4. Лицем к лицу говорио вам је Господ на оној гори испред огња;

5. Ја тада стајаш измешу Господа и вас, да вам јавим ријечи Господње, јер вас бјеше страх од огња и не изидосте на гору; и рече:

6. Ја сам Господ Бог твој, који сам те извео из земље Мисирске, из дома ропскога.

7. Немој имати богова других до мене.

8. Не гради себи лика резаног, нити какве слике од твари које су горе на небу или које су доле на земљи, или које су у води испод земље.

9. Немој им се клањати нити им служити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ, који на синовима походом безакоња отаца њиховијех до трећег и до четвртога кољена, онијех који мрзе на ме,

10. А чиним милост на тисућама онијех који ме љубе и чувају заповијести моје.

11. Не узимај узалуд имена Господа Бога својега, јер не ће пред Господом бити прав ко узме име његово узалуд.

12. Држи дан од одмора и светкуј га, као што ти је заповједио Господ Бог твој.

13. Шест дана ради, и свршуј све послове своје.

14. А седми је дан одмор Господу Богу твојему; немој радити никакога посла ни ти ни син твој ни кћи твоја ни слуга твој ни слушкиња твоја, ни во твој ни магарац твој, нити које живинче твоје, ни дошљак који је код тебе, да би се одморио слуга твој и слушкиња твоја као и ти.

15. И памти да си био роб у земљи Мисирској, и Господ Бог твој изведе те оданде руком крјепком и машицом подигнутом. Зато ти је Господ Бог твој заповједио да светкујеш дан од одмора.

16. Поштуј оца својега

и матер своју, као што ти је заповједио Господ Бог твој, да би ти се продужили дани твоји и да би ти добро било на земљи, коју ти даје Господ Бог твој.

17. Не убиј.

18. Не чини прељубе.

19. Не кради.

20. Не свједочи лажно на ближњег својега.

21. Не пожели жене ближњег својега, не пожели куће ближњег својега, ни њиве његове, ни слуге његова, ни слушенице његове, ни вола његова, ни магараца његова, нити и шта што је ближњег твојега.

22. Те ријечи изговори Господ свему збору вашем на гори испред огња, облака и мрака, гласом великим, и ништа више, него их написа на двије плоче камене које ми даде.

23. А ви кад чувате глас испред таме, јер гора огњем гораше, приступисте к мени, сви главари од племена ваших и старјешине ваше,

24. И рекосте: гле, показа нам Господ Бог наш

славу и величину своју, и чусмо глас његов испред огња; данас видјесмо гдје Бог говори с човјekom, и човјек оста жив.

25. Па сада за што да помремо? јер ће нас спалити онај огањ велики; ако јоште чујемо глас Господа Бога својега, помријећемо.

26. Јер које је тијело чуло глас Бога живога гдје говори испред огња, као ми, и остало живо?

27. Иди ти, и саслушај све шта ће казати Господ Бог наш, па онда ти кажи нама што ти год рече Господ Бог наш, а ми ћемо слушати и творити.

28. И Господ чу глас од ријечи ваших кад ми говорасте, и рече ми Господ: чух глас од ријечи тога народа, које рекоше теби; што рекоше, добро рекоше.

29. О, кад би им било срце свагда тако да ме се боје и држе све заповијести моје свагда, да би добро било њима и синовима њиховијем до вијека.

30. Иди, реци им: вратите се у шаторе своје.

31. А ти стани овдје код мене, и казаћу ти све заповијести и уредбе и законе, које ћеш их научити да творе у земљи коју им дајем у наслједство.

32. Гледајте дакле да чините како вам је заповједио Господ Бог ваш, не сврћите ни на десно ни на лијево.

33. Цијелијем путем, који вам је заповједио Господ Бог ваш, идите, да бисте живи били и да би вам добро било, и да би вам се продужили дани у земљи коју ћете наслједити.

ГЛАВА 6.

А ово су заповијести и уредбе и закони, које Господ Бог ваш заповједи да вас учим да их творите у земљи у коју идете да је наслједите,

2. Да би се бојао Господа Бога својега држећи све уредбе његове и заповијести његове, које ти ја заповиједам, ти и син твој и унук твој свега вијека својега, да би ти се продужили дани твоји.

3. Чуј дакле, Израиљу, и гледај да тако чиниш, да би ти добро било и да бисте се умножили веома у земљи у којој тече млијеко и мед, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих.

4. Чуј, Израиљу: Господ је Бог наш једини Господ.

5. За то љуби Господа Бога својега, из свега срца својега и из све душе своје и из све снаге своје.

6. И нека ове ријечи које ти ја заповиједам данас буду у срцу твом.

7. И често их напомињи синовима својим, и говори о њима кад сједиш у кући својој и кад идеш путем, кад лијежеш и кад устајеш.

8. И вежи их себи на руку за знањ, и нека ти буду као почеоник међу очима.

9. И напиши их на доворотницима од куће своје и на вратима својим.

10. А кад те уведе Господ Бог твој у земљу за коју се заклео оцима твојим Авраму, Исаку и Јакову да ће ти је дати, у градове

велике и добре, којих нијеси зидао,

11. И у куће пуне свакога добра, којих нијеси пунио, и на студенце ископане, којих нијеси копао, у винограде и у маслинике, којих нијеси садио, и станеш јести и наситиш се,

12. Чувај се да не заборавиш Господа, који те је извео из земље Мисирске, из куће ропске.

13. Господа Бога својега бој се, и њему служи, и његовијем се именом куни.

14. Не идите за другим боговима између богова других народа, који су око вас.

15. Јер је Бог ревни-тељ, Господ Бог твој, усред тебе, па да се не би разгњевно Господ Бог твој на те и истријебио те са земље.

16. Немојте кушати Господа Бога својега као што га кушасте у Маси.

17. Држите добро заповијести Господа Бога својега и свједочанства његова и уредбе његове, које ти је заповједио,

18. И чини што је право и добро пред Господом, да би ти било добро и да би ушао у добру земљу, за коју се заклео Господ оцима твојим, и да би је наслиједио,

19. Да би отјерао све непријатеље твоје испред тебе, као што ти је рекао Господ.

20. Па кад те запита послје син твој говорећи: каква су то свједочанства и уредбе и закони, што вам је заповједио Господ Бог наш?

21. Онда кажи сину својему: бијасмо робови Фараонових у Мисиру, и изведе нас Господ из Мисира руком врјепком,

22. И учини Господ знаке и чудеса велика и зла у Мисиру на Фараону и на свему дому његову пред нама,

23. А нас изведе оданде да нас уведе у земљу за коју се заклео оцима нашим да ће нам је дати.

24. И заповједи нам Господ да вршимо све ове уредбе бојећи се Господа

Бога својега, да би нам било добро свагда и да би нас сачувао у животу, као што се види данас.

25. И биће нам правда, ако уздржимо и устворимо све заповијести ове пред Господом Богом својим, како нам је заповједио.

ГЛАВА 7.

Кад те Господ Бог твој уведе у земљу у коју идеш да је наслиједиш, и отјера испред тебе народе многе, Хетеје и Гергесеје и Амореје и Хананеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје, седам народа већих и јачих од тебе,

2. И преда их Господ Бог твој теби, и ти их разбијеш, потри их, и не хватај с њима вјере, нити се смилуј на њих;

3. Нити се пријатељи с њима; кћери своје не даји за сина њихова, нити кћери њихове узимај за сина својега.

4. Јер би отпадила сина твојега од мене, и служио би боговима другим, те би

се разгњевио Господ на вас и потрљо вас брзо.

5. Него ово им учините: олтаре њихове раскопајте, и ликове њихове поломите, лугове њихове исијеците, и резане богове њихове огњем спалите.

6. Јер си ти народ свет Господу Богу својему, тебе је изабрао Господ Бог твој да му будеш народ особит мимо све народе на земљи.

7. Не за то што би вас било више него других народа прихвати вас Господ и изабра вас; јер вас бијаше мање него и којег друга народа;

8. Него што вас Господ милује и што држи заклетву којом се заклео оцима вашим, за то вас је Господ извео руком крјепком и избавио вас из куће ропске, из руке Фараона цара Мисирскога.

9. И тако знај да је Господ Бог твој Бог, Бог вјеран, који држи завјет свој и милост своју до тисућу кољена онима који га љубе и држе заповијести његове,

10. И плаћа онима који мрзе на њ, свакоме, истребљујући га, и не одгађа ономе који мрзи на њ, плаћа свакоме.

11. За то држи заповијести и уредбе и законе, које ти данас ја заповиједам, да их твориш.

12. И ако ове законе узаслушате и уздржите и устворите, и Господ ће Бог твој држати теби завјет и милост, за коју се заклео оцима твојим;

13. И миловаће те и благословиће те и умножиће те; благословиће плод утробе твоје и плод земље твоје, жито твоје и вино твоје и уље твоје, плод говеда твојих и стада оваца твојих у земљи за коју се заклео оцима твојим да ће ти је дати.

14. Бићеш благословен мимо све народе: не ће бити у тебе ни мушкога ни женскога неплодна, нима међу стоком твојом.

15. И уклониће од тебе Господ сваку болест, и од љутих зала Мисирских која знаш не ће ниједнога

пустити на тебе, него ће их пустити на оне све који мрзе на те.

16. И истријеби све народе које ти Господ Бог твој преда, нека их не пожали око твоје, и немој служити боговима њиховим, јер би ти то било замка.

17. Ако би рекао у срцу свом: већи су ови народи од мене, како их могу изагнати?

18. Не бој их се; памти добро шта је учинио Господ Бог твој с Фараоном и са свијем Мисирцима,

19. Велика кушања, која видјеше очи твоје, и знаке и чудеса и руку крјепку и мишицу подигнуту, којом те изведе Господ Бог твој; онако ће учинити Господ Бог твој са свијем народима од којих би се уплашио.

20. И стршљене ће послати Господ Бог твој на њих докле не изгину који би остали и сакрили се од тебе.

21. Не плаши се од њих, јер је Господ Бог твој

усред тебе, Бог велики и страшни.

22. Господ ће Бог твој мало по мало потрти те народе испред тебе; не ћеш их моћи од један пут истријебити, да се не би умножило на тебе звијерје пољско.

23. Али ће их предати Господ Бог твој теби, и затираће их затирањем великим докле се не затру.

24. И предаће цареве њихове у твоје руке да затреш име њихово под небом, не ће се ниједан одржати пред тобом, докле их не потреш.

25. Резане богове њихове спали огњем, немој да се подакомиш на сребро или злато што је на њима и да га узмеш, да ти не буде замка, јер је гадно пред Господом Богом твојим.

26. И немој да унесеш гада у дом свој, да не будеш проклет као и он, него се гади на њ и грози се од њега, јер је проклето.

ГЛАВА 8.

Држите и творите све заповијести које вам ја заповиједам данас, да бисте живи били и умножили се, и да бисте ушли у земљу за коју се Господ заклео оцима вашим, и да бисте је наслиједили.

2. И опомињи се свега пута којим те је водио Господ Бог твој четрдесет година по пустињи, да би те намучио и искушао, да се зна шта ти је у срцу, хоћеш ли држати заповијести његове или не ћеш.

3. И мучио те је, и глађу те морио; али те је опет хранио маном, за коју ти нијеси знао ни оци твоји, да би ти показао да човјек не живи о самом хљебу него о свему што излази из уста Господњих.

4. Одијело твоје не оветша на теби нити нога твоја отече за овијех четрдесет година;

5. За то познај у срцу свом да те Господ Бог твој гаји као што човјек гаји своје дијете.

6. И држи заповијести Господа Бога својега ходићи путовима његовијем и бојећи се њега.

7. Јер Господ Бог твој увешће те сада у добру земљу, у земљу у којој има доста потока и извора и језера, што извиру по долимама и по брдима;

8. У земљу изобилну пшеницом и јечмом и виноградом лозом и смоквама и шипцима, земљу изобилну маслином, од које бива уље, и медом;

9. У земљу, гдје не ћеш сиротињски јести хљеба, гдје ти не ће ништа недостајати; у земљу, гдје је камење гвожђе и гдје ћеш из брда њезинијех сјећи мјед.

10. Јешћеш и бићеш сит, па благосиљај Господа Бога својега за добру земљу коју ти да.

11. И чувај се да не заборавиш Господа Бога својега, бицивши у немар заповијести његове и законе његове и уредбе његове, које ти ја заповиједам данас.

12. И кад узједеш и наситиш се, и добре куће начиниш и у њима станеш живјети,

13. И кад се говеда твоја и овце твоје наплоде, и кад ти се намножи сребро и злато, и што год имаш кад ти се намножи,

14. Немој да се понесе срце твоје и заборавиш Господа Бога својега, који те је извео из земље Мисирске, из куће ропске;

15. Који те је водио преко оне пустиње велике и страшне гдје живе змије ватрене и скорпије, гдје је суша а нема воде; који ти је извео воду из тврдога камена;

16. Који те је хранио у пустињи маном, за коју не знаше оци твоји, да би те намучио и искушао те, а најпослије да би ти добро учинио.

17. Нити говори у срцу својем: моја снага и сила моје руке добавила ми је ово благо.

18. Него се опомињи Господа Бога својега; јер ти он даје снагу да добав-

љаш благо, да би потврдио завјет свој, за који се заклео оцима твојим, као што се види данас.

19. Ако ли заборавиш Господа Бога својега, и поћеш за другим боговима и њима станеш служити и клањати се, свједочим вам данас да ћете за цијело пропасти,

20. Пропаћћете као народи које Господ потиरे испред вас, јер не послушасте гласа Господа Бога својега.

ГЛАВА 9.

Чуј, Израјљу! ти данас прелазиш преко Јордана да ућеш и наслиједиш народе веће и јаче од себе, градове велике и ограђене до неба;

2. Велик и висок народ, синове Енакове, које знаш и за које си слушао: ко ће одолеги синовима Енаковијем?

3. Знај дакле данас да је Господ Бог твој, који иле пред тобом, огањ који спаљује; он ће их истријебити и он ће их оборити

пред тобом, и изагнаћеш их и истријебити брзо, као што ти је казао Господ.

4. Кад их Господ Бог твој отјера испред тебе, немој да речеш у срцу свом : за правду моју уведе ме Господ у ову земљу да је наслиједим ; јер Господ тјера оне народе испред тебе за неваљалство њихово.

5. Не идеш за правду своју ни за чистоту срца својега да наслиједиш ту земљу ; него за неваљалство тијех народа Господ Бог твој тјера их испред тебе и да одржи ријеч за коју се заклео оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову.

6. Знај дакле да ти Господ Бог твој не даје те добре земље за правду твоју да је наслиједиш, јер си тврдоврат народ.

7. Памти и не заборави како си гњевно Господа Бога својега у пустини ; од онога дана кад изидосте из земље Мисирске па докле дођосте на ово мјесто, непокорни бијасте Господу.

8. И код Хорива разгњевисте Господа, и од гње-

ва шћаше вас Господ да истријеби.

9. Кад изидох на гору да примим плоче камене, плоче завјета који с вама учини Господ, тада стајох на гори четрдесет дана и четрдесет ноћи хљеба не једући ни воде пијући.

10. И даде ми Господ двије плоче камене, исписане прстом Господњим, на којима бијаху ријечи све које вам изговори Господ на гори испред огња на дан збора нашега.

11. Послије четрдесет дана и четрдесет ноћи даде ми Господ двије плоче камене, плоче завјетне.

12. И рече ми Господ : устани, сићи брже одавде ; јер се поквари народ твој који си извео из Мисира, сићоше брзо с пута који им заповједих, и начинише себи ливен лик.

13. Још ми рече Господ говорећи : погледах овај народ, и ето је народ тврдаврата.

14. Пусти ме да их истријебим и име њихово затрем под небом ; а од

тебе ћу учинити народ јачи и већи него што је овај.

15. И ја се вратих и сиђох с горе, а гора огњем гораше, и двије плоче за вјетне бијаху ми у руку.

16. И погледах, а то згријешисте Господу Богу својему саливши себи теле, и брзо сиђосте с пута који вам бјеше заповједио Господ.

17. Тада узех оне двије плоче и бацих их из руку својих, и разбих их пред вама.

18. По том падох и лежах пред Господом као прије, четрдесет дана и четрдесет ноћи, хљеба не јеђући ни воде пијући, ради свијех гријеха ваших, којима се огријешисте учинивши што је зло пред Господом и разгњевивши га.

19. Јер се бојаш гњева и јарости, којом се бјеше Господ ражљутио на вас да вас истријеби; и услиши ме Господ и тада.

20. Бјеше се Господ и на Арона разгњевио веома да га шћаше убити; али се молих тада и за Арона.

21. И узех гријех ваш који учинисте, теле, и сажегох га огњем, и разбих га и сатрх га у прах, и просух прах његов у поток, који тече с оне горе.

22. И у Тавери и у Маци и у Киврот-Атави гњевисте Господа.

23. И кад вас посла Господ из Кадис-Варније говорећи: идите и узмите ту земљу коју сам вам дао, опет се супротисте ријечи Господа Бога својега, и не вјеровасте му и не послушасте гласа његова.

24. Непокорни бијасте Господу од кад вас познах.

25. За то падох и лежах пред Господом четрдесет дана и четрдесет ноћи, јер бјеше рекао Господ да ће вас потрти.

26. И молих се Господу и рекох: Господе, Господе! немој потрти народа својега и напљедства својега, које си избавио величанством својим, које си извео из Мисира крјепком руком.

27. Опомени се слуга

својих Аврама, Исака и Јакова, не гледај на тврђу народа овога, на неваљалство његово и на гријехе његове;

28. Да не реку који живе у земљи одакле си нас извео: није их могао Господ увести у земљу коју им обећа, или мрзио је на њих, за то их изведе да их побије у пустињи.

29. Јер су твој народ и твоје наслједство, које си извео силом својом великом и мишицом својом подигнутом.

ГЛАВА. 10.

У то вријеме рече ми Господ: истеши двије плоче од камена као што бјеху прве, и изиди к мени на гору, и начини ковчег од дрвета.

2. И написаћу на тијем плочама ријечи које су биле на првијем плочама што си разбио, па ћеш их метнути у ковчег.

3. Тако начиних ковчег од дрвета ситима, и истесах двије плоче од камена, као што бјеху прве, и изи-

дох на гору с двјема плочама у руку.

4. И написа на тијем плочама што бјеше прво написао, десет ријечи, које вам изговори Господ на гори испред огња на дан збора вашег; и даде ми их Господ.

5. И вратив се сиђох с горе, и метнух плоче у ковчег који начиних, и ошале ондје, као што ми заповједи Господ.

6. А синови Израилјеви пођоше од Вирота синова Јакановијех у Мосеру. Ондје умрије Арон и ондје би погребен; а Елеазар син његов поста свештеник на његово мјесто.

7. Оданде отидоше у Гадгад, а од Гадгада у Јотвату, земљу гдје има много потока.

8. У то вријеме одвоји Господ племе Левијево да носе ковчег завјета Господњег, да стоје пред Господом и служе му и да благосиљају у име његово до данашњег дана.

9. За то нема племе Левијево дијела ни наслјед-

ства с браћом својом ; Господ је нашљедство његово, као што му Господ Бог твој каза.

10. А ја стајох на гори као прије, четрдесет дана и четрдесет ноћи ; и услиши ме Господ и тада, и не хтје те Господ затрти.

11. Него ми рече Господ : устани и иди пред народом овијем да уђу у земљу за коју сам се заклео оцима њиховијем да ћу им је дати, и да је наслиједи.

12. Сада дакле, Израилу, шта иште од тебе Господ Бог твој, осим да се бојиш Господа Бога својега, да ходиш по свијем путовима његовијем и да га љубиш и служиш Господу Богу својему из свега срца својега и из све душе своје,

13. Држећи заповијести Господње и уредбе његове, које ти ја данас заповиједам, да би ти било добро ?

14. Гле, Господа је Бога твојега небо, и небо над небесима, земља, и све што је на њој.

15. Али само твоји оци

омиљеше Господу, и изабра сјеме њихово након њих, вас између свијех народа, као што се види данас.

16. За то обрежите срце своје, и немојте више бити тврдоврати.

17. Јер је Господ Бог ваш Бог над боговима и господар над господарима, Бог велики, силни и страшни, који не гледа ко је ко нити прима поклона ;

18. Даје правицу сироти и удовици, и љуби дошљака дајући му хљеб и одијело.

19. Љубите дакле дошљака, јер сте били дошљаци у земљи Мисирској.

20. Бој се Господа Бога својега, њему служи и њега се држи и његовијем се именом куни.

21. Он је хвала твоја и он је Бог твој, који тебе ради учини велике и страшне ствари, које видјеше очи твоје.

22. Седамдесет душа бјеше отаца твојих кад сиђоше у Мисир ; а сада учини ти Господ Бог твој

те вас има много као звијезда небеских.

ГЛАВА 11.

Љуби дакле Господа Бога својега, и извршуј једнако што је заповједио да извршујеш, и уредбе његове, и законе његове и заповијести његове.

2. И познајте данас, што ваши синови незнају нити видјеше, карање Господа Бога својега, величанство његово, крјепку руку његову и мишицу његову подигнуту,

3. И знаке његове и дјела његова, што учини усред Мисира на Фараону цару Мисирском и на свој земљи његовој,

4. И што учини војсци Мисирској, коњма и колима њиховијем, како учини, те их вода црвенога мора потопи кад вас тјераху, и затр их Господ до данашњега дана,

5. И што вама учини у пустињи докле не дођосте до овога мјеста,

6. И што учини Датану и Авирону синовима Ели-

јава сина Рувимова, како земља отвори уста своја и прождрије њих и породице њихове и шаторе њихове и све благо њихово што имаху, усред Израиља.

7. Јер ваше очи видјеше сва дјела Господња велика, која учини.

8. За то држите све заповијести које вам ја данас заповиједам, да бисте се укријепили и наслиједили земљу, у коју идете да је наслиједите ;

9. И да би вам се продуљили дани у земљи, за коју се закле Господ оцима вашим да ће је дати њима и сјемени њихову, земљу, у којој тече млијеко и мед.

10. Јер земља у коју идеш да је наслиједиш није као земља Мисирска из које сте изашли, гдје си сијао своје сјеме и залијевао на својима ногама као врт од зеља ;

11. Него је земља у коју идете да је наслиједите земља у којој су брда и долине, и натапа је дажд небески ;

12. Земља којом се стара Господ Бог твој и на коју

су једнако обраћене очи Господа Бога твојега од почетка године до краја.

13. За то ако добро узаслушате заповијести, које вам ја заповиједам данас, љубећи Господа Бога својега и служећи му свијем срцем својим и свом душом својом,

14. Тада ћу давати дажд земљи вашој на вријеме, и рани и позни, и сабираћеш жито своје и вино своје и уље своје;

15. И за стоку ћу твоју дати траву у пољу твојем; и јешћеш и бићеш сит.

16. Чувајте се да се не превари срце ваше да се одметнете и служите туђим боговима и поклањате им се;

17. Да се не би разгњевио Господ на вас и затворио небо да не буде дажда, и земља да не да рода својега, те бисте брзо изгнинули у доброј земљи коју вам Господ даје.

18. Него сложите ове рјечи моје у срце своје и у душу своју, и вежите их за знак себи на руку, и

нека вам буду као почеоник међу очима вашима.

19. И учите их синове своје говорећи о њима кад сједиш у кући својој и кад идеш путем, и кад лијеш и кад устајеш.

20. И напиши их на довратницима дома својега и на вратима својим,

21. Да би се умножили дани ваши и дани синова ваших по земљи, за коју се заклео Господ оцима вашим да ће им је дати, као дани небу над земљом.

22. Јер ако добро уздржите све ове заповијести које вам ја заповиједам да творите љубећи Господа Бога својега, и ходећи свијем путовима његовијем и њега се држећи,

23. Тада ће отјерати Господ све ове народе испред вас, и наслиједићете народе веће и јаче него што сте сами.

24. Свако мјесто на које ступи стопало ноге ваше ваше ће бити; од пустиње до Ливана, и од ријеке, ријеке Ефрата, до мора западнога биће међа ваша.

25. Не ће се нико одржати пред вама; страх и трепет ваш пустиће Господ Бог ваш на сву земљу на коју ступите, као што вам каза.

26. Гле, износим данас пред вас благослов и проклетство:

27. Благослов, ако узаслушате заповијести Господа Бога својега, које вам ја данас заповиједам;

28. А проклетство, ако не узаслушате заповијести Господа Бога својега него сићете с пута, који вам ја данас заповиједам, те поћете за другим боговима, којих не познајете.

29. И кад те уведе Господ Бог твој у земљу у коју идеш да је наслиједиш, тада изреци благослов овај на гори Гаризиму а проклетство на гори Евалу.

30. Оне су с ону страну Јордана, идући к западу, у земљи Хананеја који живе у равни према Галгалу код Мореха.

31. Јер ћете пријећи преко Јордана да ућете у земљу коју вам даје Господ

Бог ваш да је наслиједите, и наслиједићете је и наставаћете у њој.

32. Гледајте дакле да творите све ове уредбе и законе које ја данас износим пред вас.

ГЛАВА 12.

Ово су уредбе и закони које ћете држати и творити у земљи коју ти је Господ Бог отаца твојих дао да је наслиједиш, докле сте год живи на земљи.

2. Раскопајте са свијем сва мјеста у којима су служили боговима својим народи које ћете наслиједити, по брдима и по хумовима и под сваким зеленијем дрветом.

3. Оборите олтаре њихове и разбијте ликове њихове, и лугове њихове попалите огњем, и резане богове њихове изломите, и истријебите име њихово из онога мјеста.

4. Не чините тако Господу Богу својему.

5. Него га тражите у мјесту које избере Господ Бог ваш између свијех пле-

мена ваших себи за стан да ондје намјести име своје, и онамо идите.

6. Онамо носите жртве своје паљенице и друге жртве своје и десетке своје и приносе руку својих и завјете своје и драговољне приносе своје и првине од стове своје крупне и ситне.

7. И једите ондје пред Господом Богом својим, и веселите се ви и породице ваше свачим, за што се прихватите руком својом, чим те благослови Господ Бог твој.

8. Не чините како ми сада овдје чинимо, што је коме драго.

9. Јер још нијесте дошли до одмора и нашљедства, које ти даје Господ Бог твој.

10. Него кад пријећете преко Јордана, и станете живјети у земљи коју вам даје Господ Бог ваш да је наслиједите, и смири вас од свијех непријатеља ваших унаоколо, те станете живјети без страха,

11. Онда у мјесто које избере Господ Бог ваш да

у њему настани име своје, доносите све што вам ја заповиједам, жртве своје паљенице и друге жртве своје, десетке своје и приносе руку својих и све што буде најбоље у ономе што завјетујете Господу.

12. И веселите се пред Господом Богом својим ви и синови ваши и кћери ваше и слуге ваше и слушкиње ваше, и Левит који је у мјесту вашем, јер он нема дијела ни нашљедства с вама.

13. Чувај се да не приносиш жртава својих паљеница на ком год мјесту, које угледаш;

14. Него на оном мјесту које избере Господ Бог у једном од твојих племена, ондје приноси жртве своје паљенице, и ондје чини све што ти заповиједам.

15. Али ћеш моћи класти и јести месо како ти душа зажели у сваком мјесту својем по благослову Господа Бога својега, који ти да; чист и нечист може јести као срну и јелена.

16. Само крви не једи-

те; продијте је на земљу као воду.

17. Не ћеш моћи јести у мјесту својем десетка од жита својега ни од вина својега ни од уља својега, ни првина од стоке своје крупне и ситне, ни онога што завјегујеш, ни приноса драговољнијех, ни приноса руку својих.

18. Него то једи пред Господом Богом својим на мјесту које избере Господ Бог твој, ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит који је у мјесту твом; и весели се пред Господом Богом својим свачим за што се прихватиш руком.

19. Чувај се да не оставиш Левита док си год жив на земљи.

20. Кад рашири Господ Бог твој меће твоје, као што ти је казао, ако речеш: да једем меса, кад душа твоја жели да једе меса, једи меса по свој жељи душе своје.

21. Ако би било далеко од тебе мјесто које Господ Бог твој избере да ондје

намјести име своје, закољи од стоке своје крупне или ситне, коју ти да Господ, као што сам ти заповједио, и једи у свом мјесту по свој жељи душе своје.

22. Како се једе срна и јелен, онако једи; и чист и нечист нека једе.

23. Само пази да не једеш крви; јер је крв душа, па не једи душе с месом.

24. Не једи је; него је пролиј на земљу као воду.

25. Не једи је, да би добро било теби и синовима твојим након тебе, кад чиниш што је угодно Господу.

26. Али ствари своје свете, које имаш, и што завјегујеш, узми и дођи на мјесто које избере Господ.

27. И принеси жртве своје паљенице, месо и крв, на олтару Господа Бога својега; крв пак од других жртава твојих нека се пролије на олтар Господа Бога твојега, а месо једи.

28. Чувај и слушај све ове ријечи које ти ја заповиједам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе до вијека кад чи-

ниш што је добро и право пред Господом Богом твојим.

29. Кад истријеби Господ Бог твој испред тебе народе ка којима идеш да наслиједиш земљу њихову, и наслиједивши је кад се настаниш у земљи њиховој,

30. Чувај се да се не ухватиш у замку пошавши за њима по што се потру испред тебе, и да не потражиш богова њиховијех, и речеш : како су ови народи служили својим боговима, тако ћу и ја чинити.

31. Не чини тако Господу Богу својему ; јер они чинише својим боговима све што је гадно пред Господом и на што он мрзи ; јер су и синове своје и кћери своје сажизали боговима својим.

32. Што вам год ја заповиједам све држите и творите, нити што додајте к томе ни одузмите од тога.

ГЛАВА 13.

Ако устане међу вама пророк или који снe сања, и каже ти знак или чудо,

2. Па се збуде тај знак или чудо које ти каже, и он ти рече : хајде да идемо за другим боговима, којих не знаш, и њима да служимо,

3. Немој послушати што ти каже тај пророк или сањач, јер вас куша Господ Бог вап да би се знало љубите ли Господа Бога својега из свега срца својега и све душе своје.

4. За Господом Богом својим идите, и њега се бојте ; његове заповијести чувајте, и глас његов слушајте, и њему служите и њега се држите.

5. А онај пророк или сањач да се погуби, јер вас је наговарао да се одметнете Господа Бога својега, који вас изведе из земље Мисирске и искупи вас из куће ропске, и одвраћао од пута који ти је заповједио Господ Бог твој да идеш њим ; тако истријеби зло из себе.

6. Ако би те подбадао брат твој, син матере твоје, или син твој или кћи твоја, или жена твоја мила,

или пријатељ твој који ти је као душа твоја, говорећи ти тајно : хајде да служимо другим боговима, којих нијеси знао нити ни оци твоји,

7. Између богова других народа који су око вас, близу или далеко од тебе, од једнога краја земље до другога,

8. Не пристај с њим нити га послушај ; нека га не жали око твоје, и немој му се смитовати нити га таји,

9. Него га убиј : твоја рука нек се прва дигне на њ да га убијеш, па онда рука свега народа.

10. Заспи га камењем да погине ; јер те шћаше одвратити од Господа Бога твојега, који те је извео из земље Мисирске, из куће ропске ;

11. Да сав Израил чује и боји се, и да се више не учини тако зло међу вама.

12. Ако за какав град свој, који ти Господ Бог твој даде да у њему живиш, чујеш гдје говоре :

13. Изидоше људи неваљали између тебе и отпадише све који живе у граду

њихову, говорећи : хајде да служимо другим боговима, којих не познајете ,

14. Тада истражи и распитај и извиди добро ; па ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар међу вама,

15. Побиј мачем све који живе у граду оном, и затри и њега и све што би у њему било , и стоку мачем побиј.

16. И сав плијен из њега скупи насред улице његове, спали огњем и онај град и сав плијен из њега Господу Богу својему, да буде гомила до вијека и да се више не сазида.

17. И нека ти од проклетих ствари не прионе ништа за руку , еда би се Господ повратио од жестине гњева својега и учинио ти милост и смитовао се на те, и умножио те , као што сезаклео оцима твојим,

18. Кад слушаш глас Господа Бога својега држећи све заповијести његове, које ти ја данас заповиједам, да би чинио што је право пред Господом Богом твојим.

ГЛАВА 14.

Ви сте синови Господа Бога својега; немојте се резати нити се бријати међу очима за мртвацем.

2. Јер си народ свет Господу Богу својему, и тебе изабра Господ да си му народ особит између свијех народа на земљи.

3. Не једи ништа гадно.

4. Ово су животиње које ћете јести : говече , овцу , козу ,

5. Јелена , срну , бивола , дивокозу , једнорога и козу камењачу ;

6. И све животиње које имају папке расцијепљене на двоје , и које преживају између животиња , њих једите .

7. Али не једите онијех које само преживају или које само имају папке расцијепљене на двоје , као : камиле , зеца , питомога зеца , јер преживају а немају папака раздвојених ; да вам је нечисто ;

8. Ни свинчета , јер има раздвојене папке али не прежива ; да вам је нечисто ; меса од њега не једи-

те , и стрва се његова не дохватајте .

9. А између онијех што су у води , једите ове : што год има пера и љуске , једите ;

10. А што нема пера и љусака , не једите ; да вам је нечисто .

11. Све птице чисте једите ;

12. А овијех не једите : орла , ни јастријеба , ни морскога орла ,

13. Ни сокола , ни еје , ни крагуја по врстама њиховијем ,

14. Ни гаврана по врстама његовијем ,

15. Ни ћука , ни совуљаге , ни лиске , ни копца по врстама његовијем ,

16. Ни буљине , ни ражња , ни лабуда ,

17. Ни гема , ни свраке , ни гњурца ,

18. Ни роде , ни чалје по врстама њезинијем , ни пупавца , ни љиљка .

19. И све бубине крилате да су вам нечисте ; не једите их .

20. А све птице чисте једите .

21. Ништа мрцино не једите; дошљаку који је код тебе подај нека једе или продај туђину; јер си народ свет Господу Богу својему. Не кухај јарета у млијеку матере његове.

22. Десетак даји од свега рода усјева својега, што дође с њиве твоје, сваке године.

23. И једи пред Господом Богом својим на мјесту које избере да ондје настану име своје, десетак од жита својега, од вина својега и од уља својега, и првине од стоке своје крупне и ситне, да се учиш бојати се Господа Бога својега свагда.

24. Ако би ти био пут даљек, те не би могао однијети за то што је далеко од тебе мјесто, које избере Господ Бог твој да ондје намјести име своје, кад те Господ Бог твој благослови,

25. Онда учини у новац, и узев новац у руку своју отиди у мјесто које избере Господ Бог твој,

26. И за те новце узми

што зажели душа твоја, говеда, оваца, вина или другог јакога пића, и што би год зажељела душа твоја, па једи ондје пред Господом Богом својим, и весели се ти и дом твој.

27. Али Левита који би био у мјесту твом, немој оставити, јер нема дијела ни нашљедства с тобом.

28. Сваке треће године одвој сав десетак од доходака својих оне године, и остави га у свом мјесту.

29. Па нека дођу Левити (јер немају дијела ни нашљедства с тобом) и дошљаци и сироте и удовице што су у мјесту твојем, и нека једу и насите се, да би те благословио Господ Бог твој у сваком послу руку твојих, који би радио.

ГЛАВА 15.

Сваке седме године опраштај.

2. А опраштање да бива овако: коме је ко дужан што, нека опрости што би могао тражити од ближњег својега; нека не тражи од ближњег својега и од

брата својега, јер је опраштање Господње оглашено.

3. Од туђина тражи, али што би имао у брата својега, оно нека му опрости рука твоја,

4. Да не би било сиромаха међу вама, јер ће те обилно благословити Господ у земљи коју ти Господ Бог твој даде у наследство да је твоја,

5. Само ако добро узаслушаш глас Господа Бога својега гледајући да чиниш све ове заповијести, које ти ја заповиједам данас.

6. Благословиће те Господ Бог твој, као што ти је казао, те ћеш давати у зајам многим народима, а ни од кога не ћеш узимати у зајам, и владаћеш многим народима, а они тобом не ће владати.

7. Ако буде у тебе који сиромаш између браће твоје у ком мјесту твом, у земљи твојој, коју ти даје Господ Бог твој, немој да ти се стврдне срце твоје и да стиснеш руку своју брату својему сиромашу.

8. Него отвори руку сво-

ју и позајми му радо колико му год треба у потреби његовој.

9. Чувај се да не буде какво неваљалство у срцу твом, па да речеш: близу је седма година, година опросна; и да око твоје не буде зло према брату твојему сиромашу, па да му не даш, а он за то да вапије ка Господу на те, и буде ти гријех.

10. Подај му, и нека не жали срце твоје кад му даш; јер ће за ту ствар благословити тебе Господ Бог твој у сваком послу твом и у свему за што се прихватиш руком својом.

11. Јер не ће бити без сиромаха у земљи; за то ти заповиједам и кажем: отворај руку своју брату својему, невољнику и сиромашу својему у земљи својој.

12. Ако ти се прода брат твој Јеврејин или Јеврејка, нека ти служи шест година, а седме године отпусти га од себе слободна.

13. А кад га отпустиш од себе слободна, немој га отпустити празна.

14. Даруј га чим између стоке своје и с гумна својега и из каце своје; подај му чим те је благословио Господ Бог твој.

15. И опомињи се да си био роб у земљи Мисирској и да те је избавио Господ Бог твој; за то ти ја заповиједам ово данас.

16. Ако ли ти рече: не ћу да идем од тебе, за то што те љуби и дом твој, јер му је добро код тебе,

17. Тада узми шило и пробуши му ухо на вратима, и биће ти слуга до вијека; и слушкињи својој учини тако.

18. Немој да ти буде тешко кад га отпушташ од себе слободна, јер је двојном онолико колико најамник заслужио у тебе за шест година, да би те благословио Господ Бог твој у свему што радиш.

19. Све првенце у стоци својој крупној и ситној што буде мушко, посвети Господу Богу својему; не ради на првенцу од краве своје, и не стризи првенца од оваца својих.

20. Пред Господом Богом својим једи их ти и породица твоја сваке године на мјесту које избере Господ.

21. Ако ли на њему буде мана, ако буде хромо или слијепо, или која код зла мана буде на њему, не кољи га Господу Богу својему.

22. У свом мјесту поједи га; и чист и нечист нека једе као срну и јелена.

23. Само крви од њега не једи; пролиј је на земљу као воду.

ГЛАВА 16.

Држи мјесец Авив, те слави пасху Господу Богу својему, јер мјесеца Авива извео те је Господ Бог твој из Мисира ноћу.

2. И закољи пасху Господу Богу својему, од крупне и ситне стоке, на мјесту које избере Господ да ондје настани име своје.

3. Не једи с њом хљеба киселога; седам дана једи с њом пријесан хљеб, хљеб невољнички, јер си хитећи изашао из земље Мисирске,

па да се опомињеш дана кад си изашао из Мисира, док си год жив.

4. И да се не види у тебе квасац за седам дана ни гдје међуграницама твојим, и да не остане преко ноћ ништа до јутра од мяса које закољеш први дан у вече.

5. Не можеш клати пасхе на сваком мјесту свом које ти да Господ Бог твој;

6. Него на мјесту које избере Господ Бог твој да ондје настани име своје, ондје кољи пасху у вече о сунчаном заходу у исто вријеме кад си пошао из Мисира.

7. А пеци је и једи на мјесту које избере Господ Бог твој; и сјутрадан вративши се иди у своје шаторе.

8. Шест дана једи пријесне хљебове, а седми дан да је празник Господњи, тада не ради ништа.

9. Седам недјељанаброј; кад стане срп радити по љетини, онда почни бројити седам недјеља.

10. Тада празнуј празник недјеља Господу Богу својему; што можеш

принеси драговољно како те буде благословио Господ Бог твој.

11. И весели се пред Господом Богом својим ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит који буде у мјесту твојем, и дошљак и сирота и удовица, што буду код тебе, на мјесту које избере Господ Бог твој да ондје настани име своје.

12. И опомињи се да си био роб у Мисиру, те чувај и твори уредбе ове.

13. Празник сјеница празнуј седам дана, кад збереш с гумна својега и из каце своје.

14. И весели се на празник свој ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит и дошљак и сирота и удовица, што буду у мјесту твојем.

15. Седам дана празнуј празник Господу Богу својему на мјесту које избере Господ, кад те благослови Господ Бог твој у свакој љетини твојој и у сваком послу руку твојих; и буди весео.

16. Три пута у години нека дође свако мушко пред Господа Бога твојега на мјесто које избере : на празник пријеснијех хљебова, на празник недјеља и на празник сјеница ; али нико да не дође празан пред Господа ;

17. Него сваки с даром од онога што има, према благослову Господа Бога твојега којим те је даривао.

18. Судије и управитеље постави себи по свијем мјестима која ти даде Господ Бог твој по племенима твојим, и нека суде народу право.

19. Не изврћи правде и не гледај ко је ко ; не примај поклона ; јер поклон зашљепљује очи мудрима и изврће ријечи праведнима.

20. Са свијем иди за правдом, да би био жив и наслиједио земљу коју ти даје Господ Бог твој.

21. Не сади луга ни од какијех дрвета код олтара Господа Бога својега, који начиниш ;

22. И не подижи ника-

кога лика ; на то мрзи Господ Бог твој.

ГЛАВА 17.

Не приноси Господу Богу својему ни вола ни јагњета ни јарета на ком има мана или како год зло ; јер је гадно пред Господом Богом твојим.

2. Ако се нађе код тебе у којем од мјеста твојих која ти да Господ Бог твој, човјек или жена да учини зло пред Господом Богом твојим, преступајући завјет његов,

3. И отиде те служи другим боговима и клања им се, или сунцу или мјесецу или чему год из војске небеске, што нијесам заповједио,

4. И теби се то јави и ти чујеш, онда распитај добро ; па ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар у Израиљу,

5. Изведи онога човјека или ону жену, који учинише оно зло, на врата своја, човјека онога или жену, и заспи их камењем да погину.

6. На свједочанство два или три човјека да се погуби онај кога ваља погубити ; али на свједочанство једнога човјека да се не погуби.

7. Свједоци нека први дигну руке на њ да га убију, а по том сав народ ; тако извади зло из себе.

8. Кад ти буде тешко расудити између крви и крви, између распре и распре, или између ране и ране, око којих буде парница у твојем мјесту, тада устани и иди у мјесто које избере Господ Бог твој ;

9. И отиди к свештеницима Левитима или к судији који онда буде, па их упитај, и они ће ти казати како ваља пресудити.

10. И учини онако како ти кажу у мјесту које избере Господ, и гледај да учиниш са свијем онако како те науче.

11. По закону, којему те науче, и по пресуди, коју ти кажу, учини ; не одступи од онога што ти кажу ни на десно ни на lijeво.

12. Ако ли би се ко упрљо те не би хтио послушати свештеника који ондје стоји те служи Господу Богу твојему, или судије, таки човјек да се погуби ; и извади зло из Израиља,

13. Да сав народ чује и боји се, и у напредак да не ради упорно.

14. Кад уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш, и населиш се у њој, ако речеш : да поставим себи цара, као што имају сви народи око мене,

15. Само онога постави себи за цара, којега избере Господ Бог твој ; између браће своје постави цара себи ; а немој поставити над собом човјека туђина који није брат твој.

16. Али да не држи много коња, и да не враћа народа у Мисир да би имао много коња, јер вам је Господ казао : не враћајте се више овијем путем.

17. И да нема много жена, да се не би отпадило срце његово, ни сребра

ни злата да нема врло много.

18. А кад сједе на пријесто царства својега, нека препише себи у књигу овај закон од свештеника Левита ;

19. И нека га држи код себе и нека га чита док је жив, да се учи бојати се Господа Бога својега, држати све ријечи овога закона и ове уредбе, и творити их ;

20. Да се не би подигло срце његово изнад браће његове и да не би одступило од ове заповијести ни на десно ни на лијево, да би дуго царовао он и синови његови у Израјљу.

ГЛАВА 18.

Свештеници Левити и све племе Левијево да немају дијела ни напљедства с осталијем синовима Израјљевијем; нека једу огњене жртве Господње и његово напљедство.

2. Напљедства дакле да немају међу браћом својом; Господ је напљедство њихово, као што им је казао.

3. Али ово да припада свештеницима од народа, од онијех који принесу жртву, било вола или јагње : да се даје свештенску плече и обје вилице и жедуцац.

4. Првине од жита својега, од вина својега и од уља својега, и првине од вуне с оваца својих подај му.

5. Јер њега изабра Господ Бог твој између свијех племена твојих да стоји и служи у име Господње он и синови његови до вијека.

6. И кад дође који Левит из којег год мјеста твојега из свега Израјља, гдје настава, кад дође по жељи душе своје у мјесто које избере Господ,

7. Нека служи у име Господа Бога својега као и друга браћа његова Левити, који ондје стоје пред Господом.

8. Нека једу једнак дио, осим онога што би који продао у породици отаца својих.

9. Кад уђеш у земљу

коју ти Господ Бог твој даје, не учи се чинити гадна дјела онијех народа.

10. Нека се не нађе у тебе који би водио сина својега или кћер своју кроз огањ, ни врачар, ни који гата по звијездама ни који гата по птицама, ни урочник,

11. Ни бајач, ни који се договара са злим духовима, ни опсјенар, ни који пита мртве.

12. Јер је гад пред Господом ко год тако чини, и за такве гадове тјера те народе Господ Бог твој испред тебе.

13. Држи се са свијем Господа Бога својега.

14. Јер ти народи које ћеш наслиједити, слушају гатаре и врачаре; а теби то не допушта Господ Бог твој.

15. Пророка исред тебе, између браће твоје, као што сам ја, подигнуће ти Господ Бог твој; њега слушајте,

16. По свему како си искао од Господа Бога својега на Хориву на дан сабора својега говорећи: да више не чујем гласа

Господа Бога својега и да више не гледам огња тога великога, да не погинем.

17. За то ми рече Господ: добро рекоше што рекоше.

18. Пророка ћу им подигнути између браће њихове, као што си ти, и метнућу ријечи своје у уста његова, и казиваће им све што му заповједим.

19. А ко год не би послушао ријечи мојих које ће говорити у моје име, од тога ћу ја тражити.

20. Али пророк који би се усудио говорити што у моје име што му ја не заповједим да говори, или који би говорио у име других богова, таки пророк да се погуби.

21. Ако ли речеш у срцу својем: како ћемо познати ријеч које није Господ рекао?

22. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуди и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

ГЛАВА 19.

Кад Господ Бог твој потре народе којих земљу даје теби Господ Бог твој, и кад их наслиједиш и настаниш се по градовима њиховијем и по кућама њиховијем,

2. Одвој три града у сред земље своје, коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш,

3. Начини пут, и раздјели на троје крајеве земље своје, које ти да Господ Бог твој у наслједство, па нека бјежи онамо сваки крвник.

4. А овако нека буде с крвником који утече онамо, да би остао жив: ко убије ближњег својега нехотице, не мрзивши прије на њ,

5. Као кад би ко отишао с ближњим својим у шуму да сијече дрва, па би замахнуо сјекиром у руци својој да посијече дрво, а она би спала с држалице и погодила би ближњег његова тако да умре, он нека утече у који од тијех градова да остане жив,

6. Да не би осветник

потјерао крвника док му је срце распаљено, и да га не би стигао на далеку путу и убио га, премда није заслужио смрти, јер није прије мрзио на њ.

7. За то ти заповиједам и велим: три града одвој.

8. А кад рашири Господ Бог твој међе твоје, као што се заклео оцима твојим, и даде ти сву земљу коју је рекао дати оцима твојим,

9. Ако уздржиш и уствориш све ове заповијести, које ти ја данас заповиједам, да љубиш Господа Бога својега и ходиш путовима његовијем свагда, онда додај још три града осим она три,

10. Да се не прољева крв права у земљи твојој, коју ти Господ Бог твој даје у наслједство, и да не буде на теби крв.

11. Али ако ко мрзи на ближњег својега и вреба га, и скочи на њ, и удари га тако да умре, а он утече у који од тијех градова,

12. Онда старјешине мјеста његова нека пошљу

и узму га оданде, и предаду га у руке осветнику да се погуби.

13. Нека га не жали око твоје, него скини крв праву с Израиља, да би ти добро било.

14. Не помичи међе ближњегга својега коју поставе стари у напљедству твојем које добијеш у земљи коју ти Господ Бог твој даје да је наслиједиш.

15. Нека не устаје један свједок на човјека ни за како зло и ни за какав гријех између свијех гријеха који се чине, него на ријечима два или три свједока да остаје ствар.

16. Ако би устао лажан свједок на кога да свједочи на њега да се одмеће Бога,

17. Онда нека стану та два човјека, који имају ту распру, пред Господа, пред свештенике, и пред судије које буду у то вријеме;

18. И нека добро испитају судије; ако свједок онај буде лажан свједок и лажно свједочи на брата својега,

19. Учините му онако како је он мислио учинити брату својему; и извади зло из себе,

20. Да се остали чувши то боје, и у напредак више не чине тако зло усред тебе.

21. Нека не жали око твоје: живот за живот, око за око, зуб за зуб, рука за руку, нога за ногу.

ГЛАВА 20.

Кад отидеш на војску на непријатеља својега и видиш коње и кола и народ већи од себе, немој се уплашити од њих, јер је с тобом Господ Бог твој, који те је извео из земље Мисирске.

2. И кад пођете да се побијете, нека приступи свештеник и проговори народу,

3. И нека им рече: слушај Израиљу! ви полазите данас у бој на непријатеље своје, нека не трне срце ваше, не бојте се и не плашите се, нити се препадајте од њих.

4. Јер Господ Бог ваш

иде с вама и биће се за вас с непријатељима вашим да вас сачува.

5. По том и војводе нека проговоре народу, и реку : ко је саградио нову кућу а није почео сједјети у њој? нека иде, нека се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други почео сједјети у њој.

6. И ко је посадио виноград а још га није брао? нека иде, нека се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други га брао.

7. И ко је испросио девојку а још је није одвео? нека иде, нека се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други је одвео.

8. Још и ово нека кажу војводе народу и реку : ко је страшив и трне му срце? нека иде, нека се врати кући својој, да не би трнуло срце браћи његовој као њему.

9. И кад војводе изговоре народу, онда нека намјесте главаре од чета пред народ.

10. Кад доћеш под који

град да га бијеш, прво га понуди миром.

11. Ако ти одговори миром и отвори ти врата, сав народ који се нађе у њему нека ти плаћа данак и буде ти покоран.

12. Ако ли не учини мира с тобом него се стане бити с тобом, тада га биј.

13. И кад га Господ Бог твој преда у руке твоје, побиј све мушкчиње у њему мачем.

14. А жене и дјецу и стоку и што год буде у граду, сав плијен у њему, отми, и једи плијен од непријатеља својих који ти да Господ Бог твој.

15. Тако чини са свијем градовима, који су далеко од тебе и нијесу од градова овијех народа.

16. А у градовима овијех народа, које ти Господ Бог твој даје у наслједство, не остави у животу ниједне душе живе.

17. Него их затри са свијем, Хетеје и Амореје и Хананеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје, као што ти је заповједио Господ Бог твој,

18. Да вас не науче чинити гадна дјела која чинише боговима својим, и да не згријешите Господу Богу својему.

19. Кад опколиш какав град и будеш дуго под њим бијући га да би га узео, не квари дрвета његовијех сјекиром; јер можеш с њих јести, за то их не сијечи; јер дрво пољско је ли човјек да уђе у град испред тебе?

20. Него дрвета која знаш да им се род не једе, њих обаљуј и сијечи и гради заклон од града који се бије с тобом, докле не падне.

ГЛАВА 21.

Кад се нађе убијен човјек у земљи коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш, гдје лежи у пољу, а не зна се ко га је убио,

2. Тада нека изиду старјешине твоје и судије твоје, и нек измјере од убијенога до градова који су око њега.

3. Па који град буде најближе убијенога, ста-

рјешине онога града нека узму јуницу из говеда, на којој се још није радило, која није вукла у јарму,

4. И нека одведу старјешине онога града ту јуницу у пуну долину гдје се не копа ни сије, и нека закољу јуницу ондје у долини.

5. По том нека приступе свештеници, синови Левијеви; јер њих изабра Господ Бог твој да му служе и да благосиљају у име Господње, и на њиховијем ријечима да остаје свака распра и свака штета;

6. И све старјешине онога града који буде најближе убијенога нека оперу руке своје над закланом јуницом у оној долини,

7. И тврдећи нека реку: руке наше нијесу пролиле ове крви нити су очи наше видјеле;

8. Милостив буди народу својему Израиљу, који си искупио, Господе, и не мећи праве крви на народ свој Израиља. Тако ће се очистити од оне крви.

9. И ти ћеш скинути

праву крв са себе кад учиниш што је право пред Господом.

10. Кад отидеш на војску на непријатеље своје, и преда их Господ Бог твој у руке твоје и заробиш их много,

11. И угледаш у робљу лијепу жену, и омили ти да би је хтио узети за жену,

12. Одведи је кући својој; и нека обрије главу своју и среже нокте своје;

13. И нека скине са себе хаљине своје у којима је заробљена, и нека сједи у кући твојој, и жали за оцем својим и за матером својом цео мјесец дана; по том лежи с њом, и буди јој муж и она нек ти буде жена.

14. Ако ти послѣ не би била по вољи, пусти је нека иде куда јој драго, али никако да је не продаш за новце ни да њом тргујеш, јер си је осрамотио.

15. Ко би имао двије жене, једну милу а другу немилу, па би родиле синове, и мила и немилу, и првенац би био од немиле,

16. Онда кад дође ври-

јеме да подијели синовима својим што има, не може првенцем учинити сина од миле преко сина од немиле који је првенац.

17. Него за првенца нека призна сина од немиле, и даде му два дијела од свега што има, јер је он почетак силе његове, његово је право првеначко.

18. Ко би имао сина самовољна и непокорна, који не слуша оца својега ни матере своје, и којег они и караше па опет не слуша,

19. Нека га узму отац и мати, и нека га доведу к старјешинама града својега на врата мјеста својега,

20. И нека кажу старјешинама града својега: овај син наш самовољан је и непокоран, не слуша нас, изјелица је и пијаница.

21. Тада сви људи онога мјеста нека га заспу камењем да погине; и тако извади зло из себе, да сав Израилъ чује и боји се.

22. Ко згријеш тако да заслужи смрт, те буде осуђен на смрт и објесиш га на дрво,

23. Нека не преноћи тигло његово на дрвету, него га исти дан погребите, јер је проклет пред Богом ко је објешен; за то не скврните земље коју ти Господ Бог твој даје у наслједство.

ГЛАВА 22.

Кад видиш вола или овцу брата својега гдје лута, немој проћи мимо њих, него их одведи брату својему.

2. Ако ли ти брат твој није близу или га не знаш, одведи их својој кући нека буду код тебе докле их не потражи брат твој, и тада му их врати.

3. Тако учини и с магарцем његовијем и с хаљином његовом; и тако учини са сваком стварју брата својега изгубљеном, кад је изгуби а ти је нађеш, немој проћи мимо њу.

4. Кад видиш магарца или вола брата својега гдје је пао на путу, немој их проћи, него их подигни с њим.

5. Жена да не носи мушкога одијела нити човјек да се облачи у женске хаљине, јер је гад пред Го-

сподом Богом твојим ко год тако чини.

6. Кад наиђеш путем на гнијездо птичије, на дрвету или на земљи, са птићима или с јајцима, а мајка лежи на птићима или на јајцима, немој узети мајке са птићима;

7. Него пусти мајку а птиће узми, да би ти добро било и да би ти се продужили дани.

8. Кад градиш нову кућу, начини ограду око стрехе своје, да не би навукао крви на дом свој, кад би ко пао с њега.

9. Не сиј у винограду својем другога сјемена, да не би оскврнио и род од сјемена које посијеш и род виноградски.

10. Не ори на вољу и на магарцу заједно.

11. Не облачи хаљине ткане од вуне и од лана заједно.

12. Начини себи ресе на четири краја од хаљине коју облачиш.

13. Ко се ожени па му жена омрзне по што легне с њом,

14. Па да прилику да се говори о њој и проспе рђав глас о њој говорећи : ожених се овом, али легавши с њом не нађох у ње дјевојаштва ;

15. Тада отац дјевојчин и мати нека узму и донесу знаке дјевојаштва њезина пред старјешине града својега на врата,

16. И нека рече отац дјевојчин старјешинама : ову кћер своју дадох овому човјеку за жену, а он мрзи на њу,

17. И даде прилику да се говори о њој рекав : не нађох у твоје кћери дјевојаштва ; а ево знака дјевојаштва кћери моје. И нека разастру хаљину пред старјешинама градским.

18. Тада старјешине града онога нека узму мужа њезина и накарају га,

19. И нека га оглобе сто сикала сребра, које нека даду оцу дјевојчину за то што је изнио рђав глас на дјевојку Израилјку, и нека му буде жена ; да је не може пустити док је жив.

20. Али ако буде оно истина, да се није нашло дјевојаштво у дјевојке,

21. Тада нека изведу дјевојку на врата оца њезина, и нека је заспу камењем људи онога мјеста да погине, за то што учини срамоту у Израилју курвавши се у дому оца својега. Тако извади зло из себе.

22. Ако се ко ухвати гдје лежи са женом уда том, нека се погубе обоје, човјек који је лежао са женом и жена. Тако извади зло из Израилја.

23. Кад дјевојка буде испрошена за кога, па је нађе ко год у мјесту и облежи је,

24. Изведите их обоје на врата онога мјеста, и заспите их камењем да погину, дјевојку што није викала у мјесту, а човјека што је осрамотио жену ближњега својега. Тако извади зло из себе.

25. Ако ли у пољу нађе човјек дјевојку испрошену, и силом је облежи, та-

да да се погуби само човјек који је облежа ;

26. А дјевојци не чини ништа, није учинила гријеха који заслужује смрт, јер као кад ко скочи на ближњег својег и убије га, така је и та ствар ;

27. Јер нађе је у пољу, и дјевојка испрошена вика, али не би никога да је одбрани.

28. Ако ко нађе дјевојку која није испрошена и ухвати је и легне с њом и затеку се ;

29. Тада човјек онај који је легао с њом да даде оцу дјевојчину педесет сикала сребра, и нека му она буде жена за то што је о-срамила ; да је не може пустити док је жив.

30. Нико да се не жени женом оца својег, ни да открије скута оца својег.

ГЛАВА 23.

У сабор Господњи да не улази ни утучен ни ушкопљен.

2. У сабор Господњи да не улази копиле, ни десето

кољено његово да не улази у сабор Господњи.

3. Ни Амонац ни Моавац да не улазе у сабор Господњи, ни десето кољено њихово да не улази у сабор Господњи до вијека,

4. За то што не изидоше пред вас с хљебом и водом на путу, кад сте ишли из Мисира, и што најмише за новце на вас Валама сина Веорова из Феторе у Месопотамији да те прокуне,

5. Премда не хтје Господ Бог твој послушати Валама, него ти Господ Бог твој обрати проклетство у благослов, јер те милова Господ Бог твој.

6. Не тражи мира њихова ни добра њихова нигда за свога вијека.

7. Немој се гадити на Идумејца, јер ти је брат ; немој се гадити на Мисирца, јер си био дошљак у земљи његовој.

8. Синови који се роде од њих у трећем кољену нека долазе у сабор Господњи.

9. Кад отидеш на војску на непријатеље своје,

тада се чувај од сваке зле ствари.

10. Ако се међу вама ко осеврни од чега што му се ноћу догоди, нека изиде иза окола и не улази у ђкб.

11. А пред вече нека се опере водом, па кад сунце зађе нека уђе у ђкб.

12. И имај мјесто иза окола гдје ћеш излазити на поље.

13. И имај лопатицу у оправи својој, па кад изидеш на поље закопај њом, а кад поћеш натраг загрни нечист своју.

14. Јер Господ Бог твој иде усред окола твојега да те избави и да ти преда непријатеље твоје; за то нека је ђкб твој свет, да не види у тебе никакве нечистоте, да се не би одвратио од тебе.

15. Немој издати слуге господару његову, који утече к теби од господара својега;

16. Него нека остане код тебе, усред тебе, у мјесту које избере у којем граду твом, гдје му буде драго; немој га цвијелити.

17. Да не буде курве између кћери Израиљевих, ни адувана између синова Израиљевих.

18. Не носи у дом Господа Бога својега ни по каком завјету плаће курвине ни цијене од пса, јер је обоје гад пред Господом Богом твојим.

19. Не даји на добит брату својему ни новаца ни хране нити и шта што се даје на добит.

20. Странцу подај на добит, али брату својему немој давати на добит, да би те благословио Господ Бог твој у свему за што се прихватиш руком својом у земљи у коју идеш да је наслиједиш.

21. Кад учиниш завјет Господу Богу својему, не оклијевај испунити га, јер ће га тражити од тебе Господ Бог твој, и биће на теби гријех.

22. Ако ли се не завјетујеш, не ће бити на теби гријеха.

23. Што ти изиде из уста, оно држи и учини, као што завјетујеш Госпо-

ду Богу својему драговољно, што изречеш устима својим.

24. Кад уђеш у виноград ближњег својега, можеш јести грождџа по вољи док се наситиш; али га не међи у суд свој.

25. Кад уђеш у усјев ближњег својега, можеш тргати класје руком својом; али да не заљбеш српом у усјев ближњег својега.

ГЛАВА 24.

Кад ко узме жену и ожени се њом, па се догоди да му она не буде по вољи, што он нађе на њојзи што год ружно, нека јој напише књигу распусну и даде јој у руке, па нека је отпусти из своје куће.

2. А она отишавши из куће његове, ако отиде и уда се за другога,

3. Па ако овај други муж омрзне на њу и напише јој књигу распусну и даде јој у руку, и отпусти је из своје куће, или ако умре овај други муж који се ожени њом,

4. Тада пређашњи муж

који је отпусти не може је опет узети за жену, по што се с њега она оскврнила, јер је гад пред Господом. Тако не дај да се гријеши земља коју ти Господ Бог твој даје у напљедство.

5. Ко се скоро буде оженио, нека не иде на војску, и не намеђи на њ никакога посла; нека буде слободан у кући својој годину дана и нека се радује са женом својом коју је довео.

6. Нико да не узима у залогу жрвња горњег доњег, јер би узео душу у залогу.

7. Ко се нађе да је украо човјека између браће своје синова Израиљевих, и трговао њим и продао га, нека погине онај крадљивац; тако извади зло из себе.

8. Чувај се болести куге, и пази добро и чини све што вас уче свештеници Левити, као што сам им заповједио, држите и чините.

9. Опомињи се шта је учинио Господ Бог твој

Марији на путу кад изидосте из Мисира.

10. Кад ти је ближњи твој дужан што му драго, не иди у кућу његову да му узмеш залог;

11. Него стој на пољу, а човјек који ти је дужан нека ти изнесе на поље залог свој.

12. Ако је сиромах, не спавај са залогом његовијем;

13. Него му врати залог његов до захода сунчаног, да би лежећи на својој хаљини благосиљао те, а то ће ти се примити у правду пред Господом Богом твојим.

14. Немој занијети најамника, сиромаха и потребитога између браће своје, ни дошљака који је код тебе у земљи твојој у мјесту твојем.

15. Подај му најам његов исти дан, и да га не зађе сунце у тебе, јер је сиромах и тијем душу држи, да не би завикао на те ка Господу, и било би ти гријех.

16. Нека не гину оцеви

за синове ни синови за оце; сваки за свој гријех нека гине.

17. Не изврћи правице дошљаку ни сироти, и не узимај у залогу хаљине удовици.

18. Него се опомињи да си био роб у Мисиру, и да те је искупио оданде Господ Бог твој; за то ти заповиједам да ово чиниш.

19. Кад жањеш љетину своју на њиви својој, ако заборавиш који сноп на њиви, не враћај се да га узмеш; нека га дошљаку, сироти и удовици, да бити благословио Господ Бог твој у сваком послу руку твојих.

20. Кад тресеш маслине своје, не загледај грану по грану по што отресеш; нека дошљаку, сироти и удовици.

21. Кад береш виноград свој, не пабирчи по што обереш; нека дошљаку, сироти и удовици.

22. И опомињи се да си био роб у земљи Мисирској; за то ти ја заповиједам да ово чиниш.

ГЛАВА 25.

Кад је распра међу људима, па дођу на суд да им суде, тада правога нека оправдају а кривога нека осуде.

2. И ако криви заслужује бој, тада судија нека заповједи да га повале и бију пред њим, на број према кривици његовој.

3. До четрдесет удараца нека заповједи да му ударе, не више, да се не би поништио брат твој у твојим очима, кад би му се ударило више удараца.

4. Немој завезати уста воду кад врше.

5. Кад браћа живе заједно па умре један од њих без дјете, онда жена умрлога да се не уда из куће за другога; брат његов нека отиде к њој и узме је за жену и учини јој дужност дјеверску.

6. И први син којег она роди, нека се назове именом брата његова умрлога, да не погине име његово у Израиљу.

7. Ако ли онај човјек не

би хтио узети снахе своје, онда снаха његова нека дође на врата пред старјешине, и рече: не ће дјевер мој да подигне брату својему сјемена у Израиљу, не ће да ми учини дужности дјеверске.

8. Тада нека га дозову старјешине мјеста онога и разговоре се с њим; па ако се он упре и рече: не ћу да је узмем;

9. Онда нека приступи к њему снаха његова пред старјешинама, и нека му изује обућу с ноге његове и пљуне му у лице, и проговоривши нека рече: тако ваља да буде човјеку који не ће да зида куће брата својега.

10. И он нека се зове у Израиљу: дом босога.

11. Ако бисесвадили људи, један с другим, па би дошла жена једнога да отме мужа својега из руке другога који га бије, и пруживши руку своју ухватила би га за мошњице,

12. Одсијеци јој руку; нека не жали око твоје.

13. Немој имати у тор-

би својој двојаку мјеру, велику и малу.

14. Немој имати у кући својој двојаку ефу, велику и малу.

15. Мјера потпуна и права нека ти је; ефа потпуна и права нека ти је, да би ти се продуљили дани твоји у земљи коју ти даје Господ Бог твој.

16. Јер је гад пред Господом Богом твојим ко год чини тако, ко год чини криво.

17. Опомињи се шта ти је учинио Амалик на путу кад иђасте из Мисира,

18. Како те дочека на путу и побѝ на крају све уморне који иђаху за тобом, кад си био сустао и изнемогао, и не боја се Бога.

19. За то кад те Господ Бог твој смири од свијех непријатеља твојих унаоколо у земљи коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш, тада затри спомен Амалику под небом; не заборави.

ГЛАВА 26.

А кад уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој у напшљедство, и наслиједиш је и населиш се у њој,

2. Узми првина од свакога воћа оне земље, које ћеш приносити од земље своје коју ти Господ Бог твој даје, и метнувши у котарицу иди на мјесто које Господ Бог твој избере да ондје настани име своје,

3. И дошавши к свештенику који буде онда реци му: признајем данас пред Господом Богом твојим да сам ушао у земљу за коју се Господ закле оцима нашим да ће нам је дати.

4. А свештеник нека узме котарицу из твоје руке и метне је пред олтарем Господа Бога твојега.

5. Тада проговори и реци пред Господом Богом својим: отац мој бијаше сиromaх Сирин и сиђе у Мисир с мало чељади, и би ондје допљак, па поста народ велик и силан и обилан на броју.

6. Али Мисирци стадо-

ше зло поступати с нама, мучише нас и удараше на нас тешке послове.

7. А ми заваписмо ка Господу Богу отаца својих, и Господ чу глас наш, и погледа на муку нашу, на труд наш и на невољу нашу.

8. И изведе нас Господ из Мисира руком крјепком и мишицом подигнутом, и страхотом великом и знацима и чудесима.

9. И доведе нас на ово мјесто, и даде нам земљу у којој тече млијек и мед.

10. За то сад ево донесох првине од рода ове земље коју си ми дао, Господе. И остави их пред Господом Богом својим, и поклони се пред Господом Богом својим.

11. И весели се сваким добром које ти да Господ Бог твој и дому твојему, ти и Левит и дшљак који је код тебе.

12. А кад дадеш све десетке од доходака својих треће године, које је година десетка, и дадеш Левиту, дошљаку, сироти и у-

довици да једу у мјестима твојим и насите се,

13. Онда реци пред Господом Богом својим: изнесох из дома својега што је свето, и дадох Левиту и дошљаку, сироти и удовици са свијем по заповијести коју си ми заповједио; не преступих заповијести твојих нити заборавих;

14. Не једох од тога у жалости својој, нити узех од тога на потребу нечисту, нити дадох од тога на мртваца; слушах Господа Бога својега, учиних све како си ми заповједио.

15. Погледај из светогга стана својега с неба, и благослови народ свој Израиља и земљу коју си нам дао као што си се заклео оцима нашим, земљу у којој тече млијек и мед.

16. Данас ти Господ Бог твој заповиједа да извршуваш ове уредбе и ове законе. Пази дакле и извршуваш их од свега срца својега и од све душе своје.

17. Данас си се затекао Господу да ће ти бити Бог и да ћеш ићи путевима ње-

говијем и држати уредбе његове и заповијести његове и законе његове, и да ћеш слушати глас његов.

18. А Господ се теби данас затекао да ћеш му бити народ особит, као што ти је говорио, да би држао све заповијести његове;

19. И да ће те подигнути над све народе, које је створио, хвалом именом и славом, да будеш народ свет Господу Богу својему, као што ти је говорио.

ГЛАВА 27.

И заповједи Мојсије са старјешинама Израилјевијем народу говорећи: држите све ове заповијести које вам ја данас заповиједам.

2. И кад пријеђеш преко Јордана у земљу коју ти даје Господ Бог твој, подигни себи камење велико и намажи га кречем.

3. И напиши на њему све ријечи овога закона, кад пријеђеш да уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој, у земљу гдје тече млијеко и мед, као што ти

је казао Господ Бог отаца твојих.

4. Када дакле пријеђеш преко Јордана, подигни то камење, за које ти заповиједам данас, на гори Евалу, и намажи га кречем.

5. И начини ондје олтар Господу Богу својему, олтар од камења, али га немој гвожђем тесати.

6. Од цијела камења начини олтар Господу Богу својему, и на њему принеси Господу Богу својему жртве паљенице;

7. Принеси и захвалне жртве, и једи их ондје, и весели се пред Господом Богом својим.

8. И напиши на том камењу све ријечи овога закона добро и разговијетно.

9. И рече Мојсије и свештеници Левити свему Израилу говорећи: пази и чуј Израилу, данас си постао народ Господа Бога својега.

10. За то слушај глас Господа Бога својега, и твори заповијести његове и уредбе његове, које ти ја данас заповиједам.

11. И заповједи Мојсије у онај дан народу говорећи :

12. Ови нека стану да благосиљају народ на гори Гаризину , кад пријеђете преко Јордана : Симеун, Левије, Јуда, Исахар, Јосиф и Венијамин.

13. А ови нека стану да проклињу на гори Евалу : Рувим, Гад, Асир, Завулон, Дан и Нефталим.

14. И нека проговоре Левити гласовито и реку свјема у Израиљу :

15. Проклет да је човјек који би начинио лик резан или ливен, ствар гадну пред Господом, дјело руку умјетничких, ако би и на сакривену мјесту метнуо. А вас народ одговорајући нека рече : амин.

16. Проклет да је који би ружио оца својега или матер своју. А вас народ нека рече : амин.

17. Проклет да је који би помакао међу ближњега својега. А вас народ нека рече : амин.

18. Проклет да је који би завео слијепца с пута.

А вас народ нека рече : амин.

19. Проклет да је који би изврнуо правицу допљаку, сироти или удовици. А вас народ нека рече : амин.

20. Проклет да је који би облежао жену оца својега, те открио скут оца својега. А вас народ нека рече : амин.

21. Проклет да је који би облежао какво год живинче. А вас народ нека рече : амин.

22. Проклет да је који би облежао сестру своју, кћер оца својега или кћер матере своје. А вас народ нека рече : амин.

23. Проклет да је који би облежао тапшту своју. А вас народ нека рече : амин.

24. Проклет да је који би убио ближњега својега из потаје. А вас народ нека рече : амин.

25. Проклет да је који би примио какав поклон да убије човјека права. А вас народ нека рече : амин.

26. Проклет да је који

не би остао на ријечима овога закона, и творио их. А вас народ нека рече : амин.

ГЛАВА 28.

Ако добро узаслушаш глас Господа Бога својега држећи и творећи све заповијести његове, које ти ја данас заповиједам, узвисиће те Господ Бог твој више свијех народа на земљи.

2. И доћи ће на те сви ови благослови, и стећи ће ти се, ако узаслушаш глас Господа Бога својега.

3. Благословен ћеш бити у граду, и благословен ћеш бити у пољу,

4. Благословен ће бити плод утробе твоје, и плод земље твоје и плод стоке твоје, млад говеда твојих и стада оваца твојих.

5. Благословена ће бити котарица твоја и наћве твоје.

6. Благословен ћеш бити кад долазиш и благословен ћеш бити кад полазиш.

7. Даће ти Господ непријатеље твоје који уста-

ну на те да их бијеш ; једним ће путем доћи на те, а на седам ће путова бјегати од тебе.

8. Господ ће послати благослов да буде с тобом у житницама твојим и у свему за што се прихватиш руком својом, и благословиће те у земљи коју ти даје Господ Бог твој.

9. Поставиће те Господ да му будеш народ свет, као што ти се заклео, ако уздржиш заповијести Господа Бога својега и узидеш путовима његовијем.

10. И видјеће сви народи на земљи да се име Господње призива на тебе, и бојаће се тебе.

11. И учиниће Господ да си обилан сваким добром, плодом утробе своје и плодом стоке своје и плодом земље своје на земљи за коју се заклео Господ оцима твојим да ће ти је дати.

12. Отвориће ти Господ добру ризницу своју, небо, да даде дажд земљи твојој на вријеме, и благословиће

свако дјело руку твојих те ћеш давати у зајам многим народима, а сам не ћеш узимати у зајам.

13. И учиниће те Господ Бог твој да си глава а не реп, и бићеш само горе а не ћеш бити доље, ако узаслушаш заповијести Господа Бога својега, које ти данас ја заповиједам, да их држиш и твориш,

14. И не одступиш ни од једне ријечи коју вам данас ја заповиједам, ни на десно ни на лијево, пристајући за другим боговима да им служиш.

15. Али ако не узаслушаш гласа Господа Бога својега да држиш и твориш све заповијести његове, које ти ја данас заповиједам, доћи ће на тебе све ове клетве и стигнуће те.

16. Проклет ћеш бити у граду, и проклет ћеш бити у пољу.

17. Проклета ће бити котарица твоја и нађе твоје.

18. Проклет ће бити плод утробе твоје и плод земље твоје, млад говеда

твојих и стада оваца твојих.

19. Проклет ћеш бити кад долазиш, и проклет ћеш бити кад полазиш.

20. Послаће Господ на тебе клетву, расап и погибао у свему за што се прихватиш руком својом и што узрадиш, докле се не затреш и пропаднеш напречац за зла дјела своја којима си ме одуставио.

21. Учиниће Господ Бог твој да се прилијепи за те помор, докле те не истријеби са земље у коју идеш да је наслиједиш.

22. Удариће те Господ сухом болешћу и врућицом, грозницом и жегом и мачем, и сушом и медљиком, које ће те гонити докле не пропаднеш.

23. А небо над главом твојом биће од мједи а земља под тобом од гвозђа.

24. Учиниће Господ да дажд земљи твојој буде прах и пепео, који ће падати с неба на те, докле се не истријебиш.

25. Даће те Господ Бог

твој непријатељима твојим да те бију; једним ћеш путем изаћи на њих, а на седам ћеш путова бјежати од њих, и потуцаћеш се по свијем царствима на земљи.

26. И мртво тијело твоје биће храна свијем птицама небеским и звијерју земаљском, нити ће бити ко да их поплаши.

27. Удариће те Господ приштевима Мисирским и шуљевима и шугом и крастама, да се не ћеш моћи исцијелити.

28. Удариће те Господ лудилом и шљепотом и бјеснилом.

29. И пипаћеш у подне, као што пипа слијепцац по мраку, нити ћеш имати напретка на путовима својим; и чиниће ти се криво и отимаће се од тебе једнако, и не ће бити никога да ти поможе.

30. Оженићеш се, а други ће спавати с твојом женом; сазидаћеш кућу, а не ћеш сједјети у њој; посадићеш виноград, а не ћеш га брати.

31. Во твој клаће се на

твоје очи, а ти га не ћеш јести; магарац твој отеће се пред тобом, и не ће ти се вратити; овце твоје даће се непријатељу твојему, и не ће бити никога да ти поможе.

32. Синови твоји и кћери твоје даће се другому народу, а очи ће твоје гледати и капаће једнако за њима, а не ће бити снаге у руци твојој.

33. Род земље твоје и сву муку твоју изјешће народ, којег не знаш, и чиниће ти криво и газиће те једнако.

34. И полудјећеш од онога што ћеш гледати својим очима.

35. Удариће те Господ приштем злим у кољенима и на голијенима, да се не ћеш моћи исцијелити, од стопала ноге твоје до тјемена.

36. Одвешће Господ тебе и цара твојега, којег поставиш над собом, у народ којег нијеси знао ти ни стари твоји, и ондје ћеш служити другим боговима, дрвету и камену.

37. И бићеш чудо и прича и подсмјех свијем народима, у које те одведе Господ.

38. Много ћеш сјемена изнијети у поље, а мало ћеш сабрати, јер ће га изјести скакавци.

39. Винограде ћеш садити и радићеш их, а не ћеш пити вина нити ћеш их брати, јер ће изјести црви.

40. Имаћеш маслина по свијем крајевима својим, али се не ћеш уљем намазати, јер ће опасти маслине твоје.

41. Родићеш синове и кћери, али не ће бити твоји; јер ће отићи у ропство.

42. Све воће твоје и род земље твоје изјешће бубе.

43. Странац који је код тебе попеће се нада те високо, а ти ћеш сићи доље веома ниско.

44. Он ће ти давати у зајам, а ти не ћеш њему давати у зајам; он ће постати глава, а ти ћеш постати реп.

45. И доћи ће на те све

ове клетве и гониће те и стизаће те, докле се не истријебиш, јер нијеси слушао гласа Господа Бога својега и држао заповијести његове и уредбе његове, које ти је заповједио,

46. И оне ће бити знак и чудо на теби и на сјемени твојем до вијека.

47. Јер нијеси служио Господу Богу својему радосна и весела срца у сваком обиљу.

48. И служићеш непријатељу својему, којег ће Господ послати на тебе, у глади и у жеђи, у голотињи и у свакој оскудици; и метнуће ти гвозден јарам на врат, докле те не саотре.

49. Подигнуће Господ на тебе народ из далека, с краја земље, који ће долетјети као орао, народ, којему језика не ћеш разумјети,

50. Народ бездушан, који не ће марити за старца нити ће дјетета жалити.

51. И изјешће плод сток твоје и плод земље твоје, докле се не пстријебиш;

и не ће ти оставити ништа, ни жита ни вина ни уља, ни плода говеда твојих ни стада оваца твојих, докле те не затре.

52. И стегнуће те по свијем мјестима твојим, докле не попадају зидови твоји високи и тврди, у које се уздаш, по свој земљи твојој; стегнуће те по свијем мјестима твојим, по свој земљи твојој, коју ти да Господ Бог твој.

53. Те ћеш у тјескоби и невољи којом ће ти притужити непријатељи твоји јести плод утробе своје, месо од синова својих и од кћери својих, које ти да Господ Бог твој.

54. Човјек који је био мек и врло њежан међу вама прозлиће се према брату својему и према милој жени својој и према осталим синовима, који му остану,

55. Те не ће дати нико ме између њих меса од синова својих које ће јести, јер не ће имати ништа друго у невољи и тјескоби, којом ће ти притужити не-

пријатељ твој по свијем мјестима твојим.

56. Жена која је била мека и врло њежна међу вама, која од мекоте и њежности није била навикла стајати ногом својом на земљу, прозлиће се према миломе мужу свом и према сину свом и према кћери својој,

57. И постељици, која изиде између ногу њезиних, и дјечи коју роди; јер ће их јести кришом у оскудици свакој од невоље и од тјескобе, којом ће ти притужити непријатељ твој по свијем мјестима твојим.

58. Ако не уздржиш и не уствориш све ријечи овога закона, које су написане у овој књизи, не бојећи се славнога и страшнога имена Господа Бога својега,

59. Пустиће Господ на тебе и на сјеме твоје зла чудесна, велика и дуга, болести љуте и дуге.

60. И обратиће на тебе све поморе Мисирске, од којих си се плашио, и прилијепиће се за тебе.

61. И све болести и сва зла, која нијесу записана у књизи овога закона пустиће Господ на тебе, докле се не истријебиш.

62. И остаће вас мало, а пређе вас бијаше много као звијезда небеских; јер нијеси слушао гласа Господа Бога својега.

63. И као што вам се Господ радовао добро вам чинећи и множећи вас, тако ће вам се Господ радovati затирући вас и истребљујући вас; и нестаће вас са земље у коју идете да је наслиједите.

64. И расијаће те Господ по свијем народима с једнога краја земље до другога, и ондје ћеш служити другим боговима, којих нијеси знао ти ни оци твоји, дрвету и камену.

65. Али у онијем народима не ћеш одахнути, нити ће се стопало ноге твоје одморити; него ће ти Господ дати ондје срце плашљиво, очи пшчиљеле и душу изнемоглу.

66. И живот ће твој бити као да виси према теби,

и плашићеш се ноћу и дању, и не ћеш бити миран животом својим.

67. Јутром ћеш говорити: камо да је вече! а вечером ћеш говорити: камо да је јутро! од страха којим ће се страшити срце твоје, и од онога што ћеш гледати очима својима.

68. И вратиће те Господ у Мисир на лађама, путем за који ти рекох: не ћеш га више видјети. И ондје ћете се продавати непријатељима својим да будете робови и робиње, а не ће бити купца.

ГЛАВА 29.

Ово су ријечи завјета који заповједи Господ Мојсију да учини са синовима Израиљевијем у земљи Моавској, осим завјета који је учинио с њима на Хориву.

2. И сазва Мојсије све синове Израиљеве и рече им: видјели сте све што учини Господ на ваше очи у земљи Мисирској Фараону и свијем слугама његовијем и свој земљи његовој,

3. Кушања велика, која видјеше очи твоје, оне знаке и чудеса велика.

4. Али вам не даде Господ срца, да разумијете, ни очију, да видите, ни ушију, да чујете до овога дана.

5. И водих вас четрдесет година по пустињи; не оветшаше хаљине ваше на вама, нити обућа твоја оветша на ногама твојима.

6. Хљеба не једосте, ни писте вина и силовита пића, да бисте познали да сам ја Господ Бог ваш.

7. И кад дођосте на ово мјесто, изиде Сион цар Есевонски и Ог цар Васански пред нас у бој; и побисмо их,

8. И узесмо земљу њихову, и дадосмо је у напљедство племену Рувимову и племену Гадову и половини племена Манасијина.

9. За то држите ријечи овога завјета и творите их, да бисте напредовали у свему што радите.

10. Ви стојите данас сви пред Господом Богом сво-

јим, главари од племена ваших, старјешине ваше и управитељи ваши, сви људи Израљци,

11. Дјеца ваша, жене ваше, и дошљак који је у вашем околу, и онај који ти дрва сијече, и онај који ти воду носи,

12. Да пристанеш на завјет Господа Бога својега и на клетву његову, коју чини с тобом данас Господ Бог твој,

13. Да те данас постави себи за народ и да ти он буде Бог, као што ти је рекао и као што се заклео оцима твојим Авраму, Исаку и Јакову.

14. И не с вама самима чиним овај завјет и ову клетву;

15. Него са сваким који данас стоји оvdје с нама пред Господом Богом нашим, и са сваким који није данас оvdје с нама.

16. Јер ви знате како смо живјели у земљи Мисирској, и како смо прошли кроз народе кроз које смо прошли.

17. И видјели сте гадове њихове и идоле њихове од дрвета и од камена, од сребра и од злата, који су код њих.

18. Нека не буде међу вама човјека ни жене ни породице ни племена, којему би се срце одвратило данас од Господа Бога нашега да иде да служи боговима онијех народа; нека не буде међу вама коријена на ком би растао отров или пелен,

19. И чувши ријечи ове клетве да се не похвали у срцу свом говорећи: бићу миран ако узидем за онијем што у срцу свом смислим, додајући пијанство жеђи.

20. Не ће Господ опростити такоме, него ће се онда распалити гњев Господњи и ревност његова на такога човјека, и пашће на њ сва клетва која је написана у овој књизи, и истријебиће Господ име његово под небом.

21. И одлучиће га Господ на зло од свијех племена Израиљевих по сви-

јем клетвама завјета написаног у књизи овога закона.

22. Тада ће говорити потоњи нараштај, синови ваши који настану из вас, и дошљак који дође из далеке земље, кад виде зла у земљи овој и болести, које ће Господ пустити на њу,

23. Земљу ову опаљену сумпором и сољу, гдје се не сије нити што ниче нити на њој расте кака биљка, као гдје је пропао Содом и Гомор, Адама и Севојим, које затр Господ у гњеву својем и у јарости својој,

24. Говориће сви народи: за што учини ово Господ од ове земље? каква је то жестина великога гњева?

25. И одговараће се: јер одуставише завјет Господа Бога отаца својих, који учини с њима кад их изведе из земље Мисирске.

26. Јер идоше и служише другим боговима и поклањаше им се, боговима

које не знаше и који им ништа не дадоше.

27. За то се Господ разгњеви на ту земљу, и пусти на њу сва проклетства записана у овој књизи.

28. И истријеби их Господ из земље њихове у гњеву и у јарости и у љутини великој, и избаци их у другу земљу, као што се види данас.

29. Што је тајно оно је Господа Бога нашега, а јавно је наше и синова наших до вијека, да бисмо извршивали све ријечи овога закона.

ГЛАВА. 30.

А кад дође на тебе све ово, благослов и клетва коју изнесох преда те, ако их се опоменеш у срцу свом гдје би год био међу народима, у које те загна Господ Бог твој,

2. И обратиш се ка Господу Богу својему и послушаћеш глас његов у свему што ти ја заповиједам данас, ти и синови твоји, из свега срца својега и из све душе своје,

3. Тада ће Господ Бог твој повратити робље твоје и смиловаће се на тебе и опет ће те сабрати између свијех народа, по којима те буде расијао Господ Бог твој.

4. Ако би ко твој и на крај свијета загнан био, отуда ће те опет сабрати Господ Бог твој и отуда те узети.

5. И одвешће те опет Господ Бог твој у земљу коју бијаху наслиједили оци твоји, и наслиједићеш је, и учиниће ти добро и умножиће те већма него оце твоје.

6. И обрезаће Господ Бог твој срце твоје и срце сјемена твојега, да би љубио Господа Бога својега из свега срца својега и из све душе своје, да будеш жив.

7. А све клетве ове обратиће Господ Бог твој на непријатеље твоје и на ненавиднике твоје, који су те гонили.

8. А ти кад се обратиш и станеш слушати глас Господа Бога својега и творити све заповијести њего-

ве, које ти ја данас заповиједам,

9. Даће ти Господ Бог твој срећу у сваком дјелу руку твојих, у плоду утробе твоје, у плоду стоке твоје, у плоду земље твоје; јер ће ти се Господ Бог твој опет радовати чинећи ти добро, као што се радовао оцима твојим,

10. Ако узаслушаш глас Господа Бога својега држећи заповијести његове и уредбе његове, написане у књизи овога закона; кад се обратиш ка Господу Богу својему свијем срце својим и свом душом својом.

11. Јер заповијест ова коју ти ја заповиједам данас нити је високо ни далеко од тебе.

12. Није на небу, да речеш: ко ће нам се попети на небо да нам је скине и каже нам је, да бисмо је творили?

13. Нити је преко мора, да речеш: ко ће нам отићи преко мора, да нам је донесе и каже нам је, да бисмо је творили?

14. Него ти је врло бли-

зу ова ријеч, у устима твојима и у срцу твојем, да би је творио.

15. Гле, изнесох данас преда те живот и добро, смрт и зло.

16. Јер ти заповиједам данас да љубиш Господа Бога својега ходећи путевима његовијем и држећи заповијести његове и уредбе његове и законе његове, да би жив био и умножио се, и да би те благословио Господ Бог твој у земљи у коју идеш да је наслиједиш.

17. Ако ли се одврати срце твоје и не узаслушаш, него застраниш да се клањаш другим боговима и њима служиш,

18. Јављам вам данас да ћете занста пропасти, нити ћете продужити дана својих на земљи, у коју идеш преко Јордана да је наслиједиш.

19. Свједочим вам данас небом и земљом, да сам ставио пред вас живот и смрт, благослов и проклетство; за то избери живот, да будеш жив ти и сјеме твоје,

20. Љубећи Господа Бо-

га својега, слушајући глас његов и држећи се њега; јер је он живот твој и дуљина дана твојих; да би наставао на земљи, за коју се заклео Господ оцима твојим Авраму, Исаку и Јакову да ће им је дати.

ГЛАВА 31.

По том дође Мојсије и каза ове ријечи свему Израиљу.

2. И рече им: мени има данас сто и двадесет година, не могу више одлазити ни долазити; а и Господ ми је рекао: не ћеш пријећи преко тога Јордана.

3. Господ ће Бог твој ићи пред тобом, и истријебиће оне народе испред тебе, и ти ћеш их наслиједити; Исус ће ићи пред тобом, као што је казао Господ.

4. И учиниће Господ с њима како је учинио са Сионом и Огом царевима Аморејским и са земљом њиховом, те их је истријебио.

5. За то кад вам их преда Господ, учините им са свијем онако како сам вам заповједио.

6. Будите слободни и

храбри, и не бојте се и не плашите се од њих; јер Господ Бог твој иде с тобом, не ће одступити од тебе, нити ће те оставити.

7. По том дозва Мојсије Исуса, и рече му пред свијем Израиљем: буди слободан и храбар; јер ћеш ти ући с овијем народом у земљу за коју се заклео Господ оцима њиховијем да ће им је дати, и ти ћеш им је раздијелити у наслједство.

8. Јер Господ који иде пред тобом биће с тобом, не ће одступити од тебе, нити ће те оставити, не бој се и не плаши се.

9. И Мојсије написа овај закон, и даде га свештеницима, синовима Левијевим, који ношаху ковчег завјета Господњега, и свијем старјешинама Израиљевим.

10. И заповједи им Мојсије говорећи: сваке седме године, у одређено вријеме године опросне, на празник сјеница,

11. Кад дође сав Израиљ и стане пред Господа Бога својега на мјесту које

избере, читај овај закон пред свијем Израиљем да чују,

12. Сабравши народ, људе и жене и дјецу и дошљаке, који буду у мјестима твојим, да чују и уче и да се боје Господа Бога вашег, и држе и творе све ријечи овога закона;

13. И синови њихови, који још не знају, нека чују и уче бојати се Господа Бога вашег, докле сте год живи на земљи у коју идете преко Јордана да је наслиједите.

14. А Господ рече Мојсију: ево, приближе се вријеме да умреш. Дозови Исуса и станите обојица у шатору од састанка, да му дам заповијести. И отиде Мојсије и Исус, и стадоше у шатору од састанка.

15. И јави се Господ у шатору у ступу од облака, и стајаше ступ од облака над вратима од шатора.

16. И рече Господ Мојсију: ево, ти ћеш починути с оцима својим; а народ овај уставши чиниће прељубу за туђим боговима оне

земље у коју иде, и оставиће ме и поквариће завјет мој, који учиних с њима.

17. И онда ће се распалити мој гњев на њих, и оставићу их, и сакрићу лице своје од њих; они ће се прождријети, и снаћи ће их зла многа и невоље; и онда ће рећи: да ме не снађоше ова зла за то што Бог мој није посред мене?

18. А ја ћу онда са свијем сакрити лице своје за сва зла која учинише обративши се к другим боговима.

19. За то сад напишите себи ову пјесму, и научи је синове Израиљеве; метни им је у уста да ми та пјесма буде свједок на синове Израиљеве.

20. Јер ћу га одвести у земљу за коју сам се заклео оцима његовијем, у којој тече млијеко и мед; ондје ће јести и наситиће се и угојиће се, па ће се онда обратити к другим боговима и њима ће служити, а за мене не ће марити, и поквариће завјет мој.

21. А кад га снађу зла

многа и невоље, онда ће та пјесма свједочити на њих; јер се не ће заборавити нити ће је нестати из уста сјемена њихова. Јер знам мисли њихове и што ће још данас чинити, прије него их уведем у земљу за коју сам се заклео.

22. И написа Мојсије ту пјесму онај дан, и научи је синове Израиљеве.

23. И *Господ* даде заповијести Исусу сину Навину говорећи: буди слободан и храбар, јер ћеш ти увести синове Израиљеве у земљу за коју сам им се заклео, и ја ћу бити с тобом.

24. И кад написа Мојсије ријечи овога закона у књигу, све до краја,

25. Заповједи Мојсије Левитима, који ношаху ковчег завјета Господњег, говорећи:

26. Узмите ову књигу закона, и метните је покрај ковчега завјета Господа Бога својега, да буде ондје свједок на вас.

27. Јер знам непокорност твоју и тврди врат твој.

Ето, докле сам још жив с вама, до данас, бијасте непокорни Господу; а камо ли кад ја умрем?

28. Скупите к мени све старјешине од племена својих и управитеље своје, да им кажем да чују ове ријечи, и да им засвједочим небом и земљом.

29. Јер знам да ћете се по смрти мојој покварити, и заћи с пута који вам заповједих; и за то ће вас задесити ово зло најпослије, кад станете чинити што је зло пред Господом гњевећи га дјелом руку својих.

30. И изговори Мојсије да чује сав збор Израиљев ријечи ове пјесме до краја:

ГЛАВА 32.

Слушај, небо, говорићу; и земља нека чује говор уста мојих.

2. Нека се спусти као дажд наука моја, и нека падне као роса говор мој, као ситан дажд на младу траву и као крупан дажд на одраслу траву.

3. Јер ћу јављати име

Господње; величајте Бога нашега.

4. Дјело је те стијене савршено, јер су сви путеви његови правда; Бог је вјеран, без неправде; праведан је и истинит.

5. Они се покварише према њему; њихово неваљалство није неваљалство синова његовијех; то је род зао и покварен.

6. Тако ли враћате Господу, народе луди и безумни? није ли он отац твој, који те је задобио? он те је начинио и створио.

7. Опомени се негдашњих дана, погледајте године свакога вијека; питај оца својега и он ће ти јавити, старије своје и казаће ти.

8. Кад вишњи раздаде нашљедство народима, кад раздијели синове Адамове, постави међе народима по броју синова Израиљевих.

9. Јер је дио Господњи народ његов, Јаков је уже нашљедства његова.

10. Нађе га у земљи пустој, на мјесту страшну,

гдје бучи пустош; води га унаоколо, учи га и чува га као зјеницу ова својега.

11. Као што орао измамљује орлиће своје, диже се над птићима својим, шири крила своја, узима их и носи на крилима својим,

12. Тако га Господ вођаше, и с њим не бјеше туђега бога.

13. Вођаше га на висине земаљске да једе род пољски, и даваше му да сиса мед из стијене и уље из тврдога камена,

14. Масло од крва и млијеко од оваца с претилином од јагањаца и овнова Васанских и јараца, са срцем зрна пшеничних; и пио си вино, крв од грозђа.

15. Али се Израиљ угоји, па се стаде ритати; утио си, удебљао и засалио; па остави Бога који га је створио, и презре стијену спасења својега.

16. На ревност раздражише га туђим боговима, гадовима разгњевеше га.

17. Приносише жртве ђаволима, не Богу, боговима, којих нијесу знали, но-

вим, који из близа дођоше, којих се нијесу страшили оци ваши.

18. Стијену која те је родила заборавио си; заборавио си Бога створитеља својега.

19. Кад то видје Господ, разгъеви се на синове своје и на кћери своје.

20. И рече: сакрићу од њих лице своје, видјећу какав ће им бити пошљедак, јер су род покварен, синови у којима нема вјере.

21. Они ме раздражише на ревност онијем што није Бог, разгъевише својим таштинама; и ја ћу њих раздражити на ревност онијем који није народ, народом лудијем ражљутићу их.

22. Јер се огањ разгорио у гњеву мојем, и горјеће до најдубљега пакла; спалиће земљу и род њезин, и попалиће темеље брдима.

23. Згрнућу на њих зла, стријеле своје побацаћу на њих.

24. Глад ће их циједити, врућице и љути помори прождираће их; и зубе

звјерске послаћу на њих и јед змија земаљских.

25. С поља ће их убијати мач, а по клијетима страх, и момка и дјевојку, дијете на сиси и сиједа човјека.

26. Рекао бих: расијаћу их по свијем угловима земаљским, учинићу да нестане спомена њихова између људи,

27. Да ми није до мржње непријатељеве, да се не би непријатељи њихови понијели и рекли: рука се наша узвисила, а није Господ учинио све ово.

28. Јер су народ који пропада са својих намјера, и нема у њих разума.

29. Камо да су паметни, да разумију ово, и гледају на пошљедак свој!

30. Како би један гонио тисућу а двојица тјерала десет тисућа, да их није стијена њихова продала и Господ их предао?

31. Јер стијена њихова није као наша стијена; непријатељи наши нека буду судије.

32. Јер је чокот њихов од чокота Содомскога и из поља Гоморскога; грожђе је њихово грожђе отровно, пуца су му горка.

33. Вино је њихово отров змајевски, и љути јед аспидин.

34. Није ли то сакривено код мене, запечаћено у ризницама мојим?

35. Моја је освета и плата, у своје вријеме попузуће нога њихова, јер је близу дан пропасти њихове, и иде брзо што ће их задесити.

36. Судиће Господ народу својему, и жао ће му бити слуга његовијех, кад види да је прошла снага и да нема ништа ни од ухваћенога ни од остављенога.

37. И рећи ће: гдје су богови њихови? стијена у коју се уздаше?

38. Који сало од жртава њиховијех једоше и пише вино од наљева њиховијех. Нека устану и помогну вам, и нека вам буду заклон.

39. Видите сада да сам ја, ја сам, и да нема бога осим мене. Ја убијам и о-

живљујем, раним и исцјељујем, и нема никога ко би избавио из моје руке.

40. Јер подижем к небу руку своју и кажем: ја сам жив до вијека.

41. Ако наоштрим сјајни мач свој и узмем у руку суд, учинићу освету на непријатељима својим и вратићу онима који мрзе на ме.

42. Опојићу стријеле своје крвљу, и мач ће се мој најести мяса, крвљу исјеченијех изаробљенијех, кад почнем освету на непријатељима.

43. Веселите се народи с народом његовијем, јер ће покајати крв слуга својих, и осветиће се непријатељима својим, и очистиће земљу своју и народ свој.

44. И дође Мојсије и изговори све ријечи цјесме ове народу, он и Исус син Навин.

45. А кад изговори Мојсије све ријечи ове свему Израиљу,

46. Рече им: привијте срце своје к свијем ријечима које вам ја данас засвједочавам, и казујте их си-

новима својим да би држали све ријечи овога закона и творили их.

47. Јер није празна ријеч да за њу не марите, него је живот ваш; и том ћете ријечју продуљити дане своје на земљи, у коју идете преко Јордана да је наслиједите.

48. У исти дан рече Господ Мојсију говорећи :

49. Изиди на ову гору Аваримску, на гору Навав, која је у земљи Моавској према Јерихону, и види земљу Хананску коју дајем синовима Израиљевијем у државу.

50. И умри на гори на коју изидеш, и прибери се к роду својему, као што је умрљо Арон брат твој на гори Ору и прибрао се к роду својему.

51. Јер ми згријешисте међу синовима Израиљевијем на води од сваће у Кадису, у пустињу Сину, што ме не прослависте међу синовима Израиљевијем.

52. Пред собом ћеш видјети земљу, али не ћеш у

њу ући, у земљу коју дајем синовима Израиљевијем.

ГЛАВА 33.

А ово је благослов којим благослови Мојсије човјек Божји синове Израиљеве пред смрт своју.

2. И рече: Господ изиде са Синаја, и показа им се са Сира; засја с горе Фаранске, и дође с мноштвом тисућа светаца, а у десници му закон огњени за њих.

3. Доиста љуби народе; сви су свети његови у руци твојој; и они се слегше к ногама твојим да приме ријечи твоје.

4. Мојсије нам даде закон, нашљедство збору Јаковљеву.

5. Јер бијаше цар у Израиљу, кад се сабираху кнезови народни, племена Израиљева.

6. Да живи Рувим и не умре, а људи његовијех да буде мало!

7. А за Јуду рече: услиши Господа глас Јудин, и доведи га опет к народу

његову ; руке његове нека војују за њ, а ти му помажи против непријатеља његовијех.

8. И за Левија рече : твој Тумим и твој Урим нека буде у човјека твојега светога, којега си окушао у Маси и с којим си се препирао на води Мериви ;

9. Који рече оцу својему и матери својој : не гледам на вас ; који не познаје браће своје и за синове своје не зна ; јер држе ријечи твоје, и завјет твој чувају.

10. Они уче уредбама твојим Јакова и закону твојему Израиља ; и међу кад под ноздрве твоје и жртву што се сажиже на олтар твој.

11. Благослови, Господе, војску његову, и нека ти мило буде дјело руку његовијех ; поломи бедре онима који устају на њ и који мрзе на њ, да не устану.

12. За Венијамина рече : мили Господу наставаће без страха с њим ; заклањаће га сваки дан, и међу

плећима његовијем наставаће.

13. И за Јосифа рече : благословена је земља његова од Господа благом с неба, росом, и из дубине оздо,

14. И благом које долази од сунца, и благом које долази од мјесеца,

15. И благом старијех брда и благом вјечних хумова,

16. И благом на земљи и обиљем њезинијем, и милошћу онога који стоји у купини. Нека то дође на главу Јосифу и на тјеме одвојеноме између браће своје.

17. Красота је његова као у првенца телета, и рогови његови као рогови у једнорога ; њима ће бости народе све до краја земље ; то је мноштво тисућа Јефремовијех и тисуће Манасијине.

18. А за Завулону рече : весели се Завулоне изласком својим, и Исахаре шаторима својим.

19. Народе ће сазвати на гору, ондје ће прини-

јети жртве праведне; јер ће обиље морско сисати и сакривено благо у пијеску.

20. А за Гада рече: благословен је који шири Гада; он настава као лав, и кида руку и главу.

21. Изабра себи прво, јер ондје доби дио од онога који даде закон; за то ће ићи с кнезовима народнијем, и извршивати правду Господњу и судове његове с Израиљем.

22. А за Дана рече: Дан је лавић, који ће искакати из Васана.

23. И за Нефталима рече: Нефталиме, сити милости и пуни благослова Господњег, запад и југ узми.

24. И за Асира рече: Асир ће бити благословен мимо друге синове, биће мио браћи својој, замакаће у уље ногу своју.

25. Гвожђе и мјед биће под обућом твојом; и докле трају дани твоји трајаће снага твоја.

26. Израиљу! нико није као Бог, који иде по небу

теби у помоћ, и у величанству својем на облацима.

27. Заклон је Бог вјечни и под мишицом вјечног; он ће одагнати испред тебе непријатеље твоје, и рећи ће: затри!

28. Да би наставао Израиљ сам безбрижно, извор Јаковљев, у земљи обилној житом и вином; и небо ће његово кропити росом.

29. Благо теби, Израиљу! ко је као ти, народ којега је сачувао Господ, штит помоћи твоје, и мач славе твоје? Непријатељи ће се твоји понизити, а ти ћеш газити висине њихове.

ГЛАВА 34.

Тада изиде Мојсије из поља Моавскога на гору Навав, на врх Фазге, која је према Јерихону; и показа му Господ сву земљу од Гада до Дана;

2. И сву земљу Нефталимову, и земљу Јефремову и Манасијину, и сву земљу Јудину до мора западнога,

3. И јужну страну, и равницу, долину под Јерихоном, мјестом гдје има мно-

го палмових дрвета, до Си-гора.

4. И рече му Господ: ово је земља, за коју сам се заклео Авраму, Исаку и Јакову говорећи: сјемени твојему даћу је. Показах ти је да је видиш очима својима, али у њу не ћеш ући.

5. И умрије ондје Мојсије слуга Господњи у земљи Моавској по ријечи Господњој.

6. И погребе га *Господ* у долини у земљи Моавској према Вет-Фегору: и нико не дозна за гроб његов до данашњег дана.

7. А бјеше Мојсију сто и двадесет година кад умрије, и не бјеху потамњеле очи његове нити га снага издала.

8. И плакаше синови Израиљеви за Мојсијем у по-

љу Моавском тридесет дана; и прођоше плачни дани жалости за Мојсијем.

9. А Исус син Навин бјеше пун духа мудрости, јер Мојсије бјеше метнуо на њ руке своје. И слушаше га синови Израиљеви и твореше као што заповједи Господ преко Мојсија.

10. Али не уста више пророк у Израиљу као Мојсије, којег Господ позна лицем к лицу,

11. У свијем знацима и чудесима, за која га посла Господ да их учини у земљи Мисирској на Фараону и на свијем слугама његовијем и на свој земљи његовој,

12. И у свијем *дјелима* крјепке руке, и у свијем страхотама великим, које учини Мојсије пред свијем Израиљем.

6 AU 66